

2/9972/17794

ें जग्र्यालया जै <u> ปัจฉาชาตชาติ</u> @૧૪૧૪ ૧૪૦૦ รูปที่วิตินทริยทิติ ปกตุปนิสสยทิติ นานักขณิกกัมมชาติ

โดย อาอารย์ณัฐสัทย์ ดันตยานุพนธ์

สารบัญ

	ข้อควรกำหนดในอาร์มมณชาติ	๑) อุทเทส / นิทเทส	గ్మాజి	๔) ส์รุปเนื้อความ ๓ ประการ	๕) ปัญหาวาระวิภังค์	๖) สุทธสังขยาวาระ, สภาคะ	 ๑) วจนัตถและคำอธิบาย 	<i>๘</i>) อุปมา	هراש (م	3	ข้อควรกำหนดในอารัมงณชาติ	๑) อุทเทส / นิทเทส	<i>๓</i>) &ผฏนา	๔) ส์รุปเนื้อความ ๓ ประการ	ชางาระวิภรด์	๖) สุทธสังขยาวาระ, สภาคะ	๑) วจนัตถและคำอธิบาย	a) อุปมา	ه) อนุวาทพระบาลี
🗅 วัตถุปุเรชาตชาติ ๖ ปจ.	9									· u	๗๘								
๑) วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย		હ	90	99	ூற	ું હ	ું હ	୭๗	& 0	๑) รูปชีวิตินทริยบัจจัย		ଷ ଷ	ବା ଝ	ಡಂ	ಡಂ	ಡ	-	-	ශ්ම
๒) วัตถกุปุเรชาตปัจจัย		ඉශ්	ම්භ	ଜଣ	@අ) මය	ଜଣ	ଜସ	& 9	๒) อินทริยัตถิปัจจัย		-	-	-	-	-	_	-	ദിമ
๓) ปุเรชาตินทริยปัจจัย		ଜଣ	⋒ ⊚	ബി	ளிங	ள ள	ள ள	_	æ' (9	๓) อินทริยอวิคตปัจจัย		-	_	-	-	_	_	-	ය්ම
๔) วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย	I	ഩ๕	මෙම	මෙ	๓๘	d0	_	_	& @										
 ๕) วัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย 		d 9	<i>હ</i> હૈ	ર્લ ે	๔ ๗	æ'0	_	-	අ් ම	ปกตูปนิสสยชาติ	๘๓								
๖) วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย		d 0	હ હ	લેંગ	<i>હ</i> ø	&0	_	-	අ් ෂි	ปกตูปนิสสยบัจจัย		๔๓	<i>હ</i> ં હં	ಡಳ	ಡಳ	જલ	જી	-	ଝଣ
บัจฉาชาตชาติ ๔ ปจ.	æ ′ ബ									นานักขณิกกัมมชาติ	90 m								
๑) ปัจฉาชาตปัจจัย		હૈં હૈ	હલ	હૈલ	මල	ල ග	් ව හ	୭୯	୭ଝ	นานักขณิกกัมมปัจจัย		90 m	909	୭୦୩	୭୦୩	990	990	ூ	ම ම්ඕ
๒) บัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย) විශ්	વેલ	વેલ	_ව ක්	୭ଝ	_	-	ග් ර										
๓) ปัจฉาชาตัตถิปัจจัย		-	-	-	-	-	-	-	ବ୍ୟ ୦	สรุปปัจจัย ๒๔ หรือ ๔๗				'	'	u. 996	n		
๔) ปัจฉาชาตอวิคตปัจจัย		-	-	-	-	-	-	-	ବ୍ୟ ୦	สรุปปัจจัยธรรม และปัจจยุปบันธ	รรรม ใ	นปัจจัย	ଝଣା			u. 990	é		
										สรุปจำนวนกาล ในปัจจัย ๒๔ ท	ารือ ๔๔	๗				u. 996	กป		
										สรุปลักษณะของอำนาจที่ช่วยอุป	ีการะ '	ในปัจจัย	ଝଣା			u. 990	٦		
🗅 อาหารชาติ ๓ ปจ.	හ/ ඉ															U. 996	w,		
๑) รูปอาหารบัจจัย		ଡା ୩	ଷ ଝ	ବା ଝ	ବା ଝ	හුව	ග්ව	ବାବା	ବାବା	สรุปอุปมา ในปัจจัย ๒๔						u. 9b)		
๒) อาหารัตถิปัจจัย		-	-	_	-	_	-	-	ବ୍ୟ ବ୍ୟ	ความสัมพันธ์ของ วิถีจิตกับอำน	าจปัจจั	Ę				u. 9b	é		
๓) อาหารอวิคตปัจจัย		_	_	-	-	-	-	-	ବ୍ୟ ବ୍ୟ	ปฏุรานปาลิ ปจุจยานุโลม์ สงุขย	าวาโร					u. 9b	a) R		

โครงสร้างการเรียนมหาปัฏฐาน

บันทึกการสอนซึ่งบรรยายโดย อ.ณัฐศักย์ ตันตยานุพนธ์ นี้ ใช้หนังสือประกอบการเรียน 🕒 เล่ม คือ

- ๑) หลักสูตรมหาปัฏฐาน อชว.
- ๒) คู่มือการศึกษาคัมภีร์มหาปัฏฐาน บรรยายโดย อ.ณัฐศักย์ ตันตยานุพนธ์ รวบรวมโดย คุณสุภา คุ้มสนิท

ทั้งนี้ แนวทางการเรียนการสอนของ อ.ณัฐศักย์ ตันตยานุพนธ์ นั้น แบ่งบรรยายตามลำดับชาติ และปัจจัย โดยแต่ละปัจจัยเรียงตามลำดับเรื่อง ดังนี้ คือ

๑) อุทเทส

หลักสูตร น. ๑๘ - ๑๙

๒) นิทเทส

หลักสูตร น. ๒๐ - ๑๓๗

๓) ฆฦนา

หลักสูตร น. ๒๐ - ๑๓๗

๔) สรุปเนื้อความ ๓ ประการ

หลักสูตร น. ๑๓๘ - ๑๖๗

๕) ปัญหาวาระวิภังค์

หลักสุตร น. ๑๖๘ - ๓๗๐

๖) วจนัตถและคำอธิบาย

หลักสูตร น. ๓๗๐ - ๔๒๑

๗) สรุปปัจจัย ๒๔

หลักสูตร น. ๔๒๒ - ๔๒๙

๘) พระบาลี

หลักสูตร น. ๔๓๐ - ๔๕๙

🗋 ๔. วัตถุปุเรชาตชาติ

🗅 ข้อกำหนดใน วัตถุปุเรชาตชาติ

- ปัจจัยธรรม

เป็น **" รูป "**

คือ วัตถุรูป ๖ <u>ที่เกิดก่อนๆ และกำลังตั้งอยู่</u>

- ปัจจยุปบันธรรม

เป็น **" นาม** "

... คือ วิญญาณธาตุ ๗ พร้อมด้วยเจตสึกที่ประกอบ

ที่เกิดหลังๆ เป็นผู้อาศัยวัตถุรูปเกิด

- ปัจจัยที่เป็นวัตถุปุเรชาตชาติ มี ๖ ปัจจัย คือ

วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย

๔. วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย

๒. วัตถุปุเรชาตปัจจัย

วัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย

๓. ปุเรชาตินทริยปัจจัย

วัตถุปูเรชาตอวิคตปัจจัย

🗅 ปัจจัยใน วัตถุปุเรชาตชาติ ๖ ปัจจัยนี้ แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ

กลุ่ม ๑ มี ๕ ปัจจัย คือ ๑. วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย

๓. วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย

๒. วัตถุปุเรชาตปัจจัย

๔. วัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย

วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย

กลุ่ม ๒ มี ๑ ปัจจัย คือ ปุเรชาตินทริยปัจจัย

ปัจจัยที่เป็นวัตถุปุเรชาตชาติ มีนิทเทส ดังต่อไปนี้

จ. วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย

มี นิทเทส ๖ ข้อ คือ นิสสยปัจจยนิทเทส ข้อ ๖-๑๑

๒. วัตถุปุเรชาตปัจจัย

มี นิทเทส ๗ ข้อ คือ ปุเรชาปัจจยนิทเทส ข้อ ๑-๕, ๑๒, ๑๓

๓. ปูเรชาตินทริยปัจจัย

มี นิทเทส ๕ ข้อ คือ อินทริยป์จจยนิทเทส ข้อ ๑-๕

๔. วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย

มี นิทเทส ๑ ข้อ คือ วิปปยุตตปัจจยนิทเทส ข้อ ๑

๔. วัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย

มี นิทเทส ๖ ข้อ คือ อัตถิปัจจยนิทเทส ข้อ ๖-๑๐, ๑๗

๖. วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย มี นิทเทส ๖ ข้อ คือ อ์

มี นิทเทส ๖ ข้อ คือ อวิคตปัจจยนิทเทส ข้อ ๖-๑๐, ๑๗

นิสล	(f) ∂ ∂	ปุเรชาต ๑๓	n	อินท	วีย์๗	วิป ๒		อัตถึ	า / อวิคต ๑๗
9-&	สห	ஒ−்∉′, ஒ⊡், ஒள	วัตถุ	9-&	ปุเร	9	วัตถุ, ถา, สห	9 - &	สห
b-00	วัตถุ	b-00/ 0m	อา	િ	รูปชีวิต	්ම	ปัจฉา, สห	p - 00	วัตถุ
99	วัตถา			ග	สห			99 - 99	อา
								୭୩	วัตถุ, อา

🗅 สรุป อ.ธ. ของบัจจัยทั้ง ๖ ที่เป็น วัตถุปุเรชาตชาติ

ปัจจัย		รวม					
0440	จักขุ	โสตะ	ฆานะ	ชิวหา	กายะ	ททยะ	* * * * * * * * * * * * * * * * * * * *
 วัตถุปุเรชาตนิสสยะ 	✓	✓	✓	✓	✓	✓	હ
๒. วัตถุปุเรชาตะ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	હ
๓. ปุเรชาตินทริยะ	✓	✓	✓	✓	✓	-	æ
๔. วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	હ
๕. วัตถุปุเรชาตัตถิ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	હ
๖. วัตถุปุเรชาตอวิคตะ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	હ

วัตถุรูป ๑-๕ ได้อำนาจบัจจัย ๖ วัตถุรูปที่ ๖ ได้อำนาจบัจจัย ๕

กลุ่มที่ 🤉 ปุ.๕ อ.ธ. ได้แก่

อ.ธ. ได้แก่ วัตถุรูป ๖ เป็นปัจจัย

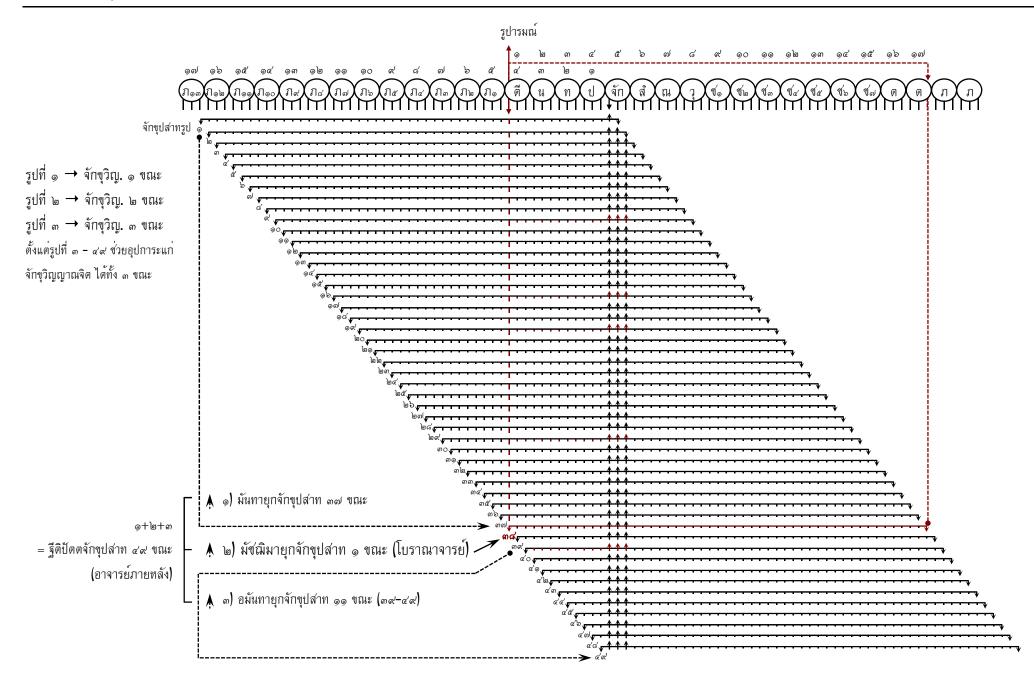
→ วิญญาณธาตุ ๗ [จิต ๘๕, เจ.๕๒ (-อรูปวิ.๔)] เป็นปัจจยุปบัน อ.ธ. ได้แก่ ปัญจวัตถุ เป็นปัจจัย

กลุ่มที่ ๒ ติน.๑ อ.ธ. ได้แก่

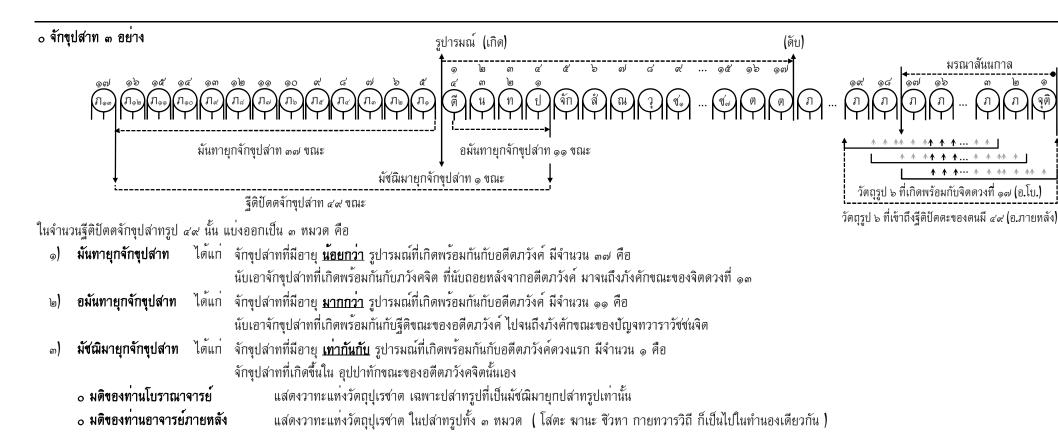
→ วิญญาณธาตุ ๕ [ทวิ.๑๐, สัพพ. ๗ ดวงที่ประกอบ] เป็นปัจจยุปบัน

ปัจจัย (วัตถุรูป ๖)	\rightarrow	ปัจจยุปบัน (วิญญาณธาตุ ๗)				
๑. จักขุวัตถุ	\rightarrow	จักขุวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗				
๒. โสตวัตถุ	\rightarrow	โสตวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗				
๓. ฆานวัตถุ	\rightarrow	ฆานวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗				
๔. ชีวหาวัตถุ	\rightarrow	ชิวหาวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗				
๔. กายวัตถุ	\rightarrow	กายวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗				
๖. หทยวัตถุ	\rightarrow	มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจ.๕๒				
		(-อรูปวิปากจิต ๔)				
รวม อ.ธ. = วัตถุรูป ๖ ที่เป็นปัจจุบัน → จิต ๘๕ เจ.๕๒ (−อรูป.วิ.๔)						

🗴 เวลาพูดถึงชาติ แสดงอารัมมณะก่อนปุเรชาตะ เวลาเรียนปัญหาวาระ แสดงวัตถุปุเรชาตะ ก่อนอารัมมณะ

มรณาสันนกาล

สรุปความว่า **ปุเรชาตินทริยปัจจัย** นี้ " **รูป** " ซึ่งเป็นปัจจัยธรรมนั้น **เกิดก่อนนาม** ซึ่งเป็นปัจจยุปบันธรรม และรูปทั้งหมดเป็นปัจจัยธรรมไม่ได้ เป็นได้เฉพาะปสาทรูป ๕ ที่เป็นฐีติปัตตรูป คือ รูปเมื่อถึงฐีติขณะแล้วนั่นเอง ส่วนนามที่เป็นปัจจยุปบันธรรม ก็หมายเอาเฉพาะทวิปัญจวิญญาณจิต 🤋 ดวง พร้อมด้วยสัพพจิตตสาธารณเจตสึก 🔊 ดวงเท่านั้น

กาล	มติของ ท่านโบราณาจารย์	มติของ ท่านอาจารย์ภายหลัง
ปวัตติกาล	o มัชฌิมายุกปัญจวัตถุ คือจักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ ที่เกิดพร้อมกันกับอตีตภวังค์ดวงแรกก็ดี	o วัตถุรูป ๖ คือ จักขุ โสตุ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ ที่เข้าถึงฐีติปัตตะของตนมีจำนวน ๔๙
	→ ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิปัญจวิญญาณจิต ๑๐ สัพพ.๗	→ จิตที่เกิดหลังๆ คือ มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจ.๕๒
	 หทัยวัตถุรูป ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อน 	
	→ จิตที่เกิดหลังๆ คือ มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจ.๕๒	
มรณาสันนกาล	o วัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาลก็ดี	o วัตถุรูป ๖ คือ จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ ที่เข้าถึงฐีติปัตตะของตนมีจำนวน ๔๙
	→ จิตตุปบาท ๑๖ ดวง นับตั้งแต่จุติจิตขึ้นไป	→ จิตตุปบาท ๑๖ ดวง นับตั้งแต ่ จุติจิตขึ้นไป

๑) วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย (۱۱.๗๓)

(พระบาลีข้อ ๖ - ๑๑ ของ นิสสยปัจจยนิทเทส)

อารัมภบท

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย นิสุสยปจุจโยติ ภควตา อุทุทิฏุโร, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,

- ๖) จกุขายตน์ จกุขุวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ นิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๗) โสตายตน์ โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ นิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ผานายตน์ พานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมฺมาน์ นิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ส่วุทายตน์ ชีวุทาวิญุญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญุจ ธมุมาน์ นิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๑๐) กายายตน์ กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ นิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๑๑) ยํ รูปํ นิสสาย มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ วตุดนติ ๓ํ รูปํ มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ ๓ํสมฺปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ นิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโยติ ภควตา นิทุทิฏโล.

บัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไว้โดยย่อในบัจจยุทเทสว่า **นิสุสยปจุจโย** บัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสดารในบัจจยนิทเทสว่า

- ๖) จกุขายตน์ จกุขุวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ นิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๗) โสตายตน์ โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ นิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๘) ฆานายตน์ ฆานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมฺมาน์ นิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ส่วุทายตน์ ชีวุทาวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญุจ ธมุมาน์ นิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๑๐) กายายตน์ กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ นิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๑๑) ยํ รูปํ นิสฺสาย มโนธาตุ จ มโนวิญฺญาณธาตุ จ วตฺตนฺติ
 ๓ํ รูปํ มโนธาตุยา จ มโนวิญฺญาณธาตุยา จ ตํสมฺปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ
 นิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.

พระบาลีและคำแปล

- 🎝 🌏 จกุขายตน์ ๓) จกุชุวิญญาณธาตุยา ๔) ต์สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์
 - ๔) นิสุสยปจุจเยน 🗉 ปจุจโย.
 - ๑) มัชเมิมายุกจักขายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตจักขายตนะ ๔๙
 - เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ
 - ๓) แก่จักขุวิญญาณธาตุ
 - ผา และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบกับจักชุวิญญาณธาตุ
 - ๔) ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย.
- ส) มานายตน์ มานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ นิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย. มัชเมิมายุกมานายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตมานายตนะ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่มานวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ กับมานวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย.
- **๙) ชีวฺทายตน์ ชีวฺทาวิญฺณาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมาน์ นิสฺสยปฺจฺจเยน ปฺจฺโย.**มัช่ณิมายุกชีวหานายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอตีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตชีวหายตนะ ๔๙
 เป็นบัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ชีวหาวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสัก ๗ ดวงที่ประกอบ
 กับชีวหาวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปูเรชาตนิสสยบัจจัย.
- ๑๐) กายายตน์ กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ นิสสยปจจเยน ปจฺจโย. มัชณิมายุกกายานายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตกายายตนะ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่กายวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสัก ๗ ดวงที่ประกอบ กับกายวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปูเรชาตนิสสยปัจจัย.

๑๑) ยํ รูป์ นิสุสาย มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ วตุตนุติ

ต์ รูป มโนธาตุยา จ มโนวิญญาณธาตุยา จ ต์สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ นิสุสยปจุจเยน ปจุจโย

มโนธาตุ ๓ และมโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปาก.๔) อาศัยหทัยวัตถุใดเกิดขึ้น หทัยวัตถุนั้น เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ (-อรูปวิปาก.๔) เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบกับมโนธาตุ และมโนวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย

จากพระบาลีและองค์ธรรมข้อที่ ๑๑ หากจะแสดงองค์ธรรมของแต่ละปัจจัยสามารถแสดงได้ ดังนี้ ๑๑.๑) ถ้าเป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย

- ปัจจุบันหทัยวัตถุ เป็นปัจจัย ช่วยอุปการะ แก่มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ

๑๑.๒) ถ้าเป็นวัตถารัมมณปุเรชาตนิสสยปัจจัย

- ปัจจุบันหทัยวัตถุ เป็นปัจจัย ช่วยอุปการะ แก่มโนวิญญาณธาตุ ๔๓ เจตสึก ๔๔ ที่ประกอบ [๔๓ ได้แก่ มโน.๑ กามชวน.๒๙ ตทา.๑๑ อภิ.๒ เจ.๔๔ (-อิส. มัจ. กุก. วีรตี.๓ อัป.๒)]

o หนังสือหลักสูตร แสดงรวม ๑) + ๒)

มโนธาตุ ๓ และมโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจ.๕๒ (-อรูปวิปาก.๔) อาศัยหทัยวัตถุใดเกิดขึ้น หทัยวัตถุนั้น เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่มโนธาตุ ๓ และมโนวิญญาณธาตุ ๗๒ (-อรูปวิ.๔) เจ.๕๒ ที่ประกอบกับมโนธาตุ มโนวิญญาณธาตุ ด้วยอำจานวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย และ วัตถารัมมณปุเรชาตนิสสยปัจจัย

** หมายเอาว่า มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสิก ๕๒ ดวงใดๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงจิต ๑๖ ดวงเหล่านี้ จะได้รับการอุปการะจาก หทัยวัตถุ

🗅 แสดงการหาอำนาจปัจจัย ในวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย

บาลี	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๙	ปุเร.๑	รวม
b	จักขุวัตถุ → จักขุวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	હ	9	હ
භ	โสตวัตถุ → โสตวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	હ	9	હ
હ	ฆานวัตถุ → ฆานวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	æ	9	િ
84	ชีวหาวัตถุ → ชีวหาวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	હ	9	િ
90	กายวัตถุ → กายวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	હ	9	હ
99	๑๑.๑) แสดงในปวัตติกาล			
	หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป	હ	_	æ
	 → มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจ.๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔) 			
	0 จำแนกได้ ๒ นัย คือ			
	ตามนัยท่านโบราณาจารย์			
	หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ			
	→ จิตที่เกิดหลังๆ คือ มโนธาตุ ๓ มโนวิญ.๗๒ เจ.๕๒ ที่ประกอบ			
	ตามนัยท่านอาจารย์ภายหลัง			
	ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙			
	→ จิตที่เกิดหลังๆ คือ มโนธาตุ ๓ มโนวิญ.๗๒ เจ.๕๒ ที่ประกอบ			
	๑๑.๒) แสดงในมรณาสันนกาล			
	หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิต	હ્ય	_	હ
	ขึ้นไปก็ดี หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป			
	→ ** จิตตุปบาท ๑๖ ดวง นับตั้งแต่จุติจิตขึ้นไป			
	(มโน.๓ มโนวิญ.๗๒ เจ.๕๒)			
	(ตามนัยท่านโบราณจารย์ และท่านอาจารย์ภายหลัง)			
วัตถุปุเ	รชาตนิสสยฆฎนา			
	นระหว่าง วัตถุรูป ๖ → วิญญาณธาตุ ๗ เจ.ที่ประกอบ (−อรูปวิ.๔)	હ્ય	_	æ
	นระหว่าง ปัญจวัตถุ → ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิ.๑๐ สัพพ.๗	હ	9	હ

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

(น.๗๔)

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าในนิสสยบัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบทและ เนื้อความ องค์ธรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

นิสุส**ยปจุจโย** แสดงให้รู้ถึง นิททิสิตัพพะ (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน)
จกุขายตน จกุขุวิญญาณธาตุยา เป็นต้น จนถึง ต่ รูป มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน นิสุสยปจุจเยน ปจุจโย
แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ (บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

ในบรรดานิทัสสนาการะพระบาลีเหล่านั้น

พระบาลีข้อที่ ๖ จกุขายตน์ - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกจักขุปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตจักขุปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

จกุชุวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ จักขวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

นิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปูเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปูเรชาตัดถิ วัตถุปูเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตนิสสยะอย่างเดียวเท่านั้น

เป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๗ โสตายตน์ - เป็นกัดดุบท แสดงให้รู้ถึงบัจจัยธรรม

คือ มัชเมิมายุกโสตปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตโสตปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน่ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ โสตวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

นิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจบัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตนิสสยะอย่างเดียวเท่านั้น เป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๘ ฆานายตน์ - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกฆานปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตมานปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

พานวิญญาณธาตุยา ตํสมฺปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ ฆานวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

นิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตนิสสยะอย่างเดียวเท่านั้น

เป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๙ ชีวุหายตน์ - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัช์ฌิมายุกชีวหาปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตชีวหาปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

ชีวุหาวิญญาณธาตุยา ตํสมุปยุตฺตกานญจ ธมุมานํ - เป็นสัมปทานบุท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ ชีวหาวิญญาณจิต 🛭 สัพพจิตตสาธารณเจตสึก 🕫 ดวงที่ประกอบ

นิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตนิสสยะอย่างเดียวเท่านั้น เป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบา**ลีข้อที่ ๑๐ กายายตน์ -** เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกกายปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตกายปลาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ กายวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

นิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตนิสสยะอย่างเดียวเท่านั้น เป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก**่**ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาสีข้อที่ ๑๑ ยํ รูป - เป็นอนิยมกัมมบท บทที่ยังมิได้บ่งลงไปว่าเป็นรูปชนิดไหน
เพียงแต่ให้ทราบว่าเป็นบัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่บัจจยุปบันธรรมโดยฐานะเป็นผู้อาศัยเกิด
แต่อย่างไรก็ตาม อาจพิจารณารู้ได้จากกัดตุบท คือ มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ
ที่เป็นผู้อาศัยเกิด พึงทราบได้ว่า ยํ รูป นี้ ก็คือ ททัยวัตถุรูป นั้นเอง ได้แก่ หทัยวัตถุรูป
ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)
หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

นิสุสาย - เป็นกิริยาวิเสสนบท แสดงให้รู้ถึงการเกิดขึ้นของปัจจยุปบันธรรมว่ามีการอาศัยเกิด มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ - เป็นกัดดุบท แสดงให้รู้ถึงธรรมที่อาศัยหทัยวัตถุเกิดนี้ เป็นมโนธาตุ และมโนวิญญาณธาตุ

วดุดนุติ - เป็นอาขยาตกิริยาบท กัตตุวาจก แสดงให้รู้ถึงการเกิดขึ้นของปัจจยุปบันธรรม

of รูป์ - เป็นนิยมกัตตุบท บทที่บ่งถึงปัจจัยธรรมโดยแน่ชัด ตามที่ได้แสดงไว้ว่า ย่ รูป์ ที่เป็น

อนิยมกัมมบทนั้นเอง อ.ธ. ได้แก่ หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ

มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙

มโนธาตุยา จ มโนวิญญาณธาตุยา จ ต์สมุปยุตุตกานญจ ธมุมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึง
บัจจยุปบันธรรมคือ มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจ.๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิปากจิต ๔)
นิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ว่า ในบรรดาบัจจัยที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน
ตามที่จะเป็นไปได้นั้น คือ

- ๑. ถ้าหทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ หรือฐีดิปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙
 ที่ทำการช่วยอุปการะ แก่มโนธาตุ ๓ และมโนวิญญาณธาตุ ๗๒ มีปฐมภวังค์เป็นต้น ที่ในปัญจโวการภูมิก็ดี,
 - ุล จำแนกได้ดังนี้
 - ตามนัยท่านโบราณาจารย์กลาวว่า หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ เป็นปัจจัย จิตที่เกิดหลังๆ เป็นปัจจยุปบัน
- ตามนัยท่านอาจารย์ภายหลังกล่าวว่า ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ เป็นปัจจัย จิตที่เกิดหลังๆ เป็นปัจจยุปบัน

หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตตวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปก็ดี
 หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ที่ทำการช่วยอุปการะ แก่จิตตุปบาท ๑๖ ดวง นับตั้งแต่จุติจิตขึ้นไป (มโนธาตุ ๓ และมโนวิญ.๗๒ เจ.๕๒) (ตามนัยท่านโบราณาจารย์และท่านอาจารย์ภายหลัง) บัจจัยที่ทำการช่วยอุปการะ ในขณะนั้นก็มี ๕ บัจจัย คือ
 วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตนิสสยะ ลย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน.

คำอธิบาย

สำหรับพระบาลีข้อที่ ๖ ถึง ๑๐ ที่แสดงถึง **วัดถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย** นั้นมีข้อความดังต่อไปนี้ การที่ท่านโบราณาจารย์เลือกเอาเฉพาะแต่ **มัชณิมายุกจักขุ โสตะ พานะ ชีวหา กายะ** เป็น วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัยนั้น ก็เพราะ ท่านถือว่ามัชณิมายุกปสาทรูปทั้ง ๕ นี้ เกิดพร้อมกันกับปัญจารมณ์ที่ มากระทบ เมื่อจะดับก็ดับพร้อมกัน

ส่วนปสาทรูปอื่นๆ อีก ๔๘ นั้น แม้ว่าในเมื่ออารมณ์มากระทบนั้นจะยังปรากฏตั้งอยู่ก็ตาม แต่เมื่อว่า โดยอายุแล้ว ปสาทรูปบางอันที่เรียกว่ามันทายุกปสาทรูป ได้ดับไปก่อนอารมณ์ ที่เรียกว่าอมันทายุกปสาทรูป ดับทีหลังอารมณ์ ดังนั้นท่านจึงมิได้จัดเป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย

ส่วนท่านอาจารย์ภายหลังนั้นมีความเห็นว่า การเกิดขึ้นแล้วตั้งอยู่แห่งปสาทรูปเหล่านี้มิได้เกิดขึ้นตั้ง อยู่เป็นแถวๆ แต่ประการใด หากแต่เกิดขึ้นตั้งอยู่รวมกันเป็นกลุ่มๆ ฉะนั้นทวิบัญจวิญญาณธาตุจิตตุปบาทที่ ต้องอาศัยปสาทรูปเหล่านี้เกิดขึ้นนั้น มิอาจที่จะเจาะจงเลือกเอาอันใดอันหนึ่งที่มีอยู่ในกลุ่มนั้นเป็นที่อาศัยเกิด ได้ คงอาศัยฐีติปัตตปสาทรูปทั้ง ๔๙ นั้นเองเกิดขึ้น อุปมาเหมือนกับการขีดไม่ขีดขึ้นจุดบุหรี่ ไฟที่ลุกติดอยู่ กับหัวไม่ขีด เมื่อจะว่าโดยรูปกลาปหรือปรมาณูแล้ว ก็จะมีรูปกลาปหลายหมื่นกลาป หรือปรมาณูหลายหมื่น ปรมาณู ฉะนั้นในขณะที่จุดบุหรี่นั้นจะถือเอาว่า ในบรรดาจำนวนรูปกลาปหลายหมื่นหรือปรมาณูหลายหมื่นนั้น มีไฟกลาปอันหนึ่งหรือปรมาณูอันหนึ่งในจำนวนทั้งหมดนั้นเท่านั้นที่จะทำให้บุหรี่ติด ส่วนอันอื่น ๆ มิอาจที่จะ ทำให้บุหรี่ติดดังนี้ก็หามิได้ คงเป็นไฟทั้งหมดหรือปรมาณูทั้งหมดนั้นเองที่ทำให้บุหรี่ติดขึ้นได้

ฉะนั้น ท่านอาจารย์ภายหลังจึงได้เอาฐีติปัตตปสาทรูป ๔๙ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัยของ บัญจวิญญาณธาตุจิตตุปบาท สำหรับพระบาลีข้อที่ ๑๑ นั้น

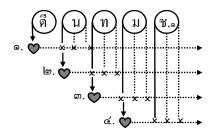
ย์ รูป นิสสาย มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ วตฺตนฺติ เป็นต้น ที่แสดงถึง วัตถุปุเรชาตนิสสยะและวัตถารัมมณปุเรชาตนิสสยะนี้ องค์ธรรมมีอยู่ ๒ นัย คือ ตามนัยท่านโบราณาจารย์กล่าวว่า

- หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย จิตที่เกิดหลังๆ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยุปบัน ตามนัยท่านภาจารย์ภายหลังกล่าวว่า
- ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ นั้นแหละ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย
 จิตที่เกิดหลังๆ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยุปบัน

ดังนั้น ในขณะที่มโนทวารวิถีจิตเกิด ความเป็นไปแห**่ง ปัจจัยและปัจจยุปบัน** ตามนัยทั้งสอง จะมีความต่างกัน คือ

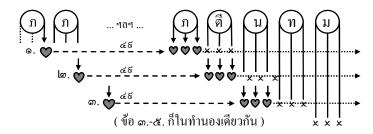
ท่านโบราณาจารย์หมายเอา

- ษ) หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับอุปปาทักขณะของภวังคจลนะ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย ภวังคุปัจเฉทะ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยุปบัน,
- ๓) หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับอุปปาทักขณะของภวังคุปัจเฉทะ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย มโนทวาราวัชชนจิต เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยุปบัน,
- ส) หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับอุปปาทักขณะของมโนทวาราวัชชนจิต เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย
 ชวนจิตดวงที่หนึ่ง เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยุปบัน,

ท่านอาจารย์ภายหลังหมายเอา

- หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓ ของจิตดวงก่อนๆ ก่อนอตีตภวังค์ ๔๙ รูปที่กำลังตั้งอยู่ เป็นฐีติปัตตะ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย อดีตภวังค์ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจยุปบัน คืออาศัยหทัยวัตถุ ๔๙ เหล่านี้เกิด,
- หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓ ของจิตดวงก่อนๆ ก่อนภวังคจลนะ ๔๙ รูป ที่กำลังตั้งอยู่เป็นฐีติปัตตะ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย ภวังคจลนะ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยุปบัน คืออาศัยหทัยวัตถุ ๔๙ เหล่านี้เกิด,
- หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓ ของจิตดวงก่อนๆ ก่อนภวังคุปัจเฉทะ ๔๙ รูป ที่กำลังตั้งอยู่เป็นฐีติปัตตะ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย ภวังคุปัจเฉทะ เป็นวัตถุปูเรชาตนิสสยปัจจยุปบัน คืออาศัยหทัยวัตถุ ๔๙ เหล่านี้เกิด,
- หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓ ของจิตดวงก่อนๆ ก่อนมโนทวาราวัชชนจิต ๔๙ รูป ที่กำลังตั้งอยู่เป็นฐีติปัตตะ เป็นวัตถุปูเรชาตนิสสยปัจจัย มโนทวาราวัชชนจิต เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยุปบัน คืออาศัยหทัยวัตถุ ๔๙ เหล่านี้เกิด,
- หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓ ของจิตดวงก่อนๆ ก่อนชวนจิตดวงที่หนึ่ง ๔๙ รูป ที่กำลังตั้งอยู่เป็นฐีติปัตตะ เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย ช่วนะดวงที่หนึ่ง เป็นวัตถุปูเรชาตนิสสยบัจจยุปบันคืออาศัยหทัยวัตถุ ๔๙ เหล่านี้เกิด ดังนี้เรื่อยๆ ไป

ดังที่กล่าวมานี้ ความเป็นไปแห่ง **"วัตถุรูป"**

- ๐ ตามมติของท่านโบราณาจารย์นั้น เกิดขึ้นตั้งอยู่ติดต่อกันเป็นแถวๆ ซึ่งเป็นการผิดจากสภาวะ
- ๐ ส่วนมติทานอาจารย์ภายหลังนั้น เกิดขึ้นตั้งอยู่เป็นกลุ่มๆ เหมือนกันกับดวงไฟหลายหมื่นหลายแสนกลาป หรือ หลายหมื่นหลายแสนปรมาณู ดังที่อุปมาไว้ข้างต้นนี้

วัตถุปุเรชาตนิสสยปกิณณกฆฎนา (น.๔๓)

ถ้าในระหว่าง **วัตถุรูป ๖** เป็นปัจจัย

วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ (- อรูปวิปากจิต ๔) เป็นปัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจปัจจัย ๕ คือ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัดถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปูเรชาตนิสสยะ อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ถ้าในระหว่าง **ปัญจวัตถ**ุ เป็นปัจจัย

ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิปัญจวิญญาณจิต ๑๐ สัพพ.๗ ดวงที่ประกอบ เป็นปัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจปัจจัย ๖ คือ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปูเรชาตนิสสยะ อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

หมายเหตุ:- อ้างอิงนิสสยปกิณณกพฎนา (วัตถุปุเรชาตนิสสย) หน้า ๔๓๗

ตาราง แสดงวัตถุปเรชาตนิสสุยปกิณณกฆฦนา

ข้อ	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๙	ปุเร.๑	รวม
9•	ถ้าในระหว่าง วัตถุรูป ๖ (กก.ตย.)	æ	-	æ
	→ วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ เจ.๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔) (ลล.)			
๒.	ถ้าในระหว่าง บัญจวัตถุ (กก.ตย.)	æ	9	ર્જ
	→ ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิ.๑๐ สัพพ.๗ ที่ประกอบ (ลล.)			

- วัตถุรูป ๖ = จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ หมายเหตุ

- วัตถุรูป ๕ = จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ

สรุปเนื้อความ ๓ ประการ ในวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย (น. ๑๔๖)

ในนิสสยปัจจยุทเทสนี้ วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย สรุปเนื้อความมีอยู่ ๓ ประการ คือ

- o ในบรรดาปัญจวัตถุทั้ง ๓ ชนิด มีมันทายุกปัญจวัตถุ เป็นต้นนั้น มัชณ์มมายุกปัญจวัตถุ คือ จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ ที่เกิดพร้อมกันกับอตีตภวังค์ดวงแรกก็ดี,
- ๐ หทัยวัตถุที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้นก็ดี,
- o หทัยวัตถุที่เกิดขึ้นโดยอนุมานเอาว่า ในขณะจิตดวงหนึ่งก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติก็ดี,
- วัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาลก็ดี
 เป็น วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย (ตามนัยของท่านโบราณาจารย์)
 หรืออีกนัยหนึ่ง วัตถุรูป ๖ คือ จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ ที่เข้าถึงฐีติปัตตะของตน มีจำนวน ๔๙ เป็น วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย (ตามนัยของท่านอาจารย์ภายหลัง)
- วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ ดวง มี จักชุวิญญาณธาตุ เป็นต้น เจตสัก ๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔)
 ที่เป็นไปในปวัตติกาล ในปัญจโวการภูมิโดยแน่นอน และไม่แน่นอน เป็น วัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจยุปบัน
- มโนวิญญาณธาตุ ๕๖ คือ โลภมูลจิต ๘ โมหมูลจิต ๒ มโนทวาราวัชชนจิต ๑ มหากุศลจิต ๘ มหากิริยาจิต ๘ อรูปาวจรจิต ๑๒ โลกุตตรจิต ๗ เจตสึก ๕๖ ที่ประกอบ (-โสดาบัตติมรรค) ที่เป็นไปในจตุโวการภูมิ โดยแน่นอนและไม่แน่นอนก็ดี,
- o ปัญจโวการปฏิสนธิจิต ๑๕ เจตสึก ๓๕ ที่ประกอบก็ดี,
- o รูปทั้งหมด มี จิตตชรูป เป็นต้น ก็ดี เป็น วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจนิก

คำอธิบาย ในวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยุปบันและปัจจนิก นี้ มีอย่างละ ๒ คือ แน่นอนและไม่แน่นอน (น.๑๔๗) วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยุปบัน

- แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๓ คือ โทส.๒ อเห.๑๗ ม.วิ.๘ รูป.๑๕ โส.มรรค.๑ เจ.๔๘ ที่ประกอบ (-มโนทวา.๑)
- ไม่แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๒ คือ โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวารา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘ (- อรูปวิปากจิต ๔) โลกุ.๗ (-โส.มรรค.) เจ.๔๖ ที่ประกอบ (- อัปปมัญญา)

วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจนิก

- แน่นอน ได้แก่ อรูปวิ.๔ เจ.๓๐ ที่ประกอบ และรูปทั้งหมด
- ไม่แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๒ คือ โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวารา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘ (- อรูปวิปากจิต ๔) โลกุ.๗ (-โส.มรรค.) เจ.๔๖ ที่ประกอบ (- อัปปมัญญา) ที่เป็นบัจจยุปบันไม่แน่นอน นั้นเอง

🗅 ตาราง แสดงองค์ธรรมในสรุปเนื้อความ ๓ ประการของวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย

วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย	วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยุปบัน	วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจนิก
o ในบรรดา ปัญจวัตถุ ทั้ง ๓ ชนิดมี	 วิญญาณธาตุ ๗ คือจิต ๘๕ดวง 	o มโนวิญญาณธาตุ ๔๖ คือ
มันทายุกปัญจวัตถุ เป็นต้นนั้น	มีจักชุวิญญาณธาตุ เป็นต้น	โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวา.๑ ม.กุ.๘
มัชฌิมายุกปัญจวัตถุ คือ	เจ.๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔)	ม.กิ.๘ อรูป.๑๒ โลกุ.๗ เจ.๔๖
จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ	ที่เป็นไปในปวัตติกาล	ที่ประกอบ (- โสดาบัตติมรรค)
ที่เกิดพร้อมกันกับอตีตภวังค์ดวงแรกก็ดี,	ใน ปัญจโวการภูมิ	ที่เป็นไปใน จตุโวการภูมิ
o ททัยวัตถุ ที่เกิดพร [้] อมกันกับจิตดวงก่อนๆ	โดยแน่นอนและไม่แน่นอน	โดยแน่นอนและไม่แน่นอนก็ดี,
มีปฏิสนธิจิต เป็นต้นก็ดี,		o ปัญจโวการปฏิสนธิจิต ๑๕
 หทัยวัตถุ ที่เกิดขึ้น โดยอนุมานว่า 		เจ.๓๕ ที่ประกอบก็ดี,
ในขณะจิตดวงหนึ่งก่อนหน้าจะออกจาก		o รูปทั้งหมดมีจิตตชรูป เป็นต้นก็ดี
นิโรธสมาบัติก็ดี,		
o วัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร [้] อมกันกับจิตดวงที่		
๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปใน	แน่นอน	แน่นอน
มรณาสันนกาล ก็ดี	จิต ๔๓ ดวง คือ โทส.๒ อเห.๑๗	จิต ๔ ดวง คือ อรูปวิปากจิต ๔
(ตามนัยของท่านโบราณาจารย์)	ม.วิ.๘ รูปา.๑๕ โสดาปัตติมรรค.๑	เจ.๓๐ ที่ประกอบ และรูปทั้งหมด
o หรืออีกนัยหนึ่ง วัตถุรูป ๖ คือ	เจ.๔๘ ที่ประกอบ (-มโนทวา.๑)	
จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ	ไม่แน่นอน	ไม่แน่นอน
ที่เข้าถึง ฐีติปัตตะ ของตนมีจำนวน ๔๙	จิต ๔๒ ดวง คือ โลภ.๘ โมห.๒	จิต ๔๒ ดวง คือ โลภ.๘ โมห.๒
(ตามนัยของท่านอาจารย์ภายหลัง)	มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘	มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘
	(-อรูปวิ.๔) โลกุ.๗ (-โสดา. ม.)	(-อรูปวิ.๔) โลกุ.๗ (-โสดา.ม.)
	เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-โท.๔ อัป.๒)	เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-โท.๔ ฮัป.๒)

ทมายเหตุ - จิตที่เป็นปัจจนิกทั้งหมด = ๘๙ - ๔๓ (แน่นอนของปัจจยุปบัน) = ๔๖ ดวง แบ่งเป็น แน่นอน ๔ ดวง และไม่แน่นอน ๔๖ ดวง

🗎 บัญทาวารวิภังค์ แท่ง วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย

🗅 จำแนก วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

ในวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัยนี้ การช่วยอุปการะแก่บัจจยุปบันธรรมของธรรมที่เป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัยนั้น

เมื่อว่าโดย **ลักษณะ** มี ๓ อย่าง คือ

เป็นที่เกิดด้วย (วตุถุ) เกิดก่อนด้วย (ปุเรชาต) เป็นที่อาศัยด้วย (นิสุสย)

เมื่อว่าโดย **ชาติ** เป็น วัตถุปุเรชาตชาติ เมื่อว่าโดย **กาล** เป็น ปัจจุบันกาล

เมื่อว่าโดย **สัตติ** คือ อำนาจ มี ๒ อย่าง คือ

- ชนกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม <u>เกิดขึ้น</u> อย่างหนึ่ง

อุปถัมภกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม <u>ตั้งอยู่</u> อย่างหนึ่ง

ปัญหาวารวิภังค์ แห่ง วัตถุปุเรชาตชาติ

ในวัตถุปุเรชาตชาติ ปัจจัยที่เป็นวัตถุปุเรชาตชาติ ๖ ปัจจัยนั้น วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

รวมทั้ง ๕ ปัจจัยนี้ มี ๑ บท ๓ วาระ เหมือนกัน คือ

อพุยากตบท 🧓 อพุยากตปทาวสาน

ปทาวสาน ในอพุยากตบท (อัพ - อัพ)

๒. กุสลปทาวสาน ในอพุยากตบท (อัพ - กุ)

๓. อกุสลปทาวสาน ในอพฺยากตบท (อัพ - อกุ)

สำหรับปุเรชาตินทริยะ มี ๑ บท ๑ วาระ คือ

ก) อพยากตบท ๑. อพยาก

อพุยากตปทาวสาน

ในอพุยากตบท (อัพ - อัพ)

(น.๒๗๖)

ในวัตถุปุเรชาตชาติ ปัจจัยที่เป็นวัตถุปุเรชาตชาติ ๖ ปัจจัย นั้น วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ
วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ รวม ๕ ปัจจัยนี้ มี ๑ บท ๓ วาระ
ก) อพฺยากตบท มี ๓ วาระ ๑. อพฺยากตปทาวสาน ในอพฺยากตบท (อัพ - อัพ)
๒. กุสลปทาวสาน ในอพฺยากตบท (อัพ - อกุ)
สำหรับปุเรชาตินทริยะ มี ๑ บท ๑ วาระ คือ
ก) อพฺยากตบท มี ๑ วาระ ๑. อพฺยากตปทาวสาน ในอพฺยากตบท (อัพ - อัพ)

ในการแสดงปัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นต้น โดยตั้งบทไว้เป็น หลัก ๑ บทก่อนซึ่งเรียกว่า บทหน้า คือ อพยากตบท เป็นปัจจัยธรรมและจำแนกปัจจยุปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงคล้อยตามกันไป ใน <u>วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย</u> มี ๑ บท ๓ วาระ ดังนี้

	กุ.๕ (นิปุวิปถิอ)		ปุเรชาติน.	.9		
	9 1	JM ๓ วาระ		๑ บท ๑ วาระ			
	สุทธสังข	ยาวาระ = ๐:๐:๓	0:0:9				
	บท/วาระ	/วาระ กรณบท ปจ.			ઇ વ.		
9	η η.						
ම	กุ อกุ.						
ഩ	กุ อพฺ.						
હ	อกุ อกุ.						
ď	อกุ กุ.						
ક	อกุ อพฺ.						
හ	อพฺ อพฺ.	กุ.๕ ปุเร.๑	િ	กุ.๕ ปุเร.๑	િ		
હ	อพฺ กุ.	ฤ.๕	થેલ				
ಳ	อพฺ อกุ.	ฤ.๕	હે				
_	รวมเป็น ๖ สภาคะ (-ตนเอง) ๕						

ก.) อพยากตบท

- อพยากตปทาวสาน ใน อพยากตบท (อัพ - อัพ)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมุโม อพุยากตสุส ธมุมสุส วตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงคงค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

(な.のば0)

เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

วัตถุรูป ๖ คือ

มัชฌิมายุกปสาทรูป ๕ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก,

หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นตั้น,
 หทัยวัตถุ ที่อนุมานเอาว่าเกิดพร้อมกันกับจิตดวงหนึ่ง ก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติ,

๔. และวัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

๑. หรืออีกนัยหนึ่ง องค์ธรรมได้แก่ วัตถุรูป ๖ ที่เป็นฐีติปัตตะ ๔๙

อพุยากตสุส ธมุมสุส เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่

วิญญาณธาตุจิตตุปบาท 🔊 ที่เกิดหลังๆ คือ วิปากจิตตุปบาท 🖦 มีปฐมภวังค์ เป็นต้น

กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ มี ปัญจทวาราวัชชนจิต เป็นต้น (- อรูปวิปากจิต ๔)

วตุกุปุเรชาตนิสุสยปจฺจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัยเป็นพิเศษ

ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๖ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ

วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็น วัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อพุยากตสุส นี้

เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล ว่าโดย กาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสั้นนวิถี

ณานวิถี อภิญญาวิถี มัคควิถี ผลสมาบัติวิถี นิโรธสมาบัติวิถี

- กุสลปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - กุ)

(น.๒๑๒)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมุโม กุสลสุส ธมุมสุส วตุถุปูเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่กุศลธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงคงค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ. ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

ь. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีโวฏฐัพพนะ มโนทวาราวัชชนะ เป็นต้น ๔. และ หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙

เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ กุศลจิตตุปบาท 🖦 กุสลสุส ธมุมสุส

วตุกุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัยเป็นพิเศษ

ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๕ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ

วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย เป็นกิริยาบท แสดงให**้**รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็น วัตถุปุเรชาตนิสสยะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท อพฺยากโต กุสลสฺส นี้

เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล ว่าโดย กาล

เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ ว่าโดย ภมิ

ว่าโดย บคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ พระอริยบุคคล ๗ (-อรผ.) ตามสมควร

เป็นไปใน บัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสันนวิถี ว่าโดย วิถี

ณานวิถี อภิญญาวิถี มรรควิถี

- อกุสลปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - อกุ)

อพุยากโต ธมุโม อกุสลสุส ธมุมสุส วตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย. วิธิพระบาลี

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อกุศลธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ. ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

ระ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีโวฎฐัพพนะ มโนทวาราวัชชนะ เป็นต้น ๔. และ หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

๑. หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙

เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ อกุสลสุส ธมุมสุส

วตุกุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัยเป็นพิเศษ

ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๕ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ

วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ **ปจุจโย** เป็นกิริยาบท

ความเป็น วัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อกุสลสุส นี้

เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล ว่าโดย กาล

เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ ว่าโดย ภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลเสกขบุคคล ๓

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสันนวิถี

🗅 แสดงการทาอำนาจปัจจัย ใน ปัญหาวารวิภังค์ แห่ง วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย

o:o:m	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๕	ปุเร.๑	รวม
๑. อัพ-อัพ	วัตถุรูป ๖ คือ	æ	9	હ
	 มัชฌิมายุกปสาทรูป ๕ ที่เกิดเพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก, 			
อ.โบ 🗸	ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิตเป็นต้น,			
ข.เบ 🕽	 หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิตเป็นต้น, หทัยวัตถุ ที่อนุมานเอาว่าเกิดพร้อมกันกับจิตดวงหนึ่ง 			
	ก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติ,			
	๔. และวัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗			
	ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล			
อ.หลัง	หรืออีกนัยหนึ่ง อ.ธ.ได้แก่ วัตถุรูป ๖ ที่เป็นฐีติปัตตะ ๔๙			
	→ วิญญาณธาตุจิตตุปบาท ๗ ที่เกิดหลังๆ คือ			
	วิปากจิตตุปบาท ๓๒ มีปฐมภวังค์ เป็นต้น			
	กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ มีปัญจทวาราวัชชนจิต เป็นต้น (-อรูปวิ.๔)			
๒. อัพ-กุ	ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มี	æ	-	æ
r	โวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น			
อ.โบ ⊀	โวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น ๔. และหทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗			
	ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล			
อ.หลัง	ด. หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙			
	→ กุศลจิตตุปบาท ๒๑			
๓. อัพ-อกุ	ъ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มี	æ	-	æ
- T.	โวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น			
อ.โบ ⊀	โวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น ๔. และหทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗			
	ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล			
อ.หลัง	ด. หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙			
	→ อกุศสจิตตุปบาท ๑๒			

📋 สุทธสังขยาวาระ (น.๒๘๐)

สรุปจำนวนสุทธบทแห่งวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยปัญหาวาระ ดังแสดงมาแล้วข้างด้นนั้น มี ๓ ประเภท ด้วยกันคือ

๑.)อพฺยากตบท๑.) อพฺยากโต อพฺยากตสฺสวตฺถุปุเรชาตนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.

๒.) อพุยากโต กุสลสุส วตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

๓.) อพฺยากโต อกุสลสฺส

วตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยสภาคะ (น.๒๑๙)

บัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๕ บัจจัยคือ วัตถุปุเรชาตะ <u>ปุเรชาตินทริยะ</u>

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

บัญทาวารวิภังค์มิสสกพระบาลี แท่ง นิสสยบัจจัย

(คือ พระบาลีที่แสดงถึงสหชาตนิสสยะ และวัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปนกัน)

ก. กุสลาพุยากตบท

(น.๒๘๑)

- กุสลปทาวสาน ใน กุสลาพุยากตบท (กุฮัพ - กุ)

วิธิพระบาลี กุสโล จ อพุยากโต จ ธมุมา กุสลสุส ธมุมสุส สหชาตนิสุสยวตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

กุศลธรรม และอพยากตธรรม เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่กุศลธรรม ด้วยอำนาจสหชาตนิสสยะ และวัตถุปูเรชาตนิสสยปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

กุสโล จ อพฺยากโต จ ธมฺมา เป็นกัดดุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย องค์ธรรมได้แก่
กุศลนามขันธ์ ๑–๓–๒ คือ กุศลจิตตุปบาท ๒๑ และหทัยวัตถุ ที่เกิดพร[้]อมกันกับจิตดวงก่อนๆ
มีโวฏฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุ

กุสลสุส ธมุมสุส เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน องค์ธรรมได้แก่ กุศลนามขันธ์ ๓-๑-๒ คือ กุศลจิตตุปบาท ๒๑

สทชาดนิสฺสยวตฺถุปุเรชาตนิสฺสยปจฺจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแท่งสทชาตนิสสยะเป็นพิเศษ
ในระหว่างนามขันธ์ด้วยกัน และอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตนิสสยะเป็นพิเศษ ในระหว่างหทัยวัตถุกับ
นามขันธ์ ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๖ หรือ ๓ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ
สทชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ สทชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตัตถิ
สหชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

(๋๓ ปัจจัย คือ สหชาตนิสสยวัตถุปุเรชาตนิสสยะ สหชาตัดถิวัตถุปุเรชาตัดถิ และสหชาตอวิคตวัตถุปุเรชาตอวิคตะ)

ปจจโย เป็นกิริยาบท แสดงให้รถึงความเป็นอนัตตะ

ความเป็นสทชาตนิสสยวัตถุปุเรชาตนิสสยะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท **กุสลาพฺยากโต กุสลสุส** นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ อริยบุคคล ๗ (-พระอรหันต์)

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี ฌานวิถี อภิญญาวิถี และมรรควิถี

ก. อกุสลาพุยากตบท

- อกุสลปทาวสาน ใน อกุสลาพุยากตบท (อกุอัพ - อกุ)

วิธิพระบาลี อกุสโล จ อพุยากโต จ ธมุมา อกุสลสุส ธมุมสุส สทชาตนิสุสยวตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

> อกุศลธรรม และอพยากตธรรม เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่อกุศลธรรม ด้วยอำนาจสหชาตนิสสยะ และวัตถุปูเรชาตนิสสยปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อกุสโล จ อพุยากโต จ ธมุมา เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย องค์ธรรมได้แก่

อกุศลนามขันธ์ ๑-๓-๒ คือ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ และหทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีโวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุ

อกุสลสุส ธมุมสุส เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน องค์ธรรมได้แก่

อกุศลนามขันธ์ ๓-๑-๒ คือ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒

สทชาดนิสุสยวตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งสหชาตนิสสยะเป็นพิเศษ
ในระหว่างนามขันธ์ด้วยกัน และอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตนิสสยะเป็นพิเศษ ในระหว่างหทัยวัตถุกับ
นามขันธ์ ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๖ หรือ ๓ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ
สหชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ สหชาตัดถิ วัตถุปุเรชาตัตถิ
สหชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

(*๓ ปัจจัย คือ สหชาตนิสสยวัตถุปุเรชาตนิสสยะ สหชาตัตถิวัตถุปุเรชาตัตถิ และสหชาตอวิคตวัตถุปุเรชาตอวิคตะ) **ปจฺจโย** เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็นอนัตตะ

ความเป็นสหชาตนิสสยวัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท **อกุสลาพฺยากโต อกุสลสฺส** นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลเสกขบุคคล ๓

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี

สรุปจำนวนสุทธบทในมิสสกปัจจัย คือ สหชาตนิสสยะ และวัตถุปุเรชาตนิสสยะ แห่งปัญหาวาระดังกล่าว แล้วนั้น มี ๒ ประเภท ด้วยกันคือ

๑.) กุสลาพุยากโต กุสลสุส สหชาตนิสุสยวตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

๒.) อกุสลาพฺยากโต อกุสลสฺส สหชาตนิสฺสยวตฺถุปุเรชาตนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.

🗂 สหชาตนิสสยะ และวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจยสภาคะ (น.๒๘๓)

บัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับ สหชาตนิสสยวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย ดังกล่าวแล้ว มี ๔ หรือ ๒゚ บัจจัย คือ สหชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตัตถิ สหชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

หมายเหตุ: 🕒 ปัจจัยนั้น คือ สหชาตัตถิวัตถุปุเรชาตัตถิ และสหชาตอวิคตวัตถุปุเรชาตอวิคตะ

สุทธสังขยาวาระ (น.๒๘๓)

วจนัตถะ

(น.๒๘๒)

นิสุสยนุติ เอตุถาติ = นิสุสโย.

บัจจยุปบันธรรมทั้งหลายย่อมอาศัยในสภาวธรรมนี้ ฉะนั้น สภาวธรรมนี้จึงชื่อว่า **นิสสยะ** คือ เป็นที่อาศัยแห่งบัจจยุปบันธรรมทั้งหลาย.

อธิฎฐานาการวเสน วา นิสุสยาการวเสน วา ปจุจยุปปนุนธมุเมทิ สียเต นิสุสียเตติ = นิสุสโย.

ธรรมที่เป็นปัจจยุปบันธรรมทั้งหลายอาศัยโดยอาการตั้งมั่น หรือโดยอาการอิงอาศัย
ชื่อว่า นิสสยะ

อธิฎฐานาการวเสน นิสุสยากาเรน จ อุปการโก ธมฺโม = นิสุสยปจฺจโย.

ธรรมที่ช่วยอุดหนุนโดยอาการตั้งมั่นประการหนึ่ง โดยอาการอิงอาศัยประการหนึ่ง ชื่อว**่า นิสสยบัจจัย.**

______ คำอธิบาย และข้ออุปมาในนิสสยปัจจัย

ใน นิสสยปัจจัย นี้ คำว่า นิสสยะ นั้นแปลว่า เป็นที่อาศัย หมายความว่าปัจจยุปบันธรรมนั้นอาศัย อยู่ในปัจจัยธรรม ฉะนั้น ปัจจัยธรรมนี้จึงได้ชื่อว่าเป็นนิสสยะ คือมีอำนาจช่วยอุดหนุน โดยเป็น ที่อาศัยแห่ง ปัจจยุปบันธรรมทั้งหลาย และการช่วยอุดหนุนโดยเป็นที่อาศัยนี้มีอยู่ ๒ อย่าง คือ

๑.) อธิฎฐานาการ เป็นที่อาศัยโดยการตั้งมั่น หมายความว่า

ปัจจัยธรรมนั้นช่วยอุดหนุนให้ปัจจยุปบันธรรม เข้าไปอาศัยเกิดขึ้นเพื่อทำหน้าที่ของตนๆ ได้
อุปมาเหมือนพื้นแผ่นดินย่อมเป็นที่อาศัยของต้นไม่ทั้งปวงให้เกิดขึ้นฉันใด ธรรมที่เป็นนิสสยปัจจัยใน
ข้ออธิฎฐานาการนี้ได้แก่ วัตถุ ๖ มีจักขุวัตถุ เป็นต้นและปถวีธาตุคือวัตถุ ๖ นั้นเป็นปัจจัยช่วยอุดหนุน
แก่จิต และเจตสึกทั้งหลายโดยการตั้งมั่น กล่าวคือ ในปัญจโวการภูมินั้นนามธรรมทั้งหลายอันได้แก่
จิตและเจตสึก เมื่อขณะที่จะเกิดขึ้นนั้น ต้องมีที่อาศัยเกิดจึงจะเกิดขึ้นได้ จะเกิดขึ้นมาลอยๆ โดยไม่มี
ที่เข้าไปตั้งอาศัยเกิดนั้น เป็นไปไม่ได้ เช่น เมื่อขณะเกิดการเห็นขึ้น หมายความว่า จักขุทวารวิถีจิต
ทำหน้าที่ในการเห็นซึ่งรูปารมณ์นั้นๆ และในการที่จักขุทวารวิถีจิตทำหน้าที่ในการเห็นนี้ ก็ต้องอาศัย
จักขุปสาทอันเป็นวัตถุรูปที่ตั้งมั่น จึงจะทำให้การเห็นนั้นเกิดขึ้นได้ในทวารอื่นๆ ก็เช่นเดียวกัน คือต้อง
อาศัยวัตถุรูปเป็นที่อาศัยเกิดเสมอไป ฉะนั้น ในปัญจโวการภูมิ วัตถุรูป ๖ นี้ จึงเป็นหลักอาศัยแก่
นามธรรมทั้งหลายที่จะเกิดขึ้น

ส่วน **ปถวีธาตุ** ก็เป็นที่อาศัยโดยการตั้งมั่นของ อาโป, เตโช, วาโย และอุปาทารูป ถ้าไม่มีปถวีธาตุ เป็นหลักแล้ว รูปเหล่านั้นก็ไม่สามารถจะเกิดขึ้นและทำหน้าที่ของตนๆ ได้เช่นเดียวกัน ฉะนั้นปถวีธาตุ จึงได้ชื่อว่าเป็นที่อาศัยโดยอาการตั้งมั่นแก่รูปที่เหลือทั้งหลาย เมื่อเปรียบเทียบกับข้ออุปมาแล้ว

- วัตถุรูป ๖ ก็ดี ปถวีธาตุก็ดี เปรียบได้กับพื้นแผ่นดิน
- จิต, เจตสึก, อาโป, เตโช, วาโย และอุปาทารูป เปรียบได้กับต้นไม่ต่างๆ

๒.**) นิสสยาการ** เป็นที่อาศัยโดยอาการอิงอาศัย หมายความว[่]า

บัจจัยธรรมนั้นช่วยอุดหนุนให้เป็นที่อาศัยแก่ปัจจยุปบันธรรมโดยอาการอิงอาศัย อุปมา เหมือนผืนผ้า เป็นที่อาศัยแก่ภาพวาดเขียน ฉันใด ธรรมที่เป็นนิสสยบัจจัยในข้อนิสสยาการนี้ ได้แก่ นามขันธ์ ๔ และอาโป, เตโช, วาโย คือนามขันธ์ทั้ง ๔ นั้นต่างก็เป็นที่อาศัยซึ่งกันและกัน ผลัดกันเป็นที่อาศัยและ ผู้อาศัยซึ่งกันและกันเช่นนี้ จึงได้ชื่อว่าเป็นที่อาศัยโดยการอิงอาศัยกัน ที่เรียกว่า นิสสยาการ

ส่วน อาโป, เตโช, วาโย ธาตุทั้ง ๓ นี้ ต่างก็ช่วยอุดหนุนเป็นที่อาศัยซึ่งกันและกัน ทั้งเป็นที่อาศัย แก่ปถวีธาตุ และอุปาทารูปด้วย เช่น

อาโปธาตุ เป็นที่อาศัยแก่ ปถวี เตโช วาโย และอุปาทารูป
เตโชธาตุ เป็นที่อาศัยแก่ ปถวี อาโป วาโย และอุปาทารูป
วาโยธาตุ เป็นที่อาศัยแก่ ปถวี เตโช และอุปาทารูป ดังนี้
การเป็นที่อาศัยซึ่งกันและกันของรูปธรรมนี้ ได้ชื่อว่าเป็นที่อาศัยโดยอาการอิงอาศัยกัน
ที่เรียกว่า นิสสยาการ เมื่อเปรียบเทียบกับอุปมาในข้อนี้แล้ว

- นามขันธ์ ๔ และอาโป เตโช วาโย เปรียบได้กับผืนผ้า
- ปถวีและอุปาทารูป เปรียบได้กับภาพวาดเขียน

การเป็นที่อาศัยของ อธิฎฐานาการ นั้นเป็นได้ เฉพาะในปัญจโวการภูมิ ส่วนนิสสยาการ นั้นเป็นได้ทั้ง ปัญจโวการภูมิและจตุโวการภูมิ และในปัญจโวการภูมินั้น เมื่อเป็นวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัยแล้ว ต้องเป็นทั้งสองอย่าง คือเป็น อธิฎฐานาการก่อนแล้ว จึงเป็นนิสสยาการ ส่วนในจตุโวการภูมิเป็นได้เฉพาะ นิสสยาการ ผ่ายนามธรรมแต่อย่างเดียวเท่านั้น

๒) วัตถุปุเรชาตปัจจัย (น.๙๓)

(พระบาลีข้อ ๑ - ๕, ๑๒, ๑๓ ของ ปุเรชาตปัจจยนิทเทส)

อารัมภบท

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย **ปุเรชาตปจุจโย**ติ ภควตา อุทุทิฏโจ, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,

- ๑) จกุขายตน์ จกุชุวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.
- ษ) โสตายตน์ โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.
- ๓) ฆานายตน์ ฆานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมฺมาน์ ปุเรชาตปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ส) ชีวุหายตน์ ชีวุหาวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.
- ๓) กายายตน์ กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมฺมานํ ปุเรชาตปจฺจเยน ปฺจฺจโย.
- ๑๒) ย์ รูป์ นิสฺสาย มโนธาตุ จ มโนวิญฺญาณธาตุ จ วตฺตนฺติ ตํ รูป์ มโนธาตุยา ตํสมฺปยฺตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ ปุเรชาตปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๑๓) (ย้ รูป นิสุสาย มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ วตฺตนฺติ ตํ รูป มโนธาตุยา)
 มโนวิญญาณธาตุยา ตํสมฺปยุตฺตกานญจ ธมฺมานํ กิญจิ กาเล ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย
 กิญจิ กาเล น ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโยติ ภควตา นิทฺทิฏโจ.

บัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไว้โดยย่อในบัจจยุทเทสว่า **ปุเรซาตปจุจโย** บัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสดารในบัจจยนิทเทสว่า

- ๑) จกุขายตน์ จกุขุวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.
- ๒) โสตายตน์ โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมฺมาน์ ปุเรชาตปจฺจเยน ปฺจฺจโย.
- ๓) ฆานายตน ฆานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.
- ส) ชีวุทายตน์ ชีวุทาวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญุจ ธมุมาน์ ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.
- ส) กายายตน์ กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.
- ๑๒) ย์ รูป์ นิสฺสาย มโนธาตุ จ มโนวิญฺญาณธาตุ จ วตฺตนฺติ ตํ รูป์ มโนธาตุยา ตํสมฺปยฺตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ ปุเรชาตปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๑๓) (ยํ รูปํ นิสฺสาย มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ วตฺตนฺติ ตํ รูปํ)
 มโนวิญญาณธาตุยา ตํสมฺปยุตฺตกานญจ ธมฺมานํ
 กิญจิ กาเล ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย กิญจิ กาเล น ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.

พระบาลีและคำแปล

- 🦻 🔪 🦠 จกุชายตน์ ๓) จกุชุวิญญาณธาตุยา ๔) ต์สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์
 - ๔) ปุเรชาตปจุจเยน 🗉) ปจุจโย.
 - 。) มัชณิมายุกจักขายตนะ ที่เกิดพร[้]อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตจักขายตนะ ๔๙
 - ษ) เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ
 - ๓) แก่จักขุวิญญาณธาตุ
 - ๔) และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบกับจักชุวิญญาณธาตุ
 - ๓้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตปัจจัย.
- **๒) โสตายตน์ โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ ปุเรซาตปจุจเยน ปจุจโย.**มัชณิมายุกโสตายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตโสตายตนะ ๔๙
 เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่โสตวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบ
 กับโสตวิญญาณธาต ด้วยอำนาจวัตถุปเรซาตบัจจัย.
- ๓) มานายตน์ มานวิญญาณธาตุยา ต่สมปยุตฺตกานญจ ธมฺมาน์ ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.
 มัช่ณิมายุกฆานายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตฆานายตนะ ๔๙
 เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ฆานวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบ
 กับฆานวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตปัจจัย.
- ๕) ชีวุทายตน์ ชีวุทาวิญุญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย. มัชณิมายุกชีวทานายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตชีวหายตนะ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ชีวหาวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบ กับชีวหาวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปูเรชาตปัจจัย.
- (ส) กายายตน์ กายวิญญาณธาตุยา ต์สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.
 มัชณิมายุกกายานายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตกายายตนะ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่กายวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบ กับกายวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตปัจจัย.

ย รูป นิสุสาย มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ วตุตนุติ

ต์ รูป์ มโนธาตุยา ต์สมุปยุตฺตกานญจ ธมฺมานํ ปุเรชาตปจฺจเยน ปจฺจโย

มโนธาตุ ๓ และมโนวิญญาณธาตุ ๗๒ (-อรูปวิปากจิต ๔) เจ.๕๒ อาศัยหทัยวัตถุใดเกิดขึ้น หทัยวัตถุนั้นเป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่มโนธาตุ ๓ อัญญสมานเจตสึก ๑๐ ที่ประกอบกับมโนธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตปัจจัย

๑๓) (ย่ รูป นิสสาย มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ วตุตนติ ต่ รูป)
มโนวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมานํ
กิณจิ กาเล ปุเรชาตปจจเยน ปจจโย กิณจิ กาเล น ปุเรชาตปจจเยน ปจจโย.

ใน ปวัตติกาล มโนธาตุ ๓ และมโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสัก ๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔)
 อาศัยหทัยวัตถุใดเกิดขึ้น หทัยวัตถุรูปนั้น เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่มโนวิญญาณธาตุ ๗๒
 เจตสัก ๕๒ ที่ประกอบกับมโนวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตบัจจัย
 สำหรับในปฏิสนธิกาล นั้น หทัยวัตถุรูปนี้ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ปฏิสนธิวิญญาณจิต ๑๕
 เจตสัก ๓๕ ที่ประกอบกับปฏิสนธิวิญญาณ (-อรูปปฏิสนธิวิญญาณ)

ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตปัจจัย **ไม่ได**้

จากพระบาลีและองค์ธรรมข้อที่ ๑๓ หากจะแสดงองค์ธรรมของแต่ละปัจจัยสามารถแสดงได้ ดังนี้

ถ้าเป็นวัตถุปุเรชาตปัจจัย

ปัจจุบันหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ
 (พระบาลี ข้อที่ ๑๓ ไม่แสดง ปัญจวัตถุ และมโนธาตุ ๓ เพราะมีแสดงก่อนหน้าแล้ว)

ถ้าเป็นอารัมมณปุเรชาตปัจจัย

นิปผันนรูป เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่มโนวิญญาณธาตุ ๔๓ เจตสึก ๕๐ (-อัปปมัญญา)
 (พระบาลี ข้อที่ ๑๓ ไม่แสดง ทวิบัญจวิญญาณจิต ๑๐ และมโนธาตุ ๓ เพราะมีแสดงก่อนหน้าแล้ว)

จากพระบาลีข้อ ๑๓ ท่านแสดงองค์ธรรมร่วมกันระหว่าง วัตถุปุเรชาตบัจจัย และวัตถารัมมณปุเรชาตบัจจัย หากจะแสดงองค์ธรรมตามหนังสือหลักสูตรสามารถแสดงได้ ดังนี้

ใน ปวัตติกาล หทัยวัตถุรูปนี้เป็นบัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบกับมโนวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตบัจจัยและวัตถารัมมณปุเรชาตบัจจัย
 สำหรับใน ปฏิสนธิกาล นั้น หทัยวัตถุรูปนี้เป็นบัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่ปฏิสนธิวิญญาณจิต ๑๕

เจตสึก ๓๕ ที่ประกอบกับปฏิสนธิวิญญาณจิต (-อรูปปฏิสนธิวิญญาณจิต)
ด้วยอำนาจวัตถุปเรชาตบัจจัยและวัตถารัมมณปเรชาตบัจจัย ไม่ได้

🗅 แสดงการหาอำนาจปัจจัย ในวัตถุปุเรชาตปัจจัย

บาลี	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๙	ปุเร.๑	รวม
9	จักขุวัตถุ → จักขุวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	æ	9	કે
ල	โสตวัตถุ → โสตวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	æ	9	ક
ഩ	ฆานวัตถุ → ฆานวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	હ	9	કે
ď	ชีวหาวัตถุ → ชีวหาวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	હ	9	કે
æ	กายวัตถุ → กายวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	æ	9	ર્જ
ூற	๑๒.๑ หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ หรือฐีติบัตตหทัยวัตถุรูป	æ	-	æ
	→ มโนธาตุ ๓ อัญญสมานเจตสึก ๑๐			
	0 จำแนกได้ ดังนี้			
	ตามนัยท่านโบราณาจารย์ : หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ			
	→ จิตที่เกิดหลังๆ คือมโนธาตุ ๓ อัญญสมานเจตสึก ๑๐ ที่ประกอบ			
	ตามนัยท่านอาจารย์ภายหลัง : ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙			
	→ จิตที่เกิดหลังๆ คือมโนธาตุ ๓ อัญญสมานเจตสึก ๑๐ ที่ประกอบ			
	๑๒.๒ หทัยวัตถุรูป ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจาก			
	จุดิจิตขึ้นไปก็ดี หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป			
	→ *จิตตุปบาท ๑๖ ตวง นับตั้งแต่จุติจิตขึ้นไป (มโนธาตุ ๓ อัญญ.๑๐)			
	(ตามนัยท่านโบราณาจารย์ และท่านอาจารย์ภายหลัง)			

🗅 ตารางแสดงการทาอำนาจบัจจัย ในวัตถุปุเรชาตบัจจัย

บาลี	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๙	ปุเร.๑	รวม
9 m	๑๓.๑ หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ หรือฐีติบัตตหทัยวัตถุรูป	æ	-	æ
	g มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔)			
	 ๑ จำแนกได้ ดังนี้ ๓ามนัยท่านโบราณาจารย์ : หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ → จิตที่เกิดหลังๆ คือมโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ ๓ามนัยท่านอาจารย์ภายหลัง : ฐีติบัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ → จิตที่เกิดหลังๆ คือมโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ ๑๓.๒ หทัยวัตถุรูป ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจาก			
วัตถุปุเ	รชาตพฎนา			
๑) ถ้า	๑) ถ้าในระหว่าง วัตถุรูป ๖ → วิญญาณธาตุ ๗ เจ.ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔)			હે
๒) ถ้า	ในระหว่าง ปัญจวัตถุ → ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิ.๑๐ สัพพ.๗	æ	9	િ

หมายเหตุ:-

- * หมายเอาว่า มโนธาตุ ๓ อัญญสมานเจตสึก ๑๐ ดวงใดๆ ที่เกิดขึ้น ในช่วงจิต ๑๖ ดวงเหล่านี้ จะได้รับการอุปการะจาก หทัยวัตถุ
- ** หมายเอาว่า มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสึก ๕๒ ดวงใดๆ ที่เกิดขึ้น ในช่วงจิต ๑๖ ดวงเหล่านี้ จะได้รับการอุปการะจาก หทัยวัตถุ

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้า ในปุเรชาตปัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบทและ เนื้อความองค์ธรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

ปุเรชาตปจุจโย แสดงให้รู้ถึง นิททิสิตัพพะ (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน)
จกุขายตน์ จกุขุวิญุญาณธาตุยา เป็นต้น จนถึง
มโนวิญุญาณธาตุยา ตํสมฺปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ
กิญจิ กาเล ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย กิญจิ กาเล น ปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.
แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ (บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

ในบรรดานิทัสสนาการะพระบาลีเหล่านั้น

พระบาลีข้อที่ 🤊 จกฺขายตนํ - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชเมิมายุกจักขุปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตจักขุปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

จกุชุวิญญาณธาตุยา ตํสมฺปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให**้**รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ จักขุวิญญาณจิต 🖢 สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

ปุเรชาตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ ป**จุจโย** - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน พระบาลีข้อที่ ๒ โสตายตน์ - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกโสตปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตโสตปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ โสตวิญญาณจิต 🏿 สัพพจิตตสาธารณเจตสึก 🔊 ดวงที่ประกอบ

ปุเรซาตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช*่*วยอุปการะแก[่]ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๓ ฆานายตน์ - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชเมิมายุกฆานปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตมานปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

ฆานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ ฆานวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

ปุเรชาตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช*่*วยอุปการะแก[่]ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๙ ชีวุหายตน์ - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกชีวหาปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติบัตตชีวหาปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

ชีวุทาวิญญาณธาตุยา ต่**สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน** - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ ชีวหาวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

ปุเรซาตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๕ กายายตน์ - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชเมิมายุกกายปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ จีติบัตตกายปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

กายวิญญาณธาตุยา ตํสมฺปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ กายวิญญาณจิต 🖢 สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

ปุเรชาตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปูเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปูเรชาตัตถิ วัตถุปูเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก[่]ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาสีข้อที่ ๑๒ ยํ รูป์ - เป็นอนิยมกัมมบท บทที่ยังมิได้บ่งลงไปว่าเป็นรูปชนิดไหน
เพียงแต่ให้ทราบว่าเป็นบัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่บัจจยุปบันธรรมโดยฐานะเป็นผู้อาศัยเกิด
แต่อย่างไรก็ตาม อาจพิจารณารู้ได้จากกัตตุบท คือ มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ
ที่เป็นผู้อาศัยเกิด พึงทราบได้ว่า ยํ รูป์ นี้ ก็คือ ททัยวัตถุรูป นั้นเอง ได้แก่ หทัยวัตถุรูป
ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)
หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

นิสสาย - เป็นกิริยาวิเสสนบท แสดงให้รู้ถึงการเกิดขึ้นของปัจจยุปบันธรรมว่ามีการอาศัยเกิด มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงธรรมที่อาศัยหทัยวัตถุเกิดนี้ เป็นมโนธาตุ และมโนวิญญาณธาตุ

วตุดนุติ - เป็นอาชยาตกิริยาบท กัตตุวาจก แสดงให้รู้ถึงการเกิดขึ้นของปัจจยุปบันธรรม

ตั้ รูป์ - เป็นนิยมกัตตุบท บทที่บ่งถึงบัจจัยธรรมโดยแน่ชัด ตามที่ได้แสดงไว้ว่า ยั้ รูป์ ที่เป็น
 อนิยมกัมมบทนั้นเอง อ.ธ. ได้แก่ หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ
 มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙

มโนธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมฺมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ มโนธาตุ ๓ อัญญสมานเจตสึก ๑๐

ปุเรชาตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ว่า ในบรรดาปัจจัยที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน ตามที่จะเป็นไปได้นั้น คือ

- ๑. ถ้าหทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ หรือฐีติบัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ ที่ทำการช่วยอุปการะ แก่มโนธาตุ ๓ ที่ในปัญจโวการภูมิก็ดี,
 - จำแนกได้ดังนี้
 - ตามนัยท่านโบราณาจารย์กล่าวว่า หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ เป็นปัจจัย จิตที่เกิดหลังๆ เป็นปัจจยุปบัน
 - ตามนัยท่านอาจารย์ภายหลังกล่าวว่า ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ เป็นปัจจัย จิตที่เกิดหลัง ๆ เป็นปัจจยุปบัน

๒. หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปก็ดี
หรือฐีติบัตตหทัยวัตถุรูป ที่ทำการช่วยอุปการะ แก่จิตตุปบาท ๑๖ ดวง นับตั้งแต่จุติจิตขึ้นไป
(มโนธาตุ ๓ อัญญสมานเจตสึก ๑๐)

(ตามนัยท่านโบราณาจารย์และท่านอาจารย์ภายหลัง)

บัจจัยที่ทำการช่วยอุปการะ ในขณะนั้นก็มี ๕ บัจจัย คือ

วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน.

พระบาลีข้อที่ ๑๓ ยํ รูป - เป็นอนิยมกัมมบท บทที่ยังมิได้บ่งลงไปว่าเป็นรูปชนิดไหน
เพียงแต่ให้ทราบว่าเป็นบัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่บัจจยุปบันธรรมโดยฐานะเป็นผู้อาศัยเกิด
แต่อย่างไรก็ตาม อาจพิจารณารู้ได้จากกัตตุบท คือ มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ
ที่เป็นผู้อาศัยเกิด พึงทราบได้ว่า ยํ รูป นี้ ก็คือ หทัยวัตถุรูป นั้นเอง ได้แก่ หทัยวัตถุรูป
ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)
หรือ ฐีติบัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

นิสฺสาย - เป็นกิริยาวิเสสนบท แสดงให้รู้ถึงการเกิดขึ้นของปัจจยุปบันธรรมว่ามีการอาศัยเกิด มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงธรรมที่อาศัยหทัยวัตถุเกิดนี้ เป็นมโนธาตุ และมโนวิญญาณธาตุ

วตุตนุติ - เป็นอาขยาตกิริยาบท กัตตุวาจก แสดงให้รู้ถึงการเกิดขึ้นของปัจจยุปบันธรรม

๑๋ รูป - เป็นนิยมกัตตุบท บทที่บ่งถึงปัจจัยธรรมโดยแน่ชัด ตามที่ได้แสดงไว้ว่า ย๋ รูป์ ที่เป็น อนิยมกัมมบทนั้นเอง อ.ธ. ได้แก่ หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙

มโนวิญญาณธาตุยา ต์สมุปยุตฺตกานญจ ธมฺมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรมคือ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔)

กิญจิ กาเล ในบทนี้ กิญจิ กาเล - เป็นกาลธารบท แสดงให้รู้ถึง ปวัตติกาล คือ นับตั้งแต่ฐีติขณะของปฏิสนธิจิตเป็นต้น จนถึงจิตที่เกิดก่อนจุติจิต

กิญจิ กาเล น ในบทนี้ **กิญจิ กาเล -** เป็นกาลธารบท แสดงให้รู้ถึง <u>ปฏิสนธิกาล</u> คือ นับตั้งแต่อุปปาทักขณะของปฏิสนธิจิตเท่านั้น **ปุเรชาตปจุจเยน -** เป็นกรณบท แสดงให้รู้ว่า ในบรรดาปัจจัยที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน ตามที่จะเป็นไปได้นั้น คือ

- ๑. ถ้า **หทับวัตถุรูป** ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ หรือฐีติปัตตหทับวัตถุรูป ๔๙ ที่ทำการช่วยอุปการะ แก่มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ มีปฐมภวังค์เป็นต้น ที่ในปัญจโวการภูมิก็ดี,
 - ตามนัยท่านโบราณาจารย์กล่าวว่า หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ เป็นปัจจัย จิตที่เกิดหลังๆ เป็นปัจจยุปบัน
 - ตามนัยท่านอาจารย์ภายหลังกล่าวว่า ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ เป็นปัจจัย จิตที่เกิดหลัง ๆ เป็นปัจจยุปบัน
- หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปก็ดี
 หรือฐีติบัตตหทัยวัตถุรูป ที่ทำการช่วยอุปการะ แก่จิตตุปบาท ๑๖ ดวง นับตั้งแต่จุติจิตขึ้นไป (มโนวิญ.๗๖ เจ.๕๖) (ตามนัยท่านโบราณาจารย์และท่านอาจารย์ภายหลัง)
 บัจจัยที่ทำการช่วยอุปการะ ในขณะนั้นก็มี ๕ บัจจัย คือ
 วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัดถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตะ อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน.

หมายเหตุ:- แสดงฆฎนาให้สอดคล้องกับพระบาลี ปุเรชาตมฎนา (วัตถุปุเรชาตะ) หน้า ๔๓๘

วัตถุปุเรชาตฆฎนา

๑) ถ้าในระหว่าง **วัตถุรูป ๖** เป็นปัจจัย

วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๖ ที่ประกอบ (-อรูปวิปากจิต ๔) เป็นปัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจปัจจัย ๕ คือ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัดถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตะ อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

๒) ถ้าในระหว่าง **ปัญจวัตถุ** เป็นปัจจัย

ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิปัญจวิญญาณจิต ๑๐ สัพพ.๗ ดวงที่ประกอบ เป็นปัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจปัจจัย ๖ คือ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ <u>ปุเรชาตินทริยะ</u>

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตะ อยางเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

🗅 ตาราง แสดงวัตถุปุเรชาตฆฎนา

ข้อ	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๙	ปุเร.๑	รวม
9•	ถ้าในระหวาง วัตถุรูป ๖ (กก.ตย.)	æ	-	æ
	→ วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ เจ.๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔) (ลล.)			
ভি.	ถ้าในระหวาง บัญจวัตถุ (กก.ตย.)	æ	9	હ
	→ ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิ.๑๐ สัพพ.๗ ที่ประกอบ (ลล.)			

สรุปเนื้อความ ๓ ประการ ในวัตถุปุเรชาตบัจจัย

ในปุเรชาตบัจจยุทเทสนี้ วัตถุปุเรชาตบัจจัย สรุปเนื้อความมีอยู่ ๓ ประการ คือ

- o ในบรรดาปัญจวัตถุทั้ง ๓ ชนิด มีมันทายุกปัญจวัตถุ เป็นต้นนั้น มัชฌิมายุกปัญจวัตถุ คือ จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ ที่เกิดพร้อมกันกับอตีตภวังค์ดวงแรกก็ดี,
- ๐ หทัยวัตถุที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้นก็ดี,
- o หทัยวัตถุที่เกิดขึ้นโดยอนุมานเอาว่า ในขณะจิตดวงหนึ่งก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติก็ดี,
- วัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาลก็ดี เป็น วัตถุปุเรชาตบัจจัย (ตามนัยของท่านโบราณาจารย์)
 หรืออีกนัยหนึ่ง วัตถุรูป ๖ คือ จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ ที่เข้าถึงฐีติบัตตะของตน มีจำนวน ๔๙ เป็น วัตถุปุเรชาตบัจจัย (ตามนัยของท่านอาจารย์ภายหลัง)
- วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ ดวง มี จักขุวิญญาณธาตุ เป็นต้น เจตสัก ๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔)
 ที่เป็นไปในปวัตติกาล ในบัญจโวการภูมิโดยแน่นอน และไม่แน่นอน เป็น วัตถุปุเรชาตบัจจยุปบัน
- มโนวิญญาณธาตุ ๕๖ คือ โลภมูลจิต ๘ โมหมูลจิต ๒ มโนทวาราวัชชนจิต ๑ มหากุศลจิต ๘ มหากิริยาจิต ๘ อรูปาวจรจิต ๑๒ โลกุตตรจิต ๗ เจตสึก ๕๖ ที่ประกอบ (-โสดาบัตติมรรค) ที่เป็นไปในจตุโวการภูมิ โดยแน่นอนและไม่แน่นอนก็ดี,
- o ปัญจโวการปฏิสนธิจิต ๑๕ เจตสึก ๒๕ ที่ประกอบก็ดี,
- o รูปทั้งหมด มี จิตตชรูป เป็นต้น ก็ดี เป็น **วัตถุปุเรชาตบัจจนิก**

คำอธิบาย ในวัตถุปุเรชาตบัจจยุปบันและบัจจนิก นี้ มีอย่างละ ๒ คือ แน่นอนและไม่แน่นอน (น.๑๕๖) วัตถุปุเรชาตบัจจยุปบัน

- แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๓ คือ โทส.๒ อเห.๑๗ ม.วิ.๘ รูป.๑๕ โส.มรรค.๑ เจ.๔๘ ที่ประกอบ (-มโนทวา.๑)
- ไม่แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๒ คือ โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘ (-อรูปวิปากจิต ๔) โลกุ.๗ (-โส.มรรค.) เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-อัปปมัญญา)

วัตถุปูเรชาตบัจจนิก

- แน่นอน ได้แก่ อรูปวิ.๔ เจ.๓๐ ที่ประกอบ และรูปทั้งหมด
- ไม่แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๒ คือ โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘ (-อรูปวิปากจิต ๔) โลกุ.๗ (-โส.มรรค.) เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-อัปปมัญญา) ที่เป็นปัจจยุปบันไม่แน่นอน นั้นเอง

🗅 🛮 ตาราง แสดงองค์ธรรมในสรุปเนื้อความ ๓ ประการของวัตถุปุเรชาตบัจจัย

วัตถุปุเรชาตบัจจัย	วัตถุปุเรชาตบัจจยุปบัน	วัตถุปุเรชาตบัจจนิก
o ในบรรดา ปัญจวัตถุ ทั้ง ๓ ชนิดมี	o วิญญาณธาตุ ๗ คือจิต ๘๕ตวง	o มโนวิญญาณธาตุ ๔๖ คือ
มันทายุกปัญจวัตถุ เป็นต้นนั้น	มีจักชุวิญญาณธาตุ เป็นต้น	โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวา.๑ ม.กุ.๘
มัชณิมายุกปัญจวัตถุ คือ	เจ.๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔)	ม.กิ.๘ อรูป.๑๒ โลกุ.๗ เจ.๔๖
จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ	ที่เป็นไปในปวัตติกาล	ที่ประกอบ (-โสดาปัตติมรรค)
ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรกก็ดี,	ใน ปัญจโวการภูมิ	ที่เป็นไปใน จตุโวการภูมิ
o ททัยวัตถุ ที่เกิดพร [้] อมกันกับจิตดวงก่อนๆ	โดยแน่นอนและไม่แน่นอน	โดยแน่นอนและไม่แน่นอนก็ดี,
มีปฏิสนธิจิต เป็นต้นก็ดี,		o ปัญจโวการปฏิสนธิจิต ๑๕
 หทัยวัตถุ ที่เกิดขึ้น โดยอนุมานว่า 		เจ.๓๕ ที่ประกอบก็ดี,
ในขณะจิตดวงหนึ่งก่อนหน้าจะออกจาก		o รูปทั้งหมดมีจิตตชรูป เป็นต้นก็ดี
นิโรธสมาบัติก็ดี,		
o วัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร [้] อมกันกับจิตดวงที่		
๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปใน	แน่นอน	แน่นอน
มรณาสันนกาล ก็ดี	จิต ๔๓ ดวง คือ โทส.๒ อเห.๑๗	จิต ๔ ดวง คือ อรูปวิปากจิต ๔
(ตามนัยของท่านโบราณาจารย์)	ม.วิ.๘ รูปา.๑๕ โสดาปัตติมรรค.๑	เจ.๓๐ ที่ประกอบ และรูปทั้งหมด
o หรืออีกนัยหนึ่ง วัตถุรูป ๖ คือ	เจ.๔๘ ที่ประกอบ (−มโนทวา.๑)	
จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ	ไม่แน่นอน	ไม่แน่นอน
ที่เข้าถึง ฐีติปัตตะ ของตนมีจำนวน ๔๙	จิต ๔๒ ดวง คือ โลภ.๘ โมห.๒	จิต ๔๒ ดวง คือ โลภ.๘ โมห.๒
(ตามนัยของท่านอาจารย์ภายหลัง)	มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘	มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘
	(-อรูปวิ.๔) โลกุ.๗ (-โสดา. ม.)	(-อรูปวิ.๔) โลกุ.๗ (-โสดา.ม.)
	เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-โท.๔ อัป.๒)	เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-โท.๔ ฮัป.๒)

ทมายเทตุ - จิตที่เป็นปัจจนิกทั้งหมด = ๘๙ - ๔๓ (แน่นอนของปัจจยุปบัน) = ๔๖ ดวง แบ่งเป็น แน่นอน ๔ ดวง และไม่แน่นอน ๔๒ ดวง

🗎 บัญหาวารวิภังค์ แห่ง วัตถุปุเรชาตบัจจัย

🗅 จำแนก วัตถุปุเรชาตบ์จจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

(น.๑๕๒)

ในวัตถุปุเรชาตบัจจัยนี้ การช่วยอุปการะแก่บัจจยุปบันธรรมของธรรมที่เป็นวัตถุปุเรชาตบัจจัยนั้น

เมื่อว่าโดย **ลักษณะ** มี ๒ อย่าง คือ

เป็นที่เกิดด้วย (วดุถุ) เกิดก่อนด้วย (ปุเรชาต)

เมื่อว่าโดย **ชาติ** เป็น วัตถุปุเรชาตชาติ

เมื่อว่าโดย **กาล** เป็น ปัจจุบันกาล

เมื่อว่าโดย **สัตติ** คือ อำนาจ มี ๒ อย่าง คือ

- ชนกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม <u>เกิดขึ้น</u> อย**่**างหนึ่ง

อุปถัมภกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม ตั้งอยู่ อย่างหนึ่ง

ในการแสดงปัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นดั้น โดยตั้งบทไว้เป็น หลัก ๑ บทก่อนซึ่งเรียกว่า บทหน้า คือ อพยากตบท เป็นปัจจัยธรรมและจำแนกบัจจยุปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงคล้อยตามกันไป ในวัตถุปุเรชาตบัจจัย มี ๑ บท ๓ วาระ ดังนี้

ก) อพุยากตบท 🧓 อพุยากตปทาวสาน ในอพุยากตบท (ฮัพ - ฮัพ)

๒. กุสลปทาวสาน ในอพุยากตบท (อัพ - กุ)

๓. อกุสลปทาวสาน ในอพุยากตบท (อัพ - อกุ)

(เหมือนกันกับวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัยทุกประการ)

	กุ.๕ (นิปุวิปถิอ)	ปุเรชาติน.๑			
	๑ บท ๓ วาระ			๑ บท ๑ วาระ		
	สุทธสังขยาวาระ = 0:0:๓			0:0:9		
	บท/วาระ	กรณบท	ઇવ.	กรณบท	ปจ.	
9	η η.					
ල	กุ อกุ.					
ഩ	กุ อพฺ.					
હ	อกุ อกุ.					
ď	อกุ กุ.					
ક	อกุ อพฺ.					
හ	อพฺ อพฺ.	กุ.๕ ปุเร.๑	િ	กุ.๕ ปุเร.๑	િ	
હ	อพฺ กุ.	ฤ.๕	થે			
ಳ	อพฺ อกุ.	ฤ.๕	હે			
_	รวมเป็น ๖ สภาคะ (-ตนเอง) ๕					

ก.) อพยากตบท

- อพยากตปทาวสาน ใน อพยากตบท (อัพ - อัพ)

อพุยากโต ธมุโม อพุยากตสุส ธมุมสุส วตุถุปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย. วิธิพระบาลี

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงคงค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

(น.๑๘๐)

เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

วัตถุรูป ๖ คือ

มัชฌิมายุกปสาทรูป ๕ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก,

ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้้น,

๓. หทัยวัตถุ ที่อนุมานเอาว่าเกิดพร้อมกันกับจิตดวงหนึ่ง ก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติ,

๔. และวัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

หรืออีกนัยหนึ่ง องค์ธรรมได้แก่ วัตถุรูป ๖ ที่เป็นฐีติปัตตะ ๔๙

อพุยากตสุส ธมุมสุส เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่

วิญญาณธาตุจิตตุปบาท 🔊 ที่เกิดหลังๆ คือ วิปากจิตตุปบาท 🖦 มีปฐมภวังค์ เป็นต้น

กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ มี ปัญจทวาราวัชชนจิต เป็นต้น (-อรูปวิปากจิต ๔)

วตุถุปุเรชาตปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตปัจจัยเป็นพิเศษ

ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๖ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ

วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปุเรชาตินทริยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็น วัตถุปุเรชาตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อพุยากตสุส นี้

เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล ว่าโดย กาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสั้นนวิถี

ณานวิถี อภิญญาวิถี มัคควิถี ผลสมาบัติวิถี นิโรธสมาบัติวิถี

- กุสลปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - กุ)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมุโม กุสลสุส ธมุมสุส วตุถูปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่กุศลธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปูเรชาตบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงคงค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ. ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีโวฏฐัพพนะ มโนทวาราวัชชนะ เป็นต้น ๔. และ หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

๑. หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙

เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ กุศลจิตตุปบาท 🖦 กุสลสุส ธมุมสุส

วตุกุปุเรชาตปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตปัจจัยเป็นพิเศษ

ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๕ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ

วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็น วัตถุปุเรชาตะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต กุสลสุส นี้

เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล ว่าโดย กาล

เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ ว่าโดย ภมิ

ว่าโดย บคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ พระอริยบุคคล ๗ (-อรผ.) ตามสมควร

เป็นไปใน บัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสันนวิถี ว่าโดย วิถี

ณานวิถี อภิญญาวิถี มรรควิถี

- อกุสลปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - อกุ)

อพุยากโต ธมุโม อกุสลสุส ธมุมสุส วตุถุปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย. วิธิพระบาลี

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อกุศลธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปเรชาตบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ. ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีโวฏฐัพพนะ มโนทวาราวัชชนะ เป็นต้น ๔. และ หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุดิจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

๑. หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙

เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ อกุสลสุส ธมุมสุส

วตุกุปุเรชาตปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตปัจจัยเป็นพิเศษ

ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๕ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ

วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ

วัตถุปูเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ **ปจุจโย** เป็นกิริยาบท

ความเป็น วัตถุปุเรชาตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อกุสลสุส นี้

เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล ว่าโดย กาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุกุชน ๔ ผลเสกขบุคคล ๓

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสันนวิถี

🗅 แสดงการทาอำนาจบัจจัย ใน ปัญหาวารวิภังค์ แห่ง วัตถุปุเรชาตบัจจัย

o:o:m	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๕	ปุเร.๑	รวม
๑. อัพ-อัพ	วัตถุรูป ๖ คือ	æ	9	હ
	 มัชฌิมายุกปสาทรูป ๕ ที่เกิดเพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก, 			
อ.โบ 🕻	ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิตเป็นต้น,			
0.604	๓. หทัยวัตถุ ที่อนุมานเอาว่าเกิดพร้อมกันกับจิตดวงหนึ่ง			
	ก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติ,			
	 และวัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ 			
	ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล			
อ.หลัง	 หรืออีกนัยหนึ่ง อ.ธ.ได้แก่ วัตถุรูป ๖ ที่เป็นฐีติบัตตะ ๔๙ 			
	→ วิญญาณธาตุจิตตุปบาท ๗ ที่เกิดหลังๆ คือ			
	วิปากจิตตุปบาท ๓๒ มีปฐมภวังค์ เป็นต้น			
	กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ มีปัญจทวาราวัชชนจิต เป็นต้น (-อรูปวิ.๔)			
๒. ฮัพ-กุ	ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มี	હ્યું	-	હ્યું
- T	โวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น			
อ.โบ 🕇	 และหทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ 			
	ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล			
อ.หลัง	หรือฐีติบัตตหทัยวัตถุ ๔๙			
	→ กุศ _ั ลจิตตุปบาท ๒๑			
๓. ขัพ-อกุ	ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มี	હે	-	હે
อ.โบ <	โวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น			
8.60	 และหทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ 			
	ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล			
อ.หลัง	ด. หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙			
	→ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒			

] สุทธสังขยาวาระ

สรุปจำนวนสุทธบทแห่งวัตถุปุเรชาตบัจจยปัญหาวาระ ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๓ ประเภท ด้วยกันคือ

๑.)อพฺยากตบท๑.) อพฺยากโต อพฺยากตสฺสวตฺถุปุเรชาตปจฺจเยน ปจฺจโย.

๒.) อพุยากโต กุสลสุส วตุถุปุเรชาตปจุจเยน ปจุจโย.

๓.) อพฺยากโต อกฺสลสฺส วตฺถุปฺเรชาตปจฺจเยน ปจฺจโย.

🗋 วัตถุปุเรชาตปัจจยสภาคะ

บัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับวัตถุปุเรชาตบัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๕ บัจจัยคือ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ <u>ปุเรชาตินทริยะ</u> วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัดถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

📋 วจนัดถะและคำอธิบายในปุเรชาตบัจจัย

วจนัตถะ

ปุเร ชายิตุถาติ = ปุเรชาโต.

สภาวธรรมที่เกิดก่อนปัจจยุปบันธรรม ชื่อว่า **ปุเรชาตะ**

ปุเรชาโต จ โส ปจุจโย จาติ = ปุเรชาตปจุจโย.

ธรรมที่เกิดก่อนนั้นด้วย เป็นปัจจัยด้วย ชื่อว่า ปุเรชาตปัจจัย.

🗅 คำอธิบาย ในปุเรชาตบัจจัย โดยสังเขป

ปุเรชาตบัจจัย นี้ หมายความว่า บัจจัยธรรมนั้นเกิดก่อน แล้วช่วยอุดหนุนให้บัจจยุปบันธรรมเกิดขึ้น ทีหลัง และในการเกิดก่อนของบัจจัยธรรมนั้น เมื่อเกิดขึ้นแล้วยังคงมีอยู่ ยังไม่ดับไป คือยังอยู่ในระหว่าง ฐีติบัตตะนั่นเอง ถ้าหากว่าเกิดก่อนแล้วดับไป ก็เป็นบัจจัยธรรมไม่ได้ และเป็นปุเรชาตบัจจัยไม่ได้

ปุเรชาตบัจจัย นี้ ได้แก่ รูปธรรมซึ่งเกิดขึ้นก่อนและรูปธรรมนี้ยังไม่ดับไป คือยังอยู่ในระหว่าง ฐีติบัตตะ ย่อมเป็นบัจจัยแก่นามธรรม คือจิตและเจตสึกให้เกิดขึ้นเป็นบัจจยุปบันธรรมดังที่ได้อธิบายมาแล้ว

อุปมาในปุเรชาตปัจจัย

อุปมาเหมือน <u>พระอาทิตย์และพระจันทร์</u> ซึ่งเกิดมีขึ้นก่อนสัตว์ทั้งหมดในโลก และสัตว์โลก ทั้งหลายนั้น ก็ได้อาศัยพระอาทิตย์และพระจันทร์เป็นอยู่ตลอดมา โดยที่พระอาทิตย์และพระจันทร์ ก็ยังคงมีอยู่ ฉันใด พระอาทิตย์และพระจันทร์ ก็เปรียบได้กับปุเรชาตบัจจัย สัตว์โลกทั้งหลาย ก็เปรียบได้กับปุเรชาตบัจจยุปบัน

อารัมภบท

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย อินทุริยปจุจโยติ ภควตา อุทุติฏโจ, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,

- ๑) จกุขุนทุริย์ จกุขุวิ ญุญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกาน ญจ ธมุมาน์ อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย.
- ษ) โสตินทุริย์ โสตวิ ญุญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกาน ญจ ธมุมาน์ อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๓) ฆานินทุริย์ ฆานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกาน ญจ ธมฺมานํ อินฺทุริยปจฺจเยน ปจฺจโย .
- สัวหินทุริย์ ชีวุหาวิ ณุณาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกาน ณุจ ธมุมาน์ อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย .
- ๙) กายินทุริย์ กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกาน ญจ ธมฺมานํ อินฺทุริยปจฺจเยน ปจฺจโย ติ
 ภควตา นิทฺทิฏโจ.

บัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไว้โดยย่อในบัจจยุทเทสว่า **อินุทุริยปจุจโย** บัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสดารในปัจจยนิทเทสว่า

- ๑) จกุขุนทุริย์ จกุขุวิ ญญาณธาตุยา ตัสมุปยุตุตกาน ญจ ธมุมาน์ อินทุริยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๒) โสตินุทุริย์ โสตวิ ญุญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกาน ญจ ธมุมาน์ อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๓) ฆานินุทุริย์ ฆานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกาน ญจ ธมุมาน อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย.
- สั่วทินทุริย์ ชีวุทาวิ ญุญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกาน ญุจ ธมุมาน์ อินทุริยปจุจเยน ปจุจโย .
- ส) กายินทุริย์ กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกาน ญจ ธมุมาน์ อินทุริยปจุจเยน ปจุจโย .

พระบาลีและคำแปล

- 🌒 🎳 จกุขุนทุริย์ 🛪 จกุขุวิญญาณธาตุยา 🕳 ต์สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์
 - ๔) อินุทุริยปจุจเยน 🔊 ปจุจโย.
 - ») มัชฌิมายุกจักขุนทรีย์ (คือ จักขุปสาท ที่มีอายุเท่ากันกับรูปารมณ์ที่มากระทบ ได้แก่ จักขุปสาท)
 ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติบัตตจักขุนทรีย์ ๔๙
 - ษ) เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ
 - ๓) แก่จักขุวิญญาณธาตุ
 - ๔) และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบกับจักชุวิญญาณธาตุ
 - ๓้วยอำนาจปุเรชาตินทริยปัจจัย.

ษ) โสตินุทุริย์ โสตวิ ญุญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกาน ญุจ ธมุมาน์ อินทุริยปจจเยน ปจจโย.

มัชณิมายุกโสตินทรีย์ (คือ โสตปสาท ที่มีอายุเท่ากันกับสัททารมณ์ที่มากระทบ ได้แก่ โสตปสาท) ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตโสตินทรีย์ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่โสตวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบกับโสตวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจปุเรชาตินทริยปัจจัย.

๓) พานินุทุริย์ พานวิ ญุญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกาน ญุจ ธมุมาน้ อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย.

มัชณิมายุกฆานินทรีย์ (คือ ฆานปสาท ที่มีอายุเท่ากันกับคันธารมณ์ที่มากระทบ ได้แก่ ฆานปสาท) ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตฆานินทรีย์ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ฆานวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบกับฆานวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจปุเรชาตินทริยปัจจัย.

สัวหินทุริย์ ชีวหาวิ ญุญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกาน ญุจ ธมุมาน์
 อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย.

มัชณิมายุกชิวหินทรีย์ (คือ ชิวหาปสาท ที่มีอายุเท่ากันกับรสารมณ์ที่มากระทบ ได้แก่ ชิวหาปสาท) ที่เกิดพร้อมกันกับอตีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติบัตตชิวหินทรีย์ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ชิวหาวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบกับชิวหาวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจปุเรชาตินทริยปัจจัย.

๓) กายินฺทุริย์ กายวิ ณฺณาณธาตุยา ต่สมฺปยุตฺตกาน ณฺจ ธมฺมานํ
 ถินฺทุริยปจฺจเยน ปฺจฺจโย.

มัชณิมายุกกายินทรีย์ (คือ กายปสาท ที่มีอายุเท่ากันกับโผฏฐัพพารมณ์ที่มากระทบ ได้แก่ กายปสาท) ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตกายินทรีย์ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่กายวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบกับกายวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจปุเรชาดินทริยปัจจัย.

🗅 แสดงการหาอำนาจปัจจัย ในปุเรชาตินทริยปัจจัย

บาลี	ปั๊จจ้	ế J →	• ปัจจยุปบัน		ฤ.๙	ปุเร.๑	รวม
9	จักขุ	ภัตถุ →	• จักขุวิญญาณจิต ๒	สัพพ.๗	æ	9	હ
le	โสต	ภัตถุ →	• โสตวิญญาณจิต ๒	สัพพ.๗	હ્યું	9	ર્જ
ก	ฆาน	ทัดถุ →	• ฆานวิญญาณจิต ๒	สัพพ.๗	æ	9	ર્જ
æ	ชิวห าร์	ทัตถุ →	• ชิวหาวิญญาณจิต ๒	สัพพ.๗	æ	9	ર્જ
æ	กาย	ภัตถุ →	าายวิญญาณจิต ๒	สัพพ.๗	æ	9	ર્જ
ปุเรชาติน	จักชุวัตถุ → จักชุวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗ โสตวัตถุ → โสตวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗ พานวัตถุ → พานวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗ ชีวหาวัตถุ → ชีวหาวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗						
๑) ในระห	าว่าง ปัญจวัตถุ →	ปัญจวิถุ	บูญาณธาตุ คือ ทวิ.๑๐	สัพพ.๗	હ	9	ક

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าในอินทริยปัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบทและเนื้อความ องค์ธรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

อินุทุริยปจุจโย แสดงให้รู้ถึง นิททิสิตัพพะ (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน)
จกุขุนทุริย์ จกุขุวิ ญฺณาณธาตุยา เป็นต้น จนถึง
กายินุทุริย์ กายวิ ญฺณาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกาน ญจ ธมุมานํ
อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย
แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ (บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

ในบรรดานิทัสสนาการะพระบาลีเหล่านั้น

พระบาลีข้อที่ 🤋 จกุขุนุทุริย์ - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกจักขุปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตจักขุปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

จกฺชุวิญญาณธาตุยา ตํสมฺปยุตฺตกาน ญจ ธมฺมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให**้รู้ถึ**งปัจจยุปบันธรรม

คือ จักขุวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

อินุทุริยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของปุเรชาตินทริยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ **ปจจโย** - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๒ โสตินุทฺริย์ - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกโสตปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตโสตปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

โสตวิญญาณธาตุยา ตํสมฺปยุตฺตกาน ญจ ธมฺมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ โสตวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

อินทุริยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของปุเรชาตินทริยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน พระบาลีข้อที่ ๓ พานินุทุริย์ - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกฆานปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตมานปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

พานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกาน ญจ ธมุมาน์ - เป็นสัมปทานบท แสดงให**้**รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ ฆานวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

อินุทุริยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจบัจจัย ๖ คือ

ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของปุเรชาตินทริยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช*่*วยอุปการะแก[่]ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๔ ชีวฺหินฺทฺริย์ - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกชีวหาปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ จีติปัตตชิวหาปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

ชีวุทาวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกาน ญจ ธมฺมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ ชีวหาวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

อินทุริยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของปุเรชาตินทริยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก[่]ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๕ กายินุทุริย์ - เป็นกัดดุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชฌิมายุกกายปสาท (ตามมติข

(ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตกายปสาท ๔๙

(ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกาน ญจ ธมุมาน์ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ กายวิญญาณจิต 🖢 สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

อินุทุริยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของปุเรชาตินทริยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

🗎 ปุเรชาตินทริยปกิณณกฆฎนา

- o ในระหว่าง **ปัญจวัตกุ** เป็นปัจจัย
- o **ปัญจวิญญาณธาตุ** คือ ทวิ.๑๐ สัพพ.๗ ดวง ที่ประกอบ เป็นปัจจยุปบันแล้ว

ได้อำนาจปัจจัย ๖ คือ ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของปุเรชาตินทริยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

🗅 🛮 ตาราง แสดงปุเรชาตินทริยปกิณณกฆฎนา

	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๙	ปุเร.๑	รวม
9.	ในระหว ่ าง ปัญจวัตถุ	હે	9	હ
	→ ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิ.๑๐ สัพพ.๗ ดวง ที่ประกอบ			

์ หมายเหตุ : แสดงฆฎนาให้สอดคล้องกับพระบาลี ปกิณณกฆฎนา (ปุเรชาตินทริย) หน้า ๔๔๓

สรุปเนื้อความ ๓ ประการ ในปุเรชาตินทริยปัจจัย

ในอินทริยปัจจยุทเทสนี้ ปุเรชาตินทริยปัจจัย สรุปเนื้อความมีอยู่ ๓ ประการ คือ

(น.๑๕๙)

- ๐ ปัญจวัตถุทั้ง ๓ ชนิด มีมันทายุกปัญจวัตถุ เป็นต้นนั้น มัชฌิมายุกปัญจวัตถุ คือ จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก เป็น **ปุเรชาตินทริยปัจจัย** (ตามนัยท[่]านโบราณาจารย**์**)
- ๐ หรืออีกนัยหนึ่ง ปัญจวัตถุ มี จักขุ โสตะ เป็นต้น ที่เข้าถึงฐีติบัตตะของตนมีจำนวน ๔๙ เป็น **ปุเรชาตินทริยปัจจัย (**ตามนัยของท[่]านอาจารย์ภายหลัง**)**
- o ทวิปัญจวิญญาณจิต ๑๐ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบ เป็น **ปเรชาตินทริยปัจจยปบัน**
- ๐ จิต ๗๙ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ (-ทวิปัญจวิญญาณจิต ๑๐) ก็ดี,
- o รูปทั้งหมด มี จิตตชรูป เป็นต้น ก็ดี เป็น **ปุเรชาตินทริยปัจจนิก**

🗅 จำแนก ปุเรชาตินทริยปัจจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

ในปุเรชาตินทริยปัจจัยนี้ การช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรมของธรรมที่เป็นปุเรชาตินทริยปัจจัยนั้น

เมื่อว่าโดย **ลักษณะ** มี ๒ อย่าง คือ

เกิดก่อนด้วย (ปุเรชาต) มีอิสระเป็นใหญ่ด้วย (อินุทุริย)

เมื่อว่าโดย **ชาติ**

เป็น วัตถุปุเรชาตชาติ

เมื่อว่าโดย **กาล**

เป็น ปัจจุบันกาล

เมื่อว่าโดย **สัตติ**

คือ อำนาจ มี ๒ อย่าง คือ

- ชนกสัตติ

ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม <u>เกิดขึ้น</u> อย่างหนึ่ง

- อุปถัมภกสัตติ

ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม ตั้งอยู่ อย่างหนึ่ง

ปัญหาวารวิภังค์ แห่ง ปุเรชาตินทริยปัจจัย

ในการแสดงปัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นต้น โดยตั้งบทไว้เป็น หลัก ๑ บทก่อนซึ่งเรียกว่า บทหน้า คือ อพยากตบท เป็นปัจจัยธรรมและจำแนกปัจจยุปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงคล้อยตามกันไป ในปุเรชาตินทริยปัจจัย มี ๑ บท ๑ วาระ ดังนี้

อพยากตบท

อพยากตปทาวสาน

ในอพุยากตบท (อัพ - อัพ)

	ถุ.๕ (นิปุวิปถิอ)			ปุเรชาติน.๑		
	9 1	๑ บท ๓ วาระ			าระ	
	สุทธสังข	ยาวาระ = 0:0:๓	n	0:0:9		
	บท/วาระ	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	
9	η η.					
ල	กุ อกุ.					
ഩ	กุ อพฺ.					
હ	อกุ อกุ.					
હ	อกุ กุ.					
ર્વ	อกุ อพฺ.					
ଭ	อพฺ อพฺ.	กุ.๕ ปุเร.๑	હ	กุ.๕ ปุเร.๑	હ	
છ	อพฺ กุ.	ાૃ .હ	હ			
જ	อพุ อกุ.	દ્યું. હેં				
	รวม	แป็น ๖ สภาคะ	(-ตนเอง) &		

] สุทธสังขยาวาระ

๑. โอพยากตบท:

ก.) อพุยากตบท

- อพุยากตปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - อัพ)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมุโม อพุยากตสุส ธมุมสุส ปุเรชาตินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย .

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจปุเรชาตินทริยปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อพฺยากโต ธมฺโม เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่

ม้ช์ฌิมายุกะ หรือ ฐีติปัตตะ จักขุปสาท โสตปสาท ฆานปสาท ชีวหาปสาท กายปสาท

อพุษากตสุส ธมุมสุส เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่

ทวิปัญจวิญญาณจิตตุปบาท ๑๐ ที่กำลังเกิด

ปุเรชาตินทุริยปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห[่]งปุเรชาตินทริยปัจจัยเป็นพิเศษ

ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๖ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ

ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็น ปุเรชาตินทริยะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี

🗅 แสดงการทาอำนาจปัจจัย ในปัญหาวารวิภังค์ แท่ง ปุเรชาตินทริยปัจจัย

วาระ	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ពុ.៤	ปุเร.๑	รวม
๑. อัพ -อัพ	วัชณิมายุกะ หรือฐีติปัตตะ		9	હ
	กักขุปสาท โสตปสาท ฆานปสาท ชีวหาปสาท กายปสาท			
	→ ทวิบัญจวิญญาณจิตตุปบาท ๑๐ ที่กำลังเกิด			

📋 ปุเรชาตินทริยปัจจยสภาคะ

ปัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับปุเรชาตินทริยปัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๕ ปัจจัยคือ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

อพุยากโต อพุยากตสุส

📋 วจนัตถะและคำอธิบายในปุเรชาตินทริยปัจจัย

วจนัตถะ

ปุเรชาโต ทุตฺวา อินฺทฺริยภาเวน อุปการโก ธมฺโม = ปุเรชาตินฺทฺริยปจฺจโย.

ธรรมที่เกิดก่อนแล้ว เป็นปัจจัยช่วยอุดหนุนโดยความเป็นใหญ่ ชื่อว่า ปุเรชาตินทริยปัจจัย.

สรุปจำนวนสุทธบทแห่งปุเรชาตินทริยบัจจยบัญหาวาระ ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี 🤊 ประเภทด้วยกัน คือ

ปูเรชาตินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย.

🗅 อธิบายในปุเรชาตินทริยปัจจัยโดยสังเขป

ปุเรชาตินทริยบัจจัย นี้ มีลักษณะ ๒ ประการ คือ

๑. ปัจจัยธรรมนั้น เกิดก่อนปัจจยุปบันธรรม อย่างหนึ่ง

๒. ปัจจัยธรรมนั้น เป็นใหญ่ในปัจจยุปบันธรรม อย่างหนึ่ง

รวมลักษณะ ๒ อย่างมีอยู่ในปัจจัยนี้ จึงได้ชื่อว่า **ปุเรชาตินทริยปัจจัย** ในปุเรชาตินทริยปัจจัยนี้ **ปัจจัยธรรม** ได้แก่ รูป **ปัจจยุปบันธรรม** ได้แก่ นาม

ปัจจัยธรรมอันได้แก่รูปนั้น หมายเอาเฉพาะปสาทรูปเท่านั้น ส่วนรูปอื่น ๆ นั้นไม่สามารถจะเป็น ปุเรชาตินทริยบัจจัยได้ เพราะไม่พร้อมด้วยลักษณะทั้ง ๒ อย่างที่กล่าวมาแล้วนั้น

ส่วนปัจจยุปบันธรรมที่เป็นนามนั้น ก็หมายเอาเฉพาะทวิปัญจวิญญาณจิต ๑๐ พร้อมด้วย สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงเท่านั้น นามธรรมที่เหลือนอกนั้นไม่ได้รับการอุดหนุนจากปัจจัยธรรม คือ ปสาทรูป ๕ ฉะนั้น นามธรรมที่เหลือเหล่านั้น จึงเป็นปัจจยุปบันธรรมไม่ได้ ปสาทรูป ๕ ที่เป็นปัจจัยธรรมนั้น ย่อมเกิดก่อนปัจจยุปบันธรรม และยังไม่ดับไป คือยังอยู่ในระหว่าง ฐีติขณะ จักขุปสาทที่เป็นฐีติบัตตะรูปนี้มีจำนวน ๔๙ คือนับถอยหลังจากภังคักขณะของปัญจทวาราวัชชนจิต มาจนถึงภังคักขณะของจิตดวงที่ ๑๗ ก็ได้จำนวนฐีติบัตตะรูป ๔๙ ซึ่งรูปใดรูปหนึ่งในจำนวนฐีติบัตตรูป ๔๙ นี้ ย่อมปรากฏเป็นปุเรชาตินทริยบัจจัยได้ นี้เป็นนัยของท่านอาจารย์ภายหลัง

อีกนัยหนึ่ง เป็นนัยของท่านโบราณาจารย์กล่าวว่า จักขุปสาทที่เกิดพร้อมกับอุปปาทักขณะของ อดีตภวังค์ดวงแรกรูปเดียวเท่านั้น ที่เป็นปุเรชาตินทริยบัจจัยได้ ส่วนจักขุปสาทรูปที่เหลือ ๔๘ นั้นไม่สามารถ เป็นปุเรชาตินทริยบัจจัยได้

สรุปความว่า ปุเรชาตินทริยบัจจัยนี้ รูปที่เป็นปัจจัยธรรมนั้น เกิดก่อนนาม ซึ่งเป็นบัจจยุปบันธรรม
และรูปทั้งหมดเป็นบัจจัยธรรมไม่ได้ เป็นได้เฉพาะปสาทรูป ๕ ที่เป็นฐีติบัตตรูป คือ รูปที่ถึงฐีติขณะแล้วนั่นเอง
ส่วนนาม ที่เป็นบัจจยุปบันธรรม ก็หมายเอาแต่เฉพาะทวิปัญจวิญญาณจิต ๑๐ ดวง พร้อมด้วย
สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงเท่านั้น

🛮 ๔) วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย (هـ ๑๒๙)

(พระบาลีข้อ 🤊 ของ วิปปยุตตบัจจยนิทเทส)

อารัมภบท

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย วิปุปยุตุตปจุจโยติ ภควตา อุทุทิฏุโร, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,

- ๑. รูปิโน ธมุมา อรูปิน์ ธมุมาน์ วิปุปยุตุตปจุจเยน ปจุจโยติ ภควตา นิทุทิฏโร.
 บัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไว้โดยย่อในปัจจยุทเทสว่า
 วิปุปยุตุตปจุจโย บัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสดารในปัจจยนิทเทสว่า
 - ๑. รูปิโน ธมุมา อรูปีน์ ธมุมาน์ วิปุปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย.

พระบาลีและคำแปล

- ๑) รูปิโน ธมฺมา ๓) อรูปิน ธมฺมานํ ๔) วิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ๒) ปฺจฺจโย.
 - 🌒 วัตถุรูป ๖ ы เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ ๓) แก่วิญญาณธาตุ ๗ เจตสึกที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔)
 - ๔) ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย.
- 🗅 จากพระบาลีและองค์ธรรมข้อที่ 🤊 หากจะแสดงองค์ธรรมของแต่ละบัจจัยสามารถแสดงได้ดังนี้ ถ้าเป็นวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย
 - วัตถุรูป ๖ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่วิญญาณธาตุ ๗ เจตสึกที่ประกอบ
 ถ้าเป็นวัตถารัมมณปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย
 - บัจจุบันหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่มโนวิญญาณธาตุ ๔๓ เจตสึก ๔๔ ที่ประกอบ
 (มโนวิญญาณธาตุ ๔๓ ได้แก่ มโนทวาราวัชชนจิต ๑ กามชวนจิต ๒๙ ตทารัมมณจิต ๑๑
 อภิญญาจิต ๒ เจตสึก ๔๔ ที่ประกอบ (-อิสสา มัจฉริยะ กุกกุจจะ วิรตี อัปปมัญญา)
- □ จากพระบาลีข้อ ๑. ท่านแสดงองค์ธรรมร่วมกันระหว่าง
 สทชาตวิปปยุตตบัจจัย วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย และวัตถารัมมณปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย
 หากจะแสดงองค์ธรรมตามหนังสือหลักสูตรสามารถแสดงได้ดังนี้
 - วัตถุรูป ๖ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่วิญญาณธาตุ ๗ เจตสึกที่ประกอบ (-อรูปวิปากจิต ๔)
 ด้วยอำนาจสหชาตวิปปยุตตและปุเรชาตวิปปยุตดบัจจัย.

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าในวิปปยุตตบัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบทและ เนื้อความ องค์ธรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

วิปุปยุตฺตปจุจโย แสดงให้รู้ถึง นิททิสิตัพพะ (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน)
รูปิโน ธมฺมา อรูปินํ ธมฺมานํ วิปุปยุตฺตปจุจเยน ปจฺจโย.
แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ (บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

ในบรรดานิทัสสนาการะพระบาลีเหล่านั้น

พระบาลีข้อที่ ๑ รูปิโน ธมฺมา - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ วัตถุรูป ๖ อรูปีน ธมฺมาน - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ วิญญาณธาตุ ๗ ได้แก่ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๖ ที่ประกอบ (-อรูปวิปากจิต ๔)
วิปุปยุตฺตปจฺจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ว่า ในบรรดาบัจจัยที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน ตามที่จะเป็นไปได้นั้น คือ

๑. ถ้าในระหว่าง วัตถุรูป ๖ เป็นปัจจัย
 วิญญาณธาตุ ๗ เจตสึกที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔) เป็นปัจจยุปบันแล้ว
 ได้อำนาจปัจจัย ๕ คือ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ
 วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

๓. ถ้าในระหว่าง ปัญจวัตถุ เป็นบัจจัย
 ปัญจวิญญาณธาตุ เป็นบัจจยุปบันแล้ว

ได้อำนาจบัจจัย ๖ ้คือ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ
ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ
ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ
อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปกิณณกฆฎนา

. ถ้าในระหว่าง **วัตถุรูป ๖** เป็นปัจจัย

วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิปากจิต ๘) เป็นปัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจปัจจัย ๕ คือ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

๒. ถ้าในระหว**่าง ปัญจวัตถุ** เป็นปัจจัย

บัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิ.๑๐ สัพพ.๗ ดวงที่ประกอบ เป็นบัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจบัจจัย ๖ คือ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ ปุ<u>เรชาตินทริยะ</u> วัตถุปุเรชาตัดถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ อยางเดียวเทานั้นเป็นพิเศษ

🗅 ตาราง แสดงวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปกิณณกฆฎนา

	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๙	ปุเร.๑	รวม
9•	ถ้าในระหว่าง วัตถุรูป ๖	æ	-	æ
	→ วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ เจ.๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔)			
ভি.	ถ้าในระหว ่ าง ปัญจวัตถุ	æ	9	ર્જ
	→ ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิ.๑๐ สัพพ.๗ ดวง ที่ประกอบ			

หมายเหตุ: แสดงฆฎนาให้สอดคล้องกับพระบาลี ปกิณณกฆฎนา หน้า ๔๕๓

📋 สรุปเนื้อความ ๓ ประการใน วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย

ในวิปปยุตตบัจจยุทเทสนี้วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย สรุปเนื้อความมีอยู่ ๓ ประการ คือ

- o ในบรรดาปัญจวัตถุทั้ง ๓ ชนิด มีมันทายุกปัญจวัตถุ เป็นต้นนั้น มัชณิมายุกปัญจวัตถุ คือ จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรกก็ดี,
- ๐ หทัยวัตถุที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้นก็ดี,
- หทัยวัตถุที่เกิดขึ้นโดยอนุมานเอาว่า ในขณะจิตดวงหนึ่งก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติก็ดี,
- วัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาลก็ดี เป็น วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย (ตามนัยของท่านโบราณาจารย์)
 หรืออีกนัยหนึ่ง วัตถุรูป ๖ คือ จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ ที่เข้าถึงฐีติบัตตะของตน มีจำนวน ๔๙ เป็น วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย (ตามนัยของท่านอาจารย์ภายหลัง)
- วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ ดวง มี จักขุวิญญาณธาตุ เป็นต้น เจตสัก ๕๒ ที่ประกอบ
 (-อรูปวิปากจิต ๔) ที่เป็นไปในปวัตติกาล ในปัญจโวการภูมิโดยแน่นอน และไม่แน่นอน
 เป็น วัตถุปเรชาตวิปปยตตบัจจุยปบัน
- มโนวิญญาณธาตุ ๕๖ คือ โลภมูลจิต ๘ โมหมูลจิต ๒ มโนทวาราวัชชนจิต ๑ มหากุศลจิต ๘ มหากิริยาจิต ๘ อรูปาวจรจิต ๑๒ โลกุตตรจิต ๗ เจตสึก ๕๖ ที่ประกอบ (-โสดาบัตติมรรค) ที่เป็นไปในจตุโวการภูมิ โดยแน่นอนและไม่แน่นอนก็ดี,
- o ปัญจโวการปฏิสนธิจิต ๑๕ เจตสึก ๒๕ ที่ประกอบก็ดี,
- o รูปทั้งหมด มี จิตตชรูป เป็นต้น ก็ดี เป็น **วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจนิก**

คำอธิบาย ในวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจยุปบันและบัจจนิก นี้ มีอย่างละ 🖢 คือ แน่นอนและไม่แน่นอน

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจยุปบัน

- แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๓ คือ โทส.๒ อเห.๑๗ ม.วิ.๘ รูป.๑๕ โส.มรรค.๑ เจ.๔๘ ที่ประกอบ (-มโนทวา.๑)
- ไม่แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๒ คือ โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘ (-อรูปวิปากจิต ๔) โลกุ.๗ (-โส.มรรค.) เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-อัปปมัญญา)

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจนิก

- แน่นอน ได้แก่ อรูปวิ.๔ เจ.๓๐ ที่ประกอบ และรูปทั้งหมด
- ไม่แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๒ คือ โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘ (-อรูปวิปากจิต ๔) โลกุ.๗ (-โส.มรรค.) เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-อัปปมัญญา) ที่เป็นปัจจยุปบันไม่แน่นอน นั้นเอง

🗅 ตาราง แสดง อ.ธ.ในสรุปเนื้อความ 📾 ประการของ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย

วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย	วัตถุปุเรซาตวิปปยุตตบิจจยุปบัน	วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจนิก
o ในบรรดา ปัญจวัตถุ ทั้ง ๓ ชนิดมี	o วิญญาณธาตุ ๗ คือจิต ๘๕ดวง	o มโนวิญญาณธาตุ ๔๖ คือ
มันทายุกปัญจวัตถุ เป็นต้นนั้น	มีจักชุวิญญาณธาตุ เป็นต้น	โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวา.๑ ม.กุ.๘
มัชฌิมายุกปัญจวัตถุ คือ	เจ.๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔)	ม.กิ.๘ อรูป.๑๒ โลกุ.๗ เจ.๔๖
จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ	ที่เป็นไปในปวัตติกาล	ที่ประกอบ (-โสดาปัตติมรรค)
ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรกก็ดี,	ใน ปัญจโวการภูมิ	ที่เป็นไปใน จตุโวการภูมิ
o ททัยวัตถุ ที่เกิดพร [้] อมกันกับจิตดวงก่อนๆ	โดยแน่นอนและไม่แน่นอน	โดยแน่นอนและไม่แน่นอนก็ดี,
มีปฏิสนธิจิต เป็นต ้ นก็ดี,		o ปัญจโวการปฏิสนธิจิต ๑๕
 ททัยวัตถุ ที่เกิดขึ้น โดยอนุมานว่า 		เจ.๓๕ ที่ประกอบก็ดี,
ในขณะจิตดวงหนึ่งก่อนหน้าจะออกจาก		o รูปทั้งหมดมีจิตตชรูป เป็นต้นก็ดี
นิโรธสมาบัติก็ดี,		
o วัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร [้] อมกันกับจิตดวงที่		
๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุดิจิตขึ้นไปใน	แน่นอน	แน่นอน
มรณาสันนกาล ก็ดี	จิต ๔๓ ดวง คือ โทส.๒ อเห.๑๗	จิต ๔ ดวง คือ อรูปวิปากจิต ๔
(ตามนัยของท่านโบราณาจารย์)	ม.วิ.๘ รูปา.๑๕ โสดาปัตติมรรค.๑	เจ.๓๐ ที่ประกอบ และรูปทั้งหมด
o หรืออีกนัยหนึ่ง วัตถุรูป ๖ คือ	เจ.๔๘ ที่ประกอบ (-มโนทวา.๑)	
จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ	ไม่แน่นอน	ไม่แน่นอน
ที่เข้าถึง ฐีติบัตตะ ของตนมีจำนวน ๔๙	จิต ๔๒ ดวง คือ โลภ.๘ โมห.๒	จิต ๔๒ ดวง คือ โลภ.๘ โมห.๒
(ตามนัยของท่านอาจารย์ภายหลัง)	มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘	มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘
	(-อรูปวิ.๔) โลกุ.๗ (-โสดา. ม.)	(-อรูปวิ.๔) โลกุ.๗ (-โสดา.ม.)
	เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-โท.๔ อัป.๒)	เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-โท.๔ อัป.๒)

ทมายเทตุ - จิตที่เป็นปัจจนิกทั้งหมด = ๘๙ - ๔๓ (แน่นอนของปัจจยุปบัน) = ๕๖ ดวง แบ่งเป็น แน่นอน ๔ ดวง และไม่แน่นอน ๔๖ ดวง

🗅 จำแนก วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

(น.๑๖๔)

ใน วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย นี้ การช่วยอุปการะ แก่บัจจยุปบันธรรม ของธรรมที่เป็น วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย นั้น

เมื่อว่าโดย **ลักษณะ** มี ๓ อย่าง คือ

เป็นที่เกิดด้วย (วตถุ) เกิดก่อนด้วย (ปุเรชาต) ไม่ประกอบด้วย (วิปฺปยุตฺต)

เมื่อว่าโดย **ชาติ** เป็น วัตถุปุเรชาตชาติ เมื่อว่าโดย **กาล** เป็น ปัจจุบันกาล

เมื่อว่าโดย **สัตติ** คือ อำนาจ มี ๒ อย่าง คือ

ชนกสัตติ ช่วยอุปการะให้บัจจยุปบันธรรม <u>เกิดขึ้น</u> อย่างหนึ่ง
 อุปถัมภกสัตติ ช่วยอุปการะให้บัจจยุปบันธรรม <u>ตั้งอยู่</u> อย่างหนึ่ง

ปัญหาวารวิภังค์ แห่ง วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย

ในการแสดงปัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นต้น โดยตั้งบทไว้เป็น หลัก ๑ บทก่อนซึ่งเรียกว่า บทหน้า คือ อพยากตบท เป็นปัจจัยธรรมและจำแนกปัจจยุปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงคล้อยตามกันไป ในวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย มี ๑ บท ๓ วาระ ดังนี้

ก) อพุยากตบท 👂 อพุยากตปทาวสาน

ในอพุยากตบท (อัพ - อัพ)

๒. กุสลปทาวสาน

ในอพุยากตบท (อัพ - กุ)

๓. อกุสลปทาวสาน

ในอพุยากตบท (อัพ - อกุ)

(เหมือนกันกับวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัยทุกประการ)

	ถุ.๕ (นิปุ วิป ถิ อ)		ปุเรชาติน.๑		
	๑ บท ๓ วาระ		๑ บท ๑ วาระ		
	สุทธสังข	ยาวาระ = ๐:๐:๓	n	0:0:9	
	บท/วาระ	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.
9	ų ų.				
le	กุ อกุ.				
ഩ	กุ อพฺ.				
હ	อกุ อกุ.				
æ	อกุ กุ.				
કે	อกุ อพฺ.				
๗	อพฺ อพฺ.	กุ.๕ ปุเร.๑	ર્જ	กุ.๕ ปุเร.๑	હ
હ	อพฺ กุ.	ฤ.๕	હે		
ø.	อพฺ อกุ.	ฤ.๕	હ		
	รวมเป็น ๖ สภาคะ (-ตนเอง) ๕				

ก.) อพุยากตบท

- อพุยากตปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - อัพ)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมฺโม อพุยากตสุส ธมุมสุส วตุถุปุเรชาตวิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ปจฺจโย.

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

(น.๑๘๐)

อพฺยากโต ธมฺโม

เป็นกัดตุบท

แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่

วัตถุรูป ๖ คือ

มัชณิมายุกปสาทรูป ๕ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก,

ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้้น,

๓. หทัยวัตถุ ที่อนุมานเอาว่าเกิดพร้อมกันกับจิตดวงหนึ่ง ก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติ,

๔. และวัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

อ.หลัง 🧓 หรืออีกนัยหนึ่ง องค์ธรรมได้แก่ วัตถุรูป ๖ ที่เป็นฐีติบัตตะ ๔๙

อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่

วิญญาณธาตุจิตตุปบาท ๗ ที่เกิดหลังๆ คือ วิปากจิตตุปบาท ๓๒ มีปฐมภวังค์ เป็นต้น กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ มี ปัญจทวาราวัชชนจิต เป็นต้น (-อรูปวิปากจิต ๔)

วตุกุปุเรชาตวิปฺปยุตฺตปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย เป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจบัจจัยทั้ง ๖ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ

<u>ปุเรชาตินทริยะ</u> วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้ **ปจุจโย** เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

้ความเป็น วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสันนวิถี

ณานวิถี อภิญญาวิถี มัคควิถี ผลสมาบัติวิถี นิโรธสมาบัติวิถี

- กุสลปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - กุ)

อพุยากโต ธมุโม กุสลสุส ธมุมสุส วตุถูปุเรชาตวิปุปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย. วิธิพระบาลี

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่กุศลธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปูเรชาตวิปปยตุตปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ. ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีโวฏฐัพพนะ มโนทวาราวัชชนะ เป็นต้น ๔. และ หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙

เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ กศลจิตตุปบาท 🌬 กุสลสุส ธมุมสุส

วตุถุปุเรชาตวิปฺปยุตฺตปจฺจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย เป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๕ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตัดถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ **ปจจโย** เป็นกิริยาบท

ความเป็น วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพฺยากโต กุสลสฺส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล

เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ ว่าโดย ภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ พระอริยบุคคล ๗ (-อรผ.) ตามสมควร

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสั้นนวิถี

ณานวิถี อภิญญาวิถี มรรควิถี

- อกสลปทาวสาน ใน อพยากตบท (อัพ - อก)

อพุยากโต ธมุโม อกุสลสุส ธมุมสุส วตุถุปุเรชาตวิปุปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย. วิธิพระบาลี

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อกุศลธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปเรชาตวิปปยุตตบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ. ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีโวฏฐัพพนะ มโนทวาราวัชชนะ เป็นต้น ๔. และ หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

๑. หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙

เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ อกสลสส ธมุมสส

วตุกุปุเรชาตวิปฺปยุตุตปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย เป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๕ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตัตถิ วัตถุปุเรชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็น วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อกุสลสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล

เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ ว่าโดย ภูมิ

เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลเสกขบุคคล ๓ ว่าโดย บคคล

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสั้นนวิถี

🗅 แสดงการทาอำนาจปัจจัย ใน บัญหาวารวิภังค์ แท่ง วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย

o:o:m	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๕	ปุเร.๑	รวม
 อัพ-อัพ อ.โบ อ.หลัง 	วัตถุรูป ๖ คือ ๑. มัชณิมายุกปสาทรูป ๕ ที่เกิดเพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก, ๒. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิตเป็นต้น, ๓. หทัยวัตถุ ที่อนุมานเอาว่าเกิดพร้อมกันกับจิตดวงหนึ่ง ก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติ, ๔. และวัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล ๑. หรืออีกนัยหนึ่ง อ.ธ.ได้แก่ วัตถุรูป ๖ ที่เป็นฐีติบัตตะ ๔๙ → วิญญาณธาตุจิตตุปบาท ๗ ที่เกิดหลังๆ คือ วิปากจิตตุปบาท ๓๒ มีปฐมภวังค์ เป็นต้น กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ มีปัญจทวาราวัชชนจิต เป็นต้น (-อรูปวิ.๔)	Œ.	9	৯
๒. อัพ-กุอ.โบ {อ.หลัง	 ๒. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มี โวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น ๔. และหทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล ๑. หรือฐีติบัตตหทัยวัตถุ ๔๙ → กุศลจิตตุปบาท ๒๑ 	æ'	-	æ
๓. อัพ-อกุ อ.โบ อ.หลัง	 ๒. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มี โวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น ๔. และหทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล ๑. หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๕๙ → อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ 	ર્હે	-	હિં

🗋 สุทธสังขยาวาระ

สรุปจำนวนสุทธบทแห่งวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจยบัญหาวาระ ดังแสดงมาแล้วข้างด้นนั้น มี ๓ ประเภท ด้วยกันคือ ๑.)อพฺยากตบท ๑.) อพฺยากโต อพฺยากตสฺส วตฺถุปุเรชาตวิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ปจฺจโย. ๒.) อพฺยากโต กุสลสฺส วตฺถุปุเรชาตวิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ปจฺจโย. ๓.) อพฺยากโต อกุสลสฺส วตฺถุปุเรชาตวิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ปจฺจโย.

🗋 วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจยสภาคะ

ปัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๕ บัจจัยคือ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ <u>ปุเรชาตินทริยะ</u>

🗋 🛮 ๕) วัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย ๖) วัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย (น.๑๓๓)

(พระบาลีข้อ ๖ - ๑๐, ๑๗ ของ อัตถิ และอวิคตปัจจยนิทเทส)

อารัมภบท

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย **อตุถิปจุจโย /อวิคตปจุจโย**ติ ภควตา อุทุทิฏุโส, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,

- จกุขายตน์ จกุขุวิญุญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญุจ ธมุมาน์ อตุถิปจุจเยน ปจุจโย /
 อวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
- ๗) โสตายตน์ โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ อตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย/
 อวิคตปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ส) พานายตน์ พานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ อตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย/ อวิศตปจจเยน ปจฺจโย.
- สัวหายตน์ ชีวหาวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ อตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย/
 อวิคตปจฺจเยน ปจฺจโย.
- กายายตน์ กายวิญฺญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญุจ ธมุมาน์ อตฺถิปจุจเยน ปจุจโย/
 อวิคตปจจเยน ปจจโย.
- ๑๗) ยํ รูปํ นิสฺสาย มโนธาตุ จ มโนวิญฺญาณธาตุ จ วตฺตนฺติ
 ตํ รูปํ มโนธาตุ จ มโนวิญฺญาณธาตุ จ ตํสมฺปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ
 อตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย / อวิคตปจฺจเยน ปจฺจโยติ ภควตา นิทุทิฏโร.

บัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไว้โดยย่อในบัจจยุทเทสว่า **อตุถิปจุจโย/อวิคตปจุจโย** บัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสตารในบัจจยนิทเทสว่า

- จกุขายตน์ จกุขุวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ อตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย/
 อวิคตปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๗) โสตายตน์ โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุดฺตกานญจ ธมุมาน์ อตุถิปจุจเยน ปจุจโย/ อวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
- ส) มานายตน์ มานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ อตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย/อวิศตปจุจเยน ปจฺจโย.

- ๙) ชีวุทายตน์ ชีวุทาวิญฺญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญฺจ ธมุมาน์ อตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย/
 อวิคตปจจเยน ปจจโย.
- ๑๐) กายายตนํ กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมานํ อตุถิปจุจเยน ปจุจโย/ อวิศตปจจเยน ปจจโย.
- ๑๗) ยํ รูปํ นิสฺสาย มโนธาตุ จ มโนวิญฺญาณธาตุ จ วตฺตนฺติ
 ๓ํ รูปํ มโนธาตุ จ มโนวิญฺญาณธาตุ จ ตํสมฺปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ
 อตถิปจจเยน ปจจโย / อวิคตปจจเยน ปจจโย.

พระบาลีและคำแปล

- ๑) จกฺขายตนํ ๓) จกฺชฺวิญฺญาณธาตุยา ๔) ตํสมฺปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ
 - ๔) อตุถิปจุจเยน / อวิคตปจุจเยน 🔊 ปจุจโย.
 - มัชฌิมายุกจักขายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตจักขายตนะ ๔๙
 - ๒) เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ
 - ๓) แก่จักขุวิญญาณธาตุ
 - ๔) และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบกับจักขุวิญญาณธาตุ
 - ส) ด้วยอำนาจวัตถุปูเรชาตัตถิ / วัตถุปูเรชาตอวิคตปัจจัย.
- ๗) โสตายตน์ โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ อตุถิปจุจเยน ปจุจโย/ อวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
 - มัชณิมายุกโสตายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตโสตายตนะ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่โสตวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบ กับโสตวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย.
- ผานายตน์ พานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมาน์ อตุถิปจุจเยน ปจุจโย/
 อวิคตปจจเยน ปจุจโย.
 - มัชณิมายุกฆานายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตฆานายตนะ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ฆานวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบ กับฆานวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย.

๙) ชีวุทายตน์ ชีวุทาวิญฺญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญฺจ ธมุมาน์ อตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย/
 อวิคตปจจเยน ปจฺจโย.

มัชณิมายุกชีวหานายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตชีวหายตนะ ๔๙ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ชีวหาวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบ กับชีวหาวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย.

กาษายตน์ กายวิญุญาณธาตุษา ตัสมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ อตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย/
 อวิคตปจฺจเยน ปจฺจโย.

มัชณิมายุกกายานายตนะ ที่เกิดพร้อมกันกับอตีตภวังค์ดวงแรก หรือฐีติปัตตกายายตนะ ๔๘ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่กายวิญญาณธาตุ และสัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวง ที่ประกอบ กับกายวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย.

๑๗) ยํ รูป๋ นิสฺสาย มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ วตฺตนฺติ
ตํ รูป๋ มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ ตํสมฺปยุตฺตกานญฺจ ธมฺมานํ
อตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย / อวิคตปจฺจเยน ปจฺจโย.

มโนธาตุ ๓ และมโนวิญญาณธาตุ ๗๒ (-อรูปวิปาก.๔) เจ.๕๒ อาศัยหทัยวัตถุใดเกิดขึ้น หทัยวัตถุนั้น เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ (-อรูปวิปากจิต ๔) เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบกับมโนธาตุ และมโนวิญญาณธาตุ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย.

** หมายเอาว่า มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจตสึก ๕๒ ดวงใดๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงจิต ๑๖ ดวงเหล่านี้ จะได้รับการอุปการะจาก หทัยวัตถุ

🗅 แสดงการหาอำนาจปัจจัย ในวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย

บาลี	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๙	ปุเร.๑	รวม
ල	จักขุวัตถุ → จักขุวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	હે	9	ર્જ
ଭୀ	โสตวัตถุ → โสตวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	æ	9	ર્જ
ત્ર	ฆานวัตถุ → ฆานวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	æ	9	ર્જ
જ	ชีวหาวัตถุ → ชีวหาวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	æ	9	ર્જ
90	กายวัตถุ → กายวิญญาณจิต ๒ สัพพ.๗	æ	9	ર્જ
ම થ	๑๗.๑) แสดงในปวัตติกาล			
	หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป	હ્ય	_	æ
	g มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจ.๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔)			
	0 จำแนกได้ ๒ นัย คือ			
	ตามนัยท่านโบราณาจารย์			
	หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ			
	→ จิดที่เกิดหลังๆ คือ มโนธาตุ ๓ มโนวิญ.๗๒ เจ.๕๒ ที่ประกอบ			
ตามนัยท่านอาจารย์ภายหลัง				
ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙				
	→ จิตที่เกิดหลังๆ คือ มโนธาตุ ๓ มโนวิญ.๗๒ เจ.๕๒ ที่ประกอบ			
	๑๗.๒) แสดงในมรณาสันนกาล			
	หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปก็ดี	હ્યું	_	હ્યું
	หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป			
	— · · จิตตุปบาท ๑๖ ตวง นับตั้งแต่จุติจิตขึ้นไป			
	(มโน.๓ มโนวิญ.๗๒ เจ.๕๒)			
	(ตามนัยท่านโบราณจารย์ และท่านอาจารย์ภายหลัง)			
ั วัตถุปุเรชาตัตถิ และวัตถุปุเรชาตอวิคตปกิณณกพฎนา				
	๑) ถ้าในระหว่าง วัตถุรูป ๖ → วิญญาณธาตุ ๗ เจ.ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔)			æ
	ในระหว [่] าง ปัญจวัตถุ → ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิ.๑๐ สัพพ.๗	æ	9	િ

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าในอัตถิ / อวิคตปัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบท และเนื้อความองค์กรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

อตุถิ ปจุจโย / อวิคต ปจุจโย แสดงให้รู้ถึง นิททิสิตัพพะ (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน)
จกุขายตน์ จกุชุวิญญาณธาตุยา เป็นต้น จนถึง ต่ รูป มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน์ อตฺถิปจุจเยน ปจุจโย / อวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ (บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

ในบรรดานิทัสสนาการะพระบาลีเหล่านั้น

พระบาลีข้อที่ ๖ จกุขายตน์ - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกจักขุปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตจักขุปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

จกุขุวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ จักชุวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

อตุถิปจุจเยน / อวิคตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตัดถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ

วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๗ โสตายตน์ - เป็นกัดดุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชเมิมายุกโสตปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ ฐีติปัตตโสตปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

โสตวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมาน่ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ โสตวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

อตุถิปจุจเยน / อวิคตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ

วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๘ ฆานายตน์ - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ มัชณิมายุกฆานปสาท (ตามมติของท่านโบราณาจารย์)

หรือ จีติปัตตมานปสาท ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

ฆานวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตฺตกานญจ ธมุมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ ฆานวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

อตุถิปจุจเยน / อวิคตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ

วัตถุปูเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๙ ชีวทายตน์ - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

(ตามมติของท่านโบราณาจารย์) คือ มัชณิมายุกชิวหาปสาท

(ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง) หรือ จีติปัตตชีวหาปสาท ๔๙

ชิวุทาวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม

คือ ชิวหาวิญญาณจิต 🖢 สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

อตุถิปจุจเยน / อวิคตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ

วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ กย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศ**น**

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบา**ลีข้อที่ ๑๐ กายายตน์ -** เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงบัจจัยธรรม

(ตามมติของท่านโบราณาจารย์) คือ มัชฌิมายุกกายปสาท

(ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง) หรือ จีติปัตตกายปลาท ๔๙

กายวิญญาณธาตุยา ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ กายวิญญาณจิต ๒ สัพพจิตตสาธารณเจตสึก ๗ ดวงที่ประกอบ

อตุถิปจุจเยน / อวิคตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๖ คือ

วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ

วัตถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

คย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศ**น**

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ 🧝 ยํ รูป์ - เป็นอนิยมกัมมบท บทที่ยังมิได้บ่งลงไปว่าเป็นรูปชนิดไหน เพียงแต่ให้ทราบว่าเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่ปัจจยุปบันธรรมโดยฐานะเป็นผู้อาศัยเกิด แต่อย่างไรก็ตาม อาจพิจารณารู้ได้จากกัดดุบท คือ มโนธาตุ จ มโนวิญญาณธาตุ จ ที่เป็นผู้อาศัยเกิด พึงทราบได้ว่า **ยํ รูป** นี้ ก็คือ **หทัยวัตถุรูป** นั้นเอง ได้แก่ หทัยวัตถุรูป ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น (ตามมติของท่านโบราณาจารย์) หรือ ฐีติบัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ (ตามมติของท่านอาจารย์ภายหลัง)

นิสสาย - เป็นกิริยาวิเสสนบท แสดงให้รู้ถึงการเกิดขึ้นของปัจจยุปบันธรรมว่ามีการอาศัยเกิด **มโนธาตุ จ มโนวิญุญาณธาตุ จ -** เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงธรรมที่อาศัยหทัยวัตถุเกิดนี้ เป็นมโนธาตุ และมโนวิญญาณธาตุ

วตุดนุติ - เป็นอาขยาตกิริยาบท กัตตุวาจก แสดงให้รู้ถึงการเกิดขึ้นของปัจจยุปบันธรรม **ดำรูป** - เป็นนิยมกัดตุบท บทที่บ[่]งถึงปัจจัยธรรมโดยแน่ชัด ตามที่ได้แสดงไว้ว่า **ยำรูป** ที่เป็น อนิยมกัมมบทนั้นเอง อ.ธ. ได้แก่ หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙

มโนธาตุยา จ มโนวิญญาณธาตุยา จ ต่สมุปยุตุตกานญจ ธมุมานํ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึง ปัจจยุปบันธรรมคือ มโนธาตุ ๓ มโนวิญญาณธาตุ ๗๒ เจ.๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิปากจิต ๔) อตุถิปจุจเยน / อวิคตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ว่า ในบรรดาบัจจัยที่ทำการช่วยอุปการะ ในคราวเดียวกันตามที่จะเป็นไปได้นั้น คือ

- ๑. ถ้าหทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ หรือฐีติปัตดหทัยวัตถุรูป ๔๙ ที่ทำการช่วยอุปการะ แก่มโนธาตุ ๓ และมโนวิญญาณธาตุ ๗๒ มีปฐมภวังค์เป็นต้น ที่ในปัญจโวการภูมิก็ดี,
 - ุล จำแนกได้ดังนี้
 - ตามนัยท่านโบราณาจารย์กล่าวว่า หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ เป็นปัจจัย จิตที่เกิดหลังๆ เป็นปัจจยุปบัน
 - ตามนัยท่านอาจารย์ภายหลังกล่าวว่า ฐีติปัตตหทัยวัตถุรูป ๔๙ เป็นปัจจัย จิตที่เกิดหลังๆ เป็นปัจจยุปบัน

หทัยวัตถุรูปที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปก็ดี
 หรือฐีติบัตตหทัยวัตถุรูป ที่ทำการช่วยอุปการะ แก่จิตตุปบาท ๑๖ ดวง นับตั้งแต่จุติจิตขึ้นไป (มโนธาตุ ๓ และมโนวิญ.๗๒ เจ.๕๒) (ตามนัยท่านโบราณาจารย์และท่านอาจารย์ภายหลัง) ปัจจัยที่ทำการช่วยอุปการะ ในขณะนั้นก็มี ๕ ปัจจัย คือ
 วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ
 วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ
 ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตัตถิ /
 วัตถุปุเรชาตอวิคตะ อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน.

วัตถุปุเรชาตัตถิ และวัตถุปุเรชาตอวิคต ปกิณณกพฎนา

๑) ถ้าในระหว่าง วัตถุรูป ๖ เป็นปัจจัย

วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิปากจิต ๔) เป็นปัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจปัจจัย ๕ คือ วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ

วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

๒) ถ้าในระหว่าง **ปัญจวัตถุ** เป็นปัจจัย

ปัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิปัญจวิญญาณจิต ๑๐ สัพพ.๗ ดวงที่ประกอบ เป็นปัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจปัจจัย ๖ คือ วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ ป<u>เรชาตินทริยะ</u> วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ

ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ อย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

🗅 แสดงวัตถุปุเรชาตัดถิ และวัตถุปุเรชาตอวิคต ปกิณณกพฎนา (น.๔๕๕, ๔๕๗)

ข้อ	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฤ.๙	ปุเร.๑	รวม
9.	ถ้าในระหว่าง วัตถุรูป ๖ (กก.ตย.)	હ	-	æ
	→ วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ เจ.๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔) (ลล.)			
ভি.	ถ้าในระหว่าง ปัญจวัตถุ (กก.ตย.)	æ	9	િ
	→ บัญจวิญญาณธาตุ คือ ทวิ.๑๐ สัพพ.๗ ที่ประกอบ (ลล.)			

สรุปเนื้อความ ๓ ประการ ในวัตถุปุเรชาตัตถิ และวัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย

ในนิสสยบัจจยุทเทสนี้ วัตถุปุเรชาตัดถิ / อวิคตปัจจัย สรุปเนื้อความมีอยู่ ๓ ประการ คือ

- o ในบรรดาปัญจวัตถุทั้ง ๓ ชนิด มีมันทายุกปัญจวัตถุ เป็นต้นนั้น มัชณิมายุกปัญจวัตถุ คือ จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ ที่เกิดพร้อมกันกับอตีตภวังค์ดวงแรกก็ดี,
- ๐ หทัยวัตถุที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้นก็ดี,
- o หทัยวัตถุที่เกิดขึ้นโดยอนุมานเอาว่า ในขณะจิตดวงหนึ่งก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติก็ดี,
- วัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาลก็ดี เป็น วัตถุปุเรชาตัตถิ /อวิคตปัจจัย (ตามนัยของท่านโบราณาจารย์)
 หรืออีกนัยหนึ่ง วัตถุรูป ๖ คือ จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ ที่เข้าถึงฐีติบัตตะของตน มีจำนวน ๔๙ เป็น วัตถุปุเรชาตัตถิ /อวิคตปัจจัย (ตามนัยของท่านอาจารย์ภายหลัง)
- วิญญาณธาตุ ๗ คือ จิต ๘๕ ดวง มี จักขุวิญญาณธาตุ เป็นต้น เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ
 (-อรูปวิปากจิต ๔) ที่เป็นไปในปวัตติกาล ในปัญจโวการภูมิโดยแน่นอน และไม่แน่นอน
 เป็น วัตถุปูเรชาตัตถิ / อวิคตปัจจะเปนัน
- มโนวิญญาณธาตุ ๕๖ คือ โลภมูลจิต ๘ โมหมูลจิต ๒ มโนทวาราวัชชนจิต ๑ มหากุศลจิต ๘ มหากิริยาจิต ๘ อรูปาวจรจิต ๑๒ โลกุตตรจิต ๗ เจตสึก ๕๖ ที่ประกอบ (-โสดาบัตติมรรค) ที่เป็นไปในจตุโวการภูมิ โดยแน่นอนและไม่แน่นอนก็ดี,
- o ปัญจโวการปฏิสนธิจิต ๑๕ เจตสึก ๒๕ ที่ประกอบก็ดี,
- o รูปทั้งหมด มี จิตตชรูป เป็นต้น ก็ดี เป็น **วัตถุปุเรชาตัดถิ / อวิคตปัจจนิก**

คำอธิบาย ในวัตถุปุเรชาตัดถิ / อวิคตปัจจยุปบันและปัจจนิก นี้ มีอย่างละ 💩 คือ แน่นอนและไม่แน่นอน

วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจยุปบัน

- แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๓ คือ โทส.๒ อเห.๑๗ ม.วิ.๘ รูป.๑๕ โส.มรรค.๑ เจ.๔๘ ที่ประกอบ (-มโนทวา.๑)
- ไม่แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๒ คือ โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวารา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘ (-อรูปวิปากจิต ๔) โลกุ.๗ (-โส.มรรค.) เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-อัปปมัญญา)

วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจนิก

- แน่นอน ได้แก่ อรูปวิ.๔ เจ.๓๐ ที่ประกอบ และรูปทั้งหมด
- ไม่แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๒ คือ โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวารา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘ (-อรูปวิปากจิต ๔) โลกุ.๗ (-โส.มรรค.) เจ.๕๖ ที่ประกอบ (-อัปปมัญญา) ที่เป็นปัจจยุปบันไม่แน่นอน นั้นเอง

🗅 แสดงองค์ธรรมในสรุปเนื้อความ ๓ ประการของวัตถุปุเรชาตัตถิ / อวิคตบัจจัย

วัตถุปุเรชาตัตถิ/อวิคตบัจจัย	วัตถุปุเรชาตัตถิ/อวิคตปัจจยุปบัน	วัตถุปุเรชาตัตถิ/อวิคตปัจจนิก
 ในบรรดา ปัญจวัตถุ ทั้ง ๓ ชนิดมี 	o วิญญาณธาตุ ๗ คือจิต ๘๕ตวง	o มโนวิญญาณธาตุ ๔๖ คือ
มันทายุกปัญจวัตถุ เป็นต้นนั้น	มีจักชุวิญญาณธาตุ เป็นต้น	โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวา.๑ ม.กุ.๘
มัชณิมายุกปัญจวัตถุ คือ	เจ.๕๒ ที่ประกอบ (-อรูปวิ.๔)	ม.กิ.๘ อรูป.๑๒ โลกุ.๗ เจ.๔๖
จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ	ที่เป็นไปในปวัตติกาล	ที่ประกอบ (-โสดาปัตติมรรค)
ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรกก็ดี,	ใน ปัญจโวการภูมิ	ที่เป็นไปใน จตุโวการภูมิ
 หทับวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ 	โดยแน่นอนและไม่แน่นอน	โดยแน่นอนและไม่แน่นอนก็ดี,
มีปฏิสนธิจิต เป็นต [้] นก็ดี _/		o ปัญจโวการปฏิสนธิจิต ๑๕
 หทับวัตถุ ที่เกิดขึ้น โดยอนุมานว่า 		เจ.๓๕ ที่ประกอบก็ดี,
ในขณะจิตดวงหนึ่งก่อนหน้าจะออกจาก		o รูปทั้งหมดมีจิตตชรูป เป็นต้นก็ดี
นิโรธสมาบัติก็ดี,		
 วัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ 		
๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปใน	แน่นอน	แน่นอน
มรณาสันนกาล ก็ดี	จิต ๔๓ ดวง คือ โทส.๒ อเห.๑๗	จิต ๔ ดวง คือ อรูปวิปากจิต ๔
(ตามนัยของท่านโบราณาจารย์)	ม.วิ.๘ รูปา.๑๕ โสดาปัตติมรรค.๑	เจ.๓๐ ที่ประกอบ และรูปทั้งหมด
o หรืออีกนัยหนึ่ง วัตกุรูป ๖ คือ	เจ.๔๘ ที่ประกอบ (-มโนทวา.๑)	
จักขุ โสตะ ฆานะ ชีวหา กายะ หทยะ	ไม่แน่นอน	ไม่แน่นอน
ที่เข้าถึง ฐีติปัตตะ ของตนมีจำนวน ๔๙	จิต ๔๒ ดวง คือ โลภ.๘ โมห.๒	จิต ๔๒ ดวง คือ โลภ.๘ โมห.๒
(ตามนัยของท่านอาจารย์ภายหลัง)	มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘	มโนทวา.๑ ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูป.๘
	(-อรูปวิ.๔) โลกุ.๗ (-โสดา. ม.)	(-อรูปวิ.๔) โลกุ.๗ (-โสดา.ม.)
	เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-โท.๔ อัป.๒)	เจ.๔๖ ที่ประกอบ (-โท.๔ อัป.๒)

ทมายเทตุ - จิตที่เป็นปัจจนิกทั้งหมด = ๘๙ - ๔๓ (แน่นอนของปัจจยุปบัน) = ๔๖ ดวง แบ่งเป็น แน่นอน ๔ ดวง และไม่แน่นอน ๔๖ ดวง

ในอพุยากตบท (อัพ - อกุ)

] บัญหาวารวิภังค์ แห่ง วัตถุปุเรชาตัดถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย

🗅 🛮 จำแนก วัตถุปุเรชาตัตถิ / อวิคตปัจจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

ในวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัยนี้ การช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรมของธรรมที่เป็น วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย นั้น

เมื่อว่าโดย **ลักษณะ** มี ๓ อย่าง คือ

เป็นที่เกิดด้วย (วตฺถุ) เกิดก่อนด้วย (ปุเรชาต)

เป็นสภาพธรรมที่มีอยู่ คือ มีการที่กำลังเกิดอยู่เฉพาะหน้าด้วย (อตฺถิ) /

โดยภาวะที่ไม่ปราศจากไป คือ ยังไม่ถึงซึ่งความดับไปด้วย (อวิคต)

เมื่อว่าโดย **ชาติ** เป็น วัตถุปุเรชาตชาติ เมื่อว่าโดย **กาล** เป็น ปัจจุบันกาล

เมื่อว่าโดย **สัตติ** คือ อำนาจ มี ๒ อย่าง คือ

- ชนกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม <u>เกิดขึ้น</u> อย่างหนึ่ง

อุปถัมภกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม ตั้งอยู่ อย่างหนึ่ง

ในการแสดงปัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นต้น โดยตั้งบทไว้เป็น หลัก ๑ บทก่อนซึ่งเรียกว่า บทหน้า คือ อพยากตบท เป็นปัจจัยธรรมและจำแนกปัจจยุปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงคล้อยตามกันไป ในวัตถุปุเรชาตัดถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย มี ๑ บท ๓ วาระ ดังนี้

ก) อพุยากตบท ๑. อพุยากตปทาวสาน ในอพุยากตบท (อัพ - อัพ) ๒. กุสลปทาวสาน ในอพุยากตบท (อัพ - กุ)

๓. อกุสลปทาวสาน

กุ.๕ (นิปุวิปถิอ) ปูเรชาติน.๑ ๑ บท ๓ วาระ ๑ บท ๑ วาระ สุทธสังขยาวาระ = ๐:๐:๓ 0:0:0 ปจ. บท/วาระ ปจ. กรณบท กรณบท กุ.- กุ. กุ.- อกุ. กุ.- อพฺ. อกุ.- อกุ. æ อกุ.- กุ. อกุ.- อพฺ. กุ.๕ ปุเร.๑ ฤ.๕ ปุเร.๑ อพุ.- อพุ. ક ૃ ฤ.๕ æ હ อพุ.- กุ. อพุ.- อกุ. ฤ.๕

รวมเป็น ๖ สภาคะ (-ตนเอง) ๕

ก.) อพยากตบท

- อพยากตปทาวสาน ใน อพยากตบท (อัพ - อัพ)

อพุยากโต ธมฺโม อพุยากตสุส ธมฺมสุส วตฺถุปุเรชาตตฺถิ/อวิคตปจฺจเยน ปจฺจโย. วิธิพระบาลี

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัดถิ/อวิคตบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงคงค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

(น.๑๘๐)

เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

วัตถุรูป ๖ คือ

มัชฌิมายุกปสาทรูป ๕ ที่เกิดพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก,

ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น,

๓. หทัยวัตถุ ที่อนุมานเอาว่าเกิดพร้อมกันกับจิตดวงหนึ่ง ก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติ,

๔. และวัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

หรืออีกนัยหนึ่ง องค์ธรรมได้แก่ วัตถุรูป ๖ ที่เป็นฐีติบัตตะ ๔๙

อพุยากตสุส ธมุมสุส เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่

วิญญาณธาตุจิตตุปบาท 🔊 ที่เกิดหลังๆ คือ วิปากจิตตุปบาท 🖦 มีปฐมภวังค์ เป็นต้น

กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ มี ปัญจทวาราวัชชนจิต เป็นต้น (-อรูปวิปากจิต ๔)

วตุถุปุเรชาตตุถิ / อวิคตปจฺจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตัตถิ / อวิคตบัจจัย

เป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๖ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ

วัตถุปุเรชาตัดถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ

วัตถุปุเรชาตะ <u>ปุเรชาตินทริยะ</u> วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ เหล**่**านี้

ปจุจโย เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็น วัตถุปุเรชาตัตถิ /อวิคตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อพุยากตสุส นี้

เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล ว่าโดย กาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔

เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสั้นนวิถี ว่าโดย วิถี

ณานวิถี อภิญญาวิถี มัคควิถี ผลสมาบัติวิถี นิโรธสมาบัติวิถี

- กุสลปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - กุ)

(น.๒๑๒)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมุโม กุสลสุส ธมุมสุส วตุถุปุเรชาตตุถิ/อวิคตปจุจเยน ปจุจโย.

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่กุศลธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัดถิ/อวิคตปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงคงค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ. ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีโวฏฐัพพนะ มโนทวาราวัชชนะ เป็นต้น ๔. และ หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

๑. หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙

เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ กุศลจิตตุปบาท 🖦 กุสลสุส ธมุมสุส

วตุกูปุเรชาตตุกิ / อวิคตปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตถุปุเรชาตัตถิ / อวิคตปัจจัย เป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๕ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ วัตถุปูเรชาตัดถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปูเรชาตะ วัตถุปูเรชาตวิปปยุตตะ เหล่านี้

ปจุจโย เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็น วัตถุปุเรชาตัตถิ /อวิคตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต กุสลสุส นี้

เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล ว่าโดย กาล

เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ ว่าโดย ภมิ

ว่าโดย บคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ พระอริยบุคคล ๗ (-อรผ.) ตามสมควร

เป็นไปใน บัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสันนวิถี ว่าโดย วิถี

ณานวิถี อภิญญาวิถี มรรควิถี

- อกุสลปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - อกุ)

อพุยากโต ธมุโม อกุสลสุส ธมุมสุส วตุถุปุเรชาตตุถิ/อวิคตปจุจเยน ปจุจโย. วิธิพระบาลี

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อกุศลธรรม ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิ/อวิคตปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ. ได้แก่ อพุยากโต ธมุโม

ษ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีโวฏฐัพพนะ มโนทวาราวัชชนะ เป็นต้น ๔. และ หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล

๑. หรือ ฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙

เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ อกุสลสุส ธมุมสุส

วตุกุปุเรชาตตุกิ / อวิคตปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งวัตกุปุเรชาตัตกิ / อวิคตปัจจัย เป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๕ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตะ วัตถุปุเรชาตนิสสยะ วัตถุปุเรชาตะ วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ เหล่านี้

แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ **ปจุจโย** เป็นกิริยาบท

ความเป็น วัตถุปุเรชาตัตถิ /อวิคตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อกุสลสุส นี้

เป็นไปใน ปวัตติกาล มรณาสันนกาล ว่าโดย กาล

เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ ว่าโดย ภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลเสกขบุคคล ๓

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี มรณาสันนวิถี

🗅 แสดงการหาอำนาจปัจจัย ใน ปัญหาวารวิภังค์ แท่ง วัตถุปุเรชาตัตถิ / อวิคตปัจจัย

o:o:m	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ણ.હ	ปุเร.๑	รวม
๑. อัพ-อัพ	วัตถุรูป ๖ คือ	æ	9	હ
	🤋 มัชฌิมายุกปสาทรูป ๕ ที่เกิดเพร้อมกันกับอดีตภวังค์ดวงแรก,			
อ.โบ⊀	ъ. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิตเป็นต้น,			
ข∙เบ≺	๓. หทัยวัตถุ ที่อนุมานเอาว่าเกิดพร้อมกันกับจิตดวงหนึ่ง			
	ก่อนหน้าจะออกจากนิโรธสมาบัติ,			
	๔. และวัตถุรูป ๖ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗			
	ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล			
อ.หลัง	。 หรืออีกนัยหนึ่ง อ.ธ.ได้แก่ วัตถุรูป ๖ ที่เป็นฐีติปัตตะ ๔๙			
	→ วิญญาณธาตุจิตตุปบาท ๗ ที่เกิดหลังๆ คือ			
	วิปากจิตตุปบาท ๓๒ มีปฐมภวังค์ เป็นต้น			
	กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ มีปัญจทวาราวัชชนจิต เป็นต้น (-อรูปวิ.๔)			
๒. อัพ-กุ	๒. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร ้ อมกันกับจิตดวงก [่] อนๆ มี	æ	-	હ
r	โวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น			
อ.โบ⊀	๔. และหทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗			
	ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล			
อ.หลัง	หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙			
	→ กุศัลจิตตุปบาท ๒๑			
๓. ฮัพ-อกุ	ь. หทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มี	હ્ય	-	હ
ฮ.โบ≺	โวฎฐัพพนจิต มโนทวาราวัชชนจิต เป็นต้น			
ข.เบ 🕇	๔. และหทัยวัตถุ ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗			
	ที่นับถอยหลังจากจุติจิตขึ้นไปในมรณาสันนกาล			
อ.หลัง	 หรือฐีติปัตตหทัยวัตถุ ๔๙ 			
	→ อกุศัลจิตตุปบาท ๑๒			

อัพ-อัพ (น.๒๗๖)

] สุทธสังขยาวาระ

สรุปจำนวนสุทธบทแห่งวัตถุปุเรชาตัตถิ/อวิคตบัจจยบัญหาวาระ ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๓ ประเภท ด้วยกันคือ

๑.)อพฺยากตบท๑.) อพฺยากโต อพฺยากตสฺส

วตุถุปุเรชาตตุถิ / อวิคตปจุจเยน ปจุจโย.

๒.) อพฺยากโต กุสลสุส

วตุถุปุเรชาตตุถิ / อวิคตปจุจเยน ปจุจโย.

๓.) อพฺยากโต อกุสลสฺส

วตุถุปุเรชาตตุถิ / อวิคตปจุจเยน ปจุจโย.

วัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจยสภาคะ

บัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับวัตถุปุเรชาตัตถิ / วัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้น นั้น มี ๕ บัจจัยคือ

วัดถุปุเรชาตัดถิ / วัดถุปุเรชาตอวิคตะ วัดถุปุเรชาตะ ปุเรชาตินทริยะ วัดถุปุเรชาตวิปปยุตตะ

อนุวาทพระบาลี แห่งวัตถุปุเรชาตชาติ มี ๖ ปัจจัย

วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย

๑.๑ อนุวาทพระบาลีแท่ง วัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย

ก. อพุยากตบท

 จ. จกุขายตน์ จกุขุวิญญาณสุส, โสตายตน์ โสตวิญญาณสุส, พานายตน์ พานวิญญาณสุส, ชีวุทายตน์ ชีวุทาวิญญาณสุส, กายายตน์ กายวิญญาณสุส วตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

จักชายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่จักชุวิญญาณจิต ๒,
โสตายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่โสตวิญญาณจิต ๒,
พานายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่พานวิญญาณจิต ๒,
ชีวหายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ชัวหาวิญญาณจิต ๒,
กายายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะแก่กายวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย.

- ๖. วตฺถุ วิปากาพฺยากตานํ กิริยาพฺยากตานํ ขนฺธานํ วตฺถุปุเรชาตนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
 ปวัตดิหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่วิบากและกิริยานามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย.
- **๓. วตุถุ กุสลาน์ ขนุธาน์ วตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.** อัพ-กุ (น.๒๗๘) ปวัตติหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กุศลนามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย.
- ๔. วตุถุ อกุสลาน ขนฺธาน วตุถุปุเรชาตนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
 อัพ-อกุ (น.๒๗๙)

 ปวัตติหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่อกุศลนามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตนิสฺสยปัจจัย.

๑.๒ อนุวาทพระบาลีใน มิสสกพระบาลีแห่งนิสสยปัจจัย

(คือพระบาลีที่แสดงถึงสหชาตนิสสยะ และวัตถุปุเรชาตนิสสยะ ปนกัน)

ก. กุสลาพุยากตบท

บ่อุм-บ่ (หาคตุ๏)

 ๑. กุสโล เอโก ชนุโธ จ วตุถุ จ ติณุณนุน์ ชนุธาน์ สหชาตนิสุสยวตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย,

ตโย ขนุธา จ วตุถุ จ เอกสุส ขนุธสุส สหชาตนิสุสยวตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย, เทว ขนุธา จ วตุถุ จ ทวินุน ขนุธาน สหชาตนิสุสยวตุถุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย. กุศลนามขันธ์ ๑ และหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กุศลนามขันธ์ ๓ ที่เหลือ, หรือกุศลนามขันธ์ ๓ และหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กุศลนามขันธ์ ๑ ที่เหลือ, หรือกุศลนามขันธ์ ๒ และหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กุศลนามขันธ์ ๒ ที่เหลือ ด้วยอำนาจสหชาตนิสสยวัตถุปุเรชาตนิสสยบัจจัย.

ง. อกุสลาพุยากตบท

อกุอัพ-อกุ (น.๒๘๒)

 ๑. อกุสโล เอโก ชนฺโธ จ วตฺถุ จ ติณฺณนฺนํ ชนฺธานํ สทชาตนิสฺสยวตฺถุปุเรชาตนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย,

ตโย ขนุธา จ วตุกุ จ เอกสุส ขนุธสุส สทชาตนิสุสยวตุกุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย, เทว ขนุธา จ วตุกุ จ ทวินุน ขนุธาน สทชาตนิสุสยวตุกุปุเรชาตนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย. อกุศลนามขันธ์ ๑ และหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่อกุศลนามขันธ์ ๓ ที่เหลือ, หรืออกุศลนามขันธ์ ๓ และหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่อกุศลนามขันธ์ ๑ ที่เหลือ, หรืออกุศลนามขันธ์ ๒ และหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่อกุศลนามขันธ์ ๒ ที่เหลือ ด้วยอำนาจสหชาตนิสสยวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย.

๒. วัตถุปุเรชาตบัจจัย

แสดงเหมือนกันกับวัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย ทุกประการ

๓. ปุเรชาตินทริยปัจจัย

ก. อพุยากตบท

อัพ-อัพ (น.๓๔๒)

จ. จกุขุนทุริย์ จกุขุวิญญาณสุส, โสตินทุริย์ โสตวิญญาณสุส, พานินทุริย์ พานวิญญาณสุส,
 ชีวุทินทุริย์ ชีวุทาวิญญาณสุส, กายินทุริย์ กายวิญญาณสุส ปุเรชาตินทุริยปจุจเยน ปจุจโย.

มัชณิมายุกะ หรือฐีติปัตตลักขุนทรีย์ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่จักขุวิญญาณจิต ๒, มัชณิมายุกะ หรือฐีติปัตตโสตินทรีย์ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่โสตวิญญาณจิต ๒, มัชณิมายุกะ หรือฐีติปัตตมานินทรีย์ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ฆานวิญญาณจิต ๒, มัชณิมายุกะ หรือฐีติปัตตพิวทินทรีย์ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ชิวหาวิญญาณจิต ๒, มัชณิมายุกะ หรือฐีติปัตตกายินทรีย์ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กายวิญญาณจิต ๒ ต้วยอำนาจปุเรชาตินทริยปัจจัย.

๔. วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย

ก. อพุยากตบท

ข้อ ๑-๖ อัพ-อัพ (น.๓๖๐)

- ๑. จกุขายตน์ จกุขุวิญุณาณสุส วตุถุปุเรชาตวิปปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย.
 จักขายตนะ เป็นบัจจัยช่วยอุปการะ แก่จักขุวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย.
- โสตายตน์ โสตวิญณาณสุส วตุถุปุเรชาตวิปปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย.
 โสตายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่โสตวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย.
- ๓. พานายตน์ พานวิญญาณสุส วตุถุปุเรชาตวิปฺปยุตฺตปจุจเยน ปจุจโย.
 ฆานายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ฆานวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย.
- ส. ชีวุทายตน์ ชีวุทาวิญุญาณสุส วตุถุปุเรชาตวิปุปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย.
 ชีวหายตนะ เป็นบัจจัยช่วยอุปการะ แก่ชีวหาวิญญาณจิต ๑ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตบัจจัย.
- ๙. กาษายตนํ กาษวิณฺณาณสฺส วตฺถุปุเรชาตวิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ปจฺจโย.
 กาษายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กายวิญญาณจิต ๑ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย.
- ๖. วตฺถุ วิปากาพฺยากตานํ กิริยาพฺยากตานํ ขนฺธานํ วตฺถุปุเรชาตวิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ปจฺจโย. ปวัดดิหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่วิบากและกิริยานามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย.

๗. วตุถุ กุสลา ขนุธาน วตุถุปุเรชาตวิปุปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย.

อัพ-กุ

ปวัดดิหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กุศลนามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย.

๘. วตฺถุ อกุสลา ชนฺธานํ วตฺถุปุเรชาตวิปฺปยฺตฺตปจฺจเยน ปจฺจโย.
 อัพ-อกุ
 ปวัตดิหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่อกุศลนามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตวิปปยฺตตบัจจัย.

๕. วัตถุปุเรชาตัตถิบัจจัย

ก. อพุยากตบท

ข้อ ๑-๖ อัพ-อัพ (น.๓๖๖)

- ๑. จกฺขายตนํ จกฺขฺวิญฺณาณสฺส วตฺถุปุเรชาตตฺถิปจฺจเยน ปจฺจโย.
 จักขายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่จักขฺวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย.
- โสตายตน์ โสตวิญญาณสุส วตุถุปุเรชาตตุถิปจุจเยน ปจุจโย.
 โสตายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่โสตวิญญาณจิต ๑ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย.
- ๓. พานายตน์ พานวิญญาณสุส วตุถุปุเรชาตตุถิปจุจเยน ปจุจโย.
 ฆานายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ฆานวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย.
- ส. ชีวุทายตน์ ชีวุทาวิญุญาณสุส วตุถุปุเรชาตตุถิปจุจเยน ปจุจโย.
 ชีวหายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ชีวทาวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัดถิบัจจัย.
- ๙. กาษายตน์ กาษวิญญาณสุส วตุถุปุเรชาตตุถิปจุจเยน ปจุจโย.
 กาษายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กายวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย.
- ๖. วตุถุ วิปากาพยากตาน กิริยาพยากตาน ขนุธาน วตุถุปุเรชาตตุถิปจุจเยน ปจุจโย.
 ปวัตติหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่วิบากและกิริยานามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย.
- **๗. วตุถุ กุสลา ขนุธาน์ วตุถุปุเรชาตตุถิปจุจเยน ปจุจโย.** ปวัตติหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กุศลนามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย.
- ส. วตุถุ อกุสลา ชนุธาน์ วตุถุปุเรชาตตุถิปจุจเยน ปจุจโย.
 ปวัตติหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่อกุศลนามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย.

ъ. วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย

แสดงเหมือนกันกับวัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย ทุกประการ

ก. อพุยากตบท

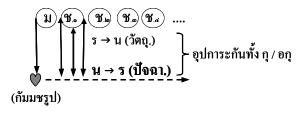
ข้อ ๑-๖ อัพ-อัพ

- จ. จกุขายตน จกุขุวิณุญาณสุส วตุกุปุเรชาตอวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
 จักขายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่จักขุวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย.
- โสตายตน์ โสตวิญญาณสุส วตุถุปุเรชาตอวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
 โสตายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่โสตวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปเรชาตอวิคตปัจจัย.
- ๓. พานายตน พานวิญญาณสุส วตุกุปุเรชาตอวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
 ฆานายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ฆานวิญญาณจิต ๒ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย.
- ส. ชีวุทายตน์ ชีวุทาวิญุญาณสุส วตุถุปุเรชาตอวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
 ชีวทายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ชีวทาวิญญาณจิต ๑ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย.
- ๙. กายายตน์ กายวิญญาณสุส วตุถุปุเรชาตอวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
 กายายตนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กายวิญญาณจิต ๑ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย.
- ๖. วตุถุ วิปากาพยากตาน กิริยาพุยากตาน ขนุธาน วตุถุปุเรชาตอวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
 ปวัตดิหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่วิบากและกิริยานามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย.
- **๗. วตุถุ กุสลา ขนุธาน์ วตุถุปุเรชาตอวิคตปจุจเยน ปจุจโย.**ปวัตดิหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กุศลนามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย.
- ๘. วตุถุ อกุสลา ชนุธาน วตุถุปุเรชาตอวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
 อัพ-อกุ

 ปวัดดิหทัยวัตถุ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่อกุศลนามขันธ์ ๔ ด้วยอำนาจวัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย.

๕. ปัจฉาชาตชาติ

ปุเรชาต - ปัจจัยเกิดก่อน อุปมา เหมือนมารดา ซึ่งเกิดก่อนบุตรแล้วเวลาอุปถัมภ์บุตร (ปัจจุบันกาล) บัจฉาชาต - บัจจัยเกิดหลัง อุปมา เหมือนลูกกตัญญู เมื่อโตแล้วก็อุปถัมภ์มารดา บิดา รวมถึงญาติๆ ด้วย

	ปัจจัย	→ ปัจจยุปบัน
วัตถุ. (ร-น)	วัตถุ.๖ (กก.ตย.)	→ ବିଜ ଜଣ ବେ.୯୭ (ଗର.)
	มาร [่] คา	บุตร
ปัจฉา. (น-ร)	ବିଜ ଜଣ ୋବ.ଟାଅ (ଗଗ.)	 → วัตถุ.๖ กัมมชรูปที่เหลือ จิตตชรูป อุตุชรูป อาหารชรูป (กก.ตย.)
	บุตร	มาร์ดา บิ๊ดา ญาติ๊ๆ

สมุฎฐาน ๔	แน่นอน	ไม่แน่นอน
ข) บุทหญริฤ 	๙ = ปสาท ๕ ภาว ๒ หทย ๑ ชีวิต ๑	๙ = ชวิ.๘ ปริเล.๑
๒) จิตตชรูป ๑๕	วิญญัติ. _២	๑๓ = อวิ.๘ ปริเฉ.๑ วิการ.๓ สัทท.๑
๓) อุตุชรูป ๑๓	x	๑๓ = อวิ.๘ ปริเฉ.๑ วิการ.๓ สัทท.๑
๔) อาหารชรูป ๑๒	×	๑๒ = ชวิ.๘ ปริเฉ.๑ วิการ.๓

ข้อควรกำหนดในปัจฉาชาตชาติ

ปัจจัยที่เป็นปัจฉาชาตชาติ

- ปัจจัยธรรม เป็น นาม คือ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔) ที่เกิดทีหลัง

- ปัจจยุปบันธรรม เป็น **รูป** คือ เอกสมุฎฐานิกรูป ทวิสมุฎฐานิกรูป ติสมุฎฐานิกรูป จตุสมุฎฐานิกรูป

หรือ กาย คือ เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย ที่เกิดก่อนและกำลังตั้งอยู่

ปัจจัยที่เป็นปัจฉาชาตชาติ มี ๔ ปัจจัย คือ

ปัจฉาชาตปัจจัย

๒. ปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย

๓. ปัจฉาชาตัตถิปัจจัย

ส. ปัจฉาชาตกวิคตปัจจัย

ปัจจัยที่เป็นปัจฉาชาตชาติ มีนิทเทส ดังต่อไปนี้

บัจฉาชาตบัจจัย
 มีนิทเทส ๑ ข้อ คือ บัจฉาชาตบัจจยนิทเทส

๒. ปัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย มีนิทเทส 🤊 ข้อ คือ วิปปยุตตบัจจยนิทเทส ข้อ ๒

๓. ปัจฉาปุเรชาตัดถิปัจจัย และ ๔. ปัจฉาชาตอวิคตปัจจัย ไม่มีนิทเทสแสดงโดยเฉพาะ
เป็นการแสดงโดย<u>สาวเสสนัย</u> คือเทสนานัยที่ยังมีเนื้อความเหลืออยู่ ดังนั้นการจำแนกบทและเนื้อความ
องค์ธรรมคงเป็นไปเหมือนกับ ปัจฉาชาตบัจจยนิทเทสนั้นเอง

สรุปองค์ธรรม ของ บัจจัยทั้ง ๔ ที่เป็นบัจฉาชาตชาติ ได้แก่

นามขันธ์ ๔ ในปัญจโวการภูมิ คือ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔) ที่เกิดขึ้นภายหลัง เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย หรืออีกนัยหนึ่ง ได้แก่ เอกสมุฏฐานิกรูป ทวิสมุฏฐานิกรูป ติสมุฏฐานิกรูป และจตุสมุฏฐานิกรูป ที่เกิดขึ้นก่อน

แสดงการเกิดขึ้นของสมุฏฐานทั้ง ๔ (รูปปวัตติกมนัย)

(ໝ., ໝ.໑ = ກວີชกาย)

สัปดาห์ที่ ๒ /๓ ของ คัพภเสยยกะกำเนิด

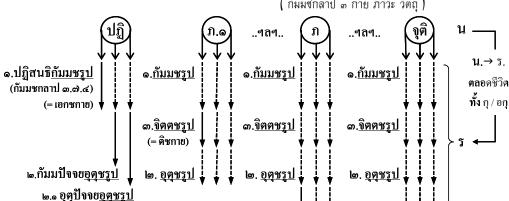
๑. กัมมชรูป

๒. อุตุชรูป

๓. จิตตชรูป

๔. อาหารชรูป

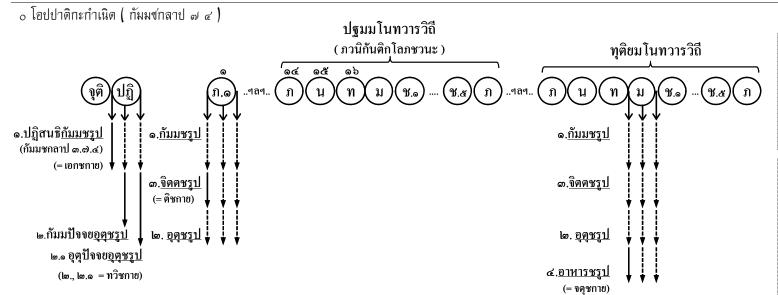
(กัมมชกลาป ๓ กาย ภาวะ วัตถ)

<u>๔.อาหารชรูป</u>

(= จตุชกาย)

- เกิดครั้งแรกที่อุปปาทักขณะของปฏิสนธิจิต เรียกว่า ปฏิสนธิกัมมชรป
- เกิดครั้งแรกที่จีติขณะของปฏิสนธิจิต เรียกว่า กัมมบัจจยอตุชรุป
- เกิดครั้งที่สองที่ภังศักขณะของปฏิสนธิจิต เรียกว่า อุตุปัจจยอุตุชรูป
- เกิดครั้งแรกที่อุปปาทักขณะของปฐมภวังคจิต เรียกว่า จิตตชรูป (เมื่อจิตตชรูป เกิดแล้ว อุตุชรูปที่เกิดต่อชื่อว่า จิตตปัจจยอุตุชรูป)
- พวกสังเสทชะ และโอปปาติกะ เมื่อปฏิสนธิแล้วก็กินอาหารได้ทันที
- พวกคัพภเสยยกะ บคคลนั้นอาหารชรุป เกิดเมื่อสัปดาห์ที่ ๒ หรือ ๓ คือ เมื่อมารดาบริโภคอาหารเข้าไปแล้ว ก็แผ่ซึมซาบสู่ทารก (เมื่ออาหารชรุป เกิดแล้ว อาหารบัจจยอุตุชรุปก็เกิดตามลำดับ)

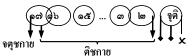
<u>๔.อาหารชรูป</u>

นิโรธสมาบัติ

อนุมานจิตหนึ่งควงก่อนออกจากนิโรธสมาบัติ ไม่มีจิตตชรูปเกิด สำหรับ กามบุคคล = ติชกาย (กัมมชรูป อุตุชรูป และอาหารชรูป) สำหรับ รูปพรหม = ทวิชกาย (กัมมชรูป อุตุชรูป)

มรณาสันนกาล

(สำหรับกามบุคคล คือ จตุชกาย /ติชกาย ตามสมควร ถ้ารูปพรหม คือ ติชกาย / ทวิชกาย เว้น อาหารชรูป)

อุปปาทักขณะและฐีติขณะของปัญจโวการจุติจิต ๑๕ <u>เป็นปัจจัย</u> จตุชกาย / ติชกาย <u>เป็นปัจจยปบัน</u>

🗎 🏿 ๑) ปัจฉาชาตปัจจัย (น.๙๖)

(มีพระบาลี ๑ ข้อ)

อารัมภบท

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย **ปจุฉาชาตปจุจโย**ติ ภควตา อุทุทิฏุโจ, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,

๑. ปจุฉาชาตา จิตุตเจตสีกา ธมุมา ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส ปจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโยติ ภควตา นิทุทิฏโส.

บัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไว้โดยย่อในบัจจยุทเทสว่า **ปจุฉาชาตปจุจโย** บัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสดารในบัจจยนิทเทสว่า

๑. ปจุฉาชาตา จิตฺตเจตสีกา ธมฺมา ปุเรชาตสฺส อิมสฺส กายสฺส
 ปจุฉาชาตปจจเยน ปจุจโย.

พระบาลีและคำแปล

- ๑) ปจุฉาชาตา จิตุตเจตสีกา ธมฺมา ๓) ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส
 - ๔) ปจุฉาชาตปจุจเยน 🔊 ปจุจโย.
 - ๑) นามขันธ์ ๔ ในปัญจโวการภูมิ คือ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔) ที่เกิดขึ้นภายหลัง
 - เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ
 - ") แก่เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย หรืออีกนัยหนึ่ง ได้แก่ เอกสมุฎฐานิกรูป ทวิสมุฎฐานิกรูป ติสมุฎฐานิกรูป และจตุสมุฎฐานิกรูป <u>ที่เกิดขึ้นก่อน</u>
 - ๔) ด้วยอำนาจปัจฉาชาตปัจจัย.

🗅 ตาราง แสดงการทาอำนาจบัจจัย (และฆฎนา) ใน บัจฉาชาตบัจจัย

ปัจจัย	→ ปัจจยุปบัน	อำนาจป ั จจัย
ปจุฉาชาตา จิตฺตเจตสึกา ธมฺมา	ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส	
จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปาก.๔)	→ เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย	ปัจฉาทั้ง ๔
ที่เกิดขึ้นภายหลัง	ที่เกิดขึ้นก่อน หรืออีกนัยหนึ่ง ได้แก่	
	เอกสมุฎฐานิกรูป ทวิสมุฎฐานิกรูป	
	ติสมุฎฐานิกรูป และจตุสมุฎฐานิกรูป	
	ที่เกิดขึ้นก่อน	

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าในปัจฉาชาตปัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบทและ เนื้อความ องค์ธรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

ปจุฉาชาตปจุจโย แสดงให้รู้ถึง นิททิสิตัพพะ (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน)
ปจุฉาชาตา จิตุตเจตสีกา ธมุมา เป็นต้น จนถึง ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส
ปจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโย. แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ
(บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

ในนิทัสสนาการะพระบาลีนี้

ปจุฉาชาตา - เป็นวิเสสนบทของ จิตฺตเจตสีกา ธมฺมา แสดงให้รู้ถึงจิต เจตสีก ที่เกิดขึ้นภายหลัง ฉะนั้น องค์ธรรมจึงได้แก่ จิต เจตสีก นามขันธ์ ๔ นั่นเอง

จิตฺตเจตสีกา ธมฺมา - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ นามขันธ์ ๔ ในปัญจโวการภูมิ ได้แก่ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔)

ปุเรชาตสุส - เป็นวิเสสนบทของ อิมสุส กายสุส แสดงให้รู้ถึง เอกชกาย เป็นต้น ที่เกิดขึ้นก่อน ฉะนั้น องค์ธรรมจึงได้แก่ เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย

อิมสุส กายสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึง ปัจจยุปบันธรรม คือ

- กัมมชกลาป ๓-๗-๔ ที่เกิดขึ้นในปฏิสนธิกาล ที่เป็นเอกชกาย
- กัมมชกลาป อุตุชกลาป ที่เกิดขึ้นในระหว่าง ฐีติขณะและภังคักขณะของปฏิสนธิจิต ที่เป็นทวิชกาย
- กัมมชกลาป อุตุชกลาป จิตตชกลาป ที่เกิดขึ้นในระหว่าง อุปปาทักขณะของปฐมภวังค์ เป็นต้น ก่อนอาหารชรูปเกิด เป็นติชกาย
- กัมมชกลาป อุตุชกลาป จิตตชกลาป อาหารชกลาป ที่เกิดขึ้น ตั้งแต่อาหารภายนอก
 ซึมชาบเข้าไปในร่างกาย เป็นต้น จนถึงจุติจิต เป็นจดุชกาย

หรืออีกนัยหนึ่ง องค์ธรรมของ **อิมสุส กายสุส** นั้น ก็ได้แก่ ร่างกาย พร้อมด้วยลมหายใจ การเคลื่อนไหวอิริยาบถใหญ่น้อย และวาจา ที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิสนธิ เป็นต้น จนถึงตาย นั้นเอง ปจุ**ฉาชาตปจุจเยน** - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจบัจจัย ๔ คือ

บัจฉาชาตะ บัจฉาชาตวิปปยุตตะ บัจฉาชาตัตถิ บัจฉาชาตอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของ บัจฉาชาตะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ **ปจุจโย** - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่บัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

อีกนัยหนึ่ง องค์ธรรมของปัจจัยและปัจจยุปบัน ในคำว่า ปจุฉาชาตา จิตฺตเจตสีกา ธมฺมา ที่เป็นกัตตุบท และในคำว่า ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส ที่เป็นสัมปทานบท โดยละเอียดเป็นคู่ๆ มีดังนี้

- ๑.) นามขันธ์ ๙ คือ ปัญจโวการปฐมภวังค์ ๑๕ เป็นปัจฉาชาตปัจจัย เอกชกาย (หมายเอากัมมชรูป) ซึ่งเป็นฐีติปัตตะ ที่เกิดพร้อมกันกับอุปปาทักขณะของปฏิสนธิจิต หรือ ทวิชกาย (หมายเอา กัมมชรูป อุตุชรูปด้วย) เป็นปัจจยุปบัน
- พุติยภวังค์นามขันธ์ ๔ เป็นปัจจัย
 เอกชกาย (หมายเอากัมมชรูป) ทวิชกาย (หมายเอากัมมชรูป อุตุชรูป)
 หรือ ติชกาย (หมายเอา กัมมชรูป อุตุชรูป จิตตชรูปด้วย) เป็นปัจจยุปบัน
- **๓.) ตติยภวังค์นามชันธ์ ๔** เป็นต้น จนถึง ปฐมมโนทวารวิถีนามชันธ์ ๔ เป็นปัจจัย **ติชกาย** คือ กัมมชรูป อุตุชรูป จิตตชรูป ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ นับตั้งแต่อุปปาทักขณะ ของทุติยภวังค์ เป็นต้น เป็นปัจจยุปบัน
- **๔.) มโนทวาราวัชชนะนามขันธ์ ๔** เป็นต้น ที่ในทุติยมโนทวารวิถี เป็นปัจจัย **ติชกาย** (หมายถึงรูปพรหมกับคัพพเสยกะ) หรือ **จตุชกาย** (หมายถึงสังเสทชะและโอปปาติกะ

 กามบุคคล) ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ นับตั้งแต่ภวังคุบัจเฉทะ เป็นต้น ที่เกิดต่อจาก

 ปฐมมโนทวารวิถีดับลงแล้ว เป็นปัจจยุปบัน
- ๕.) ปัญจทวาราวัชชนะ ปัญจวิญญาณ สัมปฏิจฉนะ นามขันธ์ ๔ เป็นต้น จนถึง ช่วนะ หรือตทารัมมณะ นามขันธ์ ๔ เป็นปัจจัย ติชกาย (หมายเอา รูปพรหม) จตุชกาย (หมายเอากามบุคคล) ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ นับตั้งแต่ปัญจโวการ ภวังคุปัจเฉทะ ๑๕ มโนทวาราวัชชนะ (คือ โวภูฐัพพนะ) เป็นต้น เป็นปัจจยุปบัน

- ๖.) อนาคามิผล หรืออรหัตตผลนามขันธ์ ๔ ที่เกิดขึ้นในขณะที่ออกจากนิโรธสมาบัติ เป็นปัจจัย ทวิชกาย คือ กัมมชรูป อุตุชรูป (หมายเอา รูปพรหม) ติชกาย คือ กัมมชรูป อุตุชรูป อาหารชรูป (หมายเอาพระอนาคามีหรือพระอรหันต์ในกามภูมิ) ที่เกิดก่อน ขณะที่จะออกจากนิโรธสมาบัติ เป็นปัจจยุปบัน
- ๗.) โสดาบัตติผลนามขันธ์ ๔ เป็นบัจจัย
 ดิชกาย หรือจตุชกาย ซึ่งเป็นฐีติบัตตะที่เกิดพร้อมกันกับโสดาบัตติมรรคจิต เป็นบัจจยุปบัน ฯลฯ อรทัตตผลนามขันธ์ ๔ เป็นบัจจัย
 ดิชกาย หรือจตุชกาย ซึ่งเป็นฐีติบัตตะที่เกิดพร้อมกันกับอรทัตตมรรคจิต เป็นบัจจยุปบัน
 ๘.) ผลชานะ ๔ ที่เกิดหลังๆ เป็นบัจจัย
- ผลช่วนะ ๔ ที่เกิดหลังๆ เป็นปัจจัย
 ดิชกาย หรือจตุชกาย ซึ่งเป็นฐีติปัตตะที่เกิดพร้อมกันกับผลช่วนะ ๔ ชนิดเดียวกันกับที่เกิดก่อนๆ
 เป็นปัจจยุปบัน
- ๙.) ดิเหตุกปัญจโวการภวังค์ ๙ เป็นปัจจัย ดิชกาย หรือจตุชกาย ซึ่งเป็นฐีติปัตตะที่เกิดพร้อมกันกับผลช่วนะ ๔ ดวงสุดท้าย ก่อนที่จะออกจากผลสมาบัติ เป็นปัจจยุปบัน
- ๑๐.) ปัญจโวการภวังค์ ๑๕ อาวัชชนจิต ๒ ปัญจวิญญาณ สัมปฏิจณะ สันตีรณะ โวฏฐัพพนะ มรณาสันนชวนะ ๕ ตทารัมมณะ ๒ ดวง ภวังค์ จุติ นามขันธ์ ๔ ในมรณาสันนกาล เป็นปัจจัย ดิชกาย หรือจตุชกาย ซึ่งเป็นฐีติปัตตะที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจาก จุติจิตขึ้นไป เป็นปัจจยุปบัน

อีกนัยหนึ่ง

- ๑๐.๑) ถ้าจุติจิตเกิดต่อจากช่วนะแล้ว ปัญจโวการจุติจิต ๑๕ เป็นปัจจัย
 ติชกาย คือ จิตตชะ อาหารชะ อุตุชะ (หมายเอากามบุคคล)
 ทวิชกาย คือ จิตตชะ อุตุชะ (หมายเอารูปบุคคล) ซึ่งเป็นฐีติปัตตะที่เกิดพร้อมกันกับ มรณาสันนช่วนะดวงที่ ๕ เป็นปัจจยุปบัน
- ๑๐.๒) ถ้าจุติจิตเกิดต่อจากช่วนภวังค์แล้ว ปัญจโวการจุติจิต ๑๕ เป็นปัจจัย **ติชกาย** หรือ**ทวิชกาย** ซึ่งเป็นฐีติปัตตะที่เกิดพร[้]อมกันกับปัญจโวการภวังค์ดวงสุดท้าย

 เป็นปัจจยุปบัน

๔.) มโนทวาราวัชชนะนามขันธ์ ๔ เป็นต้น ที่ใน ทุติยมโนทวารวิถี เป็น **บัจฉาชาตบัจจัย**

ดิชกาย (รูปพรหมและคัพพเสยยกะ) หรือจตุชกาย (สังเสทชะ, โอปปาติกกามบุคคล) ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ นับตั้งแต่ อุปปาทักขณะของภวังค์คุบัจเฉทะ เป็นต้น ที่เกิดต่อจากปฐมมโนทวารวิถีดับลงแล้ว เป็น **บัจฉาชาตบัจจยุปบัน** *อุปปาทักขณะของจิต ๗๕ (-ทวิ.๑๐) เจ.๕๒ ที่ในกามภูมิ ๑๐ (-นิริยภูมิ) เมื่ออาหารซึมชาบเข้าไปในร่างกายแล้ว
 จตุชกายก็เกิดได้ครบในฐีติขณะของจิตเหล่านี้ จตุชกายก็เกิดได้ แต่จิตตชรูปนั้น หมายเอา จิตตบัจจยอุตุชรูป แต่ถ้าไม่นับเอาจิตตบัจจยอุตุชรูป ก็คงมีรูปเกิดได้ ๓ คือ กัมมชรูป อุตุชรูป อาหารชรูป ในภังคขณะของจิตเหล่านี้

ส.) บัญจทวาราวัชชนะ บัญจวิญญาณ เป็นต้น จนถึง ช่วนะ ; ตทารัมมณะ เป็น **บัจฉาชาดบัจจัย**ภ ติ น ท ป ทวิ สำ ณ ว ช.๑ ช.๔ ช.๕ ช.๒ ช.๑ ต ต ภ

ติชกาย (กามบุคคล) จตุชกาย

ติชกาย

จตุชกาย

เป็น **ปัจฉาชาตบัจจยุปบัน**

ติชกาย (รูปพรหม) ทวิชกาย (รูปพรหม)

จตุชกาย (กามบุคคล)

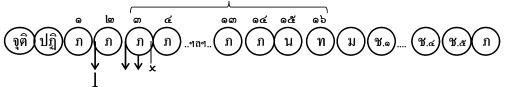
๑๐.๓) ถ้าจุติจิตเกิดต่อจากช่วนะ ตทารัมมณะแล้ว กามจุติจิต ๑๐ เป็นปัจจัย
 ดิชกาย ซึ่งเป็นฐีติบัตตะที่เกิดพร้อมกันกับตทารัมมณดวงที่ ๒ เป็นปัจจยุปบัน
 ๑๐.๙) ถ้าจุติจิตเกิดต่อจากช่วนะ ตทารัมมณะ ภวังค์ แล้ว กามจุติจิต ๑๐ เป็นปัจจัย
 ดิชกาย ซึ่งเป็น ฐีติบัตตะที่เกิดพร้อมกันกับกามภวังค์ดวงสุดท้าย เป็นปัจจยุปบัน

เอกชกาย 🗸 🖟 ที่ ซึ่งเป็นฐีติบัตตะที่เกิดพร้อมกันกับ อุปปาทักขณะของปฏิสนธิจิต เป็น **บัจฉาชาตบัจจะุปบัน** หรือ ทวิชกาย 🗸 (กัมมช์รูป + กัมมบัจจะอุตุชรูป)

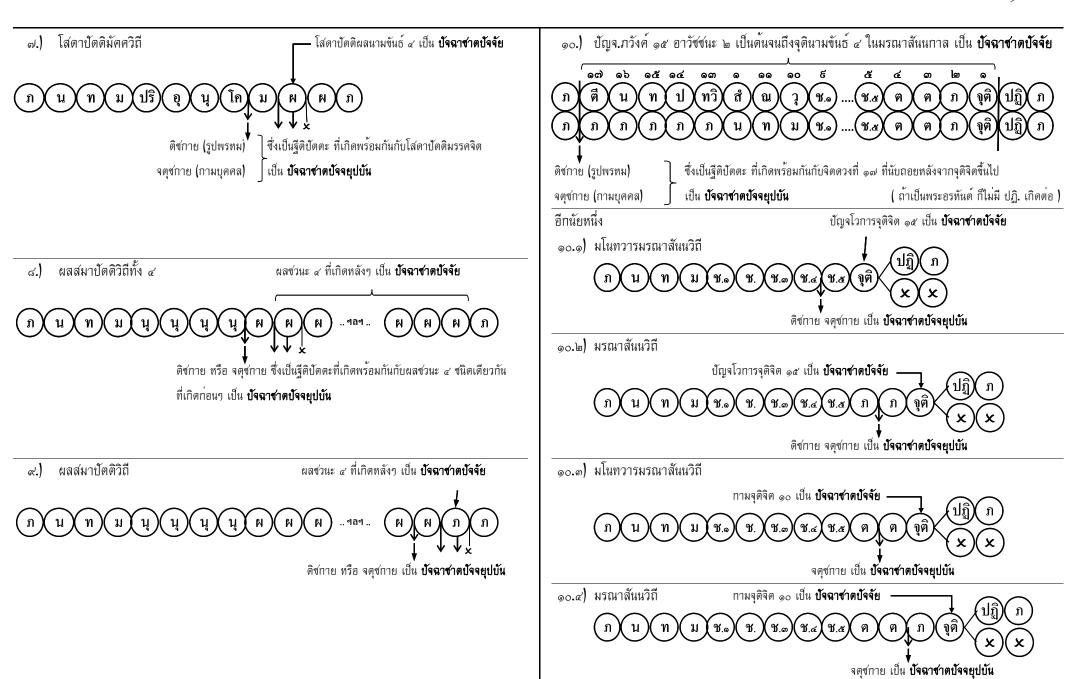
๒.) ทุติยภวังค์นามขันธ์ ๔ เป็น ปัจฉาชาตบัจจัย

เอกชกาย (กัมมชรูป)
ทวิชกาย (กัมมชรูป อุตุชรูป)
ติชกาย (กัมมชรูป อุตุชรูป)

๓.) ตติยภวังค์ นามชันธ์ ๔ เป็นต้น จนถึงปฐมมโนทวารวิถีนามชันธ์ ๔ เป็น **ปัจฉาชาตปัจจัย**

ติชกาย คือ กัมมชรูป อุตุชรูป จิตตชรูป ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ นับตั้งแต่อุปปาทักขณะของ ทุติยภวังค์ เป็นต้น จนถึง อุปปาทักขณะของช่วนะจิตดวงที่ ๔ เป็น **บัจฉาชาตบัจจยุปบัน**

ปัจฉาชาตมฎนา (น.๔๒๘)

ถ้านามขันธ์ ๔ ในปัญจโวการภูมิ ได้แก่ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔) ที่เกิดขึ้นภายหลัง เป็นปัจจัย ทำการช่วยอุปการะ แก่เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อน ๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น แล้วเข้าถึงฐีติ

หรือ อีกนัยหนึ่ง ได้แก่ เอกสมุฏฐานิกรูป ทวิสมุฏฐานิกรูป ติสมุฏฐานิกรูป และจตุสมุฏฐานิกรูป ที่เกิดขึ้นก่อน ก็ได้อำนาจบัจจัย ๔ คือ บัจฉาชาตะ บัจฉาชาตวิปปยุตตะ บัจฉาชาตัตถิ บัจฉาชาตอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของบัจฉาชาตะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

🗅 ตาราง แสดงปัจฉาชาตฆฎนา

บ๊จจัย → บ๊จจยุปบัน	อำนาจปัจจั ย
ปจุฉาชาตา จิตฺตเจตสีกา ธมฺมา ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส	
ถ้านามขันธ์ ๔ ในปัญจโวการภูมิ ได้แก่ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔)	ปัจฉาทั้ง ๔
ที่เกิดขึ้นภายหลัง	
→ เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย ที่เกิดขึ้นก่อน	
หรืออีกนัยหนึ่ง ได้แก่ เอกสมุฎฐานิกรูป ทวิสมุฎฐานิกรูป ติสมุฎฐานิกรูป	
และจตุสมุฏฐานิกรูป ที่เกิดขึ้นก่อน	

่ สรุปเนื้อความ ๓ ประการ ใน บัจฉาชาตบัจจัย (น.๑๕๓)

ในปัจฉาชาตปัจจยุทเทสนี้ สรุปเนื้อความมีอยู่ ๓ ประการ คือ

- ๑.) จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ มีปฐมภวังค์ เป็นต้น ที่เกิดหลังๆ ในบัญจโวการภูมิ
 ที่แน่นอนและไม่แน่นอน (-อรูปวิปากจิต ๔ และปฏิสนธิจิตทั้งหมด) เป็น ปัจฉาชาตบัจจัย
- ๒.) เอกสมุฎฐานิกรูป ทวิสมุฎฐานิกรูป ติสมุฎฐานิกรูป และจตุสมุฎฐานิกรูป ที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓ ของจิตดวงก่อนๆ แล้วตั้งอยู่ (ฐีติบัตตะ) เป็น **บัจฉาชาตบัจจยุปบัน**
- ๓.) ๐ จิตทั้งหมด ๘๙ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น เจตสึก ๕๒
 - o* ในขณะที่เกิดและขณะที่ดับ (อุปปาทักขณะ และภังคักขณะ) ของ จิตตชรูป ปฏิสนธิกัมมชรูป อาหารชรูป อุตุชรูป ปวัตติกัมมชรูป ในสันดานของสัตว์ ที่ในปัญจโวการภูมิ
 - o และขณะทั้ง ๓ ของ พาหิรรุป อสัญญสัตตกัมมชรุป เป็น **บัจฉาชาตบัจจนิก**

หมายเหตุ:- แสดงแตกต่างจากหนังสือหลักสูตร ซึ่งแสดงดังนี้

- " ๐ จิตทั้งหมด ๔๙ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น เจตสึก ๕๒ และ
- จิตตชรูป ปฏิสนธิกัมมชรูป อาหารชรูป อุตุชรูป ปวัตติกัมมชรูป ขณะที่เกิดขึ้น (อุปปาทักขณะ)
 ในสันดานของสัตว์ ที่ในปัญจโวการภูมิ และ
- พาหิรรูป อสัญญสัตตกัมมชรูป "

คำอธิบาย (หน้า ๑๕๓) ธรรมที่เป็นบัจจัย ของบัจฉาชาตบัจจัยนี้มี ๒ อย่าง คือ แน่นอน และไม่แน่นอน **บัจฉาชาตบัจจัย**

- o แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๓ คือ โทสมูลจิต ๒ ทวิปัญจวิญญาณจิต ๑๐ มโนธาตุ ๓ ตทารัมมณจิต ๑๑ หลีตุปปาทจิต ๑ รูปาวจรจิต ๑๕ โสดาปัตติมรรคจิต ๑ เจตสึก ๔๘ ที่ประกอบ
- ไม่แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๒ คือ โลภมูลจิต ๘ โมหมูลจิต ๒ มโนทวาราวัชชนจิต ๑ มหากุศลจิต ๘ มหากิริยาจิต ๘ อรูปกุศลจิต ๔ อรูปกิริยาจิต ๔ โลกุตตรที่เหลือ ๗ เจตสึก ๔๖ ที่ประกอบ (-อัปปมัญญา)

🗅 ตาราง แสดง อ.ธ.ในสรุปเนื้อความ ๓ ประการของ บัจฉาชาตบัจจัย

บัจฉาชาตบัจจัย	บัจฉาชาตบัจจยุปบัน	ปัจฉาชาตปัจจนิก
จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ	เอกสมุฎฐานิกรูป ทวิสมุฎฐานิกรูป	o จิตทั้งหมด ๘๙ มีปฏิสนธิจิต
มีปฐมภวังค์ เป็นต้น ที่เกิดหลังๆ	ติสมุฎฐานิกรูปและจตุสมุฎฐานิกรูป	เป็นต้น เจ. ๕๒
ใน ปัญจโวการภูมิ ที่แน่นอนและไม่แน่นอน	ที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓ ของ	o* ในขณะที่เกิด และขณะที่ดับ
(-อรูปวิปากจิต ๔ และปฏิสนธิจิตทั้งหมด)	จิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิตเป็นต้น	(อุปปาทักขณะและภังคักขณะ)
	แล้วตั้งอยู่ (ฐีติปัตตะ)	ของ จิตตชรูป ปฏิสนธิกัมมชรูป
		อาหารชรูป อุตุชรูป ปวัตติกัมมชรูป
		ในสันดานของสัตว์ ที่ใน
		ปัญจโวการภูมิ
		o และขณะทั้ง ๓ ของ พาหิรรูป
		อสัญญสัตตกัมมชรูป
แน่นอน		
- จิต ๔๓ คือ โทส.๒ ทวิ.๑๐ มโนธาตุ ๓		
ตทา.๑๑ หสี.๑ รูปา.๑๕ โสดา.มรรค.๑		
เจ.๔๘ ที่ประกอบ		
ไม่แน่นอน		
- จิต ๔๒ คือ โลภ.๘ โมห.๒ มโนทวารา.๑		
ม.กุ.๘ ม.กิ.๘ อรูปกุ.๔ อรูปกิ.๔		
โลกุต.ที่เหลือ ๗ เจ.๔๖ ที่ประกอบ		
(-อัปปมัญญา)		

🗅 จำแนก ปัจฉาชาตปัจจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

(น.๑๖๔)

ใน ปัจฉาชาตบัจจัยนี้ การช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรมของธรรมที่ เป็นบัจฉาชาตบัจจัยนั้น

เมื่อว่าโดย **ลักษณะ** มีอย่างเดียว คือ เกิดทีหลังปัจจยุปบันธรรม (ปจุฉาชาต)

เมื่อว่าโดย **ชาติ** เป็น ปัจฉาชาตชาติ เมื่อว่าโดย **กาล** เป็น ปัจจุบันกาล

เมื่อว่าโดย **สัตติ** คือ อำนาจ มีอย่างเดียว คือ

อุปถัมภกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม ตั้งอยู่

หมายเหตุ:-

อกสมุฎฐานิกรูป ทวิสมุฎฐานิกรูป ติสมุฎฐานิกรูป และจตุสมุฎฐานิกรูป ที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓
 ของจิตดวงก่อนๆ เป็น ปัจฉาชาตปัจจะเปบัน

ที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓ ของจิตดวงก่อนๆ หมายความว่า รูปทั้งสี่สมุฏฐานนี้ ที่เกิดก่อนๆ (รูปที่เกิดได้ในขณะใดๆ ที่ตรงกับอุปปาทักขณะ ฐีติขณะ และภังคักขณะของจิตดวงก่อนๆ รูปที่เกิดก่อนๆ เหล่านั้น จะได้รับการช่วยอุปการะจากจิตที่เกิดหลังๆ)

หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่ง

จิตที่เกิดหลังๆ ทำการช่วยอุปการะแก่รูปที่เกิดก่อนๆ (ซึ่งรูปที่เกิดก่อนๆ เหล่านั้น จะเกิดในขณะใดๆ ของจิตก็ได้ แต่รูปเหล่านั้น ต้องเกิดก่อนหน้าจิตที่เป็นผู้อุปการะ)

ปัญหาวารวิภังค์ แท่ง บัจฉาชาตบัจจัย (น.๓๐๗)

ในปัจฉาชาตชาติ บัจจัยที่เป็นปัจฉาชาตชาติ ๔ ปัจจัย นั้น มี ๓ บท ๓ วาระเหมือนกันคือ

- ก) กุสลบท มี ๑ วาระ
- อ. อพุยากตปทาวสาน ในกุสลบท
- (กุ-อัพ)

- ข) อกุสลบท มี ๑ วาระ
- ๒. อพฺยากตปทาวสาน ในอกุสลบท
- (อกุ อัพ)

- ศ) อพุยากตบท มี ๑ วาระ
- ๓. อพุยากตปทาวสาน ในอพุยากตบท
- (อัพ อัพ)

ในการแสดงปัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นต้น โดยตั้งบทไว้เป็น หลัก ๓ บทก่อนซึ่งเรียกว่า บทหน้า คือ กุสลบท อกุสลบท อพยากตบท เป็นปัจจัยธรรม และจำแนก ปัจจยปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงแยกกันไป ในปัจฉาชาตปัจจัย มี ๓ บท ๓ วาระ ดังนี้

	ฉา	. วิป. ถิ. อ.		
	๓ บท ๓ วาระ			
	สุทธสังขยาวาระ = ๑:๑:๑			
	บท/วาระ	กรณบท	ปจ.	
9	กุ กุ.			
le	กุ อกุ.			
ຄາ	กุ อพฺ.	นา. ๔	<i>હ</i>	
હ	อกุ อกุ.			
æ	อกุ กุ.			
වි	อกุ อพฺ.	นา. ๔	ď	
භ	อพฺ อพฺ.	ผา. ๔	ď	
ઢ	อพฺ กุ.			
84	อพฺ อกุ.			
รวมเป็น ๔ สภาคะ (-ตนเอง) ๓				

ก.) กุสลบท

- อพฺยากตปทาวสาน ใน กุสลบท (กุ - อัพ)

(u.now)

วิธิพระบาลี กุสโล ธมฺโม อพฺยากตสุส ธมฺมสุส ปจฺฉาชาตปจฺจเยน ปฺจฺจโย.

กุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจปัจฉาชาตปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

กุสโล ธมฺโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย องค์ธรรมได้แก่ กุศสจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดภายหลัง

อพฺยากตสุส ธมฺมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงบัจจยุปบัน องค์ธรรมได้แก่ ติชกาย หรือ จตุชกาย ที่เป็น ฐีติบัตตะ (คือ รูป ๒๔ + ชรตา) ที่เกิดก่อน

ปจุฉาชาตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปัจฉาชาตปัจจัยเป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจ ปัจจัยทั้ง ๔ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ ปัจฉาชาตะ ปัจฉาชาตวิปปยุตตะ ปัจฉาชาตัตถิ ปัจฉาชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็นอนัตตะ

ความเป็นบัจฉาชาตะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท กุสโล อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ อริยบุคคล ๗ (-พระอรหันต์) ตามสมควร

ว่าโดย วิถี ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี

ธรรมที่เป็นปัจจยุปบัน เป็นไปใน รูปวิถีที่เป็นภายใน

ข.) อกุสลบท

- อพุยากตปทาวสาน ใน อกุสลบท (อกุ - อัพ)

(น.๓๐๘)

วิธิพระบาลี อกุสโล ธมฺโม อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส ปจฺฉาชาตปจฺจเยน ปจฺจโย.

อกุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจปัจฉาชาตปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อกุสโล ธมุโม - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย องค์ธรรมได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท 🍙 ที่เกิดภายหลัง

อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน องค์ธรรมได้แก่ ติชกาย หรือ จตุชกาย ที่เป็น ฐีติปัตตะ (คือ รูป ๒๔ + ชรตา) ที่เกิดก่อน

ปจุฉาชาตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปัจฉาชาตปัจจัยเป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจ บัจจัยทั้ง ๔ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ บัจฉาชาตะ บัจฉาชาตวิปปยุตตะ บัจฉาชาตัตถิ บัจฉาชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็นอนัตตะ

ความเป็นปัจฉาชาตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อกุสโล อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลเสกขบุคคล ๓ ตามสมควร

ว่าโดย วิถี ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามชวนมโนทวารวิถี

ธรรมที่เป็นปัจจยุปบัน เป็นไปใน รูปวิถีที่เป็นภายใน

ค.) อพุยากตบท

- อพุยากตปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - อัพ)

(u.mod)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมุโม อพุยากตสุส ธมุมสุส ปจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโย.

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจปัจฉาชาตบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงคงค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อพุยากโต ธมฺโม - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย องค์ธรรมได้แก่
วิปากจิตตุปบาท ๓๒ (-อรูปวิปากจิต ๔) กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ ที่เกิดภายหลัง
อพุยากตสุส ธมุมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน องค์ธรรมได้แก่
ดิชกาย หรือ จตุชกาย ที่เป็น ฐีติปัตตะ (คือ รูป ๒๔ + ชรตา) ที่เกิดก่อน

ปจุฉาชาตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปัจฉาชาตบัจจัยเป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจ บัจจัยทั้ง ๔ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ บัจฉาชาตะ บัจฉาชาตวิปปยุตตะ บัจฉาชาตัตถิ บัจฉาชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็นอนัตตะ

ความเป็นบัจฉาชาตะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔ ตามสมควร

ว่าโดย วิถี ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนะ อัปปนาช่วนมโนทวารวิถี

และวิถีมุตตจิต คือ ภวังคจิต จุติจิต

ธรรมที่เป็นบัจจยุปบัน เป็นไปใน รูปวิถีที่เป็นภายใน

วจนัตถะและคำอธิบายในปัจฉาชาตบัจจัย (น.๓๙๐)

🗅 แสดงการหาอำนาจบัจจัย ใน ปัญหาวารวิภังค์ แห่ง ปัจฉาชาตบัจจัย

9:9:9	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฉา.๔
๑. กุ - อัพ	กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดภายหลัง	હ
	→ ติชกาย หรือจตุชกาย ที่เป็นฐีติบัดตะ คือ รูป ๒๔ + ชรตา ที่เกิดก่อน	
๒. อกุ - อัพ	อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดภายหลัง	હ
	→ ติชกาย หรือจตุชกาย ที่เป็นฐีติปัตตะ คือ รูป ๒๔ + ชรตา ที่เกิดก [่] อน	
๓. อัพ - อัพ	วิปากจิตตุปบาท ๓๒ (-อรูปวิ.๔) กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ ที่เกิดภายหลัง	હ
	→ เอกชกาย ทวิชกาย ติชกายหรือจตุชกาย ที่เป็นฐีติบัตตะ คือ รูป ๒๔ + ชรตา ที่เกิดก่อน	

) สุทธสังขยาวาระ

๑. กุสโล อพุยากตสุส
 บจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโย.
 ๒. อกุสโล อพุยากตสุส
 ปจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโย.

๓. อพุยากโต อพุยากตสุส ปจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโย.

🖺 ปัจฉาชาตปัจจยสภาคะ

บัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับบัจฉาชาตบัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๓ บัจจัยคือ บัจฉาชาตวิปปยุตตะ บัจฉาชาตัดถิ บัจฉาชาตอวิคตะ

วจนัตถะ

ปจุฉา ชายตีติ = ปจุฉาชาโต.

ธรรมที่เกิดทีหลังปัจจยุปบันธรรม ชื่อว่า **ปัจฉาชาตะ.**

ปจุฉาชาโต จ โส ปจุจโย จาติ = ปจุฉาชาตปจุจโย.

ธรรมที่เกิดทีหลังด้วย เป็นปัจจัยด้วย ชื่อว่า **ปัจฉาชาตบัจจัย.**

ปจุฉาชาโต ทุตฺวา อุปการโก ธมฺโม = ปจุฉาชาตปจุจโย.

ธรรมที่เกิดทีหลังปัจจยุปบันธรรม แล้วอุปการะแก่ธรรมที่เกิดก่อน ชื่อว่า **บัจฉาชาตบัจจัย.**

🗅 คำอธิบาย ในปัจฉาชาตบัจจัย โดยสังเขป

บัจฉาชาตบัจจัย นี้ นามธรรม คือ จิตและเจตสิกที่เกิดทีหลัง เป็นปัจจัยคือช่วยอุดหนุน แก่รูปธรรม ซึ่งเกิดก่อน ให้ตั้งอยู่ได้จนอายุครบ โดยไม่ให้ดับไปเสียก่อนที่จะถึงกำหนด อายุของรูปธรรมนั้นเท่ากับอายุ ของจิต ๑๗ ดวง คือจิตดวงหนึ่งเกิดขึ้นแล้วดับไปแล้วจิตดวงใหม่เกิดขึ้นอีกอย่างนี้ ๑๗ ครั้ง รูปธรรมจึงดับไปพร้อมกับจิตดวงที่ ๑๗ นี้อีกครั้งหนึ่ง ในการที่รูปธรรมสามารถตั้งอยู่ได้จนถึง ๑๗ ขณะจิตนี้ ก็เป็นเพราะ นามธรรม คือจิตและเจตสิกที่เกิดทีหลังนั่นเอง ช่วยอุปถัมภ์ไว้ให้รูปธรรมนั้นตั้งอยู่ได้ และยังช่วยอุดหนุนให้ เจริญขึ้นได้ด้วย

รูปธรรมที่เกิดทีหลัง เป็นปัจจัยช่วยอุดหนุน แก่นามธรรมที่เกิดก่อนไม่ได้ เพราะว่ารูปธรรมจะเกิดขึ้น นามธรรมได้ดับไปเสียก่อนแล้ว จึงอุปการะกันไม่ได้

ในปัจฉาชาตปัจจัยนี้ เว้นบุคคลเสีย ๒ จำพวก ได้แก่ อสัญญสัตตพรหมพวกหนึ่ง และนิโรธสมาบัติ
บุคคลอีกพวกหนึ่ง เพราะรูปธรรมของบุคคล ๒ พวกนี้ไม่ได้รับอุปการะจากปัจฉาชาตปัจจัย คืออสัญญสัตตพรหมและบุคคลกำลังเข้านิโรธสมาบัติอยู่นั้น นามธรรมไม่เกิด ฉะนั้น จึงไม่ได้รับอุปการะจากปัจฉาชาตบัจจัยธรรม แต่ว่ากัมมชรูปและอุตุชรูป (ทวิชรูป) ของอสัญญสัตตพรหมที่เป็นอยู่ได้นั้น ก็เพราะอาศัยอำนาจ
ของรูปาวจรปัญจมณานกุศลเจตนา ที่เกิดขึ้นจากอำนาจของสัญญาวิราคภาวนา

ส่วนกัมมชรูป อุตุชรูป อาหารชรูป (ติชรูป) ของนิโรธบุคคลที่เป็นอยู่ได้นั้น ก็เพราะอาศัยอำนาจของ สมาบัติ ๘ และอนาคามิมรรค หรืออรทัตตมรรคนั่นเอง ฉะนั้น รูปธรรมของอสัญญสัตตบุคคลและ นิโรธสมาบัติบุคคล จึงเป็นปัจจยุปบันธรรมของปัจจัยนี้ไม่ได้ ต้องเป็นปัจจนิกธรรมไป.

อุปมา ในปัจฉาชาตปัจจัย

อุปมาว่าต้นไม้ที่ปลูกไว้แล้ว ย่อมจะตั้งอยู่ได้ และเจริญขึ้นได้ ก็โดยอาศัยน้ำฝนที่ตกลงมาภายหลัง หรือเอาน้ำรดภายหลัง ฉันใด ต้นไม้จึงเปรียบได้เหมือนรูปธรรมที่เกิดก่อน น้ำฝนหรือน้ำที่รดนั้นเปรียบเหมือน นามธรรม ที่เกิดขึ้นทีหลัง แล้วช่วยอุดหนุนแก่รูปที่เกิดก่อน ฉันนั้น

อุปมาเหมือนลูกนกแร้งที่ยังเล็กอยู่ ยังบินไปหาอาหารเลี้ยงตัวเองไม่ได้ เมื่อแม่นกออกไปหาอาหาร ลูกนกที่อยู่ในรังก็ตั้งตาตั้งใจคอย โดยหวังว่าเมื่อแม่กลับมาแล้วคงจะนำอาหารมาเผื่อตนเป็นแน่ ครั้นแม่นก กลับมาแล้วก็ไม่ได้นำอาหารมาให้ลูกของตน วันรุ่งขึ้น เมื่อถึงเวลาที่แม่นกออกไปหาอาหาร ลูกนกก็คอยหวัง อีกว่าเมื่อแม่กลับมาคงจะเอาอาหารมาฝากอีก แต่เมื่อถึงเวลาที่แม่นกกลับมา ลูกนกก็คงไม่ได้รับอาหารจาก แม่อีกเช่นเคย

ทั้งนี้เป็นเพราะธรรมดาของนกแร้งนั้น แม่นกย่อมไม่นำอาหารมาเลี้ยงลูกนกของตนเลยจนกว่าลูกนก จะโตพอที่จะไปหาอาหารกินของตัวเองได้ ฉะนั้นลูกนกในขณะที่ยังเล็กอยู่นั้น จึงได้แต่เพียงมีเจตนาเกิดขึ้นที่ จะคอยรับอาหารอยู่เท่านั้น ไม่ได้รับอาหารจริงๆ เลย มีแต่อาหาราสาเจตนา ได้แก่ รสตัณหา คือความต้อง การในอาหารกำลังเกิดอยู่ในขณะนั้น อาหาราสาเจตนาอันเป็นนามธรรมนี้ มีอำนาจอุปการะให้ร่างกายซึ่งเป็น รูปธรรมของลูกนกนั้นเป็นอยู่ และค่อยเจริญเติบโตขึ้นได้ ฉะนั้น อาหาราสาเจตนา นี้จึงเป็นปัจฉาชาตปัจจัย ร่างกายของลูกนกเป็นปัจฉาชาตปัจจยุปบัน

ษ) ปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย (น.๑๓๐)

(พระบาลีข้อ ๒ ของวิปปยุตตบัจจยนิทเทส)

อารัมภบท

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย ว**ิปุปยุตฺตปจุจโย**ติ ภควตา อุทุติฏุโร, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,

๒. อรูปิโน ธมฺมา รูปิน์ ธมฺมาน์ วิปฺปยุตฺตปจุจเยน ปจุจโยติ ภควตา นิทฺทิฏโจ.
ปัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไว้โดยย่อในปัจจยุทเทสว่า
วิปฺป**ยุตฺตปจุจโย**ปัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสดารในปัจจยนิทเทสว่า

๒. อรูปิโน ธมฺมา รูปีน์ ธมฺมาน์ วิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ปจฺจโย.

พระบาลีและคำแปล

- 🎍) 🌏) อรูปิโน ธมฺมา ๓) รูปีน์ ธมฺมาน์ ๔) วิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ๒) ปฺจฺจโย.
 - ๑) ปัญจโวการนามขันธ์ ๔ มีปฐมภวังค์ เป็นต้น ที่เกิดหลังๆ
 - ษ) เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ
 - ๓) แก่เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิตเป็นต้น แล้วเข้าถึงฐีติ
 - ส) ด้วยอำนาจปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย.

🗅 ตาราง แสดงการทาอำนาจบัจจัย (และพฏนา) ใน บัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย

ปัจจัย	→ ปัจจยุปบัน	ดักขอ	ลงใจจังเ	รวม	
อรูปิโน ธมุมา	→ รูปีน์ ธมฺมาน์	อำนาจปัจจั ย		110	
จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ	→ เอกสมุฎฐานิกรูป ทวิสมุฎฐานิกรูป	วิป.๑	นา.๓	હ	
มีปฐมภวังค์ เป็นต้น ที่เกิดขึ้นหลังๆ	ติสมุฎฐานิกรูป และจตุสมุฎฐานิกรูป				
ในปัญจโวการภูมิ	ที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓ ของ				
(-อรูปวิปาก.๔ และปฏิสนธิจิตทั้งหมด)	จิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น				
	แล้วตั้งอยู่ (ฐีติปัตตะ)				
	•				

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าในวิปปยุตตบัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบทและ เนื้อความ องค์ธรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

วิปุป**ยุตุตปจุจโย** แสดงให้รู้ถึง **นิททิสิตัพพะ** (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน)
อรูปิโน ธมุมา เป็นต้น จนถึง รูปิน ธมุมาน วิปุปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย.
แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ (บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

ในบรรดานิทัสสนาการะพระบาลีเหล่านั้น

พระบาลีข้อที่ ๒ อรูปิโน ธมุมา - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ ปัญจโวการนามขันธ์ ๔ มี ปฐมภวังค์ เป็นต้น ที่เกิดหลังๆ

รูปีน**ํ ธมุมานํ -** เป็นสัมปทานบท แสดงให[้]รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย ที่เกิดพร[้]อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิตเป็นต้น แล้วเข้าถึงฐีติ

วิป**ปยุตฺตปจฺจเยน -** เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัยทั้ง ๔ คือ
บัจฉาชาตวิปปยุตตะ บัจฉาชาตะ บัจฉาชาตัตถิ บัจฉาชาตอวิคตะ
ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของบัจฉาชาตวิปปยุตตะ
กย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

| ปัจฉาชาตวิปปยุตตปกิณณกฆฎนา

ถ้านามขันธ์ ๔ ในปัญจโวการภูมิ ได้แก่ จิต ๘๕ เจ.๕๒ (-อรูปวิปาก.๔) ที่เกิดขึ้นภายหลังเป็นปัจจัย ทำการช่วยอุปการะ แก่เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย ที่เกิดพร้อมกันกับจิตดวงก่อนๆ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น แล้วเข้าถึงจีติ

หรือ อีกนัยหนึ่ง ได้แก่ เอกสมุฏฐานิกรูป ทวิสมุฏฐานิกรูป ติสมุฏฐานิกรูป และจตุสมุฏฐานิกรูป ที่เกิดขึ้นก่อน ก็ได้อำนาจบัจจัย ๔ คือ บัจฉาชาตวิปปยุตตะ บัจฉาชาตะ บัจฉาชาตัตถิ บัจฉาชาตอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของปัจฉาชาตวิปปยุตตะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

🗅 ตาราง แสดงปัจฉาชาตวิปปยุตตปกิณณกฆฎนา

บัจจัย → บัจจยุปบัน	อำนาจปัจจ ั ย
อรูปิโน ธมุมา → รูปีน์ ธมุมาน์	
ถ้านามขันธ์ ๔ ในปัญจโวการภูมิ ได้แก่ จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ (-อรูปวิปากจิต ๔)	ปัจฉาทั้ง ๔
ที่เกิดขึ้นภายหลัง	
→ เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย จตุชกาย ที่เกิดขึ้นก่อน	
หรืออีกนัยหนึ่ง ได้แก่ เอกสมุฏฐานิกรูป ทวิสมุฏฐานิกรูป ติสมุฏฐานิกรูป	
และจตุสมุฎฐานิกรูป ที่เกิดขึ้นก่อน	

และจำแนกปัจจยุปบันธรรม(ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงแยกแต่ละวาระดังนี้ ในปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย มี ๓ บท ๓ วาระ เหมือนกับ ปัจฉาชาตปัจจัย ดังนี้

🗋 🛮 สรุปเนื้อความ ๓ ประการ ใน บัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย

ในวิปปยุตตบัจจยุทเทสนี้ บัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย สรุปเนื้อความมีอยู่ ๓ ประการ คือ (เช่นเดียวกันกับ บัจฉาชาตบัจจัย)

- ๑.) จิต ๘๕ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ มีปฐมภวังค์ เป็นต้น ที่เกิดหลังๆ ในปัญจโวการภูมิ
 ที่แน่นอนและไม่แน่นอน (-อรูปวิปากจิต ๔ และปฏิสนธิจิตทั้งหมด) เป็น ปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๒.) เอกสมุฎฐานิกรูป ทวิสมุฎฐานิกรูป ติสมุฎฐานิกรูป และจตุสมุฎฐานิกรูป ที่เกิดพร้อมกันกับขณะทั้ง ๓ ของจิตดวงก่อนๆ แล้วตั้งอยู่ (ฐีติบัตตะ) เป็น **บัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจยุปบัน**
- ๓.) ๐ จิตทั้งหมด ๘๙ มีปฏิสนธิจิต เป็นต้น เจตสึก ๕๒
 - ในขณะที่เกิดและขณะที่ดับ (อุปปาทักขณะ และภังคักขณะ) ของ จิตตชรูป ปฏิสนธิกัมมชรูป
 อาหารชรูป อุตุชรูป ปวัตติกัมมชรูป ในสันดานของสัตว์ ที่ในปัญจโวการภูมิ
 - o และขณะทั้ง ๓ ของ พาหิรรูป อสัญญสัตตกัมมชรูป เป็น **ปัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจนิก**

คำอธิบาย (หน้า ๑๕๓) ธรรมที่เป็นบัจจัยของบัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัยนี้มี ๒ อย่างคือ แน่นอน และไม่แน่นอน **บัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย**

- o **แน่นอน** ได้แก่ จิต ๔๓ คือ โทสมูลจิต ๒ ทวิปัญจวิญญาณจิต ๑๐ มโนธาตุ ๓ ตทารัมมณจิต ๑๑ หลีตุปปาทจิต ๑ รูปาวจรจิต ๑๕ โสดาบัตติมรรคจิต ๑ เจตสึก ๔๘ ที่ประกอบ
- ไม่แน่นอน ได้แก่ จิต ๔๒ คือ โลภมูลจิต ๘ โมหมูลจิต ๒ มโนทวาราวัชชนจิต ๑ มหากุศลจิต ๘
 มหากิริยาจิต ๘ อรูปกุศลจิต ๔ อรูปกิริยาจิต ๔ โลกุตตรที่เหลือ ๗ เจตสึก ๔๖ ที่ประกอบ (-อัป)

🗅 จำแนก ปัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

(น.๑๖๔)

ในปัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัยนี้ การช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรมของธรรมที่เป็นปัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัยนั้น

เมื่อว่าโดย **สักษณะ** มี ๒ อย่างคือ เกิดทีหลังปัจจยุปบันธรรม (ปจุฉาชาต) ไม่ประกอบด้วย (วิปฺปยุตฺต)

เมื่อว่าโดย **ชาติ** เป็น ปัจฉาชาตชาติ เมื่อว่าโดย **กาล** เป็น ปัจจุบันกาล

เมื่อว่าโดย **สัตติ** คือ อำนาจ มีอย่างเดียวคือ อุปถัมภกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม ตั้งอยู่

ปัญหาวารวิภังค์ แห่ง ปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย

ในการแสดงปัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นต้น โดยตั้งบทไว้เป็น หลัก ๓ บทก่อนซึ่งเรียกว่า บทหน้า คือ กุสลบท อกุสลบท อพยากตบท เป็นปัจจัยธรรม และจำแนก ปัจจยุปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลังแสดงแยกกันไป ในปัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย มี ๓ บท ๓ วาระดังนี้ (ในปัจฉาชาตชาติ ปัจจัยที่เป็นปัจฉาชาตชาติ ๔ บัจจัยนั้น มี ๓ บท ๓ วาระ เหมือนกัน)

ก)	กุสลบท มี 🤋 วาระ	๑. อพุยากตปทาวสาน	ในกุสลบท	(กุ-อัพ)
ય)	อกุสสบท มี ๑ วาระ	๒. อพุยากตปทาวสาน	ในอกุสลบท	(อกุ-อัพ)
e)	อพุยากตบท มี ๑ วาระ	๓. อพยากตปทาวสาน	ในอพุยากตบท	(อัพ - อัพ)

	ฉา	. วิป. ถิ. อ.		
	๓ บท ๓ วาระ			
	สุทธสังข	สุทธสังขยาวาระ = ๑:๑:๑		
	บท/วาระ	กรณบท	ઇવ.	
9	η η.			
lo	กุ อกุ.			
๓	กุ อพฺ.	ฉา. ๔	હ	
ď	อกุ อกุ.			
ď	อกุ กุ.			
b	อกุ อพฺ.	นา. ๔	ેલ	
භ	อพฺ อพฺ.	นา.๔	હ	
ત	อพฺ กุ.			
ಜ	อพฺ อกุ.			
รวมเป็น ๔ สภาคะ (-ตนเอง) ๓				

ก.) กุสลบท

- อพฺยากตปทาวสาน ใน กุสลบท (กุ - อัพ)

วิธิพระบาลี กุสโล ธมฺโม อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส ปจฺฉาชาตวิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ปจฺจโย.
กุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

กุสโล ธมุโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย องค์ธรรมได้แก่ กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดภายหลัง

อพฺยากตสุส ธมฺมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงบัจจยุปบัน องค์ธรรมได้แก่ ติชกาย หรือ จตฺชกาย ที่เป็น ฐีติบัตตะ (คือ รูป ๒๔ + ชรตา) ที่เกิดก่อน

ปจุฉาชาตวิปุปยุตฺตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัยเป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๔ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ บัจฉาชาตวิปปยุตตะ บัจฉาชาตะ บัจฉาชาตัตถิ บัจฉาชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็นอนัตตะ

ความเป็นปัจฉาชาตวิปปยุตตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท กุสโล อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ อริยบุคคล ๗ (-พระอรหันต์) ตามสมควร

ว่าโดย วิถี ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี

ธรรมที่เป็นปัจจยุปบัน เป็นไปใน รูปวิถีที่เป็นภายใน

ข.) อกุสลบท

- อพุยากตปทาวสาน ใน อกุสลบท (อกุ - อัพ)

วิธิพระบาลี อกุสโล ธมฺโม อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส ปจฺฉาชาตวิปฺปยุตฺตปจฺจเยน ปจฺจโย.

อกุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อกุสโล ธมุโม - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย องค์ธรรมได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท 🍙 ที่เกิดภายหลัง

อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงบัจจยุปบัน องค์ธรรมได้แก่ ติชกาย หรือ จตุชกาย ที่เป็น ฐีติปัตตะ (คือ รูป ๒๔ + ชรตา) ที่เกิดก่อน

ปจุฉาชาตวิปุปยุตฺตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งบัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัยเป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจบัจจัยทั้ง ๔ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ บัจฉาชาตวิปปยุตตะ บัจฉาชาตะ บัจฉาชาตัตถิ บัจฉาชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็นอนัตตะ

ความเป็นปัจฉาชาตวิปปยุตตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อกุสโล อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลเสกขบุคคล ๓ ตามสมควร

ว่าโดย วิถี ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามชวนมโนทวารวิถี

ธรรมที่เป็นปัจจยุปบัน เป็นไปใน รูปวิถีที่เป็นภายใน

ค.) อพยากตบท

- อพุยากตปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - อัพ)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมุโม อพุยากตสุส ธมุมสุส ปจุฉาชาตปจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโย.
อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจปัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงคงค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อพฺยากโต ธมฺโม - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย องค์ธรรมได้แก่
วิปากจิตตุปบาท ๑๒ (-อรูปวิปากจิต ๔) กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ ที่เกิดภายหลัง
อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน องค์ธรรมได้แก่
ติชกาย หรือ จตุชกาย ที่เป็น ฐีติปัตตะ (คือ รูป ๒๔ + ชรตา) ที่เกิดก่อน

ปจุฉาชาตวิปุปยุตฺตปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัยเป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๔ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ ปัจฉาชาตวิปปยุตตะ บัจฉาชาตะ ปัจฉาชาตัตถิ บัจฉาชาตอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็นอนัตตะ

ความเป็นปัจฉาชาตวิปปยุตตะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔ ตามสมควร

ว่าโดย วิถี ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนะ อัปปนาช่วนมโนทวารวิถี

และวิถีมุตตจิต คือ ภวังคจิต จุติจิต

ธรรมที่เป็นบัจจยุปบัน เป็นไปใน รูปวิถีที่เป็นภายใน

อนุวาทพระบาลี แท่งปัจฉาชาตชาติ มี ๔ ปัจจัย

🗅 แสดงการทาอำนาจบัจจัย ใน ปัญทาวารวิภังค์ แห่ง บัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย

9:9:9	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ฉา.๔
๑. กุ - อัพ	กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดภายหลัง	હ
	→ ติชกาย หรือจตุชกาย ที่เป็นฐีติบัดตะ คือ รูป ๒๔ + ชรตา ที่เกิดก่อน	
๒. อกุ - อัพ	อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดภายหลัง	ď
	→ ดิชกาย หรือจดุชกาย ที่เป็นฐีติบัตตะ คือ รูป ๒๔ + ชรตา ที่เกิดก [่] อน	
๓. อัพ - อัพ	วิปากจิตตุปบาท ๓๒ (-อรูปวิ.๔) กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ ที่เกิดภายหลัง	હ
	→ เอกชกาย ทวิชกาย ดิชกายหรือจตุชกาย ที่เป็นฐีติบัตตะ คือ รูป ๒๔ + ชรตา	
	ที่เกิดก่อน	

) สุทธสังขยาวาระ

สรุปจำนวนสุทธบทแห่งปัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจยปัญหาวาระ ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๓ ประเภท ด้วยกันคือ

๑. กุสโล อพุยากตสุส
 ๒. อกุสโล อพุยากตสุส
 ปจุฉาชาตวิปุปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย.
 ๓. อพุยากโต อพุยากตสุส
 ปจุฉาชาตวิปุปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย.

📋 บัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจยสภาคะ

บัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับบัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๓ บัจจัยคือ บัจฉาชาตะ บัจฉาชาตัตถิ บัจฉาชาตอวิคตะ

a. ปัจฉาชาตปัจจัย

ก. กุสลบท

 ๑. ปจุฉาชาตา กุสลา ชนุธา ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส ปจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโย.

กุ-อัพ (น.๓๐๗)

กุศลนามขันธ์ ๔ ที่เกิดทีหลัง เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ติชกาย และจตุชกายที่เกิดก่อน ด้วยคำนาจบัจฉาชาตบัจจัย.

ข. อกุสลบท

 ๑. ปจุฉาชาตา อกุสลา ขนุธา ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส ปจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโย. อกุ-อัพ (น.๓๐๘)

อกุศลนามขันธ์ ๔ ที่เกิดทีหลัง เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ติชกาย และจตุชกายที่เกิดก่อน ด้วยอำนาจปัจฉาชาตปัจจัย.

ค. อพุยากตบท

๑. ปจุฉาชาตา วิปากาพุยากตา กิริยาพุยากตา ขนุธา
 ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส ปจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโย.

อัพ-อัพ (น.๓๐๙)

วิบากนามขันธ์ ๔ และกิริยานามขันธ์ ๔ ที่เกิดทีหลัง เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย และจตุชกายที่เกิดก่อน ด้วยอำนาจปัจฉาชาตปัจจัย.

กัพ-กัพ

๒. ปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย

ก. กุสลบท

ข. อกุสลบท

๑. อกุสลา ชนุธา ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส
ปจุฉาชาตวิปุปยุตฺตปจุจเยน ปจุจโย.
อกุศลนามขันธ์ ๔ ที่เกิดทีหลัง เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ติชกาย และจตุชกายที่เกิดก่อน
ด้วยอำนาจปัจฉาชาตวิปปยุตตบัจจัย.

ค. อพุยากตบท

๑. วิปากาพุยากตา กิริยาพุยากตา ชนุธา
ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส ปจุฉาชาตวิปฺปยุตุตปจุจเยน ปจุจโย.
วิบากนามขันธ์ ๔ และกิริยานามขันธ์ ๔ ที่เกิดทีหลัง เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
แก่เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย และจตุชกายที่เกิดก่อน ด้วยอำนาจปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย.

๓. ปัจฉาชาตัดถิปัจจัย

ก. กุสลบท

 ๑. กุสลา ชนุธา ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส ปจุฉาชาตตุถิปจุจเยน ปจุจโย.
 กุ-อัพ (น.๓๖๙)

 กุศลนามขันธ์ ๔ ที่เกิดทีหลัง เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ติชกาย และจตุชกายที่เกิดก่อน ด้วยคำนาจปัจฉาชาตัดถิปัจจัย.

ข. อกุสลบท

ค. อพุยากตบท

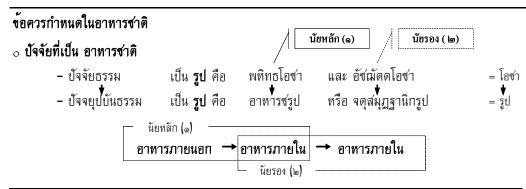
กัพ-กัพ

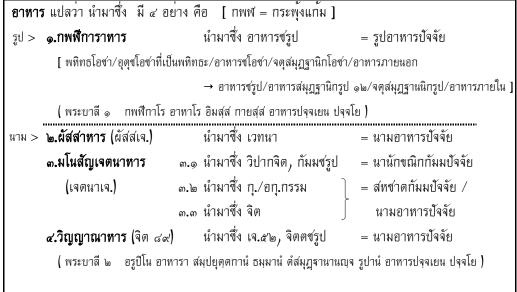
๑. วิปากาพุยากตา กิริยาพุยากตา ขนุธา ปุเรชาตสุส อิมสุส กายสุส ปจุฉาชาตปจุจเยน ปจุจโย. วิบากนามขันธ์ ๔ และกิริยานามขันธ์ ๔ ที่เกิดทีหลัง เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่เอกชกาย ทวิชกาย ติชกาย และจตุชกายที่เกิดก่อน ด้วยอำนาจปัจฉาชาตัตถิปัจจัย.

ปัจฉาชาตอวิคตปัจจัย

แสดงเหมือนกันกับปัจฉาชาตัตถิปัจจัย ทุกประการ

🕆 ๖. อาหารชาติ

บัจจัยที่เป็นอาหารชาติ มี ๓ บัจจัย คือ

๑.) รูปอาหารบัจจัย๒.) อาหารัตถิปัจจัย๓.) อาหารอวิคตปัจจัย

บัจจัยที่เป็น รูปอาหารชาติ มี นิทเทส ดังต่อไปนี้

- ๑.) รูปอาหารบัจจัย มีนิทเทส ๑ ข้อ คือ นิทเทสข้อ ๑ ของ อาหารบัจจยนิทเทส
- ๒.) อาหารัตถิปัจจัย และ ๓.) อาหารอวิคตปัจจัย ไม่มีนิทเทสโดยเฉพาะ การจำแนกบทและเนื้อความองค์ธรรมคงเป็นไปเหมือน รูปอาหารบัจจัย นั้นเอง

คำอธิบายใน รูปอาหารปัจจัย

รูปที่เกิดจากสมุฏฐานทั้ง ๔ อย่างจำแนกโดยแน่นอน และไม่แน่นอนได้ดังนี้

สมุฏฐาน	แน่นอน	ไม่แน่นอน	หน้าที่ของโอชา
๑. กัมมชรูป ๑๘	๙ คือ ปสาทรูป ๕	๙ คือ อวินิพโภครูป ๘	ชนกสัตติ -ช่วยอุปการะแก [่] ตนเอง
	ภาวรูป ๒ หทยรูป ๑	[มหาภูต.๔ รูปา. คันธา. รสา.	อุปถัมภกสัตติ หรืออนุปาลกสัตติ
	และชีวิตรูป ๑	อาหารชรูป (กัมมชโอชา)]	-ช่วยอุปการะหรือรักษาแก่
		และปริจเฉทรูป ๑	รูปกลาปอื่นๆ
๒. จิตตชรูป ๑๕	๒ คือ วิญญัติรูป ๒	๑๓ คือ อวินิพโภครูป ๘	ชนกสัตติ -ช่วยอุปการะแก [่] ตนเอง
		[มหาภูต.๔ รูปา. คันธา. รสา.	อุปถัมภกสัตติ หรืออนุปาลกสัตติ
		อาหารชรูป (จิตตชโอชา)]	-ช่วยอุปการะหรือรักษาแก่
		และสัททา.๑ วิการ.๓ ปริจเฉท.๑ รูปกลาปอื่นๆ	
๓. อุตุชรูป ๑๓	-	๑๓ คือ อวินิพโภครูป ๘	ชนกสัตติ -ช่วยอุปการะแก [่] ตนเอง
		[มหาภูต.๔ รูปา. คันธา. รสา.	อุปถัมภกสัตติ หรือ อนุปาลกสัตติ
		อาหารชรูป (อุตุชโอชา)]	-ช่วยอุปการะหรือรักษาแก่
		และสัททา.๑ วิการ.๓ ปริจเฉท.๑	รูปกลาปอื่นๆ
๔.อาหารชรูป ๑๒	-	๑๒ คือ อวินิพโภครูป ๘	ชนกสัตติ- ช่วยอุปการะแก [่] ตนเอง
		[มหาภูต.๔ รูปา. คันธา. รสา.	อุปถัมภกสัตติ หรืออนุปาลกสัตติ
		อาหารชรูป (อาหารชโอชา)]	-ช่วยอุปการะหรือรักษาแก่
		และวิการรูป ๓ ปริจเฉทรูป ๑	รูปกลาปอื่นๆ

รูปกลาปที่มี กรรม จิต อุตุ อาหาร เป็นสมุฎฐานเหล่านี้ ว่าโดยจำนวนที่แท้จริงแล้วมีตามลำดับ ดังนี้คือ กัมมชกลาป ๙ จิตตชกลาป ๘ อุตุชกลาป ๔ อาหารชกลาป ๒ รวมเป็น ๒๓ กลาป ในจำนวนรูปกลาป ๒๓ เหล่านี้ เมื่อนับจำนวนรูปแล้วได้รูป ๒๓ คือ ยกเว้นปริจเฉทรูป ๑ ลักชณะรูป ๔

เว้น ปริจเฉทรูป ๑ เพราะ ปริจเฉทรูปเป็นรูปที่กำหนดขอบเขตระหว่างรูปกลาปต่อรูปกลาป ฉะนั้น จึงไม่นับเข้าอยู่ในองค์กลาป

ส่วนลักขณะรูป ๔ ก็เป็นรูปที่เป็นเครื่องหมายของรูปกลาป จึงไม่นับเข้าอยู่ในองค์กลาปเช่นกัน

ุก กัมมชกลาป ๙ คือ

จิตตชกลาป ๔ คือ

- **๑. จักขุทสกกลาป** หมายถึงกลาปที่มีจำนวนรูป ๑๐ ได้แก่ จักขุปสาทรูป ๑ ชีวิตรูป ๑ อวินิพโภครูป ๗ (มหาภูตรูป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์) และอาหารชรูป ๑ (คือ กัมมชโอชา)
- **๒. โสตทสกกลาป** หมายถึงกลาปที่มีจำนวนรูป ๑๐ ได้แก่ โสตปสาทรูป ๑ ชีวิตรูป ๑ อวินิพโภครูป ๗ (มหาภูตรูป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์) และอาหารชรูป ๑ (คือ กัมมชโอชา)
- **๓. พานทสกกลาป** หมายถึงกลาปที่มีจำนวนรูป ๑๐ ได้แก่ พานปสาทรูป ๑ ชีวิตรูป ๑ อวินิพโภครูป ๗ (มหาภูตรูป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์) และอาหารชรูป 🤉 (คือ กัมมชโอชา)
- **๔. ชิวทาทสกกลาป** หมายถึงกลาปที่มีจำนวนรูป ๑๐ ได้แก่ ชิวทาปสาทรูป ๑ ชีวิตรูป ๑ อวินิพโภครูป ๗ (มหาภูตรูป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์) และอาหารชรูป ๑ (คือ กัมมชโอชา)
- **๕. กายทสกกลาป** หมายถึงกลาปที่มีจำนวนรูป ๑๐ ได้แก่ กายปสาทรูป ๑ ชีวิตรูป ๑ อวินิพโภครูป ๗ (มหาภูตรูป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์) และอาหารชรูป ๑ (คือ กัมมชโอชา)
- **๖. อิตถีภาวทสกกลาป** หมายถึงกลาปที่มีจำนวนรูป ๑๐ ได้แก่ อิตถีภาวรูป ๑ ชีวิตรูป ๑ อวินิพโภครูป ๗ (มหาภูตรูป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์) และอาหารชรูป 🤉 (คือ กัมมชโอชา)
- **๗. ปุริสภาวทสกกลาป** หมายถึงกลาปที่มีจำนวนรูป ๑๐ ได้แก่ ปุริสภาวรูป ๑ ชีวิตรูป ๑ อวินิพโภครูป ๗ (มหาภูตรูป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์) และอาหารชรูป ๑ (คือ กัมมชโอชา)
- **๘. วัตถุทสกกลาป** หมายถึงกลาปที่มีจำนวนรูป ๑๐ ได้แก่ หทัยวัตถุรูป ๑ ชีวิตรูป ๑ อวินิพโภครูป ๗ (มหาภูตรูป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์) และอาหารชรูป 🤊 (คือ กัมมชโอชา)
- **๙. ชีวิตนวกกลาป** หมายถึงกลาปที่มีจำนวนรูป ๙ ได้แก่ ชีวิตรูป ๑ อวินิพโภครูป ๗ (มหาภูตรุป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์) และอาหารชรุป 🤉 (คือ กัมมชโอชา)

สุทธัฏฐกกลาป	หมายถึงกลาปห	ว ี่มีจำนวน	รูป ๘	ได้แก่	อวินิพโภครูป เ	ร โดยเฉพาะ
ษ. สัททนวกกลาป	"	"	รูป ๙	ได้แก่	อวินิพโภครูป เ	ร สัททะ ๑
๓. กายวิญญัตินวกกลาป	11	"	ริฤ ๙	ได้แก่	อวินิพโภครูป เ	ร กายวิญญัติ ๑

๔. วจีวิญญัติสัทททสกกลาป	"	"	รูป ๑๐ ได้แก่	อวินิพโภครูป ๘ วจีวิเ	ญญัติ ๑
				สัททะ ๑	

 ส. ลหุตาทิเอกาทสกกลาป 	หมายถึงกลา	ปที่มีจำนว	มน รูป ๑๑ ได้แก่	อวินิพโภครูป ๘ <u>วิการรูป ๓</u>
๖. สัททลหุตาทิทวาทสกกลาป	"	"	รูป ๑๒ ได้แก่	อวินิพโภครูป ๘ สัททะ ๑
				<u>วิการรูป ๓</u>
๗. กายวิญญัติลหุตาทิทวาทสก	กลาป	"	รูป ๑๒ ได้แก่	อวินิพโภครูป ๘ กายวิญญัติ ๑
				<u>วิการรูป ๓</u>
๘. วจีวิญญัติสัททลหุตาทิเตรสก	ากลาป	"	รูป ๑๓ ได้แก่	อวินิพโภครูป ๘ วจีวิญญัติ ๑
				สัททะ ๑ <u>วิการรูป ๓</u>
 อุตุชกลาป ๔ คือ 				

หมายถึงกลาปที่มีจำนวน รูป ๘ ได้แก่ อวินิพโภครูป ๘ โดยเฉพาะ ๑. สุทธัฏฐกกลาป

๒. สัททนวกกลาป รป ๙ ได้แก่ อวินิพโภครป ๘ สัททะ ๑

๓. ลทุตาทิเอกาทสกกลาป รูป ๑๑ ได้แก่ อวินิพโภครูป ๘ <u>วิการรูป ๓</u>

๔. สัททลหุตาทิทวาทสกกลาป รูป ๑๒ ได้แก่ อวินิพโภครูป ๘ สัททะ ๑ <u>วิการรูป ๓</u>

o อาหารชกลาป ๒ **คื**อ

สุทธัฏฐกกลาป หมายถึงกลาปที่มีจำนวน รุป ๘ ได้แก่ อวินิพโภครุป ๘ โดยเฉพาะ

๒. ลหตาทิเอกทสกกลาป รูป ๑๑ ได้แก่ อวินิพโภครูป ๘ วิการรูป ๓

รูปกลาป ๔	บัจจัย (ชนกสัตติ)	บัจจยุปบัน
๑. กัมมชกลาป ๙	อาหารชรูป (กัมมชโอชา)	กัมมชรูป ที่เหลือ ๘ (อวินิพโภ.๗ ชีวิตรูป ๑)
๒. จิตตชกลาป ๘	อาหารชรูป (จิตตชโอชา)	จิตตชรูป ที่เหลือ ๗ (อวินิพโภ. ๗)
๓. อุตุชกลาป ๔	อาหารชรูป (อุตุชโอชา)	อุตุชรูป ที่เหลือ ๗ (อวินิพโภ. ๗)
๔. อาหารซ์กลาป ๒	อาหารชรูป (อาหารชโอชา)	อาหารชรูป ที่เหลือ ๗ (อวินิพโภ. ๗)

ที่มา:- จากหนังสือหลักสูตรขั้นจูฬอาภิธรรมิกตรี

๐ สรุปองค์ธรรมของปัจจัยทั้ง ๓ ที่เป็น อาหารชาติ

องค์ธรรมรวม ของทั้ง ๓ ปัจจัย ได้แก่

- พหิทธโอชา คือ โอชาที่อยู่ในอาหารต่างๆ ที่เป็นกพฬิการาหาร ของกินที่กระทำเป็นคำๆ หรือของที่ดื่มอีกหนึ่ง เป็นปัจจัย ช่วยอุปการะ แก่อาหารสมุฏฐานิกรูป ๑๒

🗎 🤌 รูปอาหารปัจจัย (น.๑๐๙)

(มีพระบาลีข้อ ๑ ของ อาหารบัจจยนิทเทส) **อารัมภบท**

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย **อาหารปจุจโย**ติ ภควตา อุทุทิฎโร, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,

- ๑. กพฬิกาโร อาหาโร อิมสุส กายสุส อาหารปจุจเยน ปจุจโยติ ภควตา นิทุทิฎโจ.
 บัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไว้โดยย่อในบัจจยุทเทสว่า อาหารปจุจโย
 บัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสดารในบัจจยนิทเทสว่า
 - ๑. กพฬิกาโร อาหาโร อิมสุส กายสุส อาหารปจุจเยน ปจุจโย.

พระบาลีและคำแปล

- 🌖 🌖 กพฬิกาโร อาหาโร ๓) อิมสุส กายสุส ๔) อาหารปจุจเยน 🔊 ปจุจโย.
 - [。] อาหารภายนอก → ") อาหารภายใน (คำว่า "อาหาร" อาจจะมี คุณหรือโทษก็ได้)]
 - 🌒 อาหารที่คล้ายกับปั้นเป็นคำๆ หรืออาหารที่กระทำเป็นของกิน 🖫 เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ
 - ูล) แก่รางกาย ที่มี กรรม จิต อุตุ อาหาร เป็นสมุฎฐาน ซึ่งตั้งอยู่ในกลาปอันเดียวกัน และตั้งอยู่ในกลาปอื่นๆ
 - ๔) ด้วยอำนาจรูปอาหารปัจจัย.

🗅 ตาราง แสดงการทาอำนาจปัจจัย (และพฎนา) ใน รูปอาทารปัจจัย

บัจจัย → บัจจยุปบัน	อำนาจปัจจัย
 พหิทธโอชา คือ โอชาที่อยู่ในอาหารต่างๆ ที่เป็นกพฬิการาหาร ของกิน 	รูปอาหารทั้ง ๓
ที่กระทำเป็นคำๆ หรือของที่ดื่มอึกหนึ่ง	
→ อาหารสมุฎฐานิกรูป ๑๒	
หรืออีกนัยหนึ่ง	
๑. อุตุชโอชาที่เป็นพทิทธะ คือโอชาที่อยู่ในอาหารต่างๆ	รูปอาหารทั้ง ๓
๒. จตุสมุฎฐานิกโอชาที่เป็นอัชฌัตตะ คือ	
กัมมชโอชา จิตตชโอชา อุตุชโอชา อาหารชโอชาที่เกิดอยู่ภายใน	
→ จตุสมุฎฐานิกรูป คือ กัมมชรูป ๑๘ จิตตชรูป ๑๕ อุตุชรูป ๑๓ อาหารชรูป ๑๒ ที่อยู่	
ในกลาปเดียวกันกับบัจจัยธรรม และตั้งอยู่ในกลาปอื่นๆ เป็นรูปอาหารบัจจยุปบัน	

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าในอาหารปัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบทและ เนื้อความองค์ธรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

อาหารปจุจโย แสดงให้รู้ถึง นิททิสิตัพพะ (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน)
กพฬิกาโร อาหาโร เป็นต้น จนถึง อิมสุส กายสุส อาหารปจุจเยน ปจุจโย.
แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ (บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

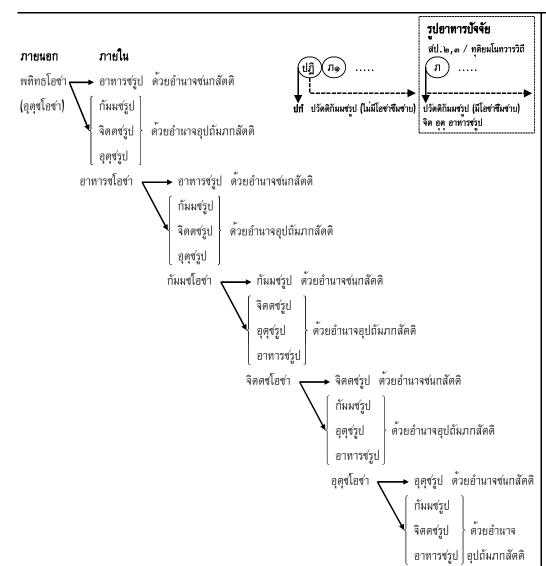
ในนิทัสสนาการะพระบาลีนี้

กพฬิกาโร อาหาโร - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ

ษ) จตุสมุฎฐานิกโอชา ได้แก่ โอชาที่เกิดจาก กรรม จิต อุตุ อาหาร และ ๑) อุตุชโอชาที่เป็นพหิทธะ (คือ โอชาที่อยู่ในอาหารต่างๆ)

อิมสุส กายสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรมคือ จตุสมุฏฐานิกรูป ได้แก่ รูปกาย
 อาหารปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๓ คือรูปอาหาระ อาหารัตถิ อาหารอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของรูปอาหารอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน หรืออีกนัยหนึ่ง

- นัย 🤊 o องค์ธรรมของกัตตุบท ได้แก่ โอชา ที่อยู่ในจักขุทสกกลาป เป็นปัจจัย
 - องค์ธรรมของสัมปทานบท ได้แก่ รูปที่เหลือ ๙ ในจักขุทสกกลาป และรูปกลาปอื่นๆ
 มีกัมมชกลาปที่เหลือ ๗ จิตตชกลาป ๘ อุตุชกลาป ๔ อาหารชกลาป ๒ เป็นปัจจยุปบัน
- นัย ๒ o องค์ธรรมของกัตตุบท ได้แก่ โอชา ที่อยู่ในจักขุทสกกลาป เป็นต้น จนถึงชีวิตนวกกลาป และโอชาที่อยู่ในจิตตชกลาป ๘ อุตุชกลาป ๔ อาหารชกลาป ๒ เป็นปัจจัย
- องค์ธรรมของสัมปทานบท ได้แก่รูปที่เหลือในกลาปอันเดียวกันและรูปกลาปอื่นๆเป็นปัจจยุปบัน หมายเหตุ:- กัมมชกลาปทั้ง ๙ นี้ จะเกิดได้ในสิ่งที่มีชีวิตเท่านั้น และในคนๆ หนึ่งเกิดได้อย่างมาก ๘ กลาป เพราะ อิตถีภาวทสกกลาป และปุริสภาวทสกกลาปทั้ง ๒ นี้ จะเกิดพร้อมกันในคนเดียวกันไม่ได้ ถ้าเป็นหญิงก็ต้องเว้น ปุริสภาวทสกกลาปออก และถ้าเป็นชายก็ต้องเว้นอิตถีภาวทสกกลาปออก ฉะนั้นจึงเหลือเพียง ๘ เท่านั้น เมื่อโอชาที่อยู่ในจักจุทสกกลาป เป็นปัจจัย รูปที่เหลือ ๙ จึงมีกัมมชกลาปที่เหลือ ๗ เท่านั้น

🗎 รูปอาหาร (มิสสก) ฆฎนา

ถ้าพหิทธโอชา คือโอชาที่อยู่ในอาหารต่างๆ ที่เป็นกพฬิการาหาร ของกินที่กระทำเป็นคำๆ หรือ ของที่ดื่มอึกหนึ่ง เป็นปัจจัย ช่วยอุปการะ แก่อาหารสมุฏฐานิกรูป ๑๖

หรืออีกนัยหนึ่ง

- ๐ อุตุชโอชาที่เป็นพหิทธะ คือ โอชาที่อยู่ในอาหารต่างๆ
- ๐ และจตุสมุฏฐานิกโอชาที่เป็นอัชฌัตตะ คือ กัมมโอชา จิตตชโอชา อุตุชโอชา อาหารชโอชา ที่เกิดอยู่ ภายในเป็นบัจจัย ช่วยอุปการะ แก่จตุสมุฏฐานิกรูป คือ กัมมชรูป ๑๘ จิตตชรูป ๑๕ อุตุชรูป ๑๓ อาหารชรูป ๑๒ ที่อยู่ในกลาปเดียวกันกับบัจจัยธรรม และตั้งอยู่ในกลาปอื่นๆ เป็นบัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจบัจจัย ๓ คือ รูปอาหาระ อาหารัตถิ อาหารอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของรูปอาหารอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

🗅 🏻 ตารางแสดงรูปอาหาร (มิสสก) ฆฎนา

บัจจัย → บัจจยุปบัน	อำนาจปัจจั ย
o พทิทธโอซา คือ โอซาที่อยู่ในอาหารต่างๆ ที่เป็นกพฬิการาหาร ของกินที่กระทำเป็นคำๆ	รูปอาหารทั้ง ๓
หรือของที่ดื่มอีกหนึ่ง	
→ อาหารสมุฎฐานิกรูป ๑๒	
หรืออีกนัยหนึ่ง	
๑. อุตุชโอชาที่เป็นพหิทธะ คือโอชาที่อยู่ในอาหารต่างๆ	รูปอาหารทั้ง ๓
๒. จตุสมุฎฐานิกโอชาที่เป็นอัชณัตตะคือ	
กัมมชโอซา จิตตชโอซา อุตุชโอซา อาหารชโอซาที่เกิดอยู่ภายใน	
→ จตุสมุฎฐานิกรูป คือ กัมมชรูป ๑๘ จิตตชรูป ๑๕ อุตุชรูป ๑๓ อาหารชรูป ๑๒	
ที่อยู่ในกลาปเดียวกันกับปัจจัยธรรม และตั้งอยู่ในกลาปอื่นๆ เป็น รูปอาหารบัจจยุปบัน	

สรุปเนื้อความ ๓ ประการ ใน รูปอาหารบัจจัย

ในอาหารบัจจยุทเทสนี้ สรุปเนื้อความมีอยู่ ๓ ประการ คือ

- ๑.) พหิทธโอชา คือ โอชาที่อยู่ในอาหารต่างๆ ที่เป็นกพฬิการาหาร ของกินที่กระทำเป็นคำๆ
 หรือของที่ดื่มอึกหนึ่ง เป็น รูปอาหารปัจจัย
- ๒.) อาหารสมุฏฐานิกรูป ๑๒ เป็น **รูปอาหารปัจจยุปบัน**
- ๓.) จิต ๘๙ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ จิตตชรูป ปฏิสนธิกัมมชรูป พาทิรรูป อุตุชรูป อสัญญสัตตกัมมชรูป ปวัตติกัมมชรูป เป็น **รูปอาทารบัจจนิก**

หรืออีกนัยหนึ่ง

- จตุสมุฏฐานิกโอชา ที่เป็นอัชฌัตตะ คือ กัมมชโอชา จิตตชโอชา อุตุชโอชา อาหารชโอชา ที่เกิดอยู่ภายใน
 และอุตุชโอชาที่เป็นพหิทธะ คือ โอชาที่อยู่ในอาหารต่างๆ เป็น รูปอาหารบัจจัย
- จตุสมุฏฐานิกรูป คือ กัมมชรูป ๑๘ จิตตชรูป ๑๕ อุตุชรูป ๑๓ อาหารชรูป ๑๒
 ที่อยู่ในกลาปเดียวกันกับบัจจัยธรรม และตั้งอยู่ในกลาปอื่นๆ เป็น รูปอาหารบัจจยุปบัน
- o จิต ๘๙ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ ปฏิสนธิกัมมชรูป พาหิรรูป อสัญญสัตตกัมมชรูป เป็น **รูปอาหารปัจจนิก**

🗅 จำแนก รูปอาหารปัจจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

ใน รูปอาหารปัจจัยนี้ การช่วยอุปการะแก่บัจจยุปบันธรรมของธรรมที่ เป็นรูปอาหารบัจจัยนั้น

เมื่อว่าโดย **ลักษณะ** มีอย่างเดียว คือ นำอาหารชรูปให้เกิดขึ้น (อาหาร)

เมื่อว่าโดย **ชาติ** เป็น อาหารชาติ เมื่อว่าโดย **กาล** เป็น ปัจจุบันกาล

เมื่อว่าโดย **สัตติ** คือ อำนาจ มี ๒ อย่าง คือ

ชนกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันเกิดขึ้น อย่างหนึ่ง และ อุปถัมภกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม ตั้งอยู่ อย่างหนึ่ง

หรือ

คือ ชนกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันเกิดขึ้น อย่างหนึ่ง และ อนุปาลกสัตติ ช่วยรักษาปัจจยุปบันธรรม ไว้โดยสม่ำเสมอ อย่างหนึ่ง

บัญหาวารวิภังค์ แห่ง รูปอาหารปัจจัย

ในอาหารชาติ ปัจจัยที่เป็นอาหารชาติ ๓ ปัจจัย นั้น มี ๑ บท ๑ วาระเหมือนกันคือ ก) อพุยากตบท มี ๑ วาระ (ร-ร) คือ ๑. อพุยากตปทาวสาน ในอพุยากตบท (อัพ - อัพ)

ในการแสดงบัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นต้น โดยตั้งบทไว้ เป็นหลัก ๑ บทก่อนซึ่งเรียกว่า บทหน้า คืออพยากตบท เป็นปัจจัยธรรม และจำแนกบัจจยุปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงแยกกันไป ในรูปอาหารบัจจัย มี ๑ บท ๑ วาระ ดังนี้

	หา.๓ (หา. ถิ. อ.)				
	๑ บท ๑ วาระ				
	สุทธสังขยาวาระ = 0:0:๑				
	บท/วาระ กรณบท ปจ.				
9	กุ กุ.				
ില	กุ อกุ.				
ഩ	กุ อพฺ.				
હ	อกุ อกุ.				
æ	อกุ กุ.				
હ	อกุ อพฺ.				
୍ଦ୍ର	อพฺ อพฺ.	หา. ถิ. ฮ.	ഩ		
શ	อพ กุ.				
೪	อพฺ อกุ.				
รวมเป็น ๓ สภาคะ (-ตนเอง) ๒					

ค.) อพยากตบท

- อพุยากตปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - อัพ)

(น.๓๒๘)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมฺโม อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส รูปอาทารปจฺจเยน ปฺจฺจโย.

อพยากตธรรม เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจรูปอาหารปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อพุยากโต ธมุโม - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย องค์ธรรมได้แก่

๒) จตุสมุฎฐานิกโอชา ที่อยู่ใน<u>อัชณัตตสันดาน</u> และ ๑) อุตุชโอชา ที่อยู่ใน<u>พหิทธสันดาน</u> อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน องค์ธรรมได้แก่

จตุสมุฏฐานิกรูปที่ตั้งอยู่ในกลาปอันเดียวกันกับโอชาที่เป็นบัจจัย และที่ตั้งอยู่ในกลาปอื่นๆ
รูปอาหารปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งรูปอาหารบัจจัยเป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจ
บัจจัยทั้ง ๓ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ รูปอาหาระ อาหารัตถิ อาหารอวิคตะ เหล่านี้
ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็นอนัตตะ

ความเป็นรูปอาหาระ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน กามภูมิ ๑๐ (-นิรยภูมิ)

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ อริยบุคคล ๘

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน รูปวิถี

🗅 แสดงการทาอำนาจบัจจัย ใน ปัญหาวารวิภังค์ แท่ง รูปอาหารบัจจัย

1			
	0:0:9	บัจจัย → บัจจยุปบัน	หา.๓
	๑. อัพ - อัพ	จตุสมุฎฐานิกโอชา ที่อยู่ในอัชฌัตตสันดาน และโอชาที่อยู่ใน พทิทธสันดาน	๓
		→ จตุสมุฏฐานิกรูป ที่ตั้งอยู่ในกลาปอันเดียวกับโอชาที่เป็นปัจจัย	
		และที่ตั้งอยู่ในกลาปอื่นๆ	
		-	
			1

สุทธสังขยาวาระ

สรุปจำนวนสุทธบทแห่งรูปอาหารบัจจยบัญหาวาระ ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มีประเภทเดียว คือ

๑. อพุยากโต อพุยากตสุสรูปอาหารปจุจเยน ปจุจโย.

] รูปอาหารปัจจยสภาคะ

ปัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับรูปอาหารบัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๒ ปัจจัยคือ อาหารรัตถิ อาหารอวิคตะ

🗍 วจนัตถะและคำอธิบายในรูปอาหารบัจจัย

(น.๑๑๖)

วจนัตถะ

กพฬี กรียตีติ = กพฬีกาโร.

อาหารใดได้กระทำเป็นของกิน หรือได้ขั้นทำเป็นคำๆ ฉะนั้น อาหารนั้นชื่อว่า **กพฬิการะ.** ในที่นี้ คำว่า **กพฬ** หาใช่เพียงแต่แสดงเนื้อความว่า ขั้นเป็นคำแต่อย่างเดียวไม[่] หากแต่ได้แสดงอาหารของกินอีกด้วย ฉะนั้น คำว่า **กพฬ** แปลว่า ขั้นเป็นคำหรือของกิน

อาหรียตีติ = อาหาโร.

โภชนะใดบุคคลพึงใส่ปากหรือพึงกลืน ฉะนั้น โภชนะนั้นชื่อว่า **อาหาร.**

กพฬิกาโร จ โส อาหาโร จาติ = กพฬิกาโรอาหาโร.

โภชนะใดได้กระทำเป็นของกิน หรือปั้นเป็นคำด้วย พึงใส่ปากหรือพึงกลืนกินด้วย ฉะนั้น โภชนะนั้นชื่อว่า **กพฬิการาหาร.**

อนุวาทพระบาลี แท่งอาหารชาติ มี ๓ ปัจจัย

🗅 อธิบายในรูปอาหารบัจจัยโดยสังเขป

(u.๑๑๕)

การที่พระพุทธองค์ทรงแสดงว่า **กพฬิกาโร อาหาโร** มิได้ทรงแสดงว่า **อาหาโร** นั้นก็เพราะว่า บรรดาโอชาทั้ง ๔ คือกัมมชะ จิตตชะ อุตุชะ อาหารชโอชา ที่ทำการช่วยอุปการะร่างกายนั้น อาหารชโอชา มีความสำคัญมาก จึงทรงยกเป็นใหญ่เป็นประธาน แล้วทรงแสดงว่า **กพฬิกาโร อาหาโร**

ความจริงนั้น สัตว์ทั้งหลายขณะที่เกิดเป็นตัวสัตว์ ตัวคน แม้ว่ากัมมชะ จิตตชะ อุตุชโอชาทั้ง ๓ จะเป็นตัวตั้งตัวตีสำคัญสักเท่าใดก็ตาม แต่ทว่าร่างกายของสัตว์ทั้งหลายหลังจากที่เกิดมาจนกระทั่งตาย จะตั้งอยู่และเจริญขึ้นได้นั้น จะต้องอาศัยอาหารชโอชาที่เกิดมาจากการบริโภค ดังที่เห็นประจักษ์กัน อยู่แล้วในระหว่าง อุตุชโอชาที่อยู่ภายนอก คือ อาหารต่างๆ เครื่องดื่มต่างๆ

- ช่วยอุปการะ **แก่อาหารชรูปภายในตัว** ด้วยอำนาจ **ชนกสัตติ**
- ช่วยอุปการะ **แก่ติชรูปที่เหลืออยู่ภายใน** ด้วยอำนาจ **อุปถัมภกสัตติ**

จตุชโอชา คือ กัมมชะ จิตตชะ อุตุชะ อาหารโอชาทั้ง ๔ ที่อยู่ภายในร่างกายช่วยอุปการะ แก่จตุสมุฎฐานิกรูปกลาป คือ กัมมชะ จิตตชะ อุตุชะ อาหารชกลาป ที่เกิดอยู่ภายในด้วยอำนาจชนกลัตติ และอุปถัมภกสัตติ กล่าวคือโอชาที่อยู่ในกลาปอันหนึ่งๆ ช่วยอุปการะแก่รูปที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันด้วย อำนาจชนกสัตติ และช่วยอุปการะแก่รูปที่อยู่ในกลาปอื่นๆ ด้วยอำนาจอุปถัมภกสัตติ ในโอชาทั้ง ๔ นี้

- **กัมมโอชา** หมายเอาโอชาที่อยู่ในกัมมชกลาป ที่เกิดจากกุศล อกุศล
- **จิตตชโอชา** หมายเอาโอชาที่อยู่ในจิตตชกลาปที่เกิดจากจิต
- **อุตุชโอชา** ที่อยู่ในร่างกาย หมายเอาโอชาที่อยู่ในอุตุชกลาป ที่เกิดจากกัมมชกลาป จิตตชกลาป และอาหารชกลาปเป็นสมุฏฐาน ซึ่งได้แก่ กัมมปัจจยอุตุชกลาป จิตตปัจจยอุตุชกลาป และอาหารบัจจยอุตุชกลาปนั้นเอง
- **อาหารชโอชา** หมายเอาโอชาที่อยู่ในอาหารชกลาป ที่เกิดจากอาหารที่บริโภคเข้าไป ในที่นี้ชี้ให้เห็นว่า **อุตุชโอชา** กับ **อาหารชโอชา** ทั้ง ๒ นี้เกี่ยวเนื่องกันโดยความเป็นเหตุเป็นผล คือ อุตุชโอชาเป็นเหตุ เป็นสมุฏฐานเหมือนพ่อแม่ อาหารชโอชา เป็นผลเหมือนลูก

อีกประการหนึ่ง โอชาที่อยู่ในอาหารและเครื่องดื่มต่างๆ นั้น ถึงแม้จะเป็นอาหารก็จริงแต่ก็ยังเป็น เพียงแต่อุตุชโอชาอยู่ ยังมิได้เป็นบัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่ร่างกาย คือรูปภายในเกิดขึ้นได้แต่อย่างใดไม่ ต่อเมื่อได้นำมาทำเป็นของกินของดื่ม บั้นเป็นคำๆ บริโภคกลืนเข้าไปแล้วนั่นแหละ จึงจะเป็นบัจจัยช่วย อุปการะ แก่ร่างกายได้

รูปอาหารปัจจัย

ก. อพยากตบท

๑. กพฬิกาโร อาหาโร อิมสุส กายสุส รูปอาหารปจุจเยน ปจุจโย. อัพ-อัพ (น.๓๒๘) กพฬิการาหาร คือ จตุสมุฏฐานิกโอชา ที่อยู่ในอัชณัตตสันดาน เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่จตุชกาย ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกัน และกลาปที่ต่างกันกับตน ด้วยอำนาจรูปอาหารปัจจัย.

ษ. อาหารัตถิปัจจัย

ก. อพุยากตบท

๑. กพฬิกาโร อาหาโร อิมสุส กายสุส อาหารตุถิปจุจเยน ปจุจโย. อัพ-อัพ (น.๓๗๐) กพฬิการาหาร คือ จตุสมุฏฐานิกโอชา ที่อยู่ในอัชณัตตสันดานและอุตุชโอชาที่อยู่ในพหิทธสันดาน เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่จตุชกายที่อยู่ในกลาปอันเดียวกัน และกลาปที่ต่างกันกับตน ด้วยอำนาจอาหารัตถิทัจจัย.

๓. กาหารควิคตเป็จจัย

ก. อพุยากตบท

๑. กพฬิกาโร อาหาโร อิมสุส กายสุส อาหารอวิคตปจุจเยน ปจุจโย.
กพพืการาหาร คือ จตุสมุฎฐานิกโอชา ที่อยู่ในอัชฉัตตสันดานและอุตุชโอชาที่อยู่ในพหิทธสันดาน เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่จตุชกายที่อยู่ในกลาปอันเดียวกัน และกลาปที่ต่างกันกับตน ด้วยอำนาจอาหารอวิคตทัจจัย.

๗. รูปชีวิตินทริยชาติ

ข้อควรกำหนดในรูปชีวิตินทริยชาติ

บัจจัยที่เป็น รูปชีวิตินทริยชาติ

- ปัจจัยธรรมเป็น **รูป** คือ รูปชีวิตินทรีย์ที่อยู่ในกัมมชกลาป ๙ หรือ ๘

- ปัจจยุปบันธรรมเป็น รูป
 คือ กัมมชรูปที่เหลือซึ่งอยู่ในกัมมชกลาปเดียวกันกับปัจจัยธรรม

 การช่วยอุปการะในรูปชีวิตินทริยชาตินี้ จะกล่าวถึงเฉพาะ "กัมมชกลาปหรือกัมมชรูป" เท่านั้น เพราะ จิตตชกลาป อุตุชกลาป อาหารชกลาป แม้จะมีภาวะเจริญตั้งมั่นอยู่ได้ แต่ก็ด้วยอาศัยบัจจัยอื่น มิใช่รูปชีวิตินทริยปัจจัย กล่าวคือ ภาวะแห่งรูปชีวิตินทรีย์นี้ จะมีแต่ใน "กัมมชกลาป" เพียงอย่างเดียว

- อ่าน รู-ปะ-ชี-วิ-ติน-ทริ-ยะ / รูป-ชี-วิ-ติน-ทรีย์ ให้สังเกตุที่ " ย " มีการันต์ หรือไม่

คำอธิบายใน รูปชีวิตินทริยปัจจัย

กัมมชกลาป ๙	ปัจจัย	บัจจยุปบัน
๑. จักขุทสกกลาป		
ษ. โสตทสกกลาป		
๓. ฆานทสกกลาป		
๔. ชีวหาทสกกลาป		
<i>๔</i> . กายทสกกลาป	ชีวิตรูป	กัมมชรูปที่เหลือ ๙
๖. อิตถีภาวทสกกลาป		
๗. ปุริสภาวทสกกลาป		
๘. วัตถุทสกกลาป		
๙. ชีวิตนวกกลาป	ชีวิตรูป	กัมมชรูปที่เหลือ ๘

- จักขุทสกกลาป เป็นต้นจนถึง วัตถุทสกกลาป หมายถึง กลาปที่มีจำนวนรูป ๑๐ มี จักขุปสาท เป็นประธาน และ อวินิพโภครูป ๘ (มหาภูตรูป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์ โอชา) ชีวิตรูป ๑ ในจักขุทสกกลาปนี้ เมื่อยกชีวิตรูป เป็นปัจจัย <u>กัมมชรูปที่เหลือ ๘</u> เป็นปัจจยุปบัน
- ชีวิตนวกกลาป หมายถึง กลาปที่มีจำนวนรูป ๙ มีชีวิตรูป เป็นประธาน และ อวินิพโภครูป ๘ (มหาภูตรูป ๔ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์ โอชา)
 ในชีวิตนวกกลาปนี้ เมื่อยกชีวิตรูป เป็นปัจจัย กัมมชรูปที่เหลือ ๘ เป็นปัจจยุปบัน

บัจจัยที่เป็นรูปชีวิตินทริยชาติมี ๓ บัจจัย คือ

๑.) รูปชีวิตินทริยบัจจัย๒.) อินทริยัตถิบัจจัย๓.) อินทริยอวิคตบัจจัย

。 ปัจจัยที่เป็นรูปชีวิตินทริยชาติ มีนิทเทส ดังต่อไปนี้

- ๑.) รูปชีวิตินทริยบัจจัย มีนิทเทส ๑ ข้อ คือ นิทเทสข้อ ๖ ของอินทริยบัจจยนิทเทส
- ๒.) อินทริยัตถิปัจจัย และ ๓.) อินทริยอวิคตปัจจัย ไม่มีนิทเทสโดยเฉพาะแต่มีที่อนุวาทพระบาสี
 ของปัญหาวารวิภังค์ ในหนังสือหลักสูตรหน้า ๓๗๐ การจำแนกบทและเนื้อความองค์ธรรม
 คงเป็นไปเหมือนกับ รูปชีวิตินทริยปัจจัย นั้นเอง

(การแสดงพระบาลีลักษณะนี้เรียกว่า สาวเสสนัย - การแสดงที่ยังมีส่วนเหลืออยู่)

o สรุปองค์ธรรมของบัจจัยทั้ง ๓ ที่เป็น รูป**ชีวิ**ตินทริยชาติ

องค์ธรรมรวมของทั้ง ๓ ปัจจัย ได้แก่

รูปชีวิตินทรีย์ ที่เกิดขึ้นในปวัตติกาล และปฏิสนธิกาล เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปเดียวกันกับตน

การช่วยอุปการะ **- รูปชีวิตินทรีย์ที่เกิดในปฏิสนธิกาล** → กัมมชรูปที่เหลือ ในปวัตติกาล (ที่ "อุปปาทักขณะ" มีกำลังอ่อนช่วยไม่ได้ / แต่ที่ "ฐีติขณะ" มีกำลังช่วยได**้)**

รูปชีวิตินทรีย์ที่เกิดในปวัตติกาล
 → กัมมชรูปที่เหลือ ในปวัตติกาล

รูปชีวิตินทริยบัจจัย (น.๑๑๘)

(พระบาลีข้อ ๖ ของอินทริยบัจจยนิทเทส)

อารัมภบท

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย อินุทุริยปจุจโยติ ภควตา อุทุทิฏโจ, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,

๖. รูปชีวิตินุทุริย์ กฎตุตา รูปาน์ อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโยติ ภควตา นิทุทิฎโจ. ปัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไว้โดยย่อในปัจจยุทเทสว่า อินุทุริยปจุจโย ปัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสดารในปัจจยนิทเทสว่า

๖. รูปชีวิตินุทุริย์ กฎตุตา รูปาน์ อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย.

พระบาลีและคำแปล

- 🌒 รูปชีวิตินุทุริย์ 📾 กฎตุตา รูปาน์ 🛷 อินุทุริยปจุจเยน 🐿 ปจุจโย.
 - ๑) รูปชีวิตินทรีย์ ที่เกิดขึ้น ในปวัตติกาล และปฏิสนธิกาล
 - เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
 - ๓) แก่กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันกับตน (กฎตุตา รูปาน แปลอีกอย่างว่า รูปที่เกิดจากกรรมซัดมา)
 - ๔) ด้วยอำนาจรูปชีวิตินทริยปัจจัย

ตาราง แสดงการทาอำนาจปัจจัย (และพฎนา) ใน รูปชีวิตินทริยปัจจัย

บัจจัย → บัจจยุปบัน	อำนาจปัจจั ย
รูปชีวิตินทรีย์ ที่เกิดขึ้น ในปวัตติกาล และปฏิสนธิกาลเป็นปัจจัย	รูปชีวิตินทริย
 → กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันกับตน 	ปัจจัยทั้ง ๓

- กัมมชรูป เกิดครั้งแรกที่ อุปปาทักขณะของปฏิสนธิจิต ที่จีดิปัตตะของปฏิสนธิจิต เป็นการช่วยอุปการะโดยความเป็นรูปชีวิตินทริยปัจจัย ครั้งแรก
 - กัมมชรูป เกิดครั้งสุดท้ายที่ อุปปาทักขณะของจิตดวงที่ ๑๗ ที่นับถอยหลังจากจุติจิต ที่จีดิบัตตะของจุติจิต เป็นการช่วยอุปการะโดยความเป็นรูปชีวิตินทริยบัจจัย ครั้งสุดท้าย

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าในอินทริยปัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบทและ เนื้อความ องค์กรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

อินุทุริยปจุจโย แสดงให้รู้ถึง นิททิสิตัพพะ (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน) รูปชีวิตินุทริย์ เป็นต้น จนถึง กฎตุตา รูปาน อินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย. แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ (บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

ในนิทัสสนาการะพระบาลีนี้

- เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงบัจจัยธรรม คือ ชีวิตรูปที่อยู่ในกัมมชกลาป ๙ รูปชีวิตินุทริย์ กฎตุตา รูปานํ

- เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘

ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันกับชีวิตรูปซึ่งเป็นปัจจัย

- เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๓ คือ อินุทุริยปจุจเยน

> รูปชีวิตินทริยะ อินทริยัตถิ อินทริยอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะใน คราวเดียวกันนั้น อำนาจของรูปชีวิตินทริยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

- เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม ปจจโย

โดยความปราศจากตัวตน

รูปชีวิตินทริย (มิสสก) ฆฎนา

(u. e e m)

ถ้ารูปชีวิตินทรีย์ ที่เกิดขึ้นในปวัตติกาล และปฏิสนธิกาลเป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันกับตนแล้ว ได้อำนาจปัจจัย ๓ คือรูปชีวิตินทริยะ อินทริยัตถิ อินทริยอวิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของรูปชีวิตินทริยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

ตารางแสดงรปชีวิตินทริย (มิสสก) ฆภูนา

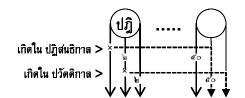
บัจจัย → บัจจยุปบัน	อำนาจปัจจัย
รูปชีวิตินทรีย์ ที่เกิดขึ้น ในปวัตติกาล และปฏิสนธิกาลเป็นปัจจัย	รูปชีวิตินทริย
→ กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันกับตน	ปัจจัยทั้ง ๓

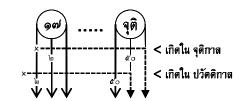
🗂 🛮 สรุปเนื้อความ ๓ ประการ ใน รูปชีวิตินทริยบัจจัย (น.๑๖๐)

ในอินทริยบัจจยุทเทสนี้รูปชีวิตินทริยบัจจัย มี สรุปเนื้อความมีอยู่ ๓ ประการ คือ

๑.) รูปชีวิตินทรีย์ทั้งหมด ที่เป็นไป (เกิด) ในปวัตติกาลและ<u>ปฏิสนธิกาล</u> เป็น **รูปชีวิตินทริยปัจจัย**

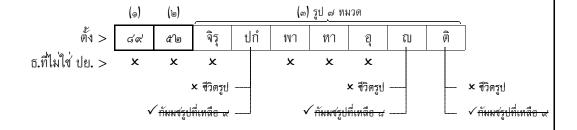
๒.) กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันกับชีวิตรูป เป็น **รูปชีวิตินทริยบัจจยุปบัน** (เป็นการช่วยอุปการะใน "ปวัตติกาล" เท่านั้น)

- ๓.) ๐ จิต ๘๙ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ ก็ดี,
 - จิตตชรูป พาหิรรูป อาหารชรูป อุตุชรูป และรู<u>ปชีวิตินทรีย์</u> ที่อยู่ใน
 ปฏิสนธิกัมมชรูป อสัญญสัตตกัมมชรูป ปวัตติกัมมชรูป ก็ดี

เป็น รู**ปชีวิตินทริยปัจจนิก**

🗅 จำแนก รูปชีวิตินทริยปัจจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

ใน รูปชีวิตินทริยบัจจัยนี้ การช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรมของธรรมที่ เป็นรูปชีวิตินทริยบัจจัยนั้น

เมื่อว่าโดย **ลักษณะ** มี ๒ อย่าง คือ มีสภาพเป็นรูปด้วย (รูป) มีอิสระเป็นใหญ่ด้วย (อินุทฺริย)

เมื่อว่าโดย **ชาติ** เป็น รูปชีวิตินทริยชาติ

เมื่อว่าโดย **กาล** เป็น ปัจจบันกาล

เมื่อว่าโดย **สัตติ** คือ อำนาจ มีอย่างเดียว คือ **อนุปาลกสัตติ** ช่วยรักษาปัจจยุปบันธรรม

ไว้โดยสม่ำเสมอ

📋 บัญหาวารวิภังค์ แห่ง รูปชีวิตินทริยปัจจัย (น.๓๔๓)

ในรูปชีวิตินทริยชาติ ปัจจัยที่เป็นรูปชีวิตินทริยชาติ ๓ ปัจจัย นั้น มี ๑ บท ๑ วาระเหมือนกันคือ ก) อพฺยากตบท มี ๑ วาระ (ร-ร) คือ ๑. อพฺยากตปทาวสาน ในอพฺยากตบท (อัพ - อัพ)

ในการแสดงขัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นต้น โดยตั้งบทไว้ เป็นหลัก ๑ บทก่อนซึ่งเรียกว่า บทหน้า คืออพยากตบท เป็นปัจจัยธรรม และจำแนกปัจจยุปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงคล้อยตามกันไป ในรูปชีวิตินทริยบัจจัย มี ๑ บท ๑ วาระ ดังนี้

	รูป.๓	รูป.๓ (รูป. ถิ. อ.)					
	9 1	๑ บท ๑ วาระ					
	สุทธสังข	ยาวาระ = ๐:๐:๑	9				
	บท/วาระ	กรณบท	ઇ વ.				
9	กุ กุ.						
©	กุ อกุ.						
ഩ	กุ อพฺ.						
હ	อกุ อกุ.						
હ્ય	อกุ กุ.						
ર્જ	อกุ อพฺ.						
ଡା	อพฺ อพฺ.	รูป. ถิ. อ.	ഩ				
હ	อพ กุ.						
જ	อพ อกุ.						
	รวมเป็น ๓ สภา	เคะ (-ตนเอง) ๒					

ก.) อพยากตบท

- อพุยากตปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - อัพ)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมฺโม อพุยากตสุส ธมฺมสุส รูปชีวิตินุทริยปจฺจเยน ปฺจฺจโย.

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจรูปชีวิตินทริยปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อพุยากโต ธมุโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย องค์ธรรมได้แก่

รูปชีวิตินทรีย์ ทั้งในปฏิสนธิกาลและในปวัตติกาล

อพุยากตสุส ธมุมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงบัจจยุปบัน องค์ธรรมได้แก่

กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันกับรูปชีวิตินทรีย์

รูปชีวิตินุทุริยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งรูปชีวิตินทริยปัจจัยเป็นพิเศษ

ในบรรดาอำนาจบัจจัยทั้ง ๓ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ

รูปชีวิตินทริยะ อินทริยัตถิ อินทริยอวิคตะ เหล่านี้

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็นอนัตตะ

ความเป็นรูปชีวิตินทริยะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อพฺยากโต อพฺยากตสฺส นี้

🗅 แสดงการหาอำนาจบัจจัย ใน ปัญหาวารวิภังค์ แห่ง รูปชีวิตินทริยบัจจัย

0:0:9	ปัจจัย → ปัจจยุปบัน	รูป.๓
๑. อัพ - อัพ	รูปชีวิตินทรีย์ ทั้งในปฏิสนธิกาล และในปวัตติกาล → กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันกับรูปชีวิตินทรีย์	ຄ

สุทธสังขยาวาระ

สรุปจำนวนสุทธบทแห่งรูปชีวิตินทริยบัจจยบัญหาวาระ ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มีประเภทเดียว คือ

๑. อพุยากโต อพุยากตสุส รูปชีวิตินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย.

📋 รูปชีวิตินทริยปัจจยสภาคะ

ปัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับรูปชีวิตินทริยปัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๒ ปัจจัยคือ กินทริยัตถิ กินทริยควิคตะ

🗅 อธิบายในรูปชีวิตินทริยปัจจัยโดยสังเขป

(น.๔๐๗)

รูปชีวิตินทริยบัจจัย นี้ได้แก่ ชีวิตรูป เป็นปัจจัยช่วยอุดหนุนแก่กัมมชรูปที่เกิดพร้อมกันกับตน เช่น ในกัมมชรูป ๙ มีจักขุทสกกลาปเป็นต้นนั้น ในกลาปหนึ่งๆ มีชีวิตรูปเป็นผู้รักษาอยู่ทุกๆ กลาป ดังนั้น ชีวิตรูป ที่มีอยู่ในกัมมชกลาปแต่ละอันนั้น จึงเป็นปัจจัยแก่รูปกลาปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ในกลาปเดียวกัน

รูปชีวิตินทริยบัจจัยนี้ ปัจจัยธรรมและปัจจยุปบันธรรมเกิดพร้อมกันในกลาปอันเดียวกัน ทำนอง
เดียวกันกับสหชาตินทริยบัจจัย ซึ่งแสดงมาแล้วนั้น การที่พระพุทธองค์ ทรงแสดงรูปชีวิตินทริยบัจจัยไว้
เฉพาะ ไม่แสดงรวมกับสหชาตินทริยบัจจัย ก็เพราะเหตุว่าสหชาตินทริยบัจจัยนั้น บัจจัยธรรมเป็นนามช่วย
อุดหนุนแก่บัจจยุปบันธรรมซึ่งเป็นนามและรูป ขณะที่บัจจัยธรรมและบัจจยุปบันธรรมเกิดขึ้นพร้อมกันนั้น
นามธรรมที่เป็นบัจจัย ย่อมช่วยอุดหนุนแก่บัจจยุปบันธรรมได้ตั้งแต่ อุปปาทักขณะทีเดียว

ส่วนรูปชีวิตินทริยบัจจัยนี้ ถึงแม้ว่าบัจจัยธรรมและบัจจยุปบันธรรมจะเกิดพร้อมกันในขณะเดียวกัน และในกลาปเดียวกันก็จริงอยู่ แต่ว่าบัจจัยธรรมนั้น จะช่วยอุดหนุนแก่ปัจจยุปบันธรรมตั้งแต่อุปปาทักขณะ ทีเดียวนั้นไม่ได้ ต่อเมื่อถึงฐีติขณะแล้วจึงจะช่วยอุดหนุนได้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าธรรมดาของรูปธรรมใน อุปปาทักขณะนั้นมีกำลังน้อย ไม่สามารถจะทำหน้าที่ช่วยอุดหนุนแก่ธรรมอื่นๆ ได้ เมื่อถึงฐีติขณะแล้วจึงมี กำลังพอที่จะช่วยอุดหนุนแก่ธรรมอื่นๆ ได้ ด้วยเหตุนี้พระพุทธองค์ จึงได้ทรงแสดงรูปชีวิตินทริยบัจจัยไว้ โดยเฉพาะต่างหาก

อนุวาทพระบาลี แท่งรูปชีวิตินทริยชาติ มี ๓ ปัจจัย

รูปชีวิตินทริยปัจจัย

ก. อพุยากตบท

อัพ-อัพ (น.๓๔๓)

รูปชีวิตินุทุริย์ กฎตุตารูปาน์ รูปชีวิตินุทุริยปจุจเยน ปจุจโย.

ปวัตติปฏิสนธิรูปชีวิตินทรีย์ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปเดียวกันกับตน ด้วยอำนาจรูปชีวิตินทริยบัจจัย.

ษ. อินทริยัตถิปัจจัย

ก. อพยากตบท

รูปชีวิตินุทุริย์ กฎตุตารูปาน์ อินุทุริยตุถิปจุจเยน ปจุจโย.

อัพ-อัพ (น.๓๗๐)

ปวัตติปฏิสนธิรูปชีวิตินทรีย์ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันกับตน ด้วยอำนาจอินทริยัตถิปัจจัย.

๓. อินทริยอวิคตปัจจัย

ก. อพุยากตบท

รูปชีวิตินุทุริย์ กฎตุตารูปาน์ อินุทุริยอวิคตปจุจเยน ปจุจโย.

อัพ-อัพ (น.๓๗๐)

ปวัดติปฏิสนธิรูปชีวิตินทรีย์ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่กัมมชรูปที่เหลือ ๙ หรือ ๘ ที่อยู่ในกลาปอันเดียวกันกับตน ด้วยอำนาจอินทริยอวิคตปัจจัย.

การที่พระองค์น้ำเอา อินทริยัตถิบัจจัย และ อินทริยอวิคตบัจจัย มาแสดงนั้น
 เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดว่า ชีวิตที่ดับไปแล้วก็ยังเป็นบัจจัยได้ ฉะนั้น ต้องเอาชีวิตที่กำลัง ตั้งอยู่ ๓ ขณะนั้นเองจึงจะเป็นบัจจัยได้ ถึงแม้ในภังคักขณะก็ยังดับไม่หมด

อินุทุริยสภาค์ (น. ๔๔๒)

[๔๘๕] อินุทุริยปจุจยา เหตุยา จตุตาริ,

อธิปติยา สตุต, สหชาเต สตุต, อณุณมณุเณ ตีณิ, นิสุสเย สตุต,

ปุเรชาเต เอก์, วิปาเก เอก์,

อาหาเร สตฺต, ฌาเน สตฺต, มคฺเค สตฺต,

สมุปยุตเต ตีณิ, วิปุปยุตเต ตีณิ,

อตุถิยา สตุต, อวิคเต สตุต.

(gd)

พระบาลีแสดงบัจจัยที่เกิดพร้อมกันกับอินทริยบัจจัย (สภาคะ) มี ๑๔ บัจจัย (ไม่นับตัวเอง) ทั้งนี้ ให้จำแนกบัจจัยตามพระบาลีข้างต้นนั้น โดยบัจจัยพิสดาร ๔๗ ก่อนแล้วนับรวมแบบบัจจัย ๒๔

ก. จำแนกอินทริยปัจจัย โดยพิสดาร ๓ ปัจจัย คือ

9	สหชาตินทริยปัจจัย	เหตุ, สหชาตาธิปติ, สหชาตะ, อัญญูมัญญะ,	สภาคะได้ ๑๓
		สหชาตนิสสยะ, วิปากะ, นามอาหาระ, ฌานะ,	
		<u> มัคคะ, สัมปยุตตะ, สหชาตวิปปยุตตะ,</u>	
		<u>สหชาตัดถิ, สหชาตอวิคตะ</u>	
[B]	ปุเรชาตินทริยปัจจัย	วัดถุปุเรชาตนิสสยะ, <u>วัดถุปุเรชาตะ,</u>	สภาคะได้ ๕
		วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตะ,	
		วัตถุปุเรชาตัตถิ, วัตถุปุเรชาตอวิคตะ	
ຄ)	รูปชีวิตินทริยปัจจัย	อินทริยัตถิ, อินทริยอวิคตะ	สภาคะได้ ๒

ข. นับรวมสภาคะ ของอินทริยปัจจัย ๑) + ๒) + ๓) โดยปัจจัย ๒๔ ได้ ๑๔ ปัจจัย

๑.เหตุ ๒.สหชาตาธิปติ ๓.สหชาตะ ๔.อัญญูมัญญูะ ๕.สหชาตนิสสยะ
 ๖.วิปากะ ๗.นามอาหาระ ๘.ฌานะ ๙.มัคคะ ๑๐.สัมปยุตตะ
 ๑๑.สหชาตวิปปยุตตะ ๑๒.สหชาตัตถิ ๑๓.สหชาตอวิคตะ ๑๔.วัตถุปุเรชาตะ

๘. ปกตูปนิสสยชาติ

_____ กระทำไว้ที่สำเร็จแล้ว _____ ที่อาศัยที่มีกำลังมาก

ปกตู + อุปนิสสย = การกระทำใดที่กระทำสำเร็จแล้ว และการกระทำนั้นมีกำลังที่จะทำให้ มีการเคลื่อนไป

ปัจจัยที่เป็นปกตูปนิสสยชาติ

- ปัจจัยธรรม คือ จิต เจตสึก รูป ที่มีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ และบัญญัติ
- ปัจจยุปบันธรรม คือ จิต เจตสึก ที่เกิดหลังๆ
- บัจจัยที่เป็นปกตูปนิสสยชาติมี ๑ บัจจัย (แสดงตามบัจจัยพิสดาร ๔๗) คือ
 ปกตูปนิสสยบัจจัย คือ จิต เจตสึก ที่เกิดก่อน และรูป บัญญัติ ที่มีกำลังมากที่เป็นผู้อุปการะ
 แก่ จิต เจตสึก ที่เกิดทีหลังได้

แต่หากแสดงโดย **สุทธและมิสสก** ได้ดังนี้

- ๑. สุทธปกตูปนิสสยบัจจัย คือ จิต เจตสิก รูป ที่มีกำสังมาก ที่เกิดก่อนๆ และ บัญญัติ
 ที่เป็น ผู้อุปการะแก่ จิต และเจตสิก ที่เกิดหลังๆ ได้
- ๒. มิสสกปกตูปนิสสยนานักขณิกกัมมปัจจัย คือ เจตนากรรมที่ในกุศลและอกุศล ที่มีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ เป็นผู้อุปการะแก่วิบากนามขันธ์ได้
 (เว้นมรรคเจตนากรรม (๔) → มรรคานันตรผล)

บัจจัยที่เป็นปกตูปนิสสยชาติ มีนิทเทส ดังต่อไปนี้

ปกตูปนิสสยปัจจัย มีนิทเทส ๑๒ ข้อ คือ นิทเทสข้อ ๑-๑๒ ของ อุปนิสสยนิทเทส

📋 ปกตูปนิสสยปัจจัย (น.๑๑๘)

(พระบาลีข้อ ๑-๑๒ ของอุปนิสสยบัจจยนิทเทส)

อารัมภบท

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย **อุปนิสุสยปจุจโย**ติ ภควตา อุทุติฏโร, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,
๑.) ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ กุสลาน์ ธมุมาน์ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

๒.) ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อกุสลาน์ ธมุมาน์ เกสญจิ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

- ๓.) ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อพุยากตาน์ ธมุมาน์ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๔.) ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมฺมา ปจฺฉิมาน์ ปจฺฉิมาน์ อกุสลาน์ ธมฺมาน์ อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๕.) ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมฺมา ปจฺฉิมานํ ปจฺฉิมานํ กุสลานํ ธมฺมานํ เกสญฺจิ อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๖.) ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมฺมา ปจฺฉิมาน์ ปจฺฉิมาน์ อพฺยากตาน์ ธมฺมาน์ อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๗.) ปุริมา ปุริมา อพุยากตา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อพุยากตาน์ ธมุมาน์ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๘.) ปุริมา ปุริมา อพุยากตา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ กุสลาน์ ธมุมาน์ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๙.) ปุริมา ปุริมา อพุยากตา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อกุสลาน์ ธมุมาน์ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๑๐.) อุตุโภชน์ ปี อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๑๑.) ปุคฺคโล ปี อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๑๒.) เสนาสน์ ปี อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโยติ ภควตา นิทุทิฏโร.

บัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไว้โดยย่อในบัจจยุทเทสว่า **อุปนิสุสยปจุจโย** บัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสดารในบัจจยนิทเทสว่า

- ปริมา ปริมา กุสลา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ กุสลาน์ ธมุมาน์ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๒.) ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมุมา ปจฺฉิมาน์ ปจฺฉิมาน์ อกุสลาน์ ธมุมาน์ เกสญจิ อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๓.) ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมฺมา ปจฺฉิมาน์ ปจฺฉิมาน์ อพฺยากตาน์ ธมฺมาน์ อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๔.) ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมฺมา ปจฺฉิมาน์ ปจฺฉิมาน์ อกุสลาน์ ธมฺมาน์ อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๕.) ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมฺมา ปจฺฉิมาน์ ปจฺฉิมาน์ กุสลาน์ ธมฺมาน์ เกสญจิ อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๖.) ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมฺมา ปจฺฉิมาน์ ปจฺฉิมาน์ อพฺยากตาน์ ธมฺมาน์ อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
- ๗.) ปุริมา ปุริมา อพุยากตา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อพุยากตาน์ ธมุมาน์ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๘.) ปุริมา ปุริมา อพุยากตา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ กุสลาน์ ธมุมาน์ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๙.) ปุริมา ปุริมา อพุยากตา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อกุสลาน์ ธมุมาน์ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๑๐.) อุตุโภชน์ ปี อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๑๑.) ปุคฺคโล ปี อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
- ๑๒.) เสนาสน์ ปี อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

(อัพ-อัพ)

(อัพ-กุ)

(อัพ-อก)

พระบาลีและคำแปล

- ๑.) ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมฺมา ๓) ปฺจฺฉิมานํ ปฺจฺฉิมานํ กุสลานํ ธมฺมานํ
 - ๔) อุปนิสฺสยปจุจเยน 🔊 ปจุจโย.

(กู–กู)

(บุ-อกุ)

(กู-อัพ)

๑) *กุศลจิตตุปบาท ๒๐ (-อรหัตตมรรค) ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ ๒) เป็นปัจจัย คือ ช่วยอุปการะ ๓) แก่กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดหลังๆ ๔) ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

หมายเหตุ:- * การแสดงคำแปลแสดงตามอำนาจของปกตูปนิสสยปัจจัย

 ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อกุสลาน์ ธมุมาน์ เกสญจิ อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

โลกียกุศลจิตตุปบาท ๑๗ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดหลังๆ ด้วยอำนาจปกตุปนิสสยปัจจัย.

๓.) ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อพุยากตาน์ ธมุมาน์
อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท ที่เกิดหลังๆ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

- ๔.) ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมฺมา ปจฺฉิมาน์ ปจฺฉิมาน์ อกุสลาน์ ธมฺมาน์
 อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
 อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก (และทุพพละมีกำลังน้อย) ที่เกิดก่อนๆ
 เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดหลังๆ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.
- ๕.) ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมุมา ปจฺฉิมานํ ปจฺฉิมานํ กุสลานํ ธมุมานํ เกสญจิ
 อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
 อกุศลจิตตุปบาท ๑๖ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ
 แก่กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดหลังๆ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.
- ๖.) ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อพุยากตาน์ ธมุมาน์
 อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
 อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ
 แก่วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท ที่เกิดหลังๆ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

๗.) ปุริมา ปุริมา อพุยากตา ธมุมา ปจุฉิมานํ ปจุฉิมานํ อพุยากตานํ ธมุมานํ ถุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท ที่เกิดหลังๆ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

ปุริมา ปุริมา อพุยากตา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ กุสลาน์ ธมุมาน์
 อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

วิบาก ๓๕ จิตตุปบาท ที่เกิดภายในตน (-อรหัตตผลจิต) หรือ วิบาก ๓๖ ที่เกิดแก่ผู้อื่น กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดหลังๆ ด้วยอำนาจปกตูนิสสยบัจจัย.

ปุริมา ปุริมา อพุยากตา ธมุมา ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อกุสลาน์ ธมุมาน์
 อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

โลกียวิบาก ๓๒ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท (-วิรตี ๓) รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดหลังๆ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

๑๐.) อุตุโภชน์ ปี อุปนิสสยปจาเยน ปจาโย.
อุตุ คือ เย็น ร้อน และโภชนาหารต่างๆ อันเป็นที่สบาย เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ
แก่ กาย ใจ คือ รูปขันธ์ กุศล อกุศลนามขันธ์ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

๑๑.) ปุคฺคโล ปี อุปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.

บุคคลคือ กัลยาณมิตร ปาปมิตร บิดา มารดา บุตร ธิดา ครู อุปัชณาย์ อาจารย์ สัทธิวิหาริก และอันเตวาสึก เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ใจ คือกุศล อกุศลนามขันธ์ ปกตูปนิสสยบัจจยุปบัน โดยอภิธัมมนัย หรือกายใจ ปกตูปนิสสยบัจจยุปบัน โดยสุตตันตนัยด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

๑๒.) เสนาสน์ ปี อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

เสนาสนะ คือวัด บ้าน ที่นอน ที่นั่งก็ดี, ปาภูเขา ต้นไม้ เครื่องนุ่งหมก็ดี เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่ ใจ คือ กุศล อกุศลนามขันธ์ ปกตูปนิสสยปัจจยุปบัน โดยอภิธัมมนัย หรือ กาย ใจ ปกตูปนิสสยปัจจยุปบัน โดยสุตตันตนัย ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

🗅 ตาราง แสดงการหาอำนาจปัจจัย ในปกตูปนิสสยปัจจัย

พระบาลีข้อ	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ମୁ	ů.æ	นา	รวม
 กุ−กุ 	กุศลจิตตุปบาท ๒๐ (-อรม) ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ	9	-	-	9
	→ กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดหลังๆ				
๒. กุ-อกุ	โลกียกุศลจิตดุปบาท ๑๗ ที่เป็นพลวะที่มีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ	9	-	_	9
	→ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดหลังๆ				
๓. กุ-อัพ	กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เป็นพลวะที่มีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ	9	-	9	/ଇ*
	→ วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท ที่เกิดหลังๆ				
๔. อกุ-อกุ	อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะที่มีกำลังมาก	9	-	-	9
	(และทุพพละมีกำลังน้อย) ที่เกิดก่อนๆ				
	→ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดหลังๆ				
๕. อกุ-กุ	อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ	9	-	_	9
	→ กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดหลังๆ				
๖. อกุ-อัพ	อกุศลจิตตุปบาท 🏿 ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ	9	-	9	്ല*
	→ วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท ที่เกิดหลังๆ				
๗. อัพ-อัพ	วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท รูป ๒๘	9	-	-	9
	ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ				
	→ วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท ที่เกิดหลังๆ				
๘. อัพ-กุ	วิบาก ๓๕ (-อรผ.๑) หรือ วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท	9	-	-	9
	รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ				
	→ กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดหลังๆ				
๙. อัพ-อกุ	โลกียวิบาก ๓๒ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท (-วิรตี ๓)	9	-	_	9
	รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ				
	→ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดหลังๆ				

พระบาลีข้อ	บัจจัย → บัจจยุปบัน	ମୁ	ů.æ	นา	รวม
๑๐. อุตุโภชน์	อุตุ คือ เย็น ร้อน และโภชนาหารต่างๆ อันเป็นที่สบาย	9	-	-	9
	→ กาย ใจ คือ รูปขันธ์ กุศล อกุศลนามขันธ์				
	(ใจ คือ กุ.อกุ.นามขันธ์ ปกตูปนิสสยบัจจยุปบัน โดยอภิธัมมนัย				
	หรือ กาย ใจ ปกตูปนิสสยปัจจยุปบัน โดยสุตตันตนัย)				
๑๑. ปุคคโล	บุคคลคือ กัลยาณมิตร บาปมิตร บิดา มารดา บุตร ธิดา	9	-	-	9
	ครู อุปัชณาย์ อาจารย์ สัทธิวิหาริก และอันเตวาสึก				
	 → ใจ คือ กุ.อกุ.นามขันธ์ ปกตูปนิสสยบัจจยุปบัน โดยอภิธัมมนัย 	J			
	หรือ กาย ใจ ปกตูปนิสสยปัจจยุปบัน โดยสุตตันตนัย				
๑๒. เสนาสน์	เสนาสนะ คือ วัด บ้าน ที่นอน ที่นั่ง ก็ดี,	9	_	-	9
	ป่า ภูเขา ต้นไม้ เศรื่องนุ่งหม่ ก็ดี				
	→ ใจ คือ กุ.อกุ.นามชันธ์ ปกตูปนิสสยบัจจยุปบัน โดยอภิธัมมนัย	J			
	หรือ กาย ใจ ปกตูปนิสสยบัจจยุปบัน โดยสุตตันตนัย				

หมายเหตุ -

* แสดงอำนาจปัจจัย ๒ คือ ปกตูปนิสสยะ นานักขณิกกัมมะ (แสดงต่างจากหนังสือหลักสูตรซึ่งแสดง ๖ ปัจจัย)
เนื่องด้วยเป็นการอุปการะโดยความเป็นปกตูปนิสสยะ ไม่เกี่ยวข้องโดยอำนาจอารัมมณบัจจัย และอนันตรบัจจัย
อ้างอิงคำอธิบายหนังสือหลักสูตรหน้า ๔๗ และปัญหาวารวิภังค์หนังสือหลักสูตรหน้า ๒๙๑ - ๒๙๒

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าในอุปนิสสยบัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบทและ เนื้อความ องค์ธรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

อุปนิสุสยปจุจโย แสดงให้รู้ถึง นิททิสิตัพพะ (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน)
ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมุมา เป็นต้น จนถึง เสนาสน์ ปี อุปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ (บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

ในนิทัสสนาการะพระบาลีนี้

พระบาลีข้อที่ ๑. ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมุมา - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ กุศลจิตตุปบาท ๒๐ (-อรหัตตมรรค) ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ ปจฺฉิมาน บุจฺฉิมาน บุจฺฉิมาน กุสลาน ธมุมาน - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงบัจจยุปบันธรรมคือ กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดหลังๆ

อุปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให**้**รู้ถึงอำนาจบัจจัยอย่างเดียว คือ ปกตูปนิสสยปัจจัย **ปจุจโย -** เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่บัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๒. ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมฺมา - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ โลกียกุศลจิตตุปบาท ๑๗ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ

ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อกุสลาน์ ธมฺมาน์ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรมคือ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดหลังๆ

อุปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให**้**รู้ถึงอำนาจบัจจัยอย่างเดียว คือ ปกตูปนิสสยปัจจัย **ปจุจโย -** เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข**้อที่ ๓. ปุริมา ปุริมา กุสลา ธมฺมา -** เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ กุศลจิตดุปบาท ๒๑ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ

ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อพุยากตาน์ ธมุมาน์ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรมคือ วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท ที่เกิดหลังๆ

อุปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๒⁺ คือ ปกตูปนิสสยะ นานักขณิกกัมมะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของปกตูปนิสสยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ ปจฺจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

* แสดงอำนาจปัจจัย ๒ คือ ปกตูปนิสสยะ นานักขณิกกัมมะ (แสดงต่างจากหนังสือหลักสูตรซึ่งแสดง ๖ ปัจจัย)

เนื่องด้วยเป็นการอุปการะโดยความเป็นปกตูปนิสสยะ ไม่เกี่ยวข้องโดยอำนาจ อารัมมณบัจจัย และอนันตรบัจจัย
อางอิงคำอธิบายหนังสือหลักสูตรหน้า ๘๗ และบัญหาวารวิภังค์หนังสือหลักสูตรหน้า ๒๙๑ – ๒๙๒

พระบาลีข้อที่ ๔. ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมุมา - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก (และทุพพละมีกำลังน้อย) ที่เกิดก่อนๆ ปจุฉิมาน ปจุฉิมาน อกุสลาน ธมุมาน - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึง บัจจยุปบันธรรม คือ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดหลังๆ

อุปนิสุสยยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัยอย่างเดียว คือ ปกตูปนิสสยบัจจัย **ปจุจโย** - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลี่ข้อที่ ๕. ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมุมา - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ

ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ กุสลาน์ ธมุมาน์ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดหลังๆ

อุปนิสุสยยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให**้รู้**ถึงอำนาจปัจจัยอย่างเดียว คือ ปกตูปนิสสยบัจจัย **ปจุจโย -** เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบา**ลีข้อที่ ๖. ปุริมา ปุริมา อกุสลา ธมฺมา** - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ

ปจุฉิมาน์ ปจุฉิมาน์ อพุยากตาน์ ธมุมาน์ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท ที่เกิดหลังๆ

อุปนิสฺสยปจฺจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัย ๒⁺ คือ ปกตูปนิสสยะ นานักขณิกกัมมะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนั้น อำนาจของปกตูปนิสสยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ ปจฺจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๗. ปุริมา ปุริมา อพุยากตา ธมฺมา - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ
วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ
ปจฺฉิมาน์ ปจฺฉิมาน์ อพุยากตาน์ ธมฺมาน์ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ
วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท ที่เกิดหลังๆ

อุปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให^{*}รู้ถึงอำนาจบัจจัยอย่างเดียว คือ ปกตูปนิสสยบัจจัย **ปจุจโย** - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่บัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๘. ปุริมา ปุริมา อพฺยากตา ธมฺมา - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ วิบาก ๓๕ (-อรหัดตผลจิต ๑) ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก หรือวิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท รูป ๒๘ ที่เกิดก่อนๆ

ปจุนิมาน์ ปจุนิมาน์ กุสลาน์ ธมุมาน์ - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เกิดหลังๆ

อุปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให^{*}รู้ถึงอำนาจบัจจัยอย่างเดียว คือ ปกตูปนิสสยปัจจัย **ปจุจโย -** เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบา**ลีข้อที่ ๙. ปุริมา ปุริมา อพฺยากตา ธมฺมา** - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ โลกียวิบาก ๓๒ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท (-วิรดี ๓) รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ **ปจฺนิมานํ ปจฺนิมานํ อกุสลานํ ธมฺมานํ** - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เกิดหลังๆ

อุปนิสฺสยปจฺจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจบัจจัยอย่างเดียว คือ ปกตูปนิสสยบัจจัย **ปจฺจโย** - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่บัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบาลีข้อที่ ๑๐. อุตุโภชน์ - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ อุตุ คือ เย็น ร้อน และโภชนาหารต่างๆ อันเป็นที่สบาย และไม่สบาย

ปี - เป็น สัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ กาย ใจ คือ รูปขันธ์ กุศล อกุศลนามขันธ์
 (ใจ คือ กุศล อกุศลนามขันธ์ โดยอภิธัมมนัย หรือ กาย ใจ โดยสุดตันตนัย)
 อุปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัยอย่างเดียว คือ ปกตูปนิสสยบัจจัย
 ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจอุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบา**ลีข้อที่ ๑๑. ปุคฺคโล -** เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม คือ บุคคล คือ กัลยาณมิตร บาปมิตร บิดา มารดา บุตร ธิดา ครู อุปัชณาย์ อาจารย์ สัทธิวิหาริก และอันเตวาสัก

ปี - เป็น สัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ ใจ คือ กุศล อกุศลนามขันธ์ โดยอภิธัมมนัย
 หรือ กาย ใจ โดยสุดตันตนัย

อุปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจบัจจัยอย่างเดียว คือ ปกตูปนิสสยปัจจัย **ปจุจโย -** เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

พระบา**ลีข้อที่ ๑๒. เสนาสน์ -** เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงบัจจัยธรรม คือ เสนาสนะ คือ วัด บ้าน ที่นอน ที่นั่ง ก็ดี, ป่า ภูเขา ต้นไม้ เครื่องนุ่งหม่

ปี - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ
 ใจ คือ กุศล อกุศลนามขันธ์ โดยอภิธัมมนัย หรือ กาย ใจ โดยสุดตันตนัย
 อุปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจปัจจัยอย่างเดียว คือ ปกตูปนิสสยปัจจัย
 ปจุจโย - เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

🗎 ปกตูปนิสสยฆฎนา

ถ้าระหว่าง กุศล อกุศลเจตนา ๓๓ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่วิบากจิต ๓๖ เจตสิก ๓๘ ที่เกิดหลังๆ (เว้นมรรคเจตนา ๔ → มรรคานันตรผล)

ได้อำนาจบัจจัย ๒ อย่างคือ ปกตูปนิสสยะ นานักขณิกกัมมะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนี้ อำนาจของปกตูปนิสสยะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

🗅 ตารางแสดงปกตูปนิสสยฆฎนา

บัจจัย → บัจจยุปบัน	ମୁ	ů.æ	นา.	รวม
กุศล อกุศลเจตนา ๓๓ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ	9	*	9	ାଜ
→ วิปากจิต ๓๖ เจตสึก ๓๘ ที่เกิดหลังๆ				
(เว้นมรรคเจตนา ๔ → มรรคานั้นตรผล)				

หมายเหตุ:-

- ๒. กุศัล อกุศัลเจตนา ๓๓ คือ กุศัลเจตนา ๒๑ อกุศัลเจตนา ๑๒
- ๓. มัคคานั้นตรผล คือ ผลจิตตุปบาท ๔ ที่เกิดต่อจากมรรคโดยไม่มีระหว่างคั่น

หมายเหตุ:- ในหนังสือหลักสูตรแสดง (*เว้นภาษาของเดรัจฉาน และชื่อต่างๆ) ซึ่งในคู่มือฯ นี้ หมายเอาว่า ภาษาของเดรัจฉาน และชื่อต่างๆ บางอย่าง สามารถเป็น ปกตุปนิสสยบัจจัยได้ จึงแสดงเว้นภาษาของเดรัจฉาน และชื่อต่างๆ ตามสมควร

สรุปเนื้อความ ๓ ประการ ใน ปกตูปนิสสยปัจจัย

ในอุปนิสสยปัจจยุทเทสนี้ปกตูปนิสสยบัจจัย มี สรุปเนื้อความมีอยู่ ๓ ประการ คือ

- ๑.) ๐ จิต ๘๙ เจตสึก ๕๒ รูป ๒๘ ที่เกิดก่อนๆ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ก็ดี,
 - และอัตถบัญญัติบางอย่าง มี อุตุบัญญัติ โภชนบัญญัติ ปุคคลบัญญัติ เสนาสนบัญญัติ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับวิชาการ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ก็ดี, (-บัญญัติกรรมฐาน)
 - ลัททบัญญัติบางอย่าง มี ภาษาบาลี ภาษาไทย อังกฤษ เป็นต้น ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ก็ดี
 (*เว้นภาษาของเดรัจฉาน และชื่อต่างๆ ตามสมควร) เป็น ปกตูปนิสสยบัจจัย
- ๒.) จิต ๘๙ เจตสึก ๕๒ ที่เกิดหลังๆ เป็น ปกตูปนิสสยบัจจยุปบัน
- ๓.) รูปทั้งหมด คือ จิตตชรูป เป็นต้น เป็น **ปกตูปนิสสยบัจจนิก**

🗅 จำแนก ปกตูปนิสสยปัจจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

ใน ปกตูปนิสสยบัจจัยนี้ การช่วยอุปการะแก่บัจจยุปบันธรรมของธรรมที่ เป็นปกตูปนิสสยบัจจัยนั้น เมื่อว่าโดย **ลักษณะ** มี ๒ อย่าง คือ การงานที่ได้กระทำเสร็จไปแล้วโดยเรียบร้อยด้วย (ปกต) เป็นที่อาศัยที่มีกำลังมากด้วย (อุปนิสุสย)

เมื่อว่าโดย **ชาติ** เป็น ปกดูปนิสสยชาติ และในปกดูปนิสสยชาติ มี ๒ ประเภท

๑. สุทธปกตูปนิสสยชาติ

- จิต เจตสึก รูป ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ พร้อมด้วยมรรคเจตนา เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่จิต เจตสึก ที่เกิดหลังๆ ก็ดี
- บัญญัติ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่จิตเจตสิก ก็ดี เป็น สุทธปกตูปนิสสยชาติ

๒. มิสสกปกตูปนิสสยนานักขณิกกัมมชาติ

กุศลกรรม อกุศลกรรม ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก (-มรรคเจตนา)
 เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่วิบากนามขันธ์

เป็น มิสสกปกตูปนิสสยนานักขณิกกัมมชาติ

เมื่อว่าโดย **กาล** เป็น ปัจจุบัน อดีต อนาคต และกาลวิมุต

เมื่อว่าโดย **สัตติ** คือ อำนาจ มีอย่างเดียว คือ ชนกสัตติ ช่วยอุปการะให้ปัจจยุปบันธรรม เกิดขึ้น

📋 ปัญหาวารวิภังค์ แห่ง ปกตูปนิสสยบัจจัย

ในการแสดงปัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นต้น โดยตั้งบทไว้เป็น หลัก ๓ บทก่อน ซึ่งเรียกว่า บทหน้า คือ กุสลบท อกุสลบท อพยากตบท เป็นปัจจัยธรรม และจำแนก ปัจจยปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงแยกแต่ละวาระ มี ๓ บท ๙ วาระ ดังนี้ ก) กุสสบท มี ๓ วาระ กุสลปทาวสาน ในกุสลบท (n-n) ๒. อกุสลปทาวสาน ในกุสลบท (กุ - อกุ) ในกุสลบท (กุ-อัพ) ๓. อพยากตปทาวสาน ข) อกุสลบท มี ๓ วาระ ๔. อกุสลปทาวสาน ในอกุสลบท (อกุ **–** อกุ) ๕. กุสลปทาวสาน ในอกุสลบท (อกุ-กุ) ๖. อพุยากตปทาวสาน ในอกุสลบท (อกุ-อัพ) อพยากตบท มี ๓ วาระ ๗. อพยากตปทาวสาน ในอพยากตบท (อัพ – อัพ) ๘. กุสลปทาวสาน ในอพุยากตบท (อัพ - กุ)

ในอพุยากตบท (อัพ - อกุ)

	ปกตู	ปกตูปนิสสยปัจจัย					
	๓ บท ๙ วาระ						
	สุทธสังขเ	ยาวาระ = ๓:๓:๙	ກ				
	บท/วาระ	บท/วาระ กรณบท ปจ.					
9	η η.	Ø u	9				
le	กุ อกุ.	ମ	9				
ഩ	กุ อพฺ.	ดู นา	്ര				
હ	อกุ อกุ.	ମ୍ବ	9				
æ	อกุ กุ.	ମ	9				
වි	อกุ อพฺ.	ดู นา	്ര				
୍ଟ	อพฺ อพฺ.	Ŋ	9				
હ	อพฺ กุ.	ମ	9				
๙	อพฺ อกุ.	ମ୍ବ	9				
	รวมเป็น ๒ สภา	เคะ (-ตนเอง) ๑					

๙. อกุสลปทาวสาน

ก.) กุสลบท

- กุสลปทาวสาน ใน กุสลบท (กุ - กุ)

วิธิพระบาลี กุสโล ธมฺโม กุสลสฺส ธมฺมสฺส ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปฺจฺจโย.

กุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่กุศลธรรม ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

กุสโล ธมฺโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่
กุศลจิตตุปบาท ๒๐ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก (-อรหัตตมรรคจิต ๑)

กุสลสุส ธมฺมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ กุศลจิตตุปบาท 🖦

ปกตูปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปกตูปนิสสยปัจจัยอย่างเดียว ไม่มีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาช่วยอุปการะในคราวเดียวกันแต่ประการใด

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็นปกตูปนิสสยะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท กุสโล กุสลสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน จตุโวการภูมิ ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ อริยบุคคล ๗ (-พระอรหันต์)

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนะและอัปนาช่วนมโนทวารวิถี

- อกุสลปทาวสาน ใน กุสลบท (กุ - อกุ)

วิธิพระบาลี กุสโล ธมฺโม อกุสลสุส ธมฺมสุส ปกตูปนิสุสยปจฺจเยน ปฺจฺจโย.

กุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อกุศลธรรม ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

กุสโล ธมฺโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่ โลกียกฺศลจิตตปบาท ๑๗ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก

อกุสลสุส ธมุมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงบัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒

ปกตูปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห[่]งปกตูปนิสสยปัจจัยอย่างเดียว ไม่มีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาช่วยอุปการะในคราวเดียวกันแต่ประการใด

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็นปกตูปนิสสยะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท กุสโล อกุสลสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน จตุโวการภูมิ ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลเสกขบุคคล ๓

ว่าโดย วิถี 🕠 ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามชวนมโนทวารวิถี ฌานวิถี

๐ ธรรมที่เป็นบัจจยุปบัน เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามชวนมโนทวารวิถี

- อพฺยากตปทาวสาน ใน กุสลบท (กุ - อัพ)

วิธิพระบาลี กุสโล ธมฺโม อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส ปกตูปนิสฺสยปฺจฺจเยน ปฺจฺจโย.

กุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

้จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

กุสโล ธมฺโม - เป็นกัดดุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่

📩 กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก

อพุยากตสุส ธมุมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่

วิปากจิตตุปบาท ๓๖ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐

ปกตูปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปกตูปนิสสยปัจจัยเป็นพิเศษ

ในบรรดาอำนาจบัจจัยทั้ง ๒ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ ปกตูปนิสสยะ นานักขณิกกัมมะ เหล่านี้

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็นปกตูปนิสสยะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท กุสโล อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน จตุโวการภูมิ ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ อริยบุคคล ๘ ตามสมควร

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน วิถี ดังต่อไปนี้ คือ ปัญจทวารวิถี กามช่วนะ อัปปนาช่วนมโนทวารวิถี

หมายเหตุ: * มัคคจิตทั้ง ๔ อุปการะแก่ผลจิต ๔ ที่ในผลสมาบัตติวิถี (-มัคคานั้นตรผล)

อ้างอิงอนุวาทพระบาลีข้อ ๖ หนังสือหลักสูตรหน้า ๒๙๒

ข.) อกุสลบท

- อกุสลปทาวสาน ใน อกุสลบท (อกุ - อกุ)

วิธิพระบาลี อกุสโล ธมฺโม อกุสลสฺส ธมฺมสฺส ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.

อกุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อกุศลธรรม ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อกุสโล ธมุโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงบัจจัย อ.ธ.ได้แก่
อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก และทุพพละมีกำลังน้อย

อกุสลสุส ธมุมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒

ปกตูปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห[่]งปกตูปนิสสยบัจจัยอย[่]างเดียว ไม่มีบัจจัยอื่นๆ เข้ามาช่วยอุปการะในคราวเดียวกันแต[่]ประการใด

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็นปกตูปนิสสยะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท อกุสโล อกุสลสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน จตุโวการภูมิ ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลเสกขบุคคล ๓ ตามสมควร

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี

- กุสลปทาวสาน ใน อกุสลบท (อกุ - กุ)

วิธิพระบาลี อกุสโล ธมฺโม กุสลสฺส ธมฺมสฺส ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.

อกุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่กุศลธรรม ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อกุสโล ธมุโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก

กุสลสุส ธมุมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ กุศลจิตตุปบาท ๒๑

ปกตูปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปกตูปนิสสยปัจจัยอย่างเดียว ไม่มีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาช่วยอุปการะในคราวเดียวกันแต่ประการใด

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็นปกตูปนิสสยะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท อกุสโล กุสลสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน จตุโวการภูมิ ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ อริยบุคคล ๗ (-พระอรหันต์) ตามสมควร

ว่าโดย วิถี 🕠 ธรรมที่เป็นบัจจัย เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามชวนมโนทวารวิถี

o ธรรมที่เป็นปัจจยุปบัน เป็นไปใน กามช่วนะ อัปปนาช่วนมโนทวารวิถี

- อพฺยากตปทาวสาน ใน อกุสลบท (อกุ - อัพ)

วิธิพระบาลี อกุสโล ธมฺโม อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส ปกตูปนิสฺสยปฺจฺจเยน ปฺจฺจโย.

อกุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อกุสโล ธมุโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก

อพุยากตสุส ธมุมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่

วิปากจิตตุปบาท ๓๖ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐

ปกตูปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปกตูปนิสสยปัจจัยเป็นพิเศษ

ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๒ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ

ปกตูปนิสสยะ นานักขณิกกัมมะ เหล่านี้

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็นปกตูปนิสสยะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อกุสโล อพฺยากตสฺส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน จตุโวการภูมิ ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนะ และอัปปนาช่วนมโนทวารวิถี

ค.) อพุยากตบท

- อพุยากตปทาวสาน ใน อพุยากตบท (อัพ - อัพ)

วิธิพระบาลี อพฺยากโต ธมฺโม อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส ปกตูปนิสฺสยปฺจฺจเยน ปฺจฺจโย.

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อพฺยากโต ธมฺโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่
วิปากจิตตุปบาท ๓๖ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก

อพุยากตสุส ธมุมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่

วิปากจิตตุปบาท ๓๖ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐

ปกตูปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปกตูปนิสสยปัจจัยอย่างเดียว

ไม่มีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาช่วยอุปการะในคราวเดียวกันแต่ประการใด

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็นปกตูปนิสสยะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน จตุโวการภูมิ ปัญจโวการภูมิ ตามสมควร

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔ ตามสมควร

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนะ และอัปปนาช่วนมโนทวารวิถี

- กุสลปทาวสาน ใน อพฺยากตบท (อัพ - กุ)

วิธิพระบาลี อพฺยากโต ธมฺโม กุสลสฺส ธมฺมสฺส ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่กุศลธรรม ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อพุยากโต ธมฺโม - เป็นกัดตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัย อ.ธ.ได้แก่

วิปากจิตตุปบาท ๓๕ หรือ ๓๖ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก (-อรผ.)

กุสลสุส ธมุมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงบัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ กุศลจิตตุปบาท ๒๑

ปกตูปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห[่]งปกตูปนิสสยบัจจัยอย[่]างเดียว ไม่มีบัจจัยอื่นๆ เข้ามาช่วยอุปการะในคราวเดียวกันแต[่]ประการใด

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็นปกตูปนิสสยะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต กุสลสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน จตุโวการภูมิ ปัญจโวการภูมิ ตามสมควร

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ อริยบุคคล ๘

ว่าโดย วิถี เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนะ และอัปปนาช่วนมโนทวารวิถี

- อกุสลปทาวสาน ใน อพฺยากตบท (อัพ - อกุ)

วิธิพระบาลี อพุยากโต ธมฺโม อกุสลสุส ธมฺมสุส ปกตูปนิสุสยปจฺจเยน ปฺจฺจโย.

อพยากตธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อกุศลธรรม ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อพุษากโต ธมุโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงบัจจัย อ.ธ.ได้แก่

โลกียวิปากจิตตุปบาท ๓๒ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก

อกุสลสุส ธมุมสุส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒

ปกตูปนิสุสยปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่งปกตูปนิสสยบัจจัยอย่างเดียว ไม่มีบัจจัยอื่นๆ เข้ามาช่วยอุปการะในคราวเดียวกันแต่ประการใด

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็นปกตูปนิสสยะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท อพุยากโต อกุสลสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน จตุโวการภูมิ ปัญจโวการภูมิ

ว่าโดย บุคคล เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔

ว่าโดย วิถี 🕠 ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามชวนมโนทวารวิถี ฌานวิถี

๐ ธรรมที่เป็นปัจจยุปบัน เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามช่วนมโนทวารวิถี

🗋 สุทธสังขยาวาระ

๓าราง แสดงการทาอำนาจบัจจัยในปัญหาวารวิภังค์ แท่ง ปกตูปนิสสยบัจจัย

วาระ	บัจจัย → บัจจยุปบัน	9	นา	รวม
๑. กุ-กุ	กุศลจิตตุปบาท ๒๐ (-อรม) ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก	9	-	9
	→ กุศลจิตตุปบาท ๒๑			
๒. กุ-อกุ	โลกียกุศลจิตตุปบาท ๑๗ ที่เป็นพลวะที่มีกำลังมาก	9	-	9
	→ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒			
๓. กุ-ฮัพ	กุศลจิตตุปบาท ๒๑ ที่เป็นพลวะที่มีกำลังมาก	9	9	ල
	→ วิบาก ๓๖ กิริยา ๒๐ จิตตุปบาท (-มัคคานั้นตรผล)			
๔. อกุ-อกุ	อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก และทุพพละมีกำลังน้อย	9	-	9
	→ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒			
๕. อกุ-กุ	อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะที่มีกำลังมาก	9	_	9
	→ กุศลจิตตุปบาท ๒๑			
๖. อกุ-อัพ	อกุศลจิตตุปบาท ๑๒ ที่เป็นพลวะที่มีกำลังมาก	9	9	ල
	→ วิบากจิตตุปบาท ๓๖ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐			
๗. อัพ-อัพ	วิปากจิตดุปบาท ๓๖ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ รูป ๒๘ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก	9	-	9
	→ วิบากจิตตุปบาท ๓๖ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐			
๘. อัพ-กุ	วิปากจิตดุปบาท ๓๕ หรือ ๓๖ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ รูป ๒๘	9	_	9
	ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก (-อรทัตตผล)			
	→ กุศลจิตตุปบาท ๒๑			
๙. อัพ-อกุ	โลกียวิปากจิตตุปบาท ๓๒ กิริยาจิตตุปบาท ๒๐ รูป ๒๘	9	-	9
	ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก			
	→ อกุศลจิตตุปบาท ๑๒			

สรุปจำนวนสุทธบทแห่ง ปกตูปนิสสยบัจจยบัญหาวาระ ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๙ ประเภทด้วยกัน คือ						
๑.) กุสลบท	9.)	กุสโล	กุสลสฺส	ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.		
	હ.)	กุสโล	อกุสลสฺส	ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.		
	ണ.)	กุสโล	อพุยากตสุส	ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.		
๒.) อกุสลบท	æ.)	อกุสโล	อกุสลสุส	ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.		
	æ.)	อกุสโล	กุสลสุส	ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.		
	b.)	อกุสโล	อพุยากตสุส	ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.		
๓.) อพุยากตบท	හ.)	อพฺยากโต	อพุยากตสุส	ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.		
	ಡ.)	อพฺยากโต	กุสลสุส	ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.		
	જ.)	อพุยากโต	อกุสลสุส	ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.		

🗋 ปกตูปนิสสยปัจจยสภาคะ

ปัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับปกตูปนิสสยบัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มีปัจจัยเดียว คือ นานักขณิกกัมมะ

(มีการแสดงถึงการประกอบของนานักขณิกกัมมะในปัญหาวาระวิภังค์ ข้อ ๓. กุ-อัพ และข้อ ๖. อกุ-อัพ)

🗅 ตาราง แสดงความแตกต่างขององค์ธรรม ณู รู ดู

วาระ	อารัมมณู. (อารมณ์)		อารัมมณู. (อารมณ์) อนันตรู. (ดับ. → เกิด)		ปกตู. (ดำเนินไป / เคลื่อนไป)		รวม อ.ธ.	
	[น่า-ฝฝนนยย.กก. →	เป็นผู้-ฝฝนนยย.ลล.]	[1	าก. → สล.]	[ที่เป็นพ	ลวะ กก. → ลล.]		
๑. กุ-กุ	บ้าต๐ (-อะหา) →	• ม.กุ.๘	โลกียกุ.๑๗ (-ช.ท้าย)	→ กุ๋.๒๑ (-ช.แรก)	กุ.๒๐ (-อรม.)	→ ป่ . ๒๑	กุ.๒๐ (-อรม.)	→ ป์•ติ๏
๒. กุ-อกุ	โลกียกุ.๑๗ →	• โลภ.๘	- (กุ. ไม่เกิดติดต่อกับ อกุ	.)	โลกียกุ.๑๗	→ @nॄ.⊚๒	โลกียกุ.๑๗	→ gij•@pa
๓. กุ-อัพ	อรม. →	• ม.กิ.สํ.๔	บ์•คอ (ภะหมุ่าล)	→ ณ.๓, ม.วิ.๘, มหัค.วิ.๙, ผ.๔	ป่"ตอ	→ วี.๓๖, กี.๒๐	ปุ๋-๒๑	→ วิ.๓๖ กิ.๒๐
๔. อกุ-อกุ	โลภ.๘ →	• โลภ.๘	อกุ.๑๒ (-ช.ท้าย)	→ อบุ๋.๑๒ (-ช.แรก)	อกุ.๑๒ (พล. ทุพล.) กเ	า. → อกุ.๑๒ สส.	gป ้ •อต	→ gij•@pa
๕. อกุ-กุ	- (เสช ไม่มี อกุ.เป็นปัจจัย)		-		อกุ.๑๒ (พล.) กก.	→ กุ.๒๑ สส.	ียบ ้า อต	→ ป์•ต๏
๖. อกุ-อัพ	-		อบ่าอด (สหรณุ่มฤ)	→ ณ.๓, ม.วิ.๘, มหัค.วิ.๙	อกุ.๑๒ (พล.) กก.	→ วิ.๓๖, กิ.๒๐ สส.	gป ้ •อต	→ วิ.๓๖ กิ.๒๐
๗. อัพ-อัพ	อรผ., นิพพาน →	ง ม.กิ.ส์.๔, ผล.๔	วิ.๓๖, กิ.๒๐(-จุติ.อรผ.)	→ วิ.๓๖, กิ.๒๐(+จุติ.อรผ.)	ີ້ . ຫ່ອງ ກີ້ . ໝ່ວງ	→ ີ່ຈີ.ຫອ _ງ ຖື.ໝ໐	วิ.๓๖, กิ.๒๐,	→ วิ.๓๖ กิ.๒๐
					ହୁଧ ๒๔		รูป ๒๘, นิพพาน	
๘. อัพ-กุ	ผต.๓, นิพพาน →	• ม.กุ.สํ.๔, มรรค ๔	โวฎ./มโน.	→ ม.กุ.๘ (ขณะที่ ๑)	วิ.๓๕/๓๖, กิ.๒๐,	→ Ú•@	วิ.๓๕/๓๖, กิ.๒๐,	→ IJ•po
					រ៊ូវ ២៤		รูป ๒๘, นิพพาน	
๙. อัพ-อกุ	อิฎฐ.๑๘, โสกียวิ.๓๑ →	• โลภ.๘	โวฎ./มโน.	→ อีบ์•อต (สเทะผู _้ อ)	โลกียวิ.๓๒/๓๖,	→ @1 1. @\@	ີ່ າ.ຫາ/ຫ່ອ, ຖື.ໝ໐,	→ gij•@pa
	(-ทุ.กาย), กิ.๒๐				กิ.๒๐, รูป ๒๘		รูป ๒๔	

^{*} ๓๒, ๓๕ ของตน ๓๖ ของผู้อื่น

] วจนัดถะและคำอธิบายในปกตูปนิสสยบัจจัย (น.๓๘๗)

วจนัตถะ

สุฎฐ กรียิตุถาติ = ปกโต.

เหตุธรรมที่ได้ทำมาแล้วด้วยดีนั้น ชื่อว่า **ปกต.**

ปกโต อุปนิสุสโยติ = ปกตูปนิสุสโย.

เหตุธรรมอันเป็นที่อาศัย มีกำลังแรงกล้าที่ได้ทำมาแล้วด้วยดีนั้น ชื่อว่า ปกตูปนิสสยปัจจัย.

(อถวา) อารมุมณานนุตเรทิ อสมิสุโส ทุตฺวา ปกติยาเยว อุปนิสุสโยติ = ปกตูปนิสุสโย.

อีกอย่างหนึ่ง เหตุธรรมอันเป็นที่อาศัย ที่มีกำลังแรงกล้าด้วยอำนาจสภาวะของตนเองเท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องด้วยอำนาจอารัมมณปัจจัยและอนันตรบัจจัย ชื่อว่า **ปกตูปนิสสยบัจจัย.**

ตามวจนัตถะของปกตูปนิสสยปัจจัย ที่ได้แสดงมาแล้วนี้ ข้อที่ว่า เหตุธรรมที่ได้ทำมาแล้วด้วยดีนั้น คำว่า " **เหตุธรรม** " นี้มีอยู่ ๒ อย่าง คือ

๑.) อุปปาทิตเหตุ หมายถึง เหตุธรรม คือ

กุศลธรรมอันมีศรัทธา เป็นต้น อกุศลธรรมอันมีราคะ เป็นต้น และอพยากตธรรมอันมีทุกข์กาย และสุขกาย เป็นต้น ที่ตนได้กระทำมาแล้วนั้นย่อมให้ผล แก่ผู้กระทำตามสมควรแก่การกระทำ นั้นๆ เรียกว่า อุปปาทิตเหตุ หรือ อุปปาทิตปกตเหตุ

๒.) **อุปเสวิตเหตุ** หมายถึง เหตุธรรม คือ

กุศลธรรมก็ดี อกุศลธรรมก็ดี ที่คนอื่นได้กระทำแล้วนั้น ตนเก็บเอามาคิดนึก หรือความสุขกาย ความทุกข์กายของคนอื่นที่เกิดขึ้นนั้น ตนก็เก็บเอามาคิดพิจารณาแล้วก่อให้เกิดผลคือ เป็นกุศล อกุศลและอพยากตตามสมควร และอุตุ คือ ความเย็นความร้อนก็ดี อาหารต่างๆ ก็ดี ที่อยู่ที่ อาศัยก็ดี บุคคลต่างๆ มีอุปัชณาย์ อาจารย์ บิดา มารดา บุตร ธิดา สหาย เหล่านี้ก็ดี ที่ตนกำลัง เกี่ยวข้องอยู่ทำให้เกิดกุศล อกุศล และอพยากตขึ้นได้ตามสมควร ในสันดานของตน เช่นนี้ เรียกว่า อุปเสวิตเหตุ หรือ อุปเสวิตปกตเหตุ

เหตุธรรมทั้ง ๒ ประการนี้ ย่อมเป็นที่อาศัยที่มีกำลังแรงกล้าแก่ปัจจยุปบันธรรมทั้งหลาย อันได้แก่ กุศล อกุศล อพยากตะ ฉะนั้นจึงได้ชื่อว่า เป็น ปกดูปนิสสยปัจจัย

อีกประการหนึ่งที่ได้ชื่อว่า ปกตูปนิสสยบัจจัย ก็เพราะว่าเหตุธรรมซึ่งเป็นบัจจัยธรรมในที่นี้ อำนาจโดยสภาวะของตนเองไม่ได้เกี่ยวข้องด้วยอำนาจของอารัมมณบัจจัยและอนันตรบัจจัย ดังมีบาสีในปัฎฐานอรรถกถาแสดงไว้ดังนี้ คือ

ปกตยาเยวาติ อารมุมณานนุตเรทิ อสมิสุโสติ อตุโถ.

แปลว่า คำว่า โดยปกติ หมายความว่า ไม่เจือด้วยอารัมมณปัจจัย และอนันตรปัจจัย.

อนึ่งในบรรดาปัจจัย ๒๔ ปกตูปนิสสยบัจจัย พระองค์ทรงแสดงกว้างขวางมากกว่าปัจจัยอื่นๆ บัจจัยธรรมที่ให้เป็นที่เกิดบัจจยุปบันธรรมก็มีมากกว่าบัจจัยอื่นๆ ฉะนั้น ปกตูปนิสสยบัจจัย นี้จึงได้ชื่อว่า มหาปเทสบัจจัย หมายความว่า เป็นบัจจัยที่กว้างขวางมาก

ดังมีบาลี ในอภิธัมมัตถวิภาวนีฎีกาและอภิธัมมวตารฎีกาแสดงไว้ว่า

ปจุจยมหาปเทโส เหส, ยทิท์ ปกตูปนิสฺสโย.

แปลว่า ปกตูปนิสสยบัจจัย นี้แหละ เรียกว่า บัจจัยมหาปเทส.

อนุวาทพระบาลี แห่งปกตูปนิสสยชาติ

ก. กุสลบท

- ๑.) สทุธ์ อุปนิสุสาย ทาน เทติ สีล สมาทิยติ อุโปสถกมุม ข้อ ๑-๑๑ กุ-กุ (น.๒๔๗)
 กโรติ ณาน อุปุปาเทติ วิปสุสน อุปุปาเทติ มคุค อุปุปาเทติ
 อภิญญ์ อุปุปาเทติ สมาปตุตี อุปุปาเทติ.
 - บุคคลใดอาศัยศรัทธาคือความเชื่อคุณของพระรัตนตรัย กรรมและผลของกรรมโลกนี้โลกหน้า เป็นต้น แล้วให้ทาน สมาทานศีล รักษาอุโบสถ ให้ฌาน วิบัสสนาญาณ มรรค อภิญญา สมาบัติ เกิดขึ้น. [ม.กฺ.๘ → กฺ.๒๑]
- สิล สุด จาค ปญญ่ อุปนิสุสาย ทาน เทติ สีล สมาทิยติ อุโปสถกมุม กโรติ ณาน อุปุปาเทติ วิปสุสน อุปุปาเทติ มคุค อุปุปาเทติ อภิญญ์ อุปุปาเทติ สมาปตุดี อุปุปาเทติ.

บุคคลใดอาศัยศีล ได้เห็น ได้ยิน บริจาคและความรู้ แล้วให้ทาน สมาทานศีล รักษาอุโบสถ ให้ฌาน วิปัสสนาญาณ มรรค อภิญญา สมาบัติ เกิดขึ้น. [ม.กุ.๘ → กุ.๒๑]

(น.๒๘๘)

๓.) สทุธา สีลํ สุตํ จาโค ปญุญา สทุธาย สีลสุส สุตสุส จาคสุส ปญุญาย ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

ศรัทธา ศีล สุตะ จาคะ ปัญญา เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ศรัทธา ศีล สุตะ จาคะ ปัญญา ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย. [ม.กุ.๘ → ม.กุ.๘]

๔.) ปรมสุส ฌานสุส ปริกมุม์ ปรมสุส ฌานสุส,
ทุติยสุส ฌานสุส ปริกมุม์ ทุติยสุส ฌานสุส,
ตติยสุส ฌานสุส ปริกมุม์ ตติยสุส ฌานสุส,
จตุตุถสุส ฌานสุส ปริกมุม์ จตุตุถสุส ฌานสุส,
อากาสานญจายตนสุส ปริกมุม์ อากาสานญจายตนสุส,
วิญญานญจายตนสุส ปริกมุม์ วิญญานญจายตนสุส,
อากิญจญญายตนสุส ปริกมุม์ อากิญจญญายตนสุส,
เนวสญญานาสญญายตนสุส ปริกมุม์ เนวสญญานาสญญายตนสุส,
ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

ปริกรรมคือภาวนาที่เกิดก่อนปฐมฌาน ทุติยฌาน ตติยฌาน จตุตถฌาน อากาสานัญจายตนฌาน วิญญาณัญจายตนฒาน อากิญจัญญายตนฌาน เนวสัญญานาสัญญายตนฌาน เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ปฐมฌาน ทุติยฌาน ตติยฌาน จตุตถฌาน อากาสานัญจายตนฌาน วิญญาณัญจายตนฌาน อากิญจัญญายตนฌาน เนวสัญญานาสัญญายตนฌาน โดยเฉพาะๆ ตัวยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย. [ม.กุ.๘ → มหัค.กุ.๙]

- ๕.) ปรมํ ณานํ ทุติยสฺส ณานสฺส, ทุติยํ ณานํ ตติยสฺส ณานสฺส,
 ๓ติยํ ณานํ จตุตฺถสฺส ณานสฺส, จตุตฺถํ ณานํ อากาสานญฺจายตนสฺส,
 อากาสานญฺจายตนํ วิญฺญานญฺจายตนสฺส, วิญฺญานญฺจายตนํ อากิญฺจญฺญายตนสฺส
 ปฐมณาน ทุติยฌาน ๓ติยฌาน จตุตถฌาน อากาสานัญจายตนฒาน
 วิญฺญาณัญจายตนฌาน อากิญฺจัญญายตนฌาน เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
 แก่ทุติยฌาน ๓ติยฌาน จตุตถฌาน อากาสานัญจายตนฌาน
 วิญฺญาณัญจายตนฌาน อากิญฺจัญญายตนฌาน เนวสัญญานาสัญญายตนฌาน
 ตามลำดับ ด้วยอำนาจปกตฺปนิสสฺยปัจจัย. [มหัด.กฺ๘(-เนว.กฺ) → มหัด.กฺ๘(-ปฐม.)]
- กิพุพสุส จกุขุสุส ปริกมุม กิพุพสุส จกุขุสุส,
 กิพุพาย โสตธาตุยา ปริกมุม กิพุพาย โสตธาตุยา,
 อิทธิวิธณาณสุส ปริกมุม อิทธิวิธณาณสุส,
 เจโตปริยณาณสุส ปริกมุม เจโตปริยณาณสุส,
 ปุพุเพนิวาสานุสุสติณาณสุส ปริกมุม ปุพุเพนิวาสานุสุสติณาณสุส,
 ยถากมุมูปคณาณสุส ปริกมุม ยถากมุมูปคณาณสุส,
 อนาคต์สณาณสุส ปริกมุม อนาคต์สณาณสุส ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
 ปริกรรมคือภาวนาที่เกิดก่อน ทิพพจักขุ ทิพพโสตะ อิทธิวิธญาณ เจโตปริยญาณ
 ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ ยถากัมมูปคญาณ อนาคตังสญาณ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
 แก่ทิพพจักขุ ทิพพโสตะ อิทธิวิธญาณ เจโตปริยญาณ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ
 ยถากัมมูปคญาณ อนาคตังสญาณ โดยเฉพาะๆ
 ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย. [ม.กุ.๘ → กุ.ภิ.๑ (จัก โส อิ เจ ปุ ย อ)]

ทิพพจักขุ ทิพพโสตะ อิทธิวิธญาณ เจโตปริยญาณ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ ยถากัมมูปคญาณ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ทิพพโสตญาณ อิทธิวิธญาณ เจโตปริยญาณ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ ยถากัมมูปคญาณ อนาคตังสญาณ ตามลำดับ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย. [กุ.ภิ.๑ → กุ.ภิ.๑]

(น.๒๘๙)

 ជ.)
 ปรมสุส มคุคสุส ปริกมุม ปรมสุส มคุคสุส,

 ทุติยสุส มคุคสุส ปริกมุม ทุติยสุส มคุคสุส,

 ตติยสุส มคุคสุส ปริกมุม ตติยสุส มคุคสุส

 จตุตุถสุส มคุคสุส ปริกมุม จตุตุถสุส มคุคสุส

 ปกตูปนิสุสยปจาเยน ปจุจโย.

ปริกรรม คือ ภาวนาที่เกิดก่อน โสดาปัตติมรรค สกทาคามิมรรค อนาคามิมรรค อรหัตตมรรค เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่โสดาปัตติมรรค สกทาคามิมรรค อนาคามิมรรค อรหัตตมรรค โดยเฉพาะๆ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย. [ม.ก.๘ → ม.๔]

त्री भन्ति गृषिधत्व भन्नत्व, गृषिध भन्ति णषिधत्व भन्नत्व,
 णषिध भन्ति वण्नत्व्व भन्नत्व ปก

त्रीध भन्ति वण्नत्व्व भन्नत्व

โสดาปัตติมรรค สกทาคามิมรรค อนาคามิมรรค เป็นปัจจัยชั่วยอุปการะ แก่สกทาคามิมรรค อนาคามิมรรค อรหัตตมรรค ตามลำดับ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย. [มต.๓ → มบ.๓]

๑๐.) เสกุขา มคฺคํ อุปนิสุสาย อนุปปนุนํ สมาปตฺตึ อุปปาเทนฺติ อุปปนุนํ สมาปซฺชนฺติ,
 สงฺขาเร อนิจฺจโต ทุกฺชโต อนตฺตโต วิปสฺสนฺติ.

พระเสกขบุคคลทั้งหลาย อาศัยมรรคที่ตนได้แล้ว ทำฌานสมาบัติที่ยังไม่เกิดให้เกิด เมื่อฌานเกิดแล้วก็เข้าฌานที่ได้ทำสำเร็จแล้วด้วยการอธิษฐาน ผลเสกขบุคคลทั้งหลาย พิจารณาสังขารธรรมรูปนาม โดยความเป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา. [ม๓.๓ → มทัค.กุ.๙] ๑๑.) มคุโค เสกุขานํ อตุถปฏิสมุภิทาย ธมุมปฏิสมุภิทาย นิรุตุติปฏิสมุภิทาย
 ปฏิภาณปฏิสมุภิทาย รานารานโกสลุลสุส ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
 มรรคของผลเสกขบุคคลทั้ง ๓ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
 แก่อัตถปฏิสัมภิทา (ปัญญาแตกฉานเนื้อความพระไตรปิฎก)
 ธรรมปฏิสัมภิทา (ปัญญาแตกฉานในธรรมภาษามคธ บาลี ไวยากรณ์)
 นิรุตฺติปฏิสัมภิทา (ปัญญาแตกฉานในภาษาต่างๆ)
 ปฏิภาณปฏิสัมภิทา (ปัญญาแตกฉานทั้ง ๓ ประการดังที่กล่าวแล้วนี้) และความฉลาดในเทตุที่สมควรและไม่สมควร ด้วยอำนาจปกตปนิสสุยบัจจัย. [ม๓.๓ → ปฏิสัมภิทา ๔ (ม.ก.สํ.๔)]

๑๓.) สทุธา สีส์ สุต์ จาโค ปญุญา ราคสุส โทสสุส โมทสุส มานสุส ทิฎุริยา ปตุถนาย ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

ศรัทธา ศีล สุตะ จาคะ ปัญญา เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ราคะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฏฐิ และโลภะที่มีสภาพปรารถนาภวสมบัติ โภคสมบัติ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

 ๑๔.)
 สทธ์ อุปนิสุสาย อตฺตานํ อาตาเปติ ปริตาเปติ ปริยิฎุริมูลท์ ทุกฺงํ ปจฺจนุโภติ,
 (น.๒๙๑)

 สีสํ สุตํ จาคํ ปณฺณํ อุปนิสฺสาย อตฺตานํ อาตาเปติ ปริตาเปติ
 ปริยิฎฺริมูลทํ ทุกฺงํ ปจฺจนุโภติ.
 (ง้อ.๑๔-๑๙, กุ-อัพ)

บุคคลใดอาศัยศรัทธา ศีล สุตะ จาคะ ปัญญาของตนแล้ว ย่อมทำความเดือดร้อนที่ยังไม่เกิดให้เกิด ที่เกิดแล้วก็ให้เกิดมากขึ้น และต้องเสวยทุกข์ทางกายด้วยการแสวงหาเป็นมูลเป็นสาเหตุ.

๑๕.) สทุธา สีลํ สุตํ จาโค ปญุญา กายิกสุส สุขสุส กายิกสุส ทุกุขสุส ผลสมาปตุติยา ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

ศรัทธา ศีล สุตะ จาคะ ปัญญา เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ความสุขกาย ความทุกข์กาย และผลสมาบัติ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย. ๑๖.) กุสล์ กมุม์ วิปากสุส ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

(ข้อ.๑๔-๑๙, กุ-อัพ) (น.๒๙๑)

(น.๒๙๒)

กุศลกรรม ๒๑ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
แก่กุศลวิบาก ๒๙ นามขันธ์ ๔ (ตามอภิธรรมนัย) หรือกุศลวิบากและกุศลกัมมชรูป (ตามสุดตันตนัย)
ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

๑๗.) อรทา มคุศ อุปนิสุสาย อนุปุปนุน กิริยาสมาปตฺตึ อุปุปาเทติ อุปุปนุน สมาปซุชติ, สงุขาเร อนิจุจโต ทุกุขโต อนตฺตโต วิปสุสติ.

พระอรทันต์อาศัยอรทัดตมรรคที่ดนได้แล้ว ทำณานสมาบัติที่ยังไม่เกิดให้เกิด เมื่อฌานเกิดแล้วก็เข้าฌานที่ได้ทำสำเร็จมาแล้ว ด้วยการอธิษฐาน พระอรทันต์พิจารณาสังขารธรรม รูปนามโดยความเป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา.

๑๘.) มคุโค อรทโต อตุถปฏิสมุภิทาย ธมุมปฏิสมุภิทาย นิรุตุติปฏิสมุภิทาย ปฏิภาณปฏิสมุภิทาย รานารานโกสลุลสุส ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

อรหัตตมรรคของพระอรหันต์ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
แก่อัตถปฏิสัมภิทา (ปัญญาแตกฉานเนื้อความพระไตรปิฎก)
ธัมมปฏิสัมภิทา (ปัญญาแตกฉานในธรรมภาษามคธ บาลี ไวยากรณ์)
นิรุตติปฏิสัมภิทา (ปัญญาแตกฉานในภาษาต่างๆ)
ปฏิภาณปฏิสัมภิทา (ปัญญาแตกฉานทั้ง ๓ ประการดังที่กล่าวแล้วนี้)
และความฉลาดในเหตุที่สมควรและไม่สมควร ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

๑๙.) มคุโค ผลสมาปตฺติยา ปกตูปนิสุสยปจฺจเยน ปจฺจโย.

มรรค เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ผลสมาบัติ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย. [ม.๔ → ผ.๔ (ท่าง)]

ง. อกุสลบท

๑.) ราค์ อุปนิสุสาย ปาณ์ หนติ, อทินุน์ อาทิยติ, มุสา ภณติ, ข้อ ๑-๑๑ อกุ-อกุ (น.๒๙๓) ปีสุณํ ภณติ, ผรุสํ ภณติ, สมุนํ ปลปติ, สนุธึ ฉินุทติ, นิลุโลปํ หรติ, เอกาคาริกํ กโรติ, ปริปนุเถ ติฎุรติ, ปรทารํ ครุฉติ, คามมาตํ กโรติ, นิคมมาตํ กโรติ, มาตรํ ชีวิตา โวโรเปติ, ปีตรํ ชีวิตา โวโรเปติ, อรหนุตํ ชีวิตา โวโรเปติ, ทุฎเรน จิตฺเตน ตถาคตสฺส โลหิตํ อุปฺปาเทติ, สงุมํ ภินุทติ.

บุคคลใดอาศัยราคะแล้ว
ทำการฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ กล่าวคำเท็จ กล่าวคำส่อเสียด กล่าวคำหยาบ กล่าวคำเพ้อเจ้อ
ตัดช่อง ย่องเบา ลอบขโมยขึ้นบ้าน คอยดักปล้นตาม ทางสี่แยกสามแยก เป็นชู้กับภรรยาผู้อื่น
เผาหมู่บ้าน เผานิคมจังหวัด ทำร้ายมารดาจนถึงสิ้นชีวิต ทำร้ายบิดาจนถึงสิ้นชีวิต
ทำร้ายพระอรหันต์จนถึงสิ้นชีวิต กระทำพระโลหิตของพระตถาคตให้ห้อด้วยใจประทุษร้าย
ทำลายพระสงฆ์ให้แตกกัน. [โลภ → อกุ.๑๒]

- ๒.) โทส์, โมท์, มานํ, ทิฎจึ, ปตุถนํ อุปนิสุสาย ปาณํ หนติ ๆ เป ๆ สงฺฆํ ภินฺทติ.
 บุคคลใดอาศัยโทสะ โมหะ มานะ ทิฎฐิ และโลภะที่มีสภาพปรารถนา ภวสมบัติ โภคสมบัติแล้ว ทำลายฆ่าสัตว์ ๆลๆ ทำลายสงฆ์ให้แตกกัน. [อกฺ๑๒ → อกฺ๑๒]
- m.) ราโค โทโส โมโท มาโน ทิฎจิ ปตุถนา ราคสุส โทสสุส โมทสุส มานสุส ทิฎจิยา ปตุถนาย ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

ราคะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฎฐิ และความปรารถนา เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ราคะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฎฐิ และความปรารถนา ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

๔.) ปาณาติปาโต ปาณาติปาตสุส, อทินุนาทานสุส, กาเมสุมิจุฉาจารสุส, มุสาวาทสุส, ปิสุณาย วาจาย, ผรุสาย วาจาย, สมุผปุปลาปสุส, อภิชุณาย, พยาปาทสุส, มิจุฉาทิฏุจิยา ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย. การฆ่าสัตว์ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่การฆ่าสัตว์ สักทรัพย์ ประพฤติผิดกาม กล่าวคำเท็จ กล่าวคำส่อเสียด กล่าวคำหยาบ กล่าวคำเพ้อเจ้อ การเพ่งเล็งอยากได้ ทรัพย์สมบัติของผู้อื่น ความพยาบาท ความเห็นผิด ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

- ๕.) อทินุนาทาน อทินุนาทานสุส, กาเมสุมิจุฉาจารสุส, มุสาวาทสุส, (น.๒๙๔) ปีสุณาย วาจาย, ผรุสาย วาจาย, สมุนปุปลาปสุส, อภิชุณาย, พยาปาทสุส, มิจุฉาทิฏจิยา, ปาณาติปาตสุส ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย. อทินนาทาน เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่อทินนาทาน กาเมสุมิจฉาจาร มุสาวาท ปิสุณาวาจา ผรุสวาจา สัมผับปลาป อภิชณา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ และปาณาติบาต ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย. ทุจริตที่เหลือ ๘ เป็นมูละตามลำดับ ทุจริตทั้ง ๑๐ เป็นมูลี ก็คงแสดงไปในทำนองเดียวกันกับ ที่แสดงมาแล้วนี้ การแสดงความเป็นมละ มลี ในทจริต ๑๐ นี้ ชื่อว่า พัทธจักกะ
- ๖.) มาตุมาติกมุม มาตุมาติกมุมสุส, ปีตุมาติกมุมสุส, อรทนุตมาติกมุมสุส, รุหิตุปุปาทกมุมสุส, สงุมเภทกมุมสุส, นิยตมิจุฉาทิฏุจิยา ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย. มาตุมาตกรรม เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่มาตุมาต ปิตุมาต อรหันตมาต โลหิตตุปบาท สังมเภท และนิยตมิจฉาทิฏุฐิ อย่างใดอย่างหนึ่ง ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.
- สงุมเภทกมุมสุส, นิยตมิจุฉาทิฏจิยา มาตุมาติกมุมสุส
 ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
 ปิตุมาตกรรม เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
 แก่ปิตุมาต อรทันตมาต โลหิตตุปบาท สังฆเภท นิยตมิจฉาทิฏฐิ และมาตุมาต ตัวยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

ปิตุฆาติกมุมํ ปิตุฆาติกมุมสุส, อรทนุตฆาติกมุมสุส, รุทิตุปุปาทกมุมสุส,

๔.) อรหนุดมาติกมุมํ อรหนุดมาติกมุมสุส, รุหิตุปุปาทกมุมสุส, สงุมเภทกมุมสุส, นิยตมิจุฉาทิฏุจิยา, มาตุมาติกมุมสุส, ปิตุมาติกมุมสุส ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย. อรหันตมาตกรรม เป็นบัจจัยช่วยอุปการะ แก่อรหันตมาต โลหิตตุปบาท สังมเภท นิยตมิจฉาทิฏฐิ มาตุมาต ปิตุมาต ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

- ๔.) รุทิตุปุปาทกมุม รุทิตุปุปาทกมุมสุส, สงุมเภทกมุมสุส, นิยตมิจุฉาทิฏุริยา, มาตุมาติกมุมสุส, ปีตุมาติกมุมสุส, อรทนุตมาติกมุมสุส ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย. โลหิตตุปบาทกรรม เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่โลหิตตุปบาท สังมเภท นิยตมิจฉาทิฏฐิ มาตุมาต ปิตุมาต อรหันตมาต ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.
- ๑๐.) ส่งุมเภทกมุม ส่งุมเภทกมุมสุส, นิยตมิจุฉาทิฎจิยา, มาตุมาติกมุมสุส,
 ปิตุมาติกมุมสุส, อรหนุตมาติกมุมสุส, รุหิตุปุปาทกมุมสุส
 ปกตูปนิสสยปจุจเยน ปจุจโย.
 สังฆเภทกรรม เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
 แก่สังฆเภทกรรม นิยตมิจฉาทิฎฐิ มาตุมาต ปิตุมาต อรหันตมาต โลหิตตุปบาท ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.
- ราค์ โทส์ โมท์ มาน์ ทิฎริ ปตุถน์ อุปนิสสาย, ทาน์ เทติ, สีส์ สมาทิยติ, (น.๒๙๖)
 อุโปสถกมุม์ กโรติ, ฌาน์ อุปุปาเทติ, วิปสุสน์ อุปุปาเทติ, มคฺคํ อุปุปาเทติ,
 อภิญณ์ อุปุปาเทติ, สมาปตฺตึ อุปุปาเทติ. (ข้อ.๑๒-๑๕, อกุ-กุ)
 บุคคลใดอาศัยราคะโทสะโมทะ มานะ ทิฎฐิ และโลภะที่มีสภาพปรารถนา ภวสมบัติ โภคสมบัติ แล้วให้ทาน สมาทานศีสรักษาอุโบสถ ให้ฌานวิปัสสนาญาณ มรรค อภิญญาและสมาบัติเกิดขึ้น.
- ๑๓.) ราโค โทโส โมโท มาโน ทิฎริ ปตุถนา สทุธาย สีลสุส สุตสุส จาคสุส ปญุญาย
 ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
 ราคะ โทสะ โมทะ มานะ ทิฎฐิ และโลภะที่มีสภาพปรารถนา ภวสมบัติ โภคสมบัติ
 เป็นปัจจัยช่วยอปการะ แก่ศรัทธา ศีล สตะ จาคะ ปัญญา ด้วยอำนาจปกตุปนิสสยปัจจัย.

๑๔.) ปาณ์ หนุตฺวา, อทินฺน์ อาทิยิตฺวา, มุสา ภณิตฺวา, ปิสุณํ ภณิตฺวา, ผรุสํ ภณิตฺวา, สมฺผํ ปลปิตฺวา, สนฺธึ ฉินฺทิตฺวา, นิลฺโลปํ หริตฺวา, เอกาคาริกํ กริตฺวา, ปริปนฺเถ ฐตฺวา, ปรทารํ คนฺตวา, คามมาตํ กริตฺวา, นิคมมาตํ กริตฺวา, ตสฺส ปฏิมาตตฺถาย, ทานํ เทติ, สีสํ สีมาทิยติ, อุโปสถกมฺมํ กโรติ, ณานํ อุปฺปาเทติ, วิปสฺสนํ อุปฺปาเทติ, มคฺคํ อุปฺปาเทติ, อภิญฺณํ อุปฺปาเทติ, สมาปตฺตึ อุปฺปาเทติ.

บุคคลใดพ่าสัตว์ ลักทรัพย์ กล่าวคำเท็จ กล่าวคำส่อเสียด กล่าวคำหยาบ กล่าวคำเพ้อเจ้อ ตัดช่อง ย่องเบา ลอบขโมย ขึ้นบ้าน คอยดักปล้นตามทางสี่แยกสามแยก เป็นชู้กับภรรยาผู้อื่น เผาหมู่บ้าน เผานิคมจังหวัด

แล้วให้ทาน สมาทานศีล รักษาอุโบสถ ให้ฌาน วิปัสสนาญาณ มรรค อภิญญา และสมาบัติ เกิดขึ้นเพื่อจะลบล้างผลของอกุศลนั้นให้สิ้นไป.

- ๑๕.) มาตร์ ชีวิตา โวโรเปตฺวา, บิตร์ ชีวิตา โวโรเปตฺวา, อรหนฺต์ ชีวิตา โวโรเปตฺวา, ทุฎเจน จิตฺเตน ตถาคตสฺส โลทิต์ อุปฺปาเทตฺวา, สงฺมํ ภินฺทิตฺวา, ตสฺส ปฏิมาตฺตฺถาย ทานํ เทติ สีสํ สมาทิยติ อุโปสถกมฺมํ กโรดิ.
 บุคคลใดทำร้ายมารดาจนถึงสั้นชีวิต ทำร้ายบิดาจนถึงสั้นชีวิต ทำร้ายพระอรหันต์จนถึงสั้นชีวิต กระทำพระโลทิตของพระตถาคตให้ห้อด้วยใจประทุษร้าย ทำลายสงฆ์ให้แตกกันแล้วให้ทาน สมาทานศัล รักษาอุโบสถ เพื่อจะลบล้างผลของอกุศลนั้นให้สิ้นไป.
- ๑๖.) ราค์ โทส์ โมห์ มาน์ ทิฎร์ ปตุถน์ อุปนิสุสาย, อตฺตาน์ อาตาเปติ ปริตาเปติ (น.๒๙๘) ปริยิฎริมูลก์ ทุกุข์ ปจฺจนุโภติ. (ข้อ.๑๖-๑๘, อกุ-อัพ) บุคคลใดอาศัยราคะโทสะโมหะมานะทิฎฐิและโลภะที่มีสภาพปรารถนาภวสมบัติ โภคสมบัติแล้ว ย่อมทำความเดือดร้อนที่ยังไม่เกิดให้เกิด ที่เกิดแล้วให้เกิดมากขึ้น และต้องเสวยทุกข์ทางกาย ด้วยการแสวงหาเป็นมูลเป็นสาเหตุ.
- ๑๗.) ราโค โทโส โมโท มาโน ทิฏจิ ปตุถนา กายิกสุส สุขสุส กายิกสุส ทุกุขสุส
 ผลสมาปตุติยา ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.
 ราคะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฏจิูและโลภะที่มีสภาพปรารถนาภวสมบัติ โภคสมบัติเป็นปัจจัยช่วย
 อุปการะแก่ความสุขกาย ความทุกข์กาย และผลสมาบัติ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

മറുสล์ กมุม วิปากสุส ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

อกุศลกรรม ๑๒ ที่เป็นพลวะมีกำลังมากทั้งในภพนี้และในภพก่อน เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่อกุศลวิปากจิตตุปบาท ๗ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

ค. อพยากตบท

- อุตุ โภชน์ เสนาสน์ กายิกสุส สุขสุส กายิกสุส ทุกุขสุส ผลสมาปตฺติยา ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

ความเย็น ความร้อน อาหาร ที่อยู่อาศัยที่สบาย เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ความสุขกาย ความทุกข์กาย และผลสมาบัติ, ความเย็น ความร้อน อาหาร ที่อยู่อาศัยที่ไม่สบาย เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ความสุขกาย ความทุกข์กาย และผลสมาบัติ ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

- ๓.) กายิกํ สุขํ กายิกํ ทุกฺขํ อุตฺ โภชนํ เสนาสนํ กายิกสฺส สุขสฺส กายิกสฺส ทุกฺขสฺส ผลสมาปตฺติยา ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
 ความสุขกาย ความทุกข์กาย ความเย็น ความร้อน อาหาร ที่อยู่ที่อาศัย เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ความสุขกาย ความทุกข์กาย และผลสมาบัติ ด้วยอำนาจปกตูปนิสฺสยปัจจัย.
- ๔.) ผลสมาปตฺติ กายิกสฺส สุขสฺส ปกตูปนิสฺสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
 ผลสมาบัติ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ความสุขกาย ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยบัจจัย.

(น.๓๐๒

- ๕.) อรหา กายิกํ สุจํ กายิกํ ทุกฺจํ อุตุ โภชนํ เสนาสนํ อุปนิสฺสาย อนุปฺปนฺนํ กิริยสมาปตฺตึ อุปฺปาเทติ อุปฺปนฺนํ สมาปฐฺชิต สงฺชาเร อนิจฺจโต ทุกฺขโต อนฺตฺดโต วิปสฺสติ.
 - พระอรทันต์อาศัยความสุขกาย ความทุกข์กาย ความเย็น ความร้อน อาหาร ที่อยู่ที่อาศัยแล้ว ทำฌานสมาบัติที่ยังไม่เกิดให้เกิด เมื่อกิริยาฌานเกิดแล้วก็เข้าฌานที่ได้สำเร็จมาแล้วด้วยการ อธิษฐานและพิจารณารูปนามโดยความเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา.
- ๖.) กายิกํ สุจํ กายิกํ ทุกฺจํ อุตฺ โภชนํ เสนาสนํ อุปนิสฺสาย, ทานํ เทติ, สีลํ สมาทิยติ, (น.๑๐๐) อุโปสถกมฺมํ กโรติ, ฒานํ อุปฺปาเทติ, วิปสฺสนํ อุปฺปาเทติ, มคฺคํ อุปฺปาเทติ, อภิญญํ อุปฺปาเทติ, สมาปตฺตึ อุปฺปาเทติ. (ข้อ.๖-๗, อัพ-กุ) บุคคลใดอาศัยความสุขกาย ความทุกข์กาย ความเย็น ความร้อน อาหาร ที่อยู่ที่อาศัยแล้ว ให้ทาน สมาทานศัล รักษาอุโบสถ ให้ฒาน วิปัสสนาญาณ มรรค อภิญญา สมาบัติเกิดขึ้น.
- ๗.) กายิกํ สุขํ กายิกํ ทุกฺขํ อุตฺ โภชนํ เสนาสนํ สทฺธาย สิลสุส สุตสุส จาคสุส ปญฺญาย ปกตูปนิสุสยปจฺจเยน ปจฺจโย.
 ความสุขกาย ความทุกข์กาย ความเย็น ความร้อน อาหาร ที่อยู่ที่อาศัย เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
 แก่ศรัทธา ศิล สุตะ จาคะ ปัญญา ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.
- ส.) กายิก์ สุข์ กายิก์ ทุกฺข์ อุตุ โภชน์ เสนาสน์ อุปนิสสาย, ปาณ์ หนติ, (พ้อ.ส-๙, อัพ-อกุ)
 อทินฺน์ อาทิยติ, มุสา ภณติ, ปีสุณํ ภณติ, ผรุสํ ภณติ, สมฺผํ ปลปติ, (ข้อ.ส-๙, อัพ-อกุ)
 สนฺธี ฉินฺทติ, นิลฺโลปํ ทรติ, เอกาคาริกํ กโรติ, ปริปนฺเถ ติฎฺรติ,
 ปรทารํ คจฺฉติ, คามฆาตํ กโรติ, นิคมฆาตํ กโรติ, มาตรํ ชีวิตา โวโรเปติ,
 ปีตรํ ชีวิตา โวโรเปติ, อรหนฺตํ ชีวิตา โวโรเปติ, ทุฎฺเรน จิตฺเตน ตถาคตสฺส
 โลหิตํ อุปฺปาเทติ, สงฺฆํ ภินฺทติ.

บุคคลใดอาศัยกายิกสุข กายิกทุกข์ อุตุ โภชนะ เสนาสนะแล้ว พาสัตว์ ลักทรัพย์ กล่าวคำเท็จ กล่าวคำส่อเสียด กล่าวคำหยาบ กล่าวคำเพ้อเจ้อ ตัดช่อง ย่องเบา ลอบขโมยขึ้นบ้าน คอยดักปล้นตามทางสี่แยกสามแยก เป็นชู้กับภรรยาผู้อื่น เผาหมู่บ้าน เผานิคมจังหวัด ทำร้ายมารดาจนสิ้นชีวิต ทำร้ายบิดาจนสิ้นชีวิต ทำร้ายพระอรหันต์ จนสิ้นชีวิต กระทำพระโลหิตของพระตถาคตให้ห้อด้วยใจประทุษร้าย ทำลายส่งพ์ให้แตกกัน. ๙.) กายิก สุข กายิก ทุกุข อุตุ โภชน์ เสนาสน์ ราคสุส โทสสุส โมทสุส มานสุส
 ทิฎริยา ปตุถนาย ปกตูปนิสุสยปจุจเยน ปจุจโย.

กายิกสุข กายิกทุกข์ อุตุ โภชนะ เสนาสนะ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่ราคะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฏฐิ และความปรารถนา ด้วยอำนาจปกตูปนิสสยปัจจัย.

🗎 🛮 ๙. นานักขณิกกัมมชาติ

ข้อควรกำหนด ใน นานักขณิกกัมมชาติ

ปัจจัยที่เป็น นานักขณิกกัมมชาติ

- ปัจจัยธรรม คือ เจตนาที่อยู่ต่างขณะกัน ซึ่งดับไปแล้ว

- ปัจจยุปบันธรรม คือ นาม (วิบาก ๓๖ เจตสึก ๓๘)

รูป (กัมมชรูป ๒๐) ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยกรรมที่ดับไปแล้ว

o **ปัจจัยที่เป็นนานักขณิกกัมมชาติ** มี ๑ ปัจจัย คือ นานักขณิกกัมมปัจจัย คือ

เจตนาที่มีกำลังน้อย ที่เป็นผู้อุปการะ แก[่]กามวิบาก และเจตนากรรมที่มีกำลังมาก และกำลังน้อยที่เป็นผู้อุปการะแก[่]กัมมชรูป

o **ปัจจัยที่เป็น นานักขณิกกัมมชาติ** มีนิทเทส ๑ ข้อ คือ พระบาลีข้อที่ ๑ ของ กัมมปัจจยนิทเทส

- กุสลากุสล์ กมฺมํ กุ. อกุ.เจตนา ๓๓ เกิดได้ใน ๓๐ ภูมิ (ปัญจโว.๒๖ เอกโว.๑ จตุโว.๔)

- วิปากาน์ ขนุธาน์ วิปากนามขันธ์ ๔ เกิดได้ใน ๓๐ ภูมิ (ปัญจโว.๒๖ เอกโว.๑ จตุโว.๔)

- กฎตฺตา จ รูปานํ ปกํ. ปวัตติกํ. ณกํ. เกิดได้ใน ๒๗ ภูมิ (ปัญจโว.๒๖ เอกโว.๑ จตฺโว.๔)

🗴 พระบาลีข้อที่ ๒

เจตนา สมุปยุตฺตกานํ ธมฺมานํ ตํสมุฎฐานานญฺจ รูปานํ กมฺมปจฺจเยน ปจฺจโย.

เจตนาเจ. ที่ในจิต ๘๙ เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่จิต ๘๙ เจ.๕๑ ที่ประกอบกับตน และตังสมุฎฐานิกรูป คือ จิตตชรูป ปฏิสนธิกัมมชรูป ด้วยอำนาจสหชาตกัมมปัจจัย.

๑ คำว่า วิปาก ในวิปากปัจจัยแห่งสหชาตชาติ กับ วิปาก ในนานักขณิกกัมมปัจจัยแห่งนานักขณิกกัมมชาติ
มีความแตกต่างกัน คือ สหชาตชาติ แสดงวิปาก ปจ → ปย (เกิดพร้อมกัน)
นานักขณิกกัมมชาติ แสดงวิปาก ปจ (กก.) → ปย (ลล.)

x กฎตฺตา = ซัดมา , กฎตฺตา รูปานํ = รูปที่ถูกกรรมซัดมา เจตนาเจตสึก ธ.ที่กระตุ้นเตือนและซักชวนสัมปยุตตธรรมในอารมณ์ เพื่อให้ทำหน้าที่ของตน ๆ

🗓 นานักขณิกกัมมปัจจัย (น.๑๑๘)

(พระบาลีข้อ ๑ ของ กัมมปัจจยนิทเทส)

อารัมภบท

ปจุจยุทุเทเส โย ยาทิโส ปจุจโย กมุมปจุจโยติ ภควตา อุทุทิฏโส, โส ตาทิโส ปจุจโย ปจุจยนิทุเทเส,

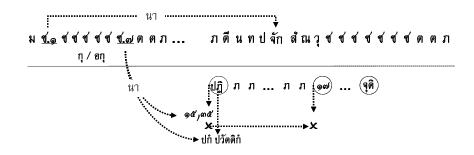
- ๑.) กุสลากุสล์ กมุม วิปากาน ขนุธาน์ กฎตฺตา จ รูปาน กมุมปจฺจเยน ปจฺจโยติ ภควตา นิทุทิฎโร.
 บัจจัยเช่นใด พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงไวโดยย่อในบัจจยุทเทสว่า
 กมุมปจฺจโย
 บัจจัยเช่นนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงโดยพิสดารในบัจจยนิทเทสว่า
- กุสลากุสล์ กมุม วิปากาน ขนุธาน กฎตุตา จ รูปาน กมุมปจุจเยน ปจุจโย.

พระบาลีและคำแปล

พระบาลีข้อที่ ๑ ของ กัมมปัจจยนิทเทส

🌒 กุสลากุสล์ กมุม์ 🔊 วิปากาน์ ขนุธาน์ ๔) กฎตุตา จ รูปาน์ ๕) กมุมปจุจเยน 🖢 ปจุจโย.

- 🌖 กุศล อกุศลกรรม คือ กุศล อกุศลนานักขณิกเจตนา
- ษ) เป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ
- ") แก่วิบากนามขันธ์ ๔
- ๔) และปฏิสนธิกัมมชรูป ปวัตติกัมมชรูป อสัญญสัตตกัมมชรูป
- ๔) ด้วยอำนาจนานักขณิกกัมมปัจจัย.

 $\mathbf x$ ในนิทเทสแสดง **" กมุมปจุจเยน "** แต่ในปัญหาวาระวิภังค์ แสดง **" นานกุชณิกกมุมปจุจเยน "**

🗅 ตาราง แสดงการทาอำนาจปัจจัย (และพฎนา) ใน นานักขณิกกัมมปัจจัย

บัจจัย → บัจจยุปบัน	นา	น์. <i>a</i>	ମୃ.	รวม
กุศลเจตนา ๒๑ อกุศลเจตนา ๑๒ ที่เกิดขึ้นมีขณะต่างกันกับ	9	æ	9	ഖ
ปัจจยุปบันธรรม คือเป็นอดีต เป็นปัจจัย				
• → วิปากจิต ๓๖ นามขันธ์ ๔				
ปฏิสนธิกัมมชรูป ปวัตติกัมมชรูป อสัญญสัตตกัมมชรูป				

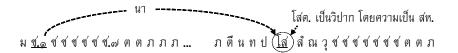
	ปัจจัยทั้ง ๗ มาได้อย่างไร ?							
กุ./อกุ.	🤌 มโนทวารวิถี / ปัญจทวารวิถี	= ดู + นา						
	P	+ N1 ·····						
	ม <u>ช.๑</u> ช ช ช ช ช ช.๗ ต	ตภภภ ภตีนทป <u>โสต</u> สำนวุ	ર્ય ઇ ઇ ઇ	' જ જ જ જ	ๆ ๆ ฦ			
กุศล	๒) อัปปนาวิถี (มัคควิถี)	$= \mathring{\mathfrak{u}}_{\bullet} \mathscr{E}' + \mathfrak{G}_{\bullet} + \mathfrak{U} \cap$		ติด	ห่าง			
	๒.๑ ม → ผล.ติด	= น้.๕′ + นา	นํ.๕	√	-			
	๒.๒ ม → ผล.ห่าง	= ตู + นา	(P)	-	√			
	ů .¢ +	นา •	นา	✓	√			
	ภนทมปริอุนุโค <u>ม</u>	<u> </u>	1	'	ı.			
								
	วิถีข้อ ๑) + ๒) = นํ.๕ + ตู + นา	= ๗ ปัจจัย โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์						

- ∞ วิบากในกัมมบัจจยนิทเทส กับวิบากในวิปากบัจจยนิทเทส เหมือนกัน/ต่างกันหรือไม่ ?
 - วิบาก ที่ใน วิปากบัจจยนิทเทส เป็นบัจจยุปบันธรรม โดยความเป็น **"สหชาตชาติ"**
 - " วิปากา จตฺตาโร ขนฺธา อรูปิโน อญญมญฺญํ วิปากปจฺจเยน ปจฺจโย. "
 นามขันธ์ ๔ ที่เป็นวิปาก เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ ซึ่งกันและกันทรือแก่กันและกัน
 ด้วยอำนาจวิปากบัจจัย.

คือ วิปากนามขันธ์ ๑ ๓ ๒ ที่เป็นปัจจัย **เกิดพร้อมกับ** วิปากนามขันธ์ ๓ ๑ ๒ ที่เป็นปัจจยุปบัน

- วิบาก ที่ใน กัมมบัจจยนิทเทส เป็นปัจจยุปบันธรรม โดยความเป็น **"นานักชณิกกัมมชาติ"**
- " กุสลากุสล์ กมุม วิปากาน ขนธาน กฎตตา จ รูปาน กมุมปจุจเยน ปจุจโย."
 กุศล อกุศลกรรม คือกุศล อกุศลนานักขณิกเจตนา เป็นปัจจัยคือช่วยอุปการะ แก่วิบากนามขันธ์ ๔
 และปฏิสนธิกัมมชรูป ปวัตติกัมมชรูป อลัญญลัตตกัมมชรูป ด้วยอำนาจนานักขณิกกัมมปัจจัย.

คือ กุ. อกุ.เจตนา ที่เป็นปัจจัย **ดับไปแล้ว** วิปากนามขันธ์ จึงเกิดขึ้น เป็นปัจจยุปบันธรรม

🕳 ๕)ปรม.ภมิ

🕳 ๘)จตุ.ภูมิ

จำแนกบท และเนื้อความองค์ธรรม

การแสดงธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้าในกัมมปัจจยนิทเทสพระบาลีนี้ เมื่อจำแนกบทและเนื้อความ องค์ธรรมแล้ว ก็เป็นดังนี้

กมุมปจุจโย แสดงให้รู้ถึง นิททิสิตัพพะ (บทที่ยกขึ้นแสดงก่อน)
 กุสลากุสสํ กมุมํ วิปากานํ ชนุธานํ กฎตฺตา จ รูปานํ กมุมปจฺจเยน ปจฺจโย แสดงให้รู้ถึง นิทัสสนาการะ (บทที่แสดงขยายเนื้อความให้เห็นเป็นตัวอย่าง)

ในนิทัสสนาการะพระบาลีนี้ พระบาลีข้อที่ ๑

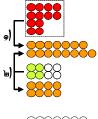
๑.) กุสลากุสล์ กมุม์ - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงปัจจัยธรรม

คือ กุศลเจตนา ๒๑ อกุศลเจตนา ๑๒ ที่เกิดขึ้นมีขณะต่างกันกับปัจจยุปบันธรรม คือเป็นอดีต

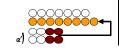
- **๒) วิปากาน์ ชนุธาน์ กฏตฺตา จ รูปาน์ -** เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงปัจจยุปบันธรรม คือ วิปากจิต ๓๖ นามขันธ์ ๔ ปฏิสนธิกัมมชรูป ปวัตติกัมมชรูป อสัญญสัตตกัมมชรูป
- ๓) กมุมปจุจเยน เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจบัจจัย ๗ คือ นานักขณิกกัมมะ อนันตระ สมนันตระ <u>อนันตรูปนิสสยะ ปกตูปนิสสยะ</u> นัตถิ วิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันตามสมควรนั้น อำนาจของนานักขณิกกัมมะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ [ทมายเทตุ - อนันตรูปนิสสยะ (ติด) และปกตูปนิสสยะ (ท่าง) สภาวะต่างกันจึงมาพร้อมกันไม่ได้ พระบาลีทน้า ๙๖]
- **๔) ปจุจโย** เป็นนามกิริยาบท แสดงการช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรม โดยความปราศจากตัวตน

หรืออีกนัยหนึ่ง องค์ธรรมของกัตตุบท ได้แก่ (หลักสูตร น.๑๐๓-๑๐๔)

- ๑) อกฺศลนานักขณิกเจตนา ๑๒ เป็นปัจจัย
- สัมปทานบท ได้แก่ อกุ.วิ. ๗ นามขันธ์ ๔ อปายปฏิสนธิกัมม. ปวัตติอนิฏฐกัมม. เป็นปัจจยุปบัน
- ๒) ติเหตุกอกกัฎฐมหากศุลนานักขณิกเจตนา ๔ เป็นปัจจัย
- อเหตุกกุ.วิ.๘ ม.วิ.๘ นามขันธ์ ๔ กามสุดติปฏิสนธิกัมมชรูป ปวัตติอิฏฐกัมมชรูป เป็นปัจจยุปบัน
- ๓) ติเหตุกโอมกะ และทวิเหตุกอุกกัฏฐมหากุศลนานักขณิกเจตนา ๘ เป็นปัจจัย
- อเหตุกกุ.วิ.๘ ม.วิ.วิป.๔ นามขันธ์ ๔ กามสุคติปฏิสนธิกัมมชรูป ปวัตติอิฏฐกัมมชรูป เป็นปัจจยุปบัน
- ๔) ทวิเหตุกโอมกมหากุศลนานักขณิกเจตนา ๔ เป็นปัจจัย
- อเหตุกกุวิ.๘ นามขันธ์ ๔ กามสุคติอเหตุกปฏิสนธิกัมมชรูป ปวัตติอิฏฐกัมมชรูป เป็นปัจจยุปบัน

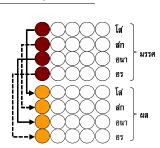

- ๕) รูปปฐมฌานกุศลนานักขณิกเจตนา ๑ เป็นปัจจัย
- ปฐมณานวิบากนามขันธ์ ๔ ปฐมณานภูมิปฏิสนธิกัมมชรูป (
 ปวัตติอิฏฐกัมมชรูป เป็นปัจจยุปบัน

- ทุติยณานวิบาก ตติยณานนามขันธ์ ๔
 ทุติยณานภูมิปฏิสนธิกัมมชรูป ปวัตติอิฏฐกัมมชรูป เป็นปัจจยุปบัน
- ๗) รูปจตุตถุณานกุศลนานักขณิกเจตนา ๑ เป็นปัจจัย
- จตุตถุณานวิบากนามขันธ์ ๔ ตติยณานภูมิปฏิสนธิกัมมชรูป
 ปวัตติอิฏฐกัมมชรูป เป็นปัจจยุปบัน
- ๘) รูปปัญจมณานกุศลนานักขณิกเจตนา 🤉 เป็นปัจจัย
- ปัญจมณานวิบากนามขันธ์ ๔ จตุตถณานภูมิปฏิ.กัมมชรูป
 ปวัตติอิฏฐกัมมชรูป อสัญ.กัมมชรูป เป็นปัจจยุปบัน
- ๙) อากาสานัญจายตนฌานกุศลนานักขณิกเจตนา ๑ เป็นปัจจัย
- อากาสานัญจายตนฌานวิบากนามขันธ์ ๔ เป็นปัจจยุปบัน
- ๑๐) วิญญานัญจายตนฌานกุศลนานักขณิกเจตนา ๑ เป็นปัจจัย
- วิญญานัญจายตนฌานวิบากนามขันธ์ ๔ เป็นปัจจยุปบัน
- ๑๑) อากิญจัญญายตนฌานกุศลนานักขณิกเจตนา ๑ เป็นปัจจัย
- อากิญจัญญายตนณานวิบากนามขันธ์ ๔ เป็นปัจจยุปบัน
- ๑๒) เนวสัญญานาสัญญายตนฌานกุศลนานักขณิกเจตนา ๑ เป็นปัจจัย
- เนวสัญญานาสัญญายตนฌานวิบากนามขันธ์ ๔ เป็นปัจจยุปบัน
- ๑๓) โสดาปัตติมรรคนักขณิกเจตนา ๑ เป็นปัจจัย
- โสดาปัตติผลนามขันธ์ ๔ เป็นปัจจยุปบัน
- ๑๔) สกทาคามิมรรคนานักขณิกเจตนา ๑ เป็นปัจจัย
- สกทาคามิผลนามขันธ์ ๔ เป็นปัจจยุปบัน
- ๑๕**)** อนาคามิมรรคนานักขณิกเจตนา ๑ เป็นปัจจัย
 - อนาคามิผลนามขันธ์ ๔ เป็นปัจจยุปบัน
- ๑๖) อรหัตตมรรคนานักขณิกเจตนา ๑ เป็นปัจจัย
 - อรหัตตผลนามขันธ์ ๔ เป็นปัจจยุปบัน

] นานักขณิกกัมมปกิณณกฆฎนา ๒ (น.๔๓๙)

- ๑.) ถ้าระหว่าง กุศล อกุศลเจตนา ๓๓ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ
 แก่วิบากจิต ๓๖ เจตสึก ๓๘ ที่เกิดหลังๆ (เว้นมรรคเจตนา ๔ → มรรคานันตรผล)
 ได้อำนาจปัจจัย ๒ อย่างคือ นานักขณิกกัมมะ ปกตูปนิสสยะ
 ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนี้ อำนาจของนานักขณิกกัมมะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ
- ๒.) ถ้าระหว่าง มรรคเจตนา ๔ เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่มัคคานั้นตรผล
 ได้อำนาจปัจจัย ๖ อย่างคือ <u>นานักขณิกกัมมะ</u> อนันตระ สมนันตระ อนันตรูปนิสสยะ นัตถิ วิคตะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนี้ อำนาจของนานักขณิกกัมมะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

🗅 ตาราง แสดงนานักขณิกกัมมปกิณณกฆฎนา

บัจจัย → บัจจยุปบัน	นา	ů.ď	ମୃ.	รวม
๑. กุศล อกุศลเจตนา ๓๓ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ	9	-	9	ල
→ วิปากจิต ๓๖ เจตสีก ๓๘ ที่เกิดหลังๆ				
(เว้นมรรคเจตนา ๔ → มรรคานันตรผล)				
๒. มรรคเจตนา ๔ → มัคคานั้นตรผล	9	æ	-	હ
รวมแบบนับแล้วไม่นับอีก	9	હે	9	ବ୍ୟ

หมายเหตุ

- ๑. กุศัล อกุศัลเจตนา ๓๓ คือ กุศัลเจตนา ๒๑ อกุศัลเจตนา ๑๒
- ๒. มัคคานั้นตรผล คือ ผลจิตตุปบาท ๔ ที่เกิดต่อจากมรรคโดยไม่มีระหว่างคั่น
- ๓. แสดงแตกต่างจากหนังสือหลักสูตร (ดูรายละเอียดในคู่มือ) อ้างอนุวาทพระบาลี แห่งปกตูปนิสสย กุ–อัพ ข้อที่ ๖ หน้า ๒๙๒, อ้างอิงคำอธิบายหนังสือหลักสูตรหน้า ๓๘๗ และอ้างอิง พระบาลีมภูนาหน้า ๔๓๙

🗅 🛮 แสดง กัมมปกิณณกฆฎนา 🏿 ตามหนังสือหลักสูตร น.๑๐๕ ได้ดังนี้

- ๑.) ถ้าระหว่างกุศล อกุศล พลวเจตนา ๓๓ เป็นปัจจัย วิปากจิต ๓๖ เจตสิก ๓๘ เป็นปัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจปัจจัย ๒ อย่างคือ นานักงณิกกัมมะ ปกตูปนิสสยะ ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนี้ อำนาจของนานักงณิกกัมมะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ
- ๒.) ถ้าระหว่างมรรคเจตนา ๔ เป็นปัจจัย มัคคานันตรผลเป็นปัจจยุปบันแล้ว ได้อำนาจปัจจัย ๗ อย่าง
 คือ <u>นานักขณิกกัมมะ</u> อนันตระ สมนันตระ อนันตรูปนิสสยะ <u>ปกตูปนิสสยะ</u> นัตถิ วิคตะ
 ที่ทำการช่วยอุปการะในคราวเดียวกันนี้ อำนาจของนานักขณิกกัมมะอย่างเดียวเท่านั้นเป็นพิเศษ

🗅 ตาราง แสดงนานักขณิกกัมมปกิณณกฆฎนา (หลักสูตร)

บัจจัย → บัจจยุปบัน	นา	ů.ď	9 .	รวม
 ถ้าระหวาง กุศัล อกุศัล พลวเจตนา ๓๓ 	9	-	9	ിയ
→ วิปากจิต ๓๖ เจตสีก ๓๘				
๒. ถ้าระหว่าง มรรคเจตนา ๔ → มัคคานั้นตรผล		<i>a</i> /		(
	9	æ	9	ଣ୍ଡ
รวมแบบนับแล้วไม่นับอีก	9	હ	9	ଚା

สรุปเนื้อความ ๓ ประการ ใน นานักขณิกกัมมปัจจัย

ในกัมมปัจจยุทเทสนี้ นานักขณิกกัมมปัจจัย มีสรูปเนื้อความ มีอยู่ ๓ ประการ คือ

- กุศลเจตนา ๒๑ อกุศลเจตนา ๑๒ ที่เป็นอดีต คือดับไปแล้ว เป็น **นานักขณิกกัมมปัจจัย**
- วิปากจิต ๓๖ เจตสึก ๓๘ ที่ประกอบ ปฏิสนธิกัมมชรูป อสัญญสัตตกัมมชรูป ปวัตติกัมมชรูป เป็น นานักขณิกกัมมปัจจยุปบัน
- ๐ กุศลจิต ๒๑ อกุศลจิต ๑๒ กิริยาจิต ๒๐ เจตสึก ๕๒ ที่ประกอบ ก็ดี,
 - o จิตตชรูป พาหิรรูป อาหารชรูป อุตุชรูปก็ดี เป็น **นานักชณิกกัมมปัจจนิก**

จำแนก นานักขณิกกัมมปัจจัย โดยลักษณะ และชาติ กาล สัตติ

ใน นานักขณิกกัมมปัจจัยนี้ การช่วยอุปการะแก่ปัจจยุปบันธรรมของธรรมที่ เป็นนานักขณิกกัมมปัจจัยนั้น มี ๒ อย่าง คือ ขณะต่างกัน คือดับไปก่อนด้วย (นานกขณ) เมื่อว่าโดย **ลักษณะ**

จัดการส่งผลด้วย (กมุม)

เมื่อว่าโดย **ชาติ** เป็น นานักขณิกกัมมชาติ

เมื่อว่าโดย **กาล** เป็น อดีตกาล

คือ อำนาจ มีอย่างเดียว คือ เมื่อว่าโดย **สัตติ**

ชนกสัตติ ช่วยอปการะให้ปัจจยปบัน **เกิดขึ้น**

	ଜି ଜ	ท่าง
น่.๕	✓	-
ମୁ	-	✓
นา	√	√

ปัญหาวารวิภังค์ แห่ง นานักขณิกกัมมปัจจัย

ในนานักขณิกกัมมชาติปัจจัยที่เป็นนานักขณิกกัมมชาติ าะ ปัจจัยนั้น มี าะ บท าะ วาระเหมือนกัน คือ

- ก) กุสลบท มี ๑ วาระ คือ
- อ. อพุยากตปทาวสาน ใน กุสลบท

(กุ-อัพ)

- ข) อกุสลบท มี ๑ วาระ คือ ๑. อพุยากตปทาวสาน ใน อกุสลบท

(อกุ-อัพ)

ในการแสดงปัญหาวารวิภังค์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงตามกุสลติก เป็นต้น โดยตั้งบทไว้ เป็นหลัก ๒ บทก่อนซึ่งเรียกว่า บทหน้า คือกุสลบท อกุสลบท เป็นปัจจัยธรรม และจำแนกปัจจยุปบันธรรม (ปทาวสาน) โดยบทหลัง แสดงคล้อยตามกันไป ในนานักขณิกกัมมปัจจัย มี ๒ บท ๒ วาระ ดังนี้

	นานักจ	หณิกกัมมปัจจัย	
	ી દ	าน ค.วาระ	
	สุทธสังข	ยาวาระ = ๑:๑:๙)
	บท/วาระ	กรณบท	ઇ વ.
9	กุ กุ.		
ල	กุ อกุ.		
๓	กุ อพฺ.	นา นํ.๕ ตู	ଣ୍ଠ
હ	อกุ อกุ.		
હે	อกุ กุ.		
ور	อกุ อพฺ.	นา ดู	ම
ଭ	อพฺ อพฺ.		
હ	อพ กุ.		
૪	อพ อกุ.		
	รวมเป็น ๗ สภา	าคะ (-ตนเอง) ๖	

ก.) กุสลบท

- อพฺยากตปทาวสาน ใน กุสลบท (กุ - อัพ)

วิธิพระบาลี กุสโล ธมฺโม อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส นานกุขณิกกมฺมปฺจฺจเยน ปฺจฺจโย.

กุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจนานักขณิกกัมมปัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

ความเป็น นานักขณิกกัมมะ บัจจัย บัจจยุปบัน ในบท กุสโล อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล

[ปจ. เป็นไปใน ปวัตติกาล / ปย. เป็นไปใน ปฏิสนธิกาล และปวัตติกาล]

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน เอกโวการภูมิ จตุโวการภูมิ ปัญจโวการภูมิ

[ปจ. เป็นไปใน จตุโว. บัญจโว. / ปย. เป็นไปใน เอกโว. จตุโว. บัญจโว.]

ว่าโดย บุคคล ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปุถุชน ๔ อริยบุคคล ๗ (เว้น พระอรหันต์)

ธรรมที่เป็นปัจจยุปบัน เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔

ว่าโดย วิถี ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี ที่เป็น ตทารัมมณวาระและชวนวาระ

กามช่วนะ และอัปปนาช่วนมโนทวารวิถี

ธรรมที่เป็นปัจจยุปบัน เป็นไปใน ปัญจทวารวิถี กามชวนมโนทวารวิถี ที่มีตทารัมมณะ

และมรรควิถี ผลสมาบัติวิถี

วิถีของ ปจ. เน้นเฉพาะส่วนของวิถีที่เป็นช่วนะ (กุ/อกุ) – วิถีของ ปย. เน้นเฉพาะส่วนของวิถีที่เป็นวิปาก

หมายเหตุ :

- ๑.) ถ้ากุศล อกุศลเจตนา ๓๓ ที่เป็นพลวะมีกำลังมาก ที่เกิดก่อนๆ (กุ. อกุ.พลวเจตนา ๓๓ ที่เป็นอดีต)
 → วิบาก ๓๖ เจตสึก ๓๘ ที่เกิดหลังๆ (เว้น มรรคเจตนา ๔ → มรรคานันตรผล)
 ได้อำนาจปัจจัย ๒ อย่างคือ นานักขณิกกัมมะ ปกตูปนิสสยะ
- ๒.) ถ้ามรรคเจตนา ๔ → มัคคานันตรผล
 ได้อำนาจปัจจัย ๖ อย่างคือ นานักขณิกกัมมะ อนันตระ สมนันตระ อนันตรูปนิสสยะ นัตถิ วิคตะ
 รวมเป็นอำนาจปัจจัย ๗ คือ (นา. นํ.๕ ตู)
 นานักขณิกกัมมะ อนันตระ สมนันตระ อนันตรูปนิสสยะ ปกตูปนิสสยะ นัตถิ วิคตะ

หรือแสดงโดยพิสดารดังนี้ (น. ๓๒๒-๓๒๓)

- ติเหตุกอุกกัฏฐมหากุศลเจตนา ๔ ที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 อเหตุกกุศลวิบาก ๘ มหาวิบาก ๘ นามขันธ์ ๔ กุศลกัมมชรูปที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- ติเหตุกโอมกมหากุศลเจตนา ๔ และทวิเหตุกอุกกัฏฐมหากุศลเจตนา ๔ ที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย อเหตุกกุศลวิบาก ๘ มหาวิบากญาณวิปปยุตตนามขันธ์ ๔ กุศลกัมมชรูปที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- ทวิเหตุกโอมกมหากุศลเจตนา ๔ ที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 อเหตุกกุศลวิบากนามขันธ์ ๔ และกุศลกัมมชรูปที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- ปฐมณานกุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 ปฐมณานวิบากนามขันธ์ ๔ และปฐมณานกุศลกัมมชรูปที่กำลังเกิด เป็นบัจจยุปบัน
- ทุติยฌานกุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 ทุติยฌานวิบากนามขันธ์ ๔ และทุติยฌานกุศลกัมมชรูปที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- ตติยฌานกุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย ตติยฌานวิบากนามขันธ์ ๔ และตติฌานกุศลกัมมชรูปที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- จตุตถณานกุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 จตุตถณานวิบากนามขันธ์ ๔ และจตุตถณานกุศลกัมมชรูปที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน

- ปัญจมณานกุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 ปัญจมณานวิบากนามขันธ์ ๔ และปัญจมณานกุศลกัมมชรูปที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- อากาสานัญจายตนฌานกุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 อากาสานัญจายตนฌานวิบากนามขันธ์ ๔ ที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- วิญญานัญจายตนฌานกุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 วิญญานัญจายตนฌานวิบากนามขันธ์ ๔ ที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- อากิญจัญญายตนฒานกุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 อากิญจัญญายตนฒานวิบากนามขันธ์ ๔ ที่กำลังเกิด เป็นบัจจยุปบัน
- เนวสัญญานาสัญญายตนฌานกุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 เนวสัญญานาสัญญายตนฌานวิบากนามขันธ์ ๔ ที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- โสดาปัตติมรรคเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 โสดาปัตติผลนามขันธ์ ๔ กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- สกทาคามิมรรคเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 สกทาคามิผลนามขันธ์ ๔ ที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- อนาคามิมรรคเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 อนาคามิผลนามขันธ์ ๔ ที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน
- อรหัตตมรรคเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัย
 อรหัตตผลนามขันธ์ ๔ ที่กำลังเกิด เป็นปัจจยุปบัน

	กุ./อกุ.	→ อัพ.		กาล	ภูมิ	บุคคล	วิถี
กุศล	ป์-๒๏	→ วิ.๒๙	ปจ.	ปวัตติ.	จตุ. ปัญจ.	ปุ.๔ อริ.๗(-อรผ)	ขัญจ./กาม./อัป.
			ปย.	ปฏิ. + ปวัตติ.	เอก. จตุ. ปัญจ.	ર્મૃન્દ લ.૯	ปัญจ./กาม./อัป.
อกุศล	ยปู่•๑๒	→ อกุ.วิ.๗	ปจ.	ปวัตติ.	จตุ. ปัญจ.	ปุ.๔ ผ.๓	ปัญจ./กาม.
			ปย.	ปฏิ. + ปวัตติ.	เอก. จตุ. ปัญจ.	ર્પૃ.૯ ઘ.૯	ปัญจ./กาม.

ข.) อกุสลบท

- อพฺยากตปทาวสาน ใน อกุสลบท (อกุ - อัพ)

วิธิพระบาลี อกุสโล ธมฺโม อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส นานกุขณิกกมุมปฺจฺจเยน ปฺจฺจโย.

อกุศลธรรมเป็นปัจจัย คือช่วยอุปการะ แก่อพยากตธรรม ด้วยอำนาจนานักขณิกกัมมบัจจัย.

จำแนกบทและแสดงองค์ธรรม ในวิธิพระบาลี

อกุสโล ธมฺโม - เป็นกัตตุบท แสดงให้รู้ถึงบัจจัย อ.ธ.ได้แก่ อกุศลเจตนา ๑๒ ที่เป็นอดีต อพฺยากตสฺส ธมฺมสฺส - เป็นสัมปทานบท แสดงให้รู้ถึงบัจจยุปบัน อ.ธ.ได้แก่

อกุศลวิปาก ๗ นามขันธ์ ๔ อกุศลกัมมชรูป ที่กำลังเกิด

นานกุชณิกกมุมปจุจเยน - เป็นกรณบท แสดงให้รู้ถึงอำนาจแห่ง นานักขณิกกัมมบัจจัยเป็นพิเศษ ในบรรดาอำนาจปัจจัยทั้ง ๒ ที่เข้าช่วยอุปการะในคราวเดียวกัน คือ นานักขณิกกัมมะ ปกตูปนิสสยะ เหล่านี้

ปจุจโย - เป็นกิริยาบท แสดงให้รู้ถึงความเป็น อนัตตะ

ความเป็น นานักขณิกกัมมะ ปัจจัย ปัจจยุปบัน ในบท อกุสโล อพุยากตสุส นี้

ว่าโดย กาล เป็นไปใน ปวัตติกาล [ปจ. เป็นไปใน ปวัตติ., ปย. เป็นไปในปฏิ. ปวัตติ.]

ว่าโดย ภูมิ เป็นไปใน ปัญจโวการภูมิ [ปจ. เป็นไปในจตุ. ปัญจ., ปย. เป็นไปในปัญจ. (อกุวิ.๗ ไม่เกิดในจตุ.)]

ว่าโดย บุคคล ธรรมที่เป็นปัจจัย เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลเสกขบุคคล ๓ ตามสมควร

ธรรมที่เป็นบัจจยุปบัน เป็นไปใน ปุถุชน ๔ ผลบุคคล ๔

ว่าโดย วิถี ธรรมที่เป็นบัจจัย เป็นไปใน บัญจทวารวิถี กามชวนมโนทวารวิถี

ธรรมที่เป็นปัจจยุปบัน เป็นไปใน ปัญจทวารวิถีและกามช่วนมโนทวารวิถีที่มีตทารัมมณะ

🗅 แสดงการทาอำนาจปัจจัยในปัญหาวารวิภังค์ แท่ง นานักขณิกกัมมปัจจัย

วาระ	บัจจัย → บัจจยุปบัน	นา.	น์. æ	ŋ.	รวม
๑. กุ-อัพ	กุศลเจตนา ๒๑ ที่เป็นอดีต	9	æ	9	ଭ
	→ กุศลวิบาก ๒๙ นามขันธ์ ๔ กุศลกัมมชรูป ที่กำลังเกิด				
๒. อกุ-อัพ	อกุศลเจตนา ๑๒ ที่เป็นอดีต	9	-	9	ල
	→ อกุศลวิบาก ๗ นามขันธ์ ๔ อกุศลกัมมชรูป ที่กำลังเกิด				

🗓 สุทธสังขยาวาระ

สรุปจำนวนสุทธบทแห่ง นานักขณิกกัมมปัจจยปัญหาวาระ ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๒ ประเภทด้วยกันคือ

- ๑.) กุสลบท
- กุสโล อพุยากตสุส
- นานกุขณิกกมุมปจุจเยน ปจุจโย.

- ๒.) อกุสลบท
- **».)** อกุสโล อพฺยากตสฺส
- นานกุขณิกกมุมปจุจเยน ปจุจโย.

🗍 นานักขณิกกัมมปัจจยสภาคะ

บัจจัยที่เป็นสภาคะกันได้กับนานักขณิกกัมมปัจจัย ดังแสดงมาแล้วข้างต้นนั้น มี ๖ ปัจจัย คือ อนันตระ สมนันตระ อนันตรูปนิสสยะ ปกตูปนิสสยะ นัตถิ วิคตะ

🗂 วจนัตถะและคำอธิบาย ใน นานักขณิกกัมมปัจจัย

วจนัตถะ

(u.nde)

นานาขโณ = นานกุขโณ.

ขณะต่างกัน ชื่อว่า นานักขณะ

นานกุขเณ ปวตุต์ กมุม์ = นานกุขณิกกมุม์.

กรรมที่เกิดในขณะต่างกัน ชื่อว่า นานักขณิกกรรม.

อตุตโน ปจุจยุปุปนุนธมุมปวตุติกุขณโต วิสุ่ภูเต อตีเต นานาขเณ สิทุธาติ = นานกุขณิกา.

เจตนาที่สำเร็จลงแล้วในขณะต่างกันที่เป็นอดีต ซึ่งเป็นคนละขณะกับขณะที่บังเกิดขึ้นแห่ง บัจจยุปบันธรรม ของตน ชื่อว่า นานักขณิกา.

นานกุขณิกกมุม ทุตวา อุปการโก ธมุโม = นานกุขณิกกมุมปจุจโย.

ธรรมที่เป็นนานักขณิกกรรมนั้น เป็นปัจจัยช่วยอุดหนุน ชื่อว่า นานักขณิกกัมมปัจจัย.

🗅 อธิบายในนานักขณิกกัมมปัจจัยโดยสังเขป

(4.のべる)

เจตนาเจตสึก ที่เป็นตัวกรรม มีหน้าที่ ๒ อย่าง คือ

- ทำหน้าที่ปรุงแต่ง หรือ จัดแจงให้สำเร็จกิจ ในระหว่างการเกิดขึ้นของสัมปยุตตธรรมที่เป็น กุศล อกุศล วิบาก และกิริยา ที่เกิดขึ้นในขณะหนึ่งๆ เรียกว่า ส่วิธานกิจุจ
- **๒. ทำหน้าที่เพาะพืชพันธุ์ไว้** ในเมื่อกุศลเจตนา และอกุศลเจตนาที่เกิดขึ้นพร้อมกับจิตนั้นได้ดับไปแล้ว เจตนาเจตสิกนี้ ก็มีอำนาจที่จะส่งผลให้ปรากฏขึ้นในภายหลัง เรียกว่า **พืชนิธานกิจุจ** ทำหน้าที่เฉพาะใน กุศลและอกุศลจิตเท่านั้น

สำหรับเจตสึกที่ทำหน้าที่ **สำรานกิจุจ** นั้น ได้แก่ เจตนาที่เป็นสหชาตกัมมปัจจัย ส่วนในหน้าที่ของ **พีชนิธานกิจุจ** นั้น ได้แก่ เจตนาที่เป็นนานักขณิกกัมมปัจจัย

นานักขณิกกัมมปัจจัยนี้ เจตนาเจตสึกที่เป็นตัวกรรมนั้นเกิดต่างขณะต่างเวลากับ ปัจจยุปบันธรรม หมายความว่า ปัจจัยธรรมอัน ได้แก่ เจตนาเจตสึกที่เกิดในหน้าที่ของ **ส์วิธานกิจุจ** นั้นได้ดับไปแล้วแต่ใน การดับไปของเจตนาเจตสึกนี้ มีอำนาจช่วยอุดหนุนให้ปัจจยุปบันธรรมเกิดขึ้นภายหลังได้ ฉะนั้น ขณะที่ บัจจยุปบันธรรมอันเป็นผลเกิดขึ้นนั้น บัจจัยธรรมอันเป็นเหตุไม่มีอยู่ในขณะนั้นแล้วได้แก่ กุศลกรรมเจตนา และอกุศลกรรมเจตนาที่เป็นอดีต ทั้งในชาตินี้และชาติก่อนที่ดับไปแล้วนั้นเป็นบัจจัย วิบาก คือ ผล ได้แก่ วิบากนามขันธ์ ๔ และกัมมชรูปที่ได้รับในชาตินี้ หรือที่ได้รับในชาติหน้าต่อไปนั้น เป็นบัจจยุปบัน ดังจะยก ตัวอย่างมาพอเป็นสังเซป ดังนี้คือ

๑. ขณะกระทำทุจริต อกุศลจิตพร้อมด้วยเจตนาเจตสึกเกิดขึ้น เจตนาเจตสึกนี้เป็นสหชาตกัมมบัจจัย และเมื่อดับไปแล้ว อกุศลเจตนาที่ดับไปแล้วนี้จะกลับมาเป็นนานักขณิกกัมมบัจจัยต่อไป และมีอำนาจที่จะ ให้บังเกิดผลแก่ผู้กระทำนั้นในอนาคตกาล ทั้งในชาตินี้และชาติหน้าคือผลที่เป็นปวัตติกาลนั้นได้รับทั้งชาติ นี้และชาติหน้า ส่วนผลที่เป็นปฏิสนธิกาลนั้นได้รับเฉพาะในชาติหน้า

ผลที่เป็นปวัตติกาล ที่ได้รับทั้งชาดินี้และชาติหน้า คือ ผู้นั้นย่อมได้รับผลเป็นอกุศลวิปากจิต และ ปวัตติกัมมชรูปเกิดขึ้น เช่น ได้ประสบกับอารมณ์ที่ไม่ดี และกัมมชรูปทั้งหลายมีตา ทู เป็นต้นนั้น ย่อม ทุพพลภาพ หรือได้รับอันตรายต่างๆ ดังนี้

ผลที่เป็นปฏิสนธิกาล ที่ได้รับชาติหน้า คือ ผู้นั้นตายจากชาตินี้ และขณะปฏิสนธิในชาติต่อไปนั้น ย่อมได้ปฏิสนธิจิตที่เป็นอกุศลวิบากปฏิสนธิโดยไปบังเกิดในอบายภูมิทั้ง ๔ ภูมิใดภูมิหนึ่ง พร้อมทั้งได้รับ กัมมชรูปที่เป็นไปตามภูมิที่ตนไปบังเกิดนั้นๆ ผลต่างๆ ที่ได้รับเป็นอกุศลวิบากเหล่านี้ เป็นนานักขณิกกัมม-บัจจยุปบัน สำหรับอกุศลเจตนาที่จะให้ได้รับผลในปฏิสนธิกาลนั้น ได้แก่ อกุศลเจตนา 📀 (เว้นเจตนาที่ อยู่ใน อุทธัจจสัมปยุตตจิต)

๒. เมื่อทำกุศล มีทานกุศล, ศีลกุศล, ภาวนากุศล เหล่านี้ ขณะที่กำลังทำอยู่มหากุศลจิดพร้อมด้วย เจตนาเจตสึกเกิดขึ้น เจตนาเจตสึกขณะนี้เป็นสหชาตกัมมปัจจัย

เมื่อกุศลจิตพร้อมด้วยเจตนาดับไปแล้ว กุศลเจตนาที่ดับไปแล้วนี้กลับมาเป็นนานักขณิกกัมมบัจจัย ต่อไป และมีอำนาจที่จะให้ผลบังเกิดขึ้น แก่ผู้นั้นในอนาคตกาลทั้งในชาตินี้และชาติหน้า ที่เป็นปวัตติกาล และปฏิสนธิกาลเช่นเดียวกัน คือ

- ผลที่เป็นปวัตติกาล ที่ได้รับในชาตินี้และชาติหน้า คือ ผู้นั้นย่อมได้รับกุศลวิปากจิตและปวัตติ-กัมมชรูปเกิดขึ้น เช่น ย่อมได้ประสบอารมณ์ที่ดี และกัมมชรูปทั้งหลายมีตา หู เป็นต้นนั้น ก็ไม่ทุพพลภาพ ปราศจากอันตรายต่างๆ
- ผลที่เป็นปฏิสนธิกาล ที่ได้รับในชาติหน้า คือ เมื่อผู้นั้นตายจากชาตินี้และขณะปฏิสนธิในชาติ ต่อไปนั้น ย่อมได้ปฏิสนธิจิตที่เป็นกุศลวิบาก โดยไปเกิดในกามสุคติภูมิ มีมนุษย์และเทวดาภูมิใดภูมิหนึ่ง พร้อมทั้งได้รับกัมมชรูปเป็นไปตามภูมิที่ตนเกิด ผลที่ได้รับเป็นกุศลวิบากเป็นนานักขณิกกัมมบัจจยุปบัน
- ๓. ผู้พิจารณา **สมถภาวนา** (รูปพรหม เว้นอสัญญสัตตพรหม) ขณะที่ได้ณาน รูปาวจรกุศลจิตย่อม เกิดขึ้น พร้อมด้วยเจตนาเจตสึก เจตนาเจตสึกขณะนี้เป็นสหชาตกัมมปัจจัย

เมื่อรูปาวจรกุศลจิตพร้อมด้วยเจตนานี้ดับไปแล้ว เจตนาเจตสึกนี้ก็กลับเป็นนานักขณิกกัมมปัจจัย ต่อไป และมีอำนาจให้ผลแก่ผู้นั้นในชาติต่อไป ทั้งในปฏิสนธิกาลและปวัตติกาล คือ

- ในปฏิสนธิกาลย่อมได้ปฏิสนธิจิต เป็น รูปาวจรปฏิสนธิจิต ไปเกิดในรูปาวจรภูมิ ภูมิใดภูมิหนึ่ง
 (เว้นอสัญญสัตตภูมิ) ตามสมควร และได้รับกัมมชรูปที่เป็นกัมมชรูปของพรหม
- ในปวัตติกาลย่อมได้รับรูปาวจรวิปากจิต และปวัตติกัมมชรูปที่เป็นอิฏฐะตามสมควรเหล่านี้เป็น นานักขณิกกัมมปัจจยุปบัน
- ๔. ผู้พิจารณา **สมถภาวนา** (อสัญญสัตตพรหม) ได้รูปาวจรปัญจมฌานกุศลจิต พร้อมด้วยเจตนา-เจตสึกที่เกิดขึ้น ด้วยอำนาจสัญญาวิราคภาวนานั้น เจตนาเจตสึกขณะนี้เป็นสหชาตกัมมปัจจัย

เมื่อเจตนาเจตสึกนี้เมื่อดับไปแล้ว ก็กลับมาเป็นนานักขณิกกัมมปัจจัยต่อไป และมีอำนาจให้ผลใน ชาติต่อไป ทั้งในปฏิสนธิกาลและปวัตติกาล คือ ได้รับรูปปฏิสนธิ ได้แก่ ชีวิตนวกกลาปรูป เรียกว่า อสัญญสัตตพรหม เป็นนานักขณิกกัมมปัจจยุปบัน

๕. ผู้พิจารณา **สมถภาวนา (** อรูปพรหม หรืออรูปฌาน) ได้อรูปฌาน คือ อรูปาวจรกุศลจิตพร้อม ด้วยเจตนาเจตสึกที่เกิดขึ้น ด้วยอำนาจรูปวิราคภาวนานั้น เจตนาเจตสึกขณะนี้เป็นสหชาตกัมมบัจจัย

เมื่อเจตนาเจตสึกนี้ดับไปแล้ว ก็กลับมาเป็นนานักขณิกกัมมปัจจัยต่อไป และมีอำนาจให้ผลในชาติ ต่อไปทั้งในปฏิสนธิกาลและปวัตติกาล คือ

ได้รับนามปฏิสนธิ ได้แก่ อรูปวิปากจิตเกิดขึ้น เรียกว่า อรูปพรหม เป็นนานักขณิกกัมมปัจจยุปบัน ผู้พิจารณา **วิปัสสนาภาวนา** ขณะที่มรรคจิตเกิดขึ้นพร้อมด้วยเจตนาเจตสึก เจตนาเจตสึกขณะนี้

๖. ผู้พิจารณา วิ**ปัสสนาภาวนา** ขณะที่มรรคจิตเกิดขึ้นพร้อมด้วยเจตนาเจตสึก เจตนาเจตสึกขณะใ เป็นสหชาตกัมมปัจจัย

เมื่อมรรคจิตพร้อมด้วยเจตนาดับไปแล้วนั้น เจตนาเจตสึกก็กลับมาเป็นนานักขณิกกัมมปัจจัย และ มีอำนาจให้ผลในชาตินี้เป็นอกาลิกะ คือผลที่เกิดขึ้นนั้นไม่มีระหว่างคั่น ได้แก่ ผลจิตที่เกิดต่อจากมรรคจิต นั่นเองเป็นนานักขณิกกัมมปัจจยุปบัน

มรรคเจตนาขณะที่เป็นปัจจัยให้เกิดผลจิตนั้น เป็นอนันตรปัจจัย และปกตูปนิสสยปัจจัยก็ได้

สรุปความว่า นานักขณิกกัมมบัจจัยนี้ ได้แก่เจตนาเจตสึกที่เป็นกุศลและอกุศลที่เป็นอดีตคือดับไป แล้วเป็นบัจจัยอุดหนุนให้เกิดผลในปฏิสนธิกาลและปวัตติกาล ผลเหล่านี้เป็นนานักขณิกกัมมบัจจยุปบัน

สำหรับผลที่ในปวัตติกาลนั้น มีพิเศษออกไปอีก ดังนี้คือ ธรรมดาสัตว์ทั้งหลายนั้น ย่อมเคยสร้าง กุศลกรรมและอกุศลกรรมมาด้วยกันทั้งสิ้น ที่จะไม่เคยทำนั้นไม่มีเลย ฉะนั้นนานักขณิกกรรมที่เป็นกุศล และอกุศลก็มีติดอยู่ในสันดานของตนๆ ด้วยกันทั้งนั้น แต่เมื่อขณะที่จะส่งผลให้ปรากฏขึ้นนั้นต้องประกอบ ด้วยสิ่งแวดล้อมต่างๆ ๔ ประการ ได้แก่ ๑.กาล ๒.คติ ๓.อุปธิ ๔.ปโยค คือ

- ๑.) กาล ได้แก่ คราวใดสมัยใด บุคคลอยู่ในประเทศที่มีพระราชาเป็นสัมมาทิฏฐิบุคคล ปกครอง บานเมืองอยู่และพระพุทธศาสนาก็ยังคงมีอยู่ ยังไม่สิ้นสูญไป อย่างนี้เรียกว่า กาลสัมปัตติ อย่างหนึ่ง และถ้าในสมัยใดพระราชาที่ปกครองประเทศบานเมืองนั้น เป็นมิจฉาทิฏฐิบุคคล และพระพุทธศาสนาก็ เสื่อมสิ้นไปแล้ว อย่างนี้เรียกว่า กาลวิปัตติ
- ๒.) คติ ได้แก่ บุคคลใดได้เกิดอยู่ในสุคติภูมิ มีมนุษย์ เทวดา และพรหม อย่างนี้เรียกว่า คติสัมบัตติ ถ้าบุคคลใดไปเกิดในทุคติภูมิ มีสัตว์ดิรัจฉาน เป็นต้น อย่างนี้เรียกว่า คติวิบัตติ

- ๓.) อุปธิ ได้แก่ บุคคลใดเมื่อเกิดมาแล้วมีอวัยวะใหญ่น้อย คือ ตา หู เป็นต้นนั้น ครบบริบูรณ์ อย่างนี้เรียกว่า **อุปธิสัมบัตติ** เมื่อบุคคลใดเกิดมาแล้วมีอวัยวะน้อยขาดตกบกพร่องไปไม่ครบถ้วน อย่างนี้ เรียกว่า **อุปธิวิบัตติ**
- ๔.) ปโยค ได้แก่บุคคลใดอาศัยความเพียรที่ถูกแล้วทำกายกรรม วจีกรรม มโนกรรมที่เป็นสุจริต ไม่ผิดกฎหมายของบ้านเมือง และไม่ผิดหลักธรรมในพระพุทธศาสนา อย่างนี้เรียกว่า ปโยคสัมบัตติ บุคคลใดอาศัยความเพียรที่ผิด และความคิดที่ผิด แล้วทำกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม ที่เป็นทุจริต ผิดกฎหมายของบ้านเมือง และผิดหลักธรรมในพระพุทธศาสนา อย่างนี้เรียกว่า ปโยควิบัตติ

เมื่อขณะใดบุคคลบริบูรณ์ด้วยสัมปัตติ ๔ อย่าง มีกาลสัมปัตติ เป็นต้น ขณะนั้นนานักขณิกกรรม ที่เป็นกุศลก็ได้โอกาสส่งผลที่ดีให้ปรากฏแก่บุคคลนั้น เช่น การได้ประสบกับอารมณ์ มีรูปารมณ์ เป็นต้น ที่เป็น อิฏฐารมณ์ คือ เป็นอารมณ์ที่น่ารักน่าปรารถนาต่างๆ พร้อมทั้งได้รับกัมมชรูป อันเป็นที่น่ารักน่า ปรารถนาเช่นเดียวกัน

เมื่อขณะใดบุคคลบริบูรณ์ด้วยวิปัตติ ๔ อย่าง มีกาลวิปัตติ เป็นต้น ขณะนั้นนานักขณิกกรรม ที่เป็นอกุศล ก็ได้โอกาสส่งผลที่ไม่ดีให้ปรากฏแก่บุคคลนั้น เช่น ได้ประสบกับอารมณ์ที่ไม่ดีต่างๆ พร้อม ทั้งได้รับกัมมชรูปที่ไม่น่ารักไม่น่าปรารถนา ดังนี้

นี่เป็นผลในปวัตติกาล ส่วนผลในปฏิสนธิกาลนั้น สัตว์ทั้งหลายย่อมได้รับแล้วในขณะที่ปฏิสนธิ ตามสมควรแก่กรรมของตนๆ ในอดีตภพ

อุปมา นานักขณิกกัมมปัจจัย

อุปมาเหมือนกับเมล็ดพันธุ์ไม้ทั้งหลาย ย่อมเจริญงอกงามไปตาม คุณภาพแห่งพีชะ (ยีนส์) ฉันนั้น ที่เรียกว่า **พีชนิธานกิจจ**

] อนุวาทพระบาลี แห่งนานักขณิกกัมมชาติ

ในนานักขณิกกัมมชาติ มี ๑ ปัจจัย คือ นานักขณิกกัมมปัจจัย

ก. กุสลบท

ภุสลา เจตนา วิปากาน ขนุธาน กฎตุตา จ รูปาน
 นานกุขณิกกมุมปรุจเยน ปรุจโย.

กุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่วิบากนามขันธ์ ๔ และกัมมชรูป ด้วยอำนาจนานักขณิกกัมมปัจจัย.

ง. อกุสลบท

๑.) อกุสลา เจตนา วิปากาน ขนุธาน กฎตุตา จ รูปาน นานกุขณิกกมุมปจุจเยน ปจุจโย.

> อกุศลเจตนาที่เป็นอดีต เป็นปัจจัยช่วยอุปการะ แก่วิบากนามขันธ์ ๔ และกัมมชรูป ด้วยอำนาจนานักขณิกกัมมปัจจัย.

กุ-อัพ (น.๓๒๒)

อกุ-อัพ (น.๓๒๔)

🗋 สรุปปัจจัย ๒๔ หรือปัจจัย ๔๗ (น.๔๒๒)

ฐปอาหารปัจจัย

		(
1	ในปัจจัย ๒๔ นี้ เมื่อ	แบ่งออกโดยพิสดารแล้วได้จำนวน ๔๗ ปัจ	จัย มีดังนี้	øb.)	อินทริยปัจจัย	มี ๓ ปัจจัย คือ	
9.)	เหตุปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย				๑. สหชาตินทริยปัจจัย	๒. ปุเรชาตินทริยปัจจัย
(.e	อารัมมณปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย				๓. รูปชีวิตินทริยปัจจัย	
ണ.)	อธิปติปัจจัย	มี ๒ ปัจจัย คือ		ඉෝ.)	ณานปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย	
		๑. สหชาตาธิปติปัจจัย	๒. อารัมมณาธิปติปัจจัย	ඉය්.)	มัคคปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย	
æ.)	อนันตรปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย		୭ ๙.)	สัมปยุตตปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย	
æ'.)	สมนันตรปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย		wo.)	วิปปยุตตปัจจัย	มี ๔ ปัจจัย คือ	
b.)	สหชาตปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย				สหชาตวิปปยุตตปัจจัย	๒. วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย
හ.)	อัญญมัญญปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย		-		๓. วัตถารัมมณปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย	๔. ปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย
ಡ.)	นิสสยปัจจัย	มี ๓ ปัจจัย คือ		le .)	อัตถิปัจจัย	มี ๖ ปัจจัย คือ	
		สหชาตนิสสยปัจจัย	๒. วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย			สหชาตัตถิปัจจัย	๒. วัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย
		๓. วัตถารัมมณปุเรชาตนิสสยปัจจัย				๓. อารัมมณปุเรชาตัตถิปัจจัย	๔. ปัจฉาชาตัตถิปัจจัย
જ.)	อุปนิสสยปัจจัย	มี ๓ ปัจจัย คือ				๕. อาหารัตถิปัจจัย	๖. อินทริยัตถิปัจจัย
		อารัมมณูปนิสสยปัจจัย	๒. อนันตรูปนิสสยปัจจัย	le le .)	นัตถิปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย	
		๓. ปกตูปนิสสยปัจจัย		ിയണ.)	วิศตปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย	
90 .)	ปุเรชาตบัจจัย	มี ๒ ปัจจัย คือ		๒ ๔.)	อวิคตปัจจัย	มี ๖ ปัจจัย คือ	
		วัตถุปุเรชาตบัจจัย	๒. อารัมมณปุเรชาตบัจจัย			สหชาตอวิคตปัจจัย	ษ. วัตถุปุเรชาตอวิคตบัจจัย
99 .)	ปัจฉาชาตปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย				๓. อารัมมณปุเรชาตอวิคตปัจจัย	๔. ปัจฉาชาตอวิคตปัจจัย
_ ©@ . ∫	อาเสวนปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย		_		๕. อาหารอวิคตปัจจัย	๖. อินทริยอวิคตปัจจัย
໑ഩ .)	กัมมปัจจัย	มี ๒ ปัจจัย คือ					
		สหชาตกัมมปัจจัย	๒. นานักขณิกกัมมปัจจัย			รวมบัจจัยพิสดารมี ๔๗ บัจจัย	
⊚ ∉.)	วิปากปัจจัย	มี ๑ ปัจจัย					
<i>⊚&.</i>)	อาหารปัจจัย	มี ๒ ปัจจัย คือ					

๒. นามอาหารปัจจัย

สรุปปัจจัยธรรม และปัจจยุปบันธรรม ในปัจจัย ๔๗

- **๑. นามเป็นปัจจัย** มี ๒๐ ปัจจัย จำแนกเป็น ๓ ประเภท คือ
 - ๑.๑ นาม เป็นปัจจัย นาม เป็นปัจจยุปบัน (นาม → นาม) มี ๗ ปัจจัย คือ
 - ๑. คนันตรที่จจัย
- ๒. สมนั้นตรปัจจัย
- ๓. อนั้นตรูปนิสสยปัจจัย

- ส. อาเสวนปัจจัย
- ส. สัมปยุตตปัจจัย
- ๖. นัตถิปัจจัย ๗. วิคตปัจจัย
- **๑.๒ นาม** เป็นปัจจัย **รูป** เป็นปัจจยุปบัน (นาม → รูป) มี ๔ ปัจจัย คือ
 - บัจฉาชาตบัจจัย ๒. ปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๓. ปัจฉาชาตัตถิปัจจัย

- ส. ปัจฉาชาตกวิคตปัจจัย
- ๑.๓ นาม เป็นปัจจัย นาม รูป เป็นปัจจยุปบัน (นาม → นาม รูป) มี ๙ ปัจจัย คือ
 - ๑. เหตุปัจจัย
- ๒. สหชาตาธิปติปัจจัย
- ๓. สหชาตกัมมปัจจัย

- ๔. นานักขณิกกัมมปัจจัย ๕. วิปากปัจจัย
- นามกาหารปัจจัย

๗. สหชาตินทริยปัจจัย ๘. ฌานปัจจัย

๙. มัคคปัจจัย

๒. รูปเป็นปัจจัย มี ๑๗ ปัจจัย จำแนกเป็น ๒ อย่าง คือ

๒.๑ รูป เป็นปัจจัย **รูป** เป็นปัจจยุปบัน (รูป \rightarrow รูป) มี \gt ปัจจัย คือ

- ๑. รปอาหารปัจจัย
- ๒. รปชีวิตินทริยปัจจัย
- ๓. อาหารรัตถิปัจจัย

- อินทริยัตถิปัจจัย
- อาหารอวิศตปัจจัย
- ๖. อินทริยอวิศตปัจจัย

๒.๒ รูป เป็นปัจจัย **นาม** เป็นปัจจยุปบัน (รูป ightarrow นาม) มี ightarrowดู ปัจจัย คือ

(กุ.๕ ติน.๑)

(อา.)

- วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย
- ๒. วัตถารัมมณปุเรชาตนิสสยปัจจัย

๓. วัตถุปุเรชาตปัจจัย

๔. อารัมมณปุเรชาตปัจจัย

- ๔. ปุเรชาตินทริยปัจจัย
- ๖. วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๗. วัตถารัมมณปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๘. วัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย
- ๙. อารัมมณปุเรชาตัตถิปัจจัย
- ๑๐. วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย
- อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ
 อ

- ใน 💩 ปัจจัยนี้สามารถแสดงจำแนกเป็น ชาติ ได้ดังนี้
- ๑.) ในอารัมมณชาติ ๕ ปัจจัย คือ
 - วัตถารัมมณปูเรชาตนิสสยปัจจัย
- ๒. อารัมมณปูเรชาตปัจจัย
- ๓. วัตถารัมมณปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย ๔. อารัมมณปูเรชาตัตถิปัจจัย
- อารัมมณปูเรชาตอวิคตปัจจัย
- ๒.) ในวัตถุปุเรชาตชาติ ๖ ปัจจัย คือ
 - ๑. วัตถุปูเรชาตนิสสยปัจจัย
- ๒. วัตถุปุเรชาตปัจจัย
- ๓. ปุเรชาตินทริยปัจจัย
- ๔. วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย
- วัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย
- ๖. วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย
- * ร**ป** เป็นปัจจัย **นาม รป** เป็นปัจจยปบัน (รป ช่วยอปการะ แก[่] นาม รป) ไม่มี
- ๓. นาม รูป เป็นปัจจัย มี ๘ ปัจจัย จำแนกเป็น ๒ ประเภท คือ
 - ๓.๑ นาม รูป เป็นปัจจัย นาม เป็นปัจจยุปบัน (นาม รูป → นาม) มี ๒ ปัจจัย คือ
 - ๑. อารัมมณาธิปติปัจจัย ๒. อารัมมณูปนิสสยปัจจัย
 - **๓.๒ นาม รูป** เป็นปัจจัย **นาม รูป** เป็นปัจจยุปบัน (นาม รูป → นาม รูป) มี ๖ ปัจจัย คือ
 - ๑. สหชาตปัจจัย
- ๒. อัญญมัญญปัจจัย ๓. สหชาตนิสสยปัจจัย
- ๔. สหชาตวิปปยุตตปัจจัย ๕. สหชาตัดถิปัจจัย ๖. สหชาตอวิคตปัจจัย
- * **นาม รูป** เป็นปัจจัย **รูป** เป็นปัจจยุปบัน (นาม รูป ช่วยอุปการะ แก่ รูป) ไม่มี
- **๔. บัญญัติ นามรูป** เป็นปัจจัย มี ๒ ปัจจัย จำแนกเป็น ประเภทเดียว คือ
 - บัญญัติ นามรูป เป็นปัจจัย นาม เป็นปัจจยุปบัน (บัญญัติ นาม รูป → นาม) มี ๒ ปัจจัย คือ
 - ๑. อารัมมณปัจจัย
- ๒. ปกตูปนิสสยปัจจัย
- * **บัณณัติ นาม รป** เป็นปัจจัย **รป** เป็นปัจจยปบัน (บัณณัติ นาม รป → รป) ไม่มี

หมายเหตุ:-

การแสดงต่อไปนี้เป็นการแสดงเพิ่มเติม จากตารางสรุปปัจจัยธรรมและปัจจยุปบันธรรม ในปัจจัย ๔๗ (ซึ่งแสดงในตารางถัดไป)

- นาม เป็นปัจจยุปบัน มี ๒๒ ปัจจัย คือ
 - ๑.) สหชาตชาติ ๑ ปัจจัย คือ สัมปยุตตปัจจัย
 - ๒.) อารัมมณชาติ ๘ ปัจจัย คือ
 - ๑. การัมมณฑัจจัย

- ๒. อารัมมณาธิปติปัจจัย
- ๓. วัตถารัมมณปุเรชาตนิสสยปัจจัย
- ๔. อารัมมณูปนิสสยปัจจัย
- อารัมมณปุเรชาตปัจจัย
- ๖. วัตถารัมมณปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๗. อารัมมณปุเรชาตัดถิปัจจัย
- ๘. อารัมมณปุเรชาตอวิคตปัจจัย

- ๓.) อนันตรชาติ ๖ ปัจจัย คือ
 - อนันตรปัจจัย
- ๒. สมนั้นตรปัจจัย
- ๓. อนันตรูปนิสสยปัจจัย

- ๔. อาเสวนปัจจัย
- ๕. นัตถิปัจจัย
- วิศตปัจจัย

- ๔.) วัตถุปุเรชาตชาติ ๖ ปัจจัย
 - วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย
- ๒. วัตถุปุเรชาตปัจจัย

๓. ปุเรชาตินทริยปัจจัย

- ๔. วัตถุปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย
- วัตถุปุเรชาตัตถิปัจจัย
- ๖. วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย
- ๔.) ปกตูปนิสสยชาติ ๑ บัจจัย คือ ปกตูปนิสสยบัจจัย
- **๒. รูป** เป็นปัจจยุปบัน มี ๑๐ ปัจจัย คือ
 - ๑.) ปัจฉาชาตชาติ ๔ ปัจจัย คือ
 - ๑. ปัจฉาชาตปัจจัย

๒. ปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย

๓. ปัจฉาชาตัตถิปัจจัย

๔. ปัจฉาชาตอวิคตปัจจัย

- ๒.) อาหารชาติ ๓ ปัจจัย คือ
 - ฐปอาหารปัจจัย
- ๒. อาหารัติถิปัจจัย
- ๓. อาหารอวิคตปัจจัย

- ๓.) รูปชีวิติตทริยชาติ ๓ ปัจจัย คือ
 - ๑. รูปชีวิตินทริยปัจจัย๒. อินทริยัตถิปัจจัย๓. อิ
 - ๓. อินทริยอวิคตปัจจัย

- **๓. นาม รูป** เป็นปัจจยุปบัน มี ๑๕ ปัจจัย คือ
 - ๑.) สหชาตชาติ
 ๑๔ ปัจจัย คือ
 - o สหชาตชาติใหญ่ ๔ ปัจจัย คือ
 - ๑. สหชาตปัจจัย
- ๒. สหชาตนิสสยปัจจัย
- ๓. สหชาตัดถิปัจจัย
- ๔. สหชาตอวิคตปัจจัย
- ๐ สหชาตชาติกลาง ๓ ปัจจัย คือ
 - ๑. อัญญมัญญปัจจัย
- ๒. วิปากปัจจัย
- ๓. สหชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๐ สหชาตชาติเล็ก ๗ ปัจจัย คือ
 - เหตุปัจจัย

- ๒. สหชาตาธิปติปัจจัย
- ๓. สหชาตกัมมปัจจัย
- ส. นามอาหารปัจจัย
- สหชาตินทริยุปัจจัย
- ฌานปัจจัย

- ๗. มัคคปัจจัย
- ๒.) นานักขณิกกัมมชาติ ๑ ปัจจัย คือ นานักขณิกกัมมปัจจัย

๓ารางสรุปบัจจัยธรรม และบัจจยุปบันธรรม ในบัจจัย ๔๗

เป็นปัจจัย	นาม เป็นปัจจยุปบัน	รูป เป็นปัจจยุปบัน	นาม รูป เป็นปัจจยุปบัน
๑. นาม	มี ๗ ปัจจัยคือ	มี ๔ ปัจจัย คือ	มี ๙ ปัจจัย คือ
	- อนันตรชาติ ๖ ปจ.	ปัจฉาชาตชาติทั้ง ๔	- สหชาตชาติเล็ก ๗ ปจ.
	น์.๕, เส.	ฉา, วิป, ถิ, อ	เห, ธิ, กํ, หา, อิน, ฌา, มัค
	- สหชาตชาติ 🤋 ปจ.		- สหชาตชาติกลาง 🤋 ปจ.
	สัม.		ปา (วิปากปัจจัย)
			- นานักขณิกกัมมชาติ 🤋 ปจ.
			นา (นานักขณิกกัมมปัจจัย)
ษ. รูป	มี ๑๑ ปัจจัย คือ	มี ๖ ปัจจัย คือ	ไม่มี
	- อารัมมณชาติ ๕ ปจ.	- อาหารชาติ ๓ ปจ.	
	อาปุ.๓ วัตถา.๒	(หา ๓) หา, ถิ, อ	
	- วัตถุปุเรชาตชาติ ๖ ปจ.	- รูปชีวิตินทริยชาติ ๓ ปจ.	
	(กุ ๖) นิส, ปุ, ติน,	(ซี ๓) ซี, ถิ, อ	
	วิป, ถิ, อ		
	หลักจำ - นิส ๒, ปุ ๒,		
	ติน, วิป ๒, ถิ ๒, ฮ ๒		
๓. นาม รูป	มี ๒ ปัจจัย คือ ธิ, ณู	ไม่มี	มี ๖ ปัจจัย คือ
			- สหชาตชาติใหญ่ ๔ ปจ.
			ส, นิส, ถิ, อ
			- สหชาตชาติกลาง ๒ ปจ.
			อัญ, วิป
๔. บัญญัติ นาม รูป	มี ๒ ปัจจัย คือ อา, ตู	ไม่มี	ไม่มี
รวม ๔๗ ปัจจัย	ษษ ปัจจัย	๑๐ ปัจจัย	๑๕ ปัจจัย

สรุปจำนวนกาลในปัจจัย ๒๔ หรือ ๔๗

• บัจจัยที่เป็นบัจจุบันกาล มี ๑๗ บัจจัย หรือ ๓๖ บัจจัย คือ

๑.) สหชาตชาติ๑๕ ปัจจัย คือ

เหตุปัจจัย

- า. สหชาตากิปติปัจจัย
- ๓. สหชาตปัจจัย

- ๔. อัญญมัญญปัจจัย
- ส. สหชาตนิสสยปัจจัย
- สหชาตกัมมปัจจัย

- ๗. วิปากปัจจัย
- ๘. นามกาหารปัจจัย
- ๙. สหชาตอินทริยุปัจจัย

- ๑๐. ฌานปัจจัย
- ๑๑. มัคคปัจจัย
- ๑๒. สัมปยุตตปัจจัย

- ๑๓. สหชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๑๔. สหชาตัตถิปัจจัย
- ๑๕. สหชาตกวิคตปัจจัย

๒.) อารัมมณชาติ ๕ ปัจจัย คือ (อาปุ.๓ วัตถา.๒)

- ๑ วัตถารัมมณปุเรชาตนิสสยปัจจัย
- ๒. อารัมมณปุเรชาตปัจจัย
- ๓. วัตถารัมมณปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย ๔. อารัมมณปุเรชาตัตถิปัจจัย
- อารัมมณปุเรชาตอวิคตปัจจัย

๓.) วัตถุปุเรชาตชาติ ๖ ปัจจัย คือ

- ๑. วัตถุปูเรชาตนิสสยปัจจัย
- ๒. วัตถุปุเรชาตปัจจัย
- ๓. ปุเรชาตินทริยปัจจัย
- ๔. วัตถุปูเรชาตวิปปยุตตบัจจัย ๕. วัตถุปูเรชาตัตถิบัจจัย
- ๖. วัตถุปูเรชาตอวิศตปัจจัย

ผู้.) ปัจฉาชาตชาติ ๔ ปัจจัย คือ

- ๑. ปัจฉาชาตปัจจัย
- ๒. ปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๓. ปัจฉาชาตัตถิปัจจัย

๔. ปัจฉาชาตอวิศตปัจจัย

๔.) อาหารชาติ ๓ ปัจจัย คือ

- รูปอาหารปัจจัย
- า. อาหารัตถิปัจจัย
- ๓. อาหารอวิศตท์จจัย

b.) รูปชีวิตินทริยชาติ ๓ ปัจจัย คือ

- รูปชีวิตินทริยปัจจัย
- ๒. อินทริยัตถิปัจจัย
- ๓. อินทริยอวิศตปัจจัย

๒. ปัจจัยที่เป็นอดีตกาล มี ๗ ปัจจัย คือ

๑.) อนันตรชาติ ๖ ปัจจัย คือ

- อนันตรปัจจัย
- า. สมนั้นตรุปัจจัย
- ๓. อนันตรูปนิสสยปัจจัย

- ส. อาเสวนปัจจัย
- นัตถิปัจจัย

๖. วิคตปัจจัย

๒.) **นานักขณิกกัมมชาติ ๑ ปัจจัย คือ** นานักขณิกกัมมปัจจัย

๓. ปัจจัยที่เป็น ปัจจุบัน อดีต อนาคต และกาลวิมุต มี ๔ ปัจจัย คือ

๑.) อารัมมณชาติ ๓ ปัจจัย คือ

- ๑. อารัมมณปัจจัย
- ๒. อารัมมณาธิปติปัจจัย
- ๓. อารัมมณูปนิสสยปัจจัย
- ๒.) ปกตุปนิสสยชาติ ๑ ปัจจัย คือ ปกตุปนิสสยบัจจัย

ตารางสรุปจำนวนกาลในปัจจัย ๒๔ หรือ ๔๗

ชาติ	ปัจจุบันกาล	อดีตกาล	ปัจจุบัน อดีต อนาคต กาลวิมุต
 สหชาต. (ส.๑๕) 	✓	-	-
๒. อารัมมณ. (อา.๘)	🗸 (๕ ปจ. อาปุ.๓ ถา.๒)	-	🗸 (๓ ปจ. ฮา. ธิ. ณู.)
๓. อนันตร. (นํ.๖)	-	✓	-
๔. วัตถุปุเรชาต. (กุ.๖)	✓	-	-
๕. ปัจฉาชาต. (ฉา.๔)	✓	-	-
๖. อาหาร. (หา.๓)	✓	-	-
๗. รูปชีวิตินทริย. (ชี.๓)	✓	-	-
 ปกตูปนิสสย. (ตู.๑) 	-	-	✓
๙. นานักขณิกกัมม. (นา.๑)	-	✓	-
รวม ๙ ชาติ	১ র্ণা লী	๒ ชาติ	ษ ชาติ
รวม ๔๗ ปัจจัย	รวม ๓๖ ปัจจัย	รวม ๗ ปัจจัย	รวม ๔ ปัจจัย

สรุปลักษณะของอำนาจที่ช่วยอุปการะ ในปัจจัย ๔๗

- **๑. ปัจจัยที่มีอำนาจเป็น ชนกสัตติ อย่างเดียว** มี ๘ ปัจจัย ว่าโดยชาติ เป็นได้ ๓ ชาติ คือ
 - ๑.) อนั้นตรชาติ ๖ ปัจจัย คือ
 - ๑. กนั้นตรุปัจจัย
- า. สมนั้นตรุปัจจัย
- ๓. อนันตรูปนิสสยปัจจัย

- ส. อาเสวนปัจจัย
- ผู้ผลิบัลจัย

- ๖. วิศตปัจจัย
- ๒.) ปกตูปนิสสยชาติ 🥃 บัจจัย คือ ปกตูปนิสสยบัจจัย
- **๓.) นานักขณิกกัมมชาติ ๑ ปัจจัย คือ** นานักขณิกกัมมปัจจัย
- **๒. ปัจจัยที่มีอำนาจเป็น อุปถัมภกสัตติ อย่างเดียว** มี ๔ ปัจจัย ว่าโดยชาติ ปัจฉาชาตชาติ คือ
 - บัจฉาชาตบัจจัย
- ๒. ปัจฉาชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๓. ปัจฉาชาตัตถิปัจจัย
- ๔. ปัจฉาชาตอวิคตปัจจัย
- **๓. ปัจจัยที่มีอำนาจเป็น อนุปาลกสัตติ อย่างเดียว** มี ๓ ปัจจัย ว่าโดยชาติ รูปชีวิตินทริยชาติ คือ
 - รูปชีวิตินทริยปัจจัย
- ๒. อินทริยัตถิปัจจัย
- ๓. อินทริยอวิศตปัจจัย
- **๔. ปัจจัยที่มีอำนาจเป็น ชนกสัตติ และ อุปถัมภกสัตติ ทั้งสอง** มี ๓๒ ปัจจัย เป็นได*้ ๔* ชาติ คือ ๑.) สหชาตชาติ ๑๕ ปัจจัย คือ
 - เหตุปัจจัย

- ๒. สหชาตาธิปติปัจจัย
- ๓. สหชาตปัจจัย

- ๔. อัญญมัญญปัจจัย
- ส. สหชาตนิสสยปัจจัย
- สหชาตกัมมปัจจัย

๗. วิปากปัจจัย

- ส. นามกาหารปัจจัย
- ๙. สหชาตอินทริยปัจจัย

- ๑๐. ฌานปัจจัย
- ๑๑. มัศคปัจจัย
- ๑๒. สัมปยุตตปัจจัย

- ๑๓. สหชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๑๔. สหชาตัตถิปัจจัย
- ๑๕. สหชาตอวิคตปัจจัย

- ๒.) อารัมมณชาติ ๘ ปัจจัย คือ
 - ๑. อารัมมณปัจจัย

- ๒. อารัมมณาธิปติปัจจัย
- ๓ วัตถารัมมณปุเรชาตนิสสยปัจจัย
- ๔. อารัมมณูปนิสสยปัจจัย
- อารัมมณปุเรชาตปัจจัย
- ๖. วัตถารัมมณปุเรชาตวิปปยุตตปัจจัย
- ๗. อารัมมณปุเรชาตัตถิปัจจัย
- ๘. อารัมมณปูเรชาตอวิคตปัจจัย

๓.) วัตถุปุเรชาตชาติ ๖ ปัจจัย คือ

- ๑. วัตถุปุเรชาตนิสสยปัจจัย
- ๒. วัตถุปุเรชาตปัจจัย
- ๓. ปูเรชาตินทริยปัจจัย
- ๔. วัตถุปเรชาตวิปปยุตตปัจจัย ๕. วัตถุปเรชาตัดถิปัจจัย
- ๖. วัตถุปุเรชาตอวิคตปัจจัย

๔.) อาหารชาติ ๓ ปัจจัย คือ

- รูปอาหารปัจจัย
- ๒. อาหารัตถิปัจจัย
- ๓. อาหารอวิตตปัจจัย

ตารางสรุปลักษณะของอำนาจที่ช่วยอุปการะ ในปัจจัย ๔๗

ชาติ		ชนก. และอุปถัมภก.	ชนก.	อุปถั่มภก.	อนุปาลก.
 สหชาต. 	(ଗ.⊚୯)	√	-	-	-
๒. อารัมมณ.	(อา.๘)	✓	-	-	-
๓. อนันตร.	(น้.๖)	-	✓	-	-
๔. วัตถุปุเรชาต.	(กุ.๖)	✓	-	-	-
๕. ปัจฉาชาต.	(ฉา.๔)	-	-	✓	-
๖. อาหาร.	(ทำ.๓)	✓	-	-	-
๗. รูปชีวิตินทริย.	(ซี.๓)	-	-	-	✓
๘. ปกตูปนิสสย.	(ମୃ.⊚)	-	✓	-	-
๙. นานักขณิกกัมม.	(นา.๑)	-	✓	-	-
รวม ๙ ชาติ		๔ ชาติ	๓ ชาติ	๑ ชาติ	๑ ชาติ
รวม ๔๗ ปัจจัย		รวม ๓๖ ปัจจัย	รวม ๘ ปัจจัย	รวม ๔ ปัจจัย	รวม ๓ ปัจจัย

📋 สรุปจำนวนภูมิในปัจจัย ๒๔ หรือ ๔๗

- ๑. **บัจจัยที่เป็นได้ใน บัญจโวการภูมิ** เป็นได้ทั้งหมด ๒๔ หรือ ๔๗ บัจจัย ว่าโดยชาติ มี ๙ ชาติ
- ๒. ปัจจัยที่เป็นได้ใน จตุโวการภูมิ มี ๒๕ ปัจจัย ว่าโดยชาติ มี ๕ ชาติ คือ
 - ๑.) สหชาตชาติ๑๔ ปัจจัยคือ(-สหชาตวิปปยุตตะ)
 - ๑. เหตุปัจจัย

- ๒. สหชาตาธิปติปัจจัย
- ๓. สหชาตปัจจัย

- ๔. อัญญมัญญปัจจัย
- ๕. สหชาตนิสสยปัจจัย
- สหชาตกัมมปัจจัย

- ๗. วิปากปัจจัย
- ๘. นามอาหารปัจจัย
- ๙. สหชาตอินทริยปัจจัย

- ๑๐. ฌานปัจจัย
- ๑๑. มัคคปัจจัย
- ๑๒. สัมปยุตตปัจจัย

- ๑๓. สหชาตัตถิปัจจัย
- ๑๔. สหชาตอวิคตปัจจัย
- ๒.) อารัมมณชาติ ๓ ปัจจัย คือ (อา. ธิ. ณู.)
 - ๑. อารัมมณปัจจัย
- ๒. อารัมมณาธิปติปัจจัย
- ๓. อารัมมณูปนิสสยปัจจัย

- ๓.) อนันตรชาติ ๖ ปัจจัย คือ
 - ๑. อนันตรปัจจัย
- ๒. สมนันตรปัจจัย
- ๓. อนันตรูปนิสสยปัจจัย

- ๔. อาเสวนปัจจัย
- ๕. นัตถิปัจจัย

- ๖. วิศตปัจจัย
- **๔.) ปกตูปนิสสยชาติ ๑ ปัจจัย คือ** ปกตูปนิสสยปัจจัย
- **๕.) นานักขณิกกัมมชาติ ๑ ปัจจัย คือ** นานักขณิกกัมมปัจจัย
- **๓. ปัจจัยที่เป็นได้ใน เอกโวการภูมิ** มี ๗ หรือ ๙ ปัจจัย ว่าโดยชาติ เป็นได้ ๓ ชาติ คือ
 - ๑.) สหชาตชาติ ๕ ปัจจัย คือ (ญ ๔, อัญ)
 - ๑. สหชาตปัจจัย
- ๒. อัญญมัญญปัจจัย
- ๓. สหชาตนิสสยปัจจัย

- ๔. สหชาตัดถิปัจจัย
- ส. สหชาตอวิคตปัจจัย
- ษ.) รูปชีวิตินทริยชาติ ๓ ปัจจัย คือ
 - รูปชีวิตินทริยปัจจัย
- ๒. อินทริยัตถิปัจจัย
- ๓. อินทริยอวิคตปัจจัย
- **๓.) นานักขณิกกัมมชาติ ๑ ปัจจัย คือ** นานักขณิกกัมมปัจจัย
- **๔. บัจจัยที่เป็นได้ใน ภายนอก คือเกิดในสิ่งที่ไม่มีชีวิต** มี ๕ บัจจัย ว่าโดยชาติ สหชาตชาติ คือ
 - สหชาตปัจจัย
- ๒. อัญญมัญญปัจจัย
- ๓. สหชาตนิสสยปัจจัย

- ๔. สหชาตัตถิปัจจัย
- ๕. สหชาตอวิคตปัจจัย
- (ญ ๔, อัญ)

ช. ปัจจัยที่เป็น สัพพัฏฐานิกปัจจัย

ปัจจัยที่เป็นเหตุที่ตั้งแห่งสังขตธรรม รูป นาม ทั้งหมด เรียกว่า สัพพัฏฐานิกปัจจัย หมายความว่า ในสังขารโลกบรรดาสิ่งที่มีชีวิต และไม่มีชีวิตทั้งหลายนั้นต้องเข้าอยู่ใน ๔ ปัจจัยนี้ ได้แก่

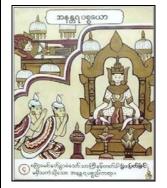
- สหชาตบัจจัย ๒. นิสสยบัจจัย ๓. อัตถิบัจจัย ๔. อวิคตบัจจัย
- ส่วนปัจจัยที่เหลืออีก ๒๐ ปัจจัย เรียกว่า อสัพพัฏฐานิกปัจจัย หมายความว่า ปัจจัยที่เป็นเหตุที่ตั้ง แห่งสังขตธรรม ไม่ทั่วทั้งหมด เป็นปัจจัยได้เฉพาะแต่สังขตธรรมที่เกี่ยวข้องกับตนเท่านั้น
- ๖. ในปัจจัย ๒๔ นั้น พระพุทธองค์ทรงแสดงโดยความเป็นคู่ๆ กัน มี ๕ คู่ คือ
 - ๑. อตุถยุค คู่หนึ่ง
- ๒. สทุทยุค คู่หนึ่ง
- ๓. กาลปฏิปกุขยุค คู่หนึ่ง
- ๔. อญโญญญปฏิปกุขยุค คู่หนึ่ง ๕. เหตุปุผลยุค คู่หนึ่ง
- **๑.) อตุถยุค** หมายถึง ปัจจัยที่ทรงแสดงคู่กันโดย เนื้อความ ได้แก่ อนันตรปัจจัย และสมนันตรปัจจัย
- **๒.) สทุทยุค** หมายถึง ปัจจัยที่ทรงแสดงคู่กันโดย การออกเสียง ได้แก่ นิสสยปัจจัย และอุปนิสสยปัจจัย
- **๓.) กาลปฏิปกุขยุค** หมายถึง ปัจจัยที่ทรงแสดงคู่กันโดย ตรงกันข้าม ได้แก่ ปเรชาตปัจจัย และปัจฉาชาตปัจจัย
- ๔.) อณุโญญฺญปฏิปกฺขยุด หมายถึง ปัจจัยที่ทรงแสดงคู่กันโดย ความตรงกันข้ามของลักษณะ อาการที่ทำหน้าที่อุปการะ ได้แก่ สัมปยุตตปัจจัย กับ วิปปยุตตบัจจัย คู่หนึ่ง อัตถิบัจจัย กับ นัตถิบัจจัย คู่หนึ่ง วิคตบัจจัย กับ อวิคตบัจจัย คู่หนึ่ง
- **๔.) เหตุปุผลยุค** หมายถึง ปัจจัยที่ทรงแสดงคู่กันโดย ความเป็นเหตุและเป็นผล ได้แก่ กัมมบัจจัย (นานักขณิกกัมม.) กับ วิปากบัจจัย

สรุปอุปมาในปัจจัย ๒๔ (ภาพจิตรกรรมอุปมาปัจจัย ๒๔ ที่วัดพระมหามุนี เมืองมัณฑะเลย์ ประเทศเมียนมาร์ จากหนังสืออภิธรรมบัณฑิต รุ่นที่ ๔๙/๒๕๕๕)

๑.) เหตุปัจจัย (น.๓๓๒)

อุปมาเหมือนด้นไม่ใหญ่ ซึ่งตั้งอยู่ได้เพราะอาศัยมีรากแก้วยึดไว้ให้ตั้งอยู่ได้ มั่นคง ถึงแม้ว่าจะมีลมพายุพัดมาทางทิศใดก็ตาม ก็ไม่ทำให้ต้นไม้นั้นล้มได้ และการที่ต้นไม่นั้น เจริญงอกงามขึ้น แตกกิ่งก้านสาขาออกดอกออกผลได้ ก็เพราะอาศัยรากแก้วนั้นเอง มีหน้าที่ช่วยอุดหนุนให้เจิรญงอกงามขึ้น

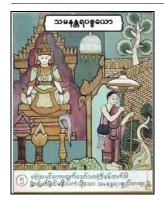
๔.) อนันตรปัจจัย (น.๓๗๗)

อุปมาเหมือนพระเจ้าจักรพรรดิ ที่ทรงสละราชสมบัติออกผนวช เมื่อพรเจ้า จักรพรรดิ ไม่ได้อยู่ครองราชสมบัติแล้ว โอรสของพระเจ้าจักรพรรดิ์นั้น ก็ครองราชสมบัติสืบต่อแทนทันที และการสืบต่อราชสมบัตินี้ ก็ต้องได้แก่ ราชโอรสองค์ที่ ๑ ก่อนจะข้ามไปได้แก่โอรสองค์ที่ ๒ หรือองค์ที่ ๓ นั้นย่อม เป็นไปไม่ได้ ต่อเมื่อโอรสองค์ที่ ๑ ไม่ได้ครองแล้ว องค์ที่ ๒ จึงจะรับสืบต่อ ได้ตามลำดับกันไปดังนี้

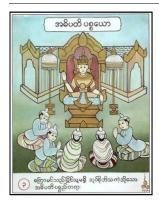
๒.) อารัมมณปัจจัย (น.๓๗๓)

อุปมาเหมือน บุคคลที่ชราหรือทุพพลภาพ ย่อมต้องอาศัยไม้เท้าหรือเชือก เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวเพื่อให้ทรงตัวลุกขึ้นและเดินไปได้ฉันใด จิตและเจตสึก ทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน ต้องมีอารมณ์เป็นเครื่องอาศัยยึดเพื่อเกิดขึ้นฉันนั้น

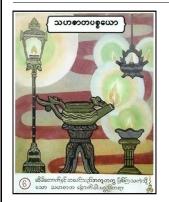
๕.) สมนั้นตรปัจจัย (น.๓๗๙)

ท่านโบราณจารย์อุปมาไว้ว่า เหมือนกับพระเจ้าจักรพรรดิ ที่สวรรคตไปแล้ว พระราชาโอรสของพระเจ้าจักรพรรดินั้น ต้องสืบราชสมบัติแทนพระราชบิดา ต่อไปอย่างแน่นอนบุคคลอื่นไม่สามารถที่จะเข้ามาคั่นตำแหน่งนี้ได้เลย

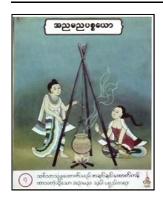
๓.) อธิปติปัจจัย (น.๓๗๕)

อุปมาเหมือนประเทศหนึ่งๆ ต้องมีพระราชา เป็นผู้ปกครองประเทศเพียง องค์เดียว บุคคลที่เหลือเหล่านั้น ต้องอยู่ภายใต้อำนาจของพระราชาทั้งสิ้น ข้อนี้ฉันใดองค์ธรรมที่เป็นอธิบดีก็ฉันนั้น จะทำหน้าที่เป็นใหญ่เป็นผู้ปกครอง แก่ธรรมทั้งหลายพร้อมกันทีเดียวนั้น ย่อมเป็นไม่ได้เช่นเดียวกัน

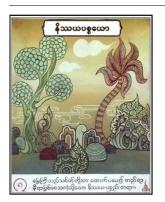
๖.) สทชาตบัจจัย (น.๓๘๐)

อุปมาเหมือน ดวงไฟกับแสงไฟ ซึ่งเมื่อมีดวงไฟเกิดขึ้นแล้ว แสงไฟก็ย่อมเกิดขึ้นด้วย จะว่าดวงไฟเกิดก่อน แสงไฟเกิดทีหลังก็ไม่ใช่ เพราะดวงไฟกับแสงไฟย่อมเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน

๗.) อัญญมัญญปัจจัย (น.๓๘๒)

อุปมาเหมือนหนึ่ง โต๊ะสามชาหรือชาหยั่ง ซึ่งอาศัยด้วยไม้ ๓ อันค้ำจุนอยู่ ซึ่งโต๊ะ ๓ ชาก็ดี หรือไม้ชาหยั่งก็ดี ถ้าชาดไปชาหนึ่งชาใดแล้ว โต๊ะและ ชาหยั่งนั้น ก็ไม่สามารถจะตั้งอยู่ได้ การที่โต๊ะหรือไม้ชาหยั่งนั้นตั้งอยู่ได้ ก็ต้องพร้อมเพรียงด้วยชาทั้ง ๓ ค้ำจุนซึ่งกันและกันอยู่

๘.) นิสสยปัจจัย (น.๓๘๔)

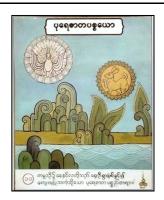
การช่วยอุดหนุน โดยเป็นที่อาศัยนี้ มี 🖢 อย่าง คือ

- ูอ. เป็นที่อาศัยโดยอาการตั้งมั่น เรียกว่า "อธิษฐานาการ"
 อุปมาเหมือน พื้นแผ่นดิน ย่อมเป็นที่อาศัยของต้นไม้ทั้งปวงให้เกิดขึ้น
- เป็นที่อาศัยโดยอาการอิงอาศัย เรียกว่า "นิสุสยาการ"
 อปมาเหมือน ผืนผ้า เป็นที่อาศัยแก่ภาพวาด

๙.) อุปนิสสยปัจจัย (น.๓๘๖)

อุปมาเหมือน น้ำฝน ย่อมเป็นที่อาศัยอย่างสำคัญของมนุษย์และสัตว์ ตลอด จนพืชพันธุ์ต่างๆ ฉันใด อุปนิสสยปัจจัยนี้ก็เช่นเดียวกัน คือ ปัจจัยธรรมของ อุปนิสสยปัจจัยนี้เปรียบเหมือนน้ำฝน และปัจจยุปบันธรรมเปรียบเหมือนสัตว์ ทั้งหลาย และพืชพันธุ์ต่างๆ

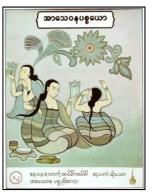
๑๐.) ปุเรชาตปัจจัย (น.๓๙๐)

อุปมาเหมือน พระอาทิตย์และพระจันทร์ ซึ่งเกิดมีขึ้นก่อนสัตว์ทั้งหลาย ในโลก และสัตว์โลกทั้งหลายนั้น ก็ได้อาศัยพระอาทิตย์และพรจันทร์ เป็นอยู่ตลอดมา โดยที่พระอาทิตย์และพระจันทร์ ก็ยังคงมีอยู่

๑๑.) ปัจฉาชาตปัจจัย (น.๓๙๑)

ในคัมภีร์ปรมัตถที่ปนีมหาฎีกา ท่านอุปมาปัจฉาชาตบัจจัยว่า ต้นไม้ที่ ปลูกไว้แล้ว ย่อมจะตั้งอยู่ได้ และเจริญขึ้นได้ก็โดยอาศัยน้ำฝนที่ตกลงมา ภายหลัง หรือเอาน้ำรดในภายหลัง

๑๒.) อาเสวนปัจจัย (น.๓๙๓)

ท่านอุปมาเหมือนหนึ่งบุคคล ที่เคยผ่านการศึกษา ในวิชาอย่างหนึ่งมาแล้ว เมื่อจะต้องการศึกษาในวิชาอย่างเดียวกันนั้นต่อไป ก็ย่อมจะเรียนได้ง่าย และเข้าใจได้มากขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะอาศัยความรู้ ที่ตนได้เคยผ่านมาแล้วใน วิชานั้นเป็นเครืองอุดหนุนส่งเสริมให้เรียนได้ง่ายขึ้น และรู้เร็วขึ้นจนกระทั่ง สำเร็จการเรียนในวิชานั้นๆ

อีกนัยหนึ่ง อุปมาเหมือนกับการทาหน้าด้วยของหอม (กระแจะจันทน์) บ่อยๆ ฉันนั้น

๑๓.) กัมมปัจจัย (น.๓๙๔)

อุปมาเหมือน กองทหารกองหนึ่งๆ ต้องมีนายทหารเป็นหัวหน้า เป็นผู้บังคับบัญชาคอยออกคำสั่ง แก่พวกเหล่าทหาร ให้ทำหน้าที่ ไปตามคำสั่งของตน

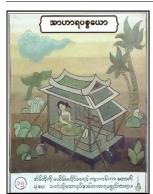
อีกนัยหนึ่ง อุปมาเหมือนกับเมล็ดพันธุ์ไม้ทั้งหลาย ย่อมเจริญงอกงาม ไปตามคุณภาพแห่งพีชะ (ยีนส์) ฉันนั้น

๑๔.) วิปากปัจจัย (น.๔๐๑)

อุปมาเหมือน ความชราที่เกิดขึ้นแก่บุคคลทั้งหลาย ความชรานี้เป็นสิ่งที่ บุคคลทั้งหลายไม่พึงปรารถนา และไม่ต้องขวนขวายหา หรือกระทำให้ เกิดขึ้น แต่ความชรานี้ ก็ย่อมบังเกิดขึ้นแก่บุคคลทั้งหลายทั่วกันหมด ไม่มียกเว้นเลย

อีกนัยหนึ่ง อุปมาเหมือนกับการเมื่อได้อยู่ภายใต้รุ่มเงาที่มีสมพัดผ่านมา ให้เกิดความเย็นสบายฉันนั้น

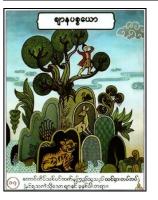
๑**๕.) อาหารปัจจัย** (น.๔๐๒)

อุปมาเหมือน บ้าน ที่จะตั้งอยู่ได้ก็ต้องอาศัยมีเสาเป็นเศรื่องค้ำจุนอยู่ ถ้าหากว่าไม่มีเสาค้ำจุนอยู่แล้ว บ้านนั้นก็ไม่สามารถจะตั้งอยู่ได้

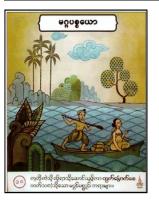
๑๖.) อินทริยปัจจัย (น.๔๐๓)

อุปมาเหมือน ในประเทศหนึ่งๆ มีรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าปกครอง ในหน้าที่ การงานอยู่หลายคนด้วยกัน แต่ในหน้าที่อย่างหนึ่งๆ นั้น ก็มีรัฐมนตรีคน หนึ่งๆ เป็นหัวหน้าควบคุมปกครอง ไม่ก้าวก่ายหน้าที่ซึ่งกันและกัน

๑๗.) ฌานปัจจัย (น.๔๐๙)

อุปมาเหมือน บุคคลที่อยู่ในที่สูง สามารถมองเห็นสิ่งต่างๆ ในที่ไกลๆ ได้ เมื่อตนเองแลเห็นสิ่งเหล่านั้นแล้ว ก็บอกให้พวกที่อยู่ข้างล่างรู้ด้วยว่า ในที่ตรงนั้นมีอะไรบ้าง ตามที่ตนได้เห็น

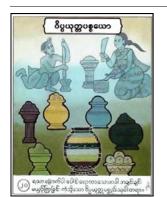
๑๘.) มัคคบัจจัย (น.๔๑๐)

อุปมาเหมือน ยานพาหนะ ที่นำผู้โดยสาร อันได้แก่จิต และเจตสิกดวงอื่นๆ พร้อมทั้งรูปที่เกิดขึ้นพร้อมกันกับตน ให้ไปถึงจุดหมายในที่ต่างๆ กัน ตาม สมควรแก่ฐานะของยานนั้นๆ เจตสึกทั้ง ๙ ดวงนี้ จึงนับว่าเป็นมัคคปัจจัย

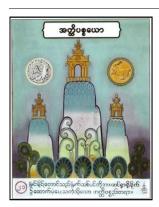
๑๙.) สัมปยุตตปัจจัย (น.๔๑๒)

อุปมาเหมือน ยกชนิดหนึ่ง เรียกว่า "จตุมธุรส" อันผสมด้วยของ ๔ อย่าง
คือ น้ำมันเนย น้ำมันงา น้ำผึ้ง น้ำตาลโดนด เมื่อเอาสิ่งทั้ง ๔ ที่กล่าวมานี้
ผสมกวนให้เข้ากันแล้ว รสของยานี้จะกลมกลืนกันได้สนิท จนผู้ที่บริโภคนั้น
ไม่สามารถจะบอกได้เลยว่า นี้เป็นรสของเนย หรือรสของน้ำมันงา หรือรสของน้ำผืง หรือเป็นรสของน้ำตาลโตนด

๒๐.) วิปปยุตตปัจจัย (น.๔๑๔)

อุปมาเหมือน คน ๒ คน อยู่ในบ้านเดียวกัน แต่ว่าไม่ใช่เป็นญาติพี่น้องกัน และการกินอยู่หลับนอน ตลอดจนเงินทองก็ไม่ได้ใช้ร่วมกัน เป็นแต่อยู่ บ้านเดียวกันเท่านั้น ถ้าหากจะมีผู้ถามว่า คน ๒ คนนี้เป็นญาติกันหรือเปล่า ก็จะต้องตอบว่าไม่ได้เป็นอะไรกัน เป็นแต่อาศัยอยู่บ้านเดียวกัน เพื่อช่วย เหลือซึ่งกันและกัน ในกิจการงานเท่านั้น

๒๑.) อัตถิปัจจัย (น.๔๑๖)

อุปมาเหมือนหนึ่ง พื้นดิน ที่ช่วยอุดหนุนอุปการะแก่ต้นไม้ทั้งปวงให้งอกงาม เจริญขึ้นและตั้งอยู่ได้ ในการช่วยอุดหนุนนี้ เป็นการช่วยอุดหนุนโดยอาการ ที่ปรากฏมีอยู่ คือ พื้นดินที่เป็นฝ่ายอุดหนุนก็มีอยู่ ต้นไม้ที่เป็นฝ่ายรับการ อุดหนุนก็มีอยู่ ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่มี ก็ช่วยอุดหนุนไม่ได้

๒๒.) นัตถิปัจจัย (น.๔๑๗)

อุปมาเหมือน แสงสว่างกับความมืด ธรรมดาของความมืด จะมีไม่ได้ในเมื่อ แสงสว่างยังปรากฏอยู่ ต่อเมื่อแสงสว่างไม่มีแล้ว ความมืด จึงจะปรากฏ ขึ้นได้ ดังนั้น ความมืดจึงเป็นผลของแสงสว่างที่ดับไปแล้ว

ษ๓.) วิคตปัจจัย (น.๔๑๘)

อุปมาเหมือน หนึ่งพระอาทิตย์และพระจันทร์ ตามธรรมดาพระจันทร์
จะไม่ปรากฏแสง ในเมื่อพระอาทิตย์ยังไม่ปราศจากไป ต่อเมื่อพระอาทิตย์
ปราศจากไปแล้วนั้นแหละ แสงสว่างของพระจันทร์จึงจะปรากฏขึ้นได้
พระอาทิตย์จึงเป็นผู้อุปการะช่วยอุดหนุนแก่แสงสว่างของพระจันทร์ โดย
อาการปราศจากไป

๒๔.) อวิคตปัจจัย (น.๔๒๐)

อุปมาเหมือน น้ำในมหาสมุทร ย่อมเป็นที่อาศัยแก่ฝูงปลา และเต่าเป็นต้น ให้ได้รับความสนุกสบาย ร่าเริง และเจริญเติบโตขึ้นได้นั้น น้ำในมหาสมุทร ต้องมีอยู่ จึงจะอุปการะอุดหนุนแก่ฝูงปลา และเต่าทั้งหลายได้ ฝูงปลาและเต่าทั้งหลายนั้น ก็ต้องมีอยู่เช่นเดียวกัน จึงจะรับอุปการะจากน้ำ ในมหาสมุทรนั้นได้ ถ้าหากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่มีแล้ว ก็ไม่สามารถอุดหนุน หรือรับอุดหนุนกันได้

🗎 ความสัมพันธ์ของ วิถีจิต กับ อำนาจปัจจัย

-																	มรรค	าวิถี										ปรินิเ	พานวิถี	1		
ปัญจทวารวิถี	ปฏิ	ภ.๑ ภ ตี	น ท	า ป	จัก	ส้ เ	น วุ	ช.๑	ช	ช	ช	ช	ช	ช	Ø	Ø	 ภ	น	ท	ม	ปริ	ପ୍	ų	โค/โว	ม	ผ	ы	ภ.๑๓		ภ	ปริ	ปฏิ.× ปจ.o
มโนทวารวิถี							ม	1.9	ช	ช	ช	ช	1	ช	Ø	Ø																พระธาตุ
								ปัญจ.				I			ı	I															L	
รวมปัจจัย ๔๗	@අ	ளெட்			ണബ്			๔ ๓	<i>હ</i> હ																ૡૼ૦						ගේ	ď
ส์.๑๕ ญ ๔	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	✓
ก อัญ	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	✓
ปา	✓	✓			✓			-	-																-						✓	-
สัม	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	
วิป	✓	✓			-			✓	✓																✓						-	-
ส. เท	✓	✓			-			✓	✓																✓						✓	
<u></u>	-	-			-			✓	✓																✓						-	
กํ	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	-
ทา	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	-
<u>อิ</u> น	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	
เมา	✓	✓			-			✓	✓																✓						✓	-
มัด	✓	✓			-			✓	✓																✓						✓	-
อา.๘ อา ๑	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	-
តិណូ ២	-	-			-			✓	✓																✓						-	-
อาปุ. ๓	-	-			✓			✓	✓																-						-	
วัดถา ๒	-	-			-			-	✓																-						-	-
น.ธ น. ๕	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	-
เส. ๑	-	-			-			✓	✓																✓						-	-
กุ.๖ กุ. ๕	-	✓			✓			✓	✓																✓						✓	
ติน. ๑	-	-			✓			-	-																-						-	-
พา. ๔ ๔	-	✓			✓			✓	✓																✓						✓	
หา.๓ ๓	-	-			✓			✓	✓																✓						✓	
ซึ่.๓ ๓	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	
ମୃ.ଡ ୭	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	
นา.๑ ๑	✓	✓			✓			✓	✓																✓						✓	-

<u>เหตุสภาค์</u>

	บท/วาระ	เหตุปจุจยา	อธิ	ปติ	สห	ลณ		นิสฺสย		วิปาก		อินฺ		ยสส	สมุ		วิ	ių			6	១ឲុតិ /	้ อวิคต	P	
	(71/1/9195	เพด็กล่สถา	สห	อา	6171	១៧	สห	วต่ย่	วตุถา	ווו טג	สห	ปุเร	รูปซึ่	หษ่ผ	84	สห	วต่ย่	วตุถา	ฉา	สห	วผ่ย่	อา	ฉา	หา	อิน
9	กุ - กุ	•	•	\triangle	•	•	•				•				•					•					
pa	กุ - อกุ			\triangle																					
ลา	กุ - อัพ	•	•	\triangleright	•		•				•			•		•			\triangleright	•			\triangle		
હ	กุ๋ - กุอัพ	•			•		•				•			•						•					
æ	อกุ - อกุ	•	\triangle	\triangleright	•	•	•				\triangle			\triangle	•					•					
වි	อกุ - กุ																								
ଭ	อกุ - อัพ	•	Δ		•		•				Δ			\triangle		•			\triangle	•			\triangle		
ಡ	อกุ - อกุอัพ	•	\triangle		•		•				\leq			\triangle						•					
જ	อัพ - อัพ	•	•	\triangle	•	•	•	\triangle	\triangle	•	•	\triangle	\triangle	•	•	•	\triangle	\triangle	\triangle	•	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle
90	อัพ - กุ			\triangle				Δ	Δ								Δ	Δ			\triangle	\triangle			
99	อัพ - อกุ			\triangleright				\triangle	\triangle								\triangle	\triangle			\triangleright	\triangle			
ூடு	กุอัพ - อัพ	<u> </u>			\triangle		\triangle													\triangle					
9 m	อกุฮัพ - ฮัพ				\triangle		\triangle													\triangle					
		สภาคํ	C	Į.	ଡା	๓		ଡା		9		æ		હ	๓		(ກ				G	ฟ		

<u>อารมุมณสภาค์</u>

	บท/วาระ	อารมุมณ	ขธิ	ปติ		นิสฺสะ	I	e,	ุปนิสฺส	ĺ٤	ปุเร	ชาต		วิ	ર્ય			T	อตุถิ/	ัอวิคเ	গ	
	71/1.11s	ปจุจยา	สห	อา	ส์ห	วต่บ่	วตุถา	อา	อนนุ	ปกตู	วต่บ่	อา	ส์ห	วผีบี่	วตุถา	ฉา	สห	วตุถุ	ขา	ฉา	หา	อิน
9	กุ - กุ	•	\triangle	•	\triangle			•	\triangle	\triangle							\triangle					
Je	กุ - อกุ	•						•		\triangle												
ഩ	กุ - อัพ	•	\triangle		\triangle			•	\triangle	\triangle			\triangle			\triangle	\triangle			\triangle		
ď	กุ - กุอัพ		\triangle		\triangle												\triangle					
æ	อกุ - อกุ	•	\triangle	•	\triangle			•	Δ	\triangle							Δ					
િ	อกุ - กุ	•								Δ												
ଦ୍ଧ	อกุ - อัพ	•	\triangle		\triangle				\triangle	\triangle			\triangle			\triangle	\triangle			\triangle		
હ	อกุ - อกุอัพ		\triangle		\triangle												\triangle					
ø	อัพ - อัพ	•	\triangle	•	\triangle	\triangle	•	•	\triangle	\triangle	\triangle	•	\triangle	\triangle		\triangle	\triangle	\triangle	•	\triangle	\triangle	\triangle
90	อัพ - กุ	•				\triangle	•	•	\triangle	\triangle	\triangle			\triangle				\triangle	•			
99	อัพ - อกุ	•		•		\triangle	•	•	\triangle	\triangle	\triangle			\triangle				\triangle	•			
9 ந	กุอัพ - อัพ				\triangle												Δ					
<u></u> ໑ ຄາ	อกุอัพ - อัพ				Δ												Δ					
		สภาคํ	G	ฟ		ຄາ			ବ୍ୟ		6	m		6	n				6	n		

อธิปติสภาค (มีปัจจัยพิสดาร)

บท/วาระ	อธิบ	ติปจฺ	108.00	90	สห	ลณ		นิสฺสย		E,	ุปนิสฺ ส	<u>์</u> ย	ปุเร	ชาต	วิปาก	٩	หา		อินฺ		หษ่ย	สย		วิ	ių			1	อตุถิ/	้อวิคต	Ą	
(1)(1) 9 1 9 5	สห	<u>อา</u>	เหตุ	<u>อา</u>	64 1/1	อญ	ส์ห	วดีปี 🤇	วตุถา	<u>ขา</u>	อนหุ	ปกตู	วต่ย่	<u>ขา</u>	10 111	รูป	นาม	ส์ห	ปุเร รู	รูปซึ	MAİM	ผผ่	สห	วต่บ่	วตุถา	ฉา	สห	วต่บ่	<u>ฮา</u>	ฉา	หา	อิน
∅ 1 – 1	•	*		*	•	•	•			*	Δ	\triangle					•				•	•										
๑ บ่ – อบ่		*		*						*		\triangle																				
๓ กุ– อัพ	•	*	•	*	•		•			*	\triangle	\triangle					•	•			•		•			\triangle	•			\triangle		
๔ กุ - กุอัพ	•		•		•		•										•	•			•						•					
๑บ่ – ๑บ่	•	*	\triangle	*	•	•				*	\triangle	\triangle					•	•			•	•					•					
ค อบ่ − บ่				\triangleright								\triangle																				
๗ อกุ-อัพ	•		\triangle	\triangleright	•		•				\triangle	\triangle						•			•		•			\triangle	•			\triangle		
< อบุ - อบุอัพ	•		\triangle		•		•										•				•											
๙ อัพ - อัพ	•	*		*	•	•		\triangle	\triangle	*	Δ	\triangle	\triangle	\triangle	•	\triangle	•		\triangle	\triangle	•	•	•	\triangle	\triangle	\triangle	•	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	Δ
๑๐ อัพ - กุ		*		*				\triangle	\triangle	*	\triangle	\triangle	\triangle	Δ										\triangle	\triangle			\triangle	\triangle		 	
๑๑ อัพ - อกุ		*		*				\triangle	*	*	\triangle	\triangle	\triangle	*										\triangle	*			\triangle	*			
๑๒ บ่อุพ - อุพ					\triangle		\triangle																				\triangle					
๑๓ อกุอัพ - อัพ					\triangle		Δ																				\triangle					
	สม	าค่ำ	લ	ବ୍ଧ	ଡା	๓		હ	·	·	ଣ	ଅ		9	9		ଡା 🌖		ଭ		භ	ຄ		(d	·			(ر «		

<u>อนนุตรสภาค์ / สมนนุตรสภาค์</u>

บท/วาระ	อนนุตรปจุจยา	สมนเ	e,	เปนิสฺส	, El	อาเส	กร	ท่ม	นตุถิ	วิคต
[] [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] [สมนนุตรปจุจยา	อนนุ	อา	อนหฺ	ปกตู	C) 1664	สห	นา	MAIPI	34141
9 ų - ų	•	•	Δ		Δ	•	Δ		•	
๒ กุ่−ยกุ่			\triangle		Δ					
๓ กุ– อัพ	•	•	\triangle		\triangle		\triangle	•	•	•
๔ กุ - กุอัพ							\triangleleft			
๕ อกุ-อกุ	•	•	Δ		Δ	•	Δ		•	•
๖ อกุ−กุ					\triangle					
๗ อกุ-อัพ	•	•			\triangle		\triangle	Δ	•	
๘ อกุ – อกุอัพ							Δ			
๙ อัพ - อัพ	•	•	\triangle	•	Δ	•	Δ		•	•
๑๐ อัพ - กุ	•	•	\triangle		\triangle				•	•
๑๑ อัพ - อกุ	•	•	\triangle		\triangle				•	
	สภาค์	ବ୍ୟ		ଡା		ഩ	Ģ	9	ഖ	ଦ୍ଧ

<u>สหชาตสภาคํ</u>

0100 /2050	สหชาตปจุจยา	LASO	อธิปติ	สถา		นิสฺสย	J	กร	ห่ห	วิปาก	Ÿ	าำ		อินฺ		อเดย	เลล	der		วิ	ાં			1	อตุถิ/	้ อวิคต	P	
บท/วาระ	ผมสาดเกล่สถา	เหตุ	ส์ห อา	- อญ	สห	วต่บ่	วตุถา	สห	นา	.10.111	รูป	นาม	สห	ปุเร	รูปซึ	PM. 119	Main	สม	สห	วผ่บ่	วตุถา	ฉา	สห	วต่ย่	อา	ฉา	หา	อิน
9 n – n	•	•			•			•					•			•	•	•					•					
๒ กุ่− ยกุ่			\triangle																									
๓ กุ– อัพ	•								\triangle				•				•		•			\triangle	•			\triangle		
๔ กุ – กุอัพ	•												•				•						•					
๕ อกุ – อกุ	•	•		•									•				•	•					•					
๖ อกุ-กุ]	
๗ อกุ - อัพ	•	•	•		•			•	Δ				•			•	•		•			\triangle	•			\triangle		
ขา อบ่ อบ่อุพ	•	•	•		•			•					•				•						•					
๙ อัพ - อัพ	•	•		•	•	\triangle	\triangle	•		•	\triangle		•	\triangle	\triangle	•	•	•	•	\triangle	\triangle	\triangle	•	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle
๑๐ ฮัพ - กุ			\triangle			\triangle	\triangle													\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			
๑๑ อัพ - อกุ			\triangle			\triangle	\triangle													\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			
๑๒ บ่อุพ - อุพ	•																						•					
๑๓ อกุอัพ - อัพ	•				•																		•					
	สภาคํ	ଡା	ଡା 🏻	๓		જ		G	ฟ	9	(อป		ଣ୍ଠ		ଡା	ଡା	๓		(ກ				6	м,		

อญุญมญุญสภาค์

บท/วาระ	<u>១</u> ៧៧៧៧៧	1987	ขธิ	ปติ	สห		นิสฺสย	J	กร	ห่ท	วิปาก	V	ำา		อินฺ		ขานงา	ยสส	ส่งเ		วิปฺ				อตุถิ /	′ อวิคต	1	
UNIV 9195	ปลุลยา	เหตุ	สห	อา	61 (1)	ส์ห	วต่บ่	วตุถา	สห	นา	9U III	รูป	นาม	สห	ปุเร	รูปชี	เมาน	MAİM	ผผ่	ส์ห	วผ่บี่ วผ่	ถา ฉ	า สห	เวตุเ	าุ อา	ฉา	หา	อิน
9 n - n	•		•	\triangle	•				•					•			•	•	•)				
๒ กุ่− ยกุ				\triangle																								
๓ กุ– ฮัพ		\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			\triangle	\triangle		\triangle						\triangle		
๔ กุ-กุจัพ		\triangle	\triangle		\triangle	\triangle			\triangle				\triangle	\triangle			\triangle	\triangle					\triangle					
๕ อกุ-อกุ	•	•	•	\triangleright	•	•			•					•			•		•)				
๖ อกุ่−ทุ่																												
๗ อกุ-อัพ		\triangle	\triangle		\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			\triangle	\triangleright		\triangle						\triangle		
๘ อกุ - อกุอัพ		\triangle	\triangle		\triangle	\triangle			\triangle				\triangle	\triangle			\triangle	\triangleright										
๙ อัพ - อัพ	•	•	•	\triangle	•	•	Δ	\triangle	•		•	\triangle		•	\triangle	\triangle	•	•	•	•					\triangle	\triangle	\triangle	\triangle
๑๐ อัพ - กุ				\triangleright			\triangle	\triangle														7		\triangle	\triangle			
๑๑ อัพ - อกุ				\triangle			Δ	\triangle														7		\triangle	Δ			
๑๒ บ่ฐม - ฐม	<u> </u>				\triangle	\triangle																						
๑๓ อกุอัพ - อัพ					\triangle	\triangle																						
	สภาคํ	๓	6	n	๓		ล		6	n	9	-	ກ		ล		๓	ลา	๓		9				(ກ		

นิสุสยสภาค์ *มีบทที่แสดงมิสสก (สหชาตนิสสย และวัตถุปุเรชาตนิสสย ปนกัน)

	บท/วาระ	นิสฺ	ัสยปจฺจ	ายา	1.08 M	aa*	ขธิ	ปติ	dos	0.51	e,	ปนิสฺส	티	ปุเร	ชาต	กม	โท	วิปาก	ท์	1		อินฺ		ยเวล	uaa	der		วิ	iվ			í	อตุถิ /	้อวิคต	ภ	
1	N11.1.115	สห	<u> ១៧៧</u>	วตุถา'	เหตุ	10.1	สห	ขา*	สห	อญ	ขา*	อนห่	ปกตู	<u>วตถุ</u>	ขา*	สห	นา	.ขอ.แเ	รูป	นาม	สห	<u>ปุเร</u>	รูปซึ่	641.119	หษ่ผ	ผห่	ส์ห	<u>วตถุ</u>	วตุถา'	ฉา	สห	<u>วตุถุ</u>	ขา*	ฉา	หา	อิน
9	กุ - กุ	•			•	\triangle	•	\triangle	•	•	\triangle	\triangle	\triangle			•				•	•			•	•	•					•					
	กุ - อกุ					\triangle		\triangle			\triangle		\triangle																							
	กุ - อัพ	•				\triangle		\triangle	•		\triangle	\triangle	\triangle			•	\triangle			•	•			•	•		•			\triangle	•			\triangle		
ď	กุ - กุอัพ						•		•							•				•	•			•	•						•					
æ	อกุ - อกุ	•			•	\triangle		\triangle	•		\triangle	\triangle	\triangle			•				•				•	•						•					
	อกุ - กุ					\triangle							\triangle																							
ഖ	อกุ - อัพ	•			•	\triangle	•		•			\triangle	\triangle			•	\triangle			•	•			•	•					\triangle	•			\triangle		
	อกุ - อกุอัพ	•			•		•		•							•				•	•			•	•						•					
	อัพ - อัพ	•		*	•	*	•	\triangle	•		\triangle	\triangle	\triangle	0	*	•		•	\triangle	•			\triangle	•	•	•		0	*	\triangle			*	\triangle	\triangle	\triangle
	อัพ - กุ		0	*		*		\triangle			\triangle	\triangle	\triangle	0	*													0	*			0	*			
99	อัพ - อกุ		0	*		*		*			*	\triangle	\triangle	0	*													0	*			0	*			
இ	กุอัพ - อัพ	•							•																						•					
<u>ඉ</u> භ	อกุอัพ - อัพ	•																													•					
୭ଝ	กุอัพ - กุ	•																													•					
9¢	อกุอัพ - อกุ	•																													•					
			สภาค์		ଣ	๓	(<i>و</i> ر	೩	๓		9		(ກ	G)	V	9	0	1		ଭ		ଡା	ଡା	ຄ		(æ'				9	ิ์		

อุปนิสสยสภาค์ (มีปัจจัยพิสดาร)

<u>บุบหงไขบขงา</u> บท/วาระ		สุสยป	จุจยา	อา	อธิ	ปติ	20101	ನ <u>ೂ</u> ಡು		นิสฺสย	ı	ปุเร	ชาต	വെർ	ก	ห่ห		วิ	id			1	อตุถิ/	้อวิคต	গ		ผดชื่	<u>วิคต</u>
[] NI\\ 9 19§	อา	อนนุ	ปกตู*	เมา	สท	อา	ถหห	สมนนุ	ส์ห	วต่บ่	วตุถา	วต่บ่	อา	อาเส	สห	นา*	สห	วต่บ่	วตุถา	ฉา	ส์ท	วตฺถุ	อา	ฉา	หา	อิน	<u>raviri</u>	34161
🤋 ក្ – ក្	•	0	*	•	\triangle	•	0	0	Δ					0	Δ						\triangle						0	0
๒ กุ่− อบุ่			*			•																						
๓ กุ– อัพ	•	0	*	•	\triangle		\bigcirc	\bigcirc	\triangle						\triangle	⊚★	\triangle			\triangle	\triangle			\triangle			\bigcirc	\bigcirc
๔ กุ – กุอัพ					\triangle				\triangle						\triangle						\triangle							
๕ อกุ - อกุ	•	0	*	•	\triangle	•			\triangle					0	\triangle						\triangle						0	0
๖ อกุ−กุ			*	\triangle																								
๗ อกุ-อัพ		0	*	Δ	\triangle		0	0	Δ						Δ	*	\triangle			Δ	\triangle			Δ			0	0
๘ อกุ – อกุอัพ					\triangle				Δ						Δ						\triangle							
๙ อัพ - อัพ	•		*	•	\triangle			0	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle		\triangle		\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	0	
๑๐ อัพ - กุ	•	0	*	•		•	0	0		Δ	Δ	Δ	\triangle					\triangle	\triangle			\triangle	\triangle				0	0
๑๑ อัพ - อกุ	•	0	*			•	0	0		Δ	•	\triangle	•					\triangle	•			\triangle	•				0	0
๑๒ บุอัพ - อัพ									Δ												\triangle							
๑๓ อกุอัพ - อัพ									Δ												\triangle							
		สภาต	i	ଭ	G	Ŋ	ବ୍ୟ	ଭୀ		9		Ç	9	ഩ	,	စြ		,	9				Ģ	9			ଡା	ଭା

ปเรซาตสภาค์ (มีปัจจัยพิสตาร)

911	เท/วาระ	ปุเรชา	าตปจ.	90	อธิ	ปติ		นิสฺสย		ପ୍	ปนิสฺส	ุย		อินฺ			วิ	ાં			1	อตุถิ/	ั อวิคต	P	
U	11/1/195	วต่บ่	<u>อา</u>	<u>ขา</u>	สห	<u>ขา</u>	ส์ห	วผ่บ่	<u>วตุถา</u>	<u>ขา</u>	อนหฺ	ปกตู	สห	ปุเร	รูปซึ่	ส์ห	วผ่บ่	<u>วตุถา</u>	ฉา	สห	วต่ป	<u>ขา</u>	ฉา	ทา	อิน
ឲ្ កា្ −	- ทุ			\triangle	\triangle	Δ	Δ			Δ	Δ	Δ	\triangle							\triangle					
ៈ ៧−				\triangle		\triangle				\triangle		\triangle													
๓ กุ-	- อัพ			\triangle	\triangle	\triangle	Δ			Δ	\triangle	\triangle	\triangle			\triangle			\triangle	\triangle			\triangle		
∉ ಗૃ −	- กุอัพ				\triangle		Δ						\triangle							\triangle					
๕ อกุ	- อกุ			\triangle	\triangle	\triangle	Δ			Δ	Δ	\triangle	\triangle							\triangle					
๖ อกุ	- ក្			\triangle								Δ													
๗ อบุ	- อัพ			\triangle	Δ		Δ				Δ	Δ	\triangle			Δ			\triangle	\triangle			\triangle		
๔ อกุ	- อกุอัพ				\triangle		Δ						\triangle							\triangle					
๙ ฏิพ	- อัพ	•	*	*	\triangle	\triangle	Δ	•	*	Δ	Δ	\triangle	\triangle	•	\triangle	\triangle		*	\triangle	\triangle		*	\triangle	\triangle	\triangle
๑๐ อัพ		•	*	*		\triangle		•	*	Δ	Δ	\triangleright						*				*			
๑๑ ยัพ	- อกุ	•	*	*		*		•	*	*	Δ	Δ					•	*			•	*			
๑๒ ป่ฐเ							Δ													\triangle					
๑๓ อกุล	อัพ - อัพ						Δ													\triangle					
_		สภ	าคํ	ഩ	Ģ	9		ഩ			9			9			6	ກ				(m		

<u>ปจุฉาชาตสภาค์</u>

	บท/วาระ	ปจุฉาชาตปจุจยา		วิ	ર્ય			8	อตุถิ/	้อวิคเ	গ	
	[] NI\ 9 19g	กล่หาภาผกล่ลกา	สห	วผ่บ่	วตุถา	ฉา	สห	วผ่บ่	อา	ฉา	หา	อิน
9	กุ - กุ						\triangle					
l e	กุ - อกุ											
๓	กุ - อัพ	•	\triangle			•	\triangle					
હ	กุ - กุฮัพ						\triangle					
હ	อกุ - อกุ						\triangle					
ور	อกุ - กุ											
ଣ	อกุ - อัพ	•	\triangle				\triangle					
હ	อกุ - อกุอัพ						\triangle					
જ	อัพ - อัพ	•	\triangle	\triangle	\triangle	•	\triangle	\triangle	\triangle		\triangle	\triangle
90	อัพ - กุ			Δ	\triangle			Δ	Δ			
99	อัพ - อกุ			\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			
ூ	กุอัพ - อัพ						\triangle					
໑ ഩ	อกุอัพ - อัพ						\triangle					
		สภาคํ		(m				6	m		

<u>อาเสวนสภาค</u>ํ

	บท/วาระ	อาเสวนปจุจยา	อนห่	สมนนฺ	Q	เปนิสฺส	El	นตุถิ	วิคต
	[] NI\ 9 19£	ถายพาหกล่อกเ			อา	อนห่	ปกตู		
1	ป์ - ป์	•	•	•	\triangle	•	Δ	•	•
2	กุ - อกุ				\triangle		Δ		
3	กุ - อัพ		Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ
4	กุ - กุอัพ								
5	อกุ - อกุ	•	•	•	Δ		Δ	•	•
6	อกุ - กุ						\triangle		
7	อกุ - อัพ		\triangle	\triangle		\triangle	\triangle	\triangle	\triangle
8	อกุ่ - อกุอัพ								
9	อัพ - อัพ	•	•	•	Δ		Δ	•	•
10	อัพ - กุ		Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ
11	อัพ - อกุ		Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ
		สภาคํ	ิต	ഩ		๓		๓	ຄາ

<u>กมุมสภาค์</u> (มีปัจจัยพิสตาร)

111	11 010 1 111		1		0171 10	<i>'</i>																							
	บท/วาระ	บท่หเ	ไจฺจยา	ଅଣ୍ଣ	สมนน	a198	ลกเ		นิสฺสย		e.	ุปนิสฺส	<u>'</u> ମ	วิปาก	P	าา	สมฺ		วิ	iվ			1	อตุถิ/	้อวิคต	ฦ		งเตกิ	วิคต
	UVI/ 8 1 8 6	สห	<u>นา</u>	กหห้	เพพห	64 1/1	ถะท่	ส์ห	วผ่บ่	วตุถา	อา	อนน	ปกตู	9U III		นาม	914	สห	วต่บ่	วตุถา	ฉา	สห	วต่บ่	อา	ฉา	หา	อิน	MAIPI	34141
9	กุ - กุ	•		Δ	Δ	•	•	•			\triangle	\triangle	Δ			•	•					•						Δ	Δ
	กุ - อกุ										\triangle		\triangle																
ഩ	กุ - อัพ		*	*	*	•		•			\triangle	*	*			•					\triangle	•			\triangle			*	*
ď	กุ - กุฮัพ							•								•						•							
	อกุ - อกุ			Δ	Δ		•				\triangle	\triangle	\triangle				•					•						Δ	Δ
	อกุ - กุ												\triangle																
ଡା	อกุ - อัพ		*	Δ	Δ			•				Δ	*			•		•			\triangle	•			\triangle			Δ	Δ
હ	อกุ - อกุฮัพ	•						•														•							
જ	อัพ - อัพ			Δ	Δ	•	•	•	Δ	Δ	\triangle	\triangle	Δ	•	\triangle		•		Δ	\triangle	\triangle	•	\triangle	Δ	\triangle	\triangle	\triangle	Δ	Δ
90	อัพ - กุ			Δ	Δ				Δ	Δ	\triangle	\triangle	Δ						Δ	Δ			Δ	Δ				Δ	Δ
99	อัพ - อกุ			Δ	Δ				Δ	Δ	\triangle	\triangle	Δ						Δ	\triangle			\triangle	Δ				Δ	Δ
	กุอัพ - อัพ					Δ		Δ														Δ							
9 m	อกุอัพ - อัพ					Δ		Δ														Δ							
		ส์ร	าคํ	9	9	ଡା	๓		୍ଦ			ि		9	,	ฟ	๓		(m				G	ฟ			9	9

<u>วิปากสภาค์</u>

บท/วาระ	วิปากปจุจยา	148.00	อธิ	ปติ	des	อญ		นิสฺสย		ก	ห่ห	V	ทำ		อินฺ		อเดย	uaa	der		วิเ	Ŋ			1	อตุถิ/	้ อวิคต	ମ	
(1 N1\ 9 1 1 9 g	งก แเกล่มก เ	เหตุ	สห	อา	64 1/1	នា៖រាំ	สห	วต่บ่	วตุถา	สห	นา	รูป	นาม	ส์ห	ปุเร	รูปซึ	1 PM 11/9	หผ่ผ	ผห่	สห	วผ่บ่	วตุถา	ฉา	สห	วผีบี่	อา	ฉา	หา	อิน
ال - ال		\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle			Δ			\triangle	\triangle			\triangle	\triangle	\triangle					\triangle					
๒ ทุ−อกุ				\triangle																									
๓ กุ– อัพ		\triangle	\triangle	\triangle	\triangleright		\triangle			\triangle	\triangle		\triangle	\triangle			\triangle	\triangle		\triangle			\triangle	\triangle			\triangle		
๔ กุ-กุอัพ		\triangle	\triangle		\triangle		\triangle			\triangle			\triangle	\triangle			\triangle	\triangle						\triangle					
๕ อกุ-อก <u>ุ</u>		\triangle	\triangle	\triangle	\triangleright	\triangle	\triangle			\triangle			\triangle	\triangle			\triangle	\triangle	\triangle					\triangle					
๖ อกุ่−ทุ่																													
๗ อกุ-อัพ		\triangle	\triangle		\triangleright		\triangle			\triangle	\triangle		\triangle	\triangle			\triangle	\triangle		\triangle			\triangle	\triangle			\triangle		
๘ อกุ - อกุอัพ		Δ	\triangle		\triangle		Δ			Δ			Δ	\triangle			Δ	\triangle						\triangle					
๙ อัพ - อัพ	•		•	\triangle	•	•	•	\triangle	\triangle	•		\triangle		•	\triangle	\triangle		•	•	•	\triangle	\triangle	\triangle	•	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle
๑๐ อัพ - กุ				\triangle				Δ	Δ												\triangle	\triangle			Δ	Δ			
๑๑ อัพ - อกุ				Δ				Δ	Δ												\triangle	Δ			Δ	Δ			
๑๒ บุอัพ - อัพ					\triangle		\triangle																	Δ					
๑๓ อกุอัพ - อัพ					\triangle		\triangle																	Δ					
	สภาคํ	9	Ģ	9	9	9		9		(9	(9		9		9	9	9		9)				Ģ	9		

อาหารสภาค์ (มีปัจจัยพิสดาร)

<u>บ</u> ท/วาระ		ารปจฺ		ปติ		อญ		นิสฺสย		กร	ห่ห	วิปาก		อินฺ		สมฺ		วิ	ર્ય			ê	រឲុតិ /	้ อวิคต	า	
UVI/ 8 1 8 6	รูป	นาม	สห	อา	64 1/1	ពរម្	สท	วต่บ่	วตุถา	สห	นา	ווו טו	สห	ปุเร	รูปซึ่	เหม่	สห	วต่ย่	วตุถา	ฉา	สห	วต่ย่	อา	ฉา	หา	อิน
๑ ทุ − ทุ		•	•	\triangle	•	•	•			•			•			•					•					
๒ กุ-ยกุ				\triangle																						
๓ กุ – อัพ			•	\triangle			•				\triangle		•				•			\triangle	•			\triangle		
๔ กุ – กุอัพ			•				•			•			•								•					
๕ อกุ - อกุ		•	•	\triangle	•	•	•			•			•			•					•					
๖ อกุ-กุ																										
๗ อกุ - อัพ		•	•		•		•			•	\triangle		•				•			\triangleright	•			\triangle		
๘ อกุ - อกุอัพ		•	•		•		•						•								•					
๙ อัพ - อัพ	*	•	•	\triangle	•	•	•	\triangle	\triangle				•	\triangle	\triangle	•	•	\triangle	\triangle	\triangle	•	\triangle	\triangle	\triangle	*	\triangle
๑๐ อัพ - กุ				Δ				\triangle	Δ									Δ	\triangle			\triangle	Δ			
๑๑ อัพ - อกุ				Δ				\triangle	Δ									\triangle	\triangle			\triangle	Δ			
๑๒ กุอัพ - อัพ					\triangle		\triangle														\triangle					
๑๓ อกุฮัพ - ฮัพ					\triangle		\triangle														\triangle					
	สม	าคํ	(ฟ	ග	๓		ବ୍ୟ		G	ฟ	9		ଦ୍ଧ		ຄາ		(m				G	ฟ		

อินุทุริยสภาค์ (มีปัจจัยพิสดาร)

บท/วาระ		าริยปจ	ุจยา	108.00	ขธิ	ปติ	สห	ลกเ		นิสฺสย		ปุเร	ชาต	วิปาก	V	ทา	ภเกม	แลล	ત્રા		วิ	ાં			1	อตุถิ /	อวิคต	1	
0/1/ 1/19	สห	<u>ปุเร</u>	รูปชี*	เทตุ	สห	อา	64 1/1	อญ	ส์ห	<u>วตุถุ</u>	วตุถา	<u> </u>	อา	ווו טוי	รูป	นาม	P4V 11/9	หษ่ผ	ผห่	สห	วผ่ย่	วตุถา	ฉา	สท	วผ่บ่	อา	ฉา	หา	อิน
	•			•	•	\triangle		•	•									•	•					•					
ด ป่ - 6ป่						\triangle																						ļ	
๓ กุ– อัพ	•			•	•	\triangle	•		•								•	•		•			\triangle	•			\triangle		
๔ กุ - กุอัพ	•			•	•				•								•							•					
๑บ่ – ๑บ่	•			\triangle	•	\triangle	•	•	•							•	•	•	•					•					
ฅ ฃ๚ํ – บํ																													
๗ อกุ-อัพ	•			\triangle	•				•								•	•		•			\triangle	•			\triangle		
๘ อกุ - อกุอัพ	•			\triangle	•		•		•							•	•							•					
๙ อัพ - อัพ	•		*	•	•	\triangle	•	•	•		\triangle		\triangle	•	\triangle		•	•	•	•		\triangle	\triangle	•		\triangle	\triangle	\triangle	*
๑๐ อัพ - กุ						\triangle				\triangle	\triangle	Δ	Δ								Δ	Δ			Δ	\triangle			
๑๑ อัพ - อกุ						\triangle				\triangle	\triangle	\triangle	\triangleright								\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			
๑๒ บ่อุพ - อุพ							\triangle		\triangle															\triangle					
๑๓ อกุฮัพ - ฮัพ							\triangle		\triangle															Δ					
		สภาค	Î	હ	G	n)	ଣ	ลา		භ		Ģ		9	(ฟ	ଣ	ବ୍ୟ	ลา		(ກ				G	Ŋ		

<u>ณานสภาค์</u>

9100/0050	Signialogaig	สห	221		นิสฺสย	I	วิปาก		อินฺ		หษัษ	des		วิ	Ŋ			1	១ឲុតិ /	อวิคต	P	
บท/วาระ	ณานปจุจยา	6171	อญ	สห	วต่บ่	วตุถา	וווימני	สห	ปุเร	รูปซึ่	Maial	ผห่	สห	วต่ย่	วตุถา	ฉา	ส์ห	วต่บ่	อา	ฉา	หา	อิน
0 1 − 11<	•	•	•	•				•			•	•					•					
ษ กุ-อกุ																						
๓ กุ – อัพ	•			•				•					•			\triangle	•			\triangle		
๔ กุ – กุอัพ	•			•				•									•					
๕ อกุ-อกุ	•			•				•				•										
๖ อกุ - กุ																						
๗ อกุ - อัพ	•			•				•								\triangle	•			\triangle		
๘ อกุ – อกุอัพ	•			•													•					
๙ อัพ - อัพ	•	•		•	\triangle	\triangle		•	\triangle	\triangle	•	•	•	\triangle	\triangle	\triangle	•	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle
๑๐ อัพ - กุ					\triangle	\triangle								\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			
๑๑ อัพ - อกุ					\triangle	\triangle								\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			
๑๒ กุอัพ - อัพ		\triangle		\triangle													\triangle					
๑๓ อกุอัพ - อัพ		\triangle		\triangle													\triangle					
	สภาคํ	ବ୍ଧ	ഩ		ବ୍ୟ		9		ବ୍ୟ		ବ୍ୟ	ഩ		(n				G	ป		

<u>มศุคสภาค์</u>

บท/วาระ	มคุดปจุจยา	198 @	ขธิ	ปติ	สห	ลณ		นิสฺสย	J	วิปาก		อินฺ		ฌาน	สย		วิ	ių			1	อตุถิ/	้อวิคต	ฦ	
Π M / 1115	พผ่นกล่อกเ	เหตุ	สห	อา	61 (1	อญ	สห	วต่บ่	วตุถา	10 111	ส์ห	ปุเร	รูปซึ่	64114	814	สห	วต่ย่	วตุถา	ฉา	สห	วต่บ่	อา	ฉา	หา	อิน
0 1 − 1	•	•	•	\triangle	•	•	•				•			•	•					•					
๒ กุ่− อบุ่				\triangle																					
๓ กุ– อัพ	•	•	•	\triangleright	•		•				•			•		•			\triangle	•			\triangleright		
๔ กุ๋ - กุอัพ	•	•	•		•		•				•			•						•					
๕ อกุ-อกุ	•	\triangle	•	\triangle	•	•	•				•			•	•					•					
๖ อกุ-กุ																									
๗ อกุ-อัพ	•	\triangle	•		•		•				•			•		•			\triangle	•			\triangleright		
๘ อกุ - อกุอัพ	•	\triangle	•		•		•				•			•						•					
๙ อัพ - อัพ	•	•	•	\triangle	•	•	•	Δ	\triangle	•	•	\triangle	Δ	•	•	•	\triangle	\triangle	Δ	•	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle
๑๐ อัพ - กุ				\triangleright				\triangle	\triangle								\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			
๑๑ อัพ - อกุ				\triangle				\triangle	\triangle								\triangle	\triangle			\triangle	\triangle			
๑๒ กุอัพ - อัพ					\triangle		\triangle													\triangle					
๑๓ อกุอัพ - อัพ					\triangle		\triangle													\triangle					
	สภาคํ	ď	G	V	ଚ୍ଚା	ഩ		ଡା		9		ଡା	•	භ	ഩ		(ກ	•			(ฟ		

สมปยตตสภาค์

<u>มหักถึดโดเฆา.</u>			ขธิ	ปติ	200	221		นิสฺสย	J	กร	ท่ห	۾ او	V	ำ		อินฺ		a.a			1	อตุถิ /	้ อวิคเ	গ	
บท/วาระ	สมุปยุตฺตปจฺจยา	เหตุ	สห	อา	สห	อญ	สห	วตฺถุ	วตุถา	สห	นา	วิปาก	รูป	นาม	สห	ปุเร	รูปซึ่	เทาน	หษ่ผ	สห	วต่บ่	อา	ฉา	หา	อิน
0 1 − 11	•	•	•	\triangle	•	•	•			•				•	•			•	•	•					
๒ กุ-ยกุ				\triangle																					
๓ กุ– อัพ		\triangle	\triangle	\triangle	\triangle		\triangle			\triangle	Δ			\triangle	\triangle			\triangle	\triangle	\triangle			\triangle		
๔ กุ - กุฮัพ		\triangle	\triangle		\triangle		\triangle			\triangle				\triangle	\triangle			\triangle	\triangle	\triangle					
๕ อกุ-อกุ	•	•	•	\triangleright	•	•	•			•					•			•	•	•					
๖ อกุ-กุ																									
๗ อกุ-อัพ		\triangle	\triangle		\triangle		\triangle			\triangle	Δ			\triangle	\triangle			\triangle	\triangle	\triangle			\triangle		
๘ อกุ - อกุอัพ		\triangle	\triangle		\leq		\leq			\triangle				\triangle	\triangle			\triangle	\triangle	\triangle					
๙ อัพ - อัพ	•	•	•	\triangle	•	•	•	\triangle	\triangle	•			\triangle		•	\triangle	Δ	•	•	•	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle
๑๐ อัพ - กุ				\triangle				\triangle	\triangle												\triangle	\triangle			
๑๑ อัพ - อกุ				\triangle				\triangle	\triangle												\triangle	\triangle			
๑๒ กุฮัพ - ฮัพ					\triangle		\triangle													\triangle					
๑๓ อกุอัพ - อัพ					\triangle		\triangle													\triangle					
	สภาค์	ഩ	ଗ	n	ഩ	ഩ		ก		6	m	9	(ກ		ഩ		ഩ	ഩ			(ກ		

วิปุปยุตุตสภาค์ (มีปัจจัยพิสตาร)

บท/วาระ	วิ	กุฦฅํผ	ตปจุจย	ปา	108.00	aa*	ขธิ	ปติ	สห	อยเ		นิสฺสย		ପ୍	ปนิสฺส	ધ	ปุเรฯ	ชาต	ماموم	กง	iท	วิปาก	٩	ทำ		อินฺ		ยเดย	uaa		1	อตุถิ /	อวิคต	ฦ	
71M/.1.198	สห	उवध	วตุถา*	ฉา	เหตุ	E. I	สห	ขา*	8171	อญ	สห	<u>วดีบี</u> วผ่	ถา'	ขา*	อนห่	ปกตู	<u> ១៧៧</u>	ขา*	ปจุฉา	สห	นา	1.10.111	รูป	นาม	สห	ปุเร	รูปซึ่	641.119	หษ่ผ	สห	उल्र	อา*	ฉา	หา	อิน
0 1 − 1					\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle			\triangle	\triangle	\triangle				\triangle				\triangle	\triangle			\triangle	\triangle	\triangle					
ด บ่-อบ่						\triangle		\triangle						\triangle		\triangle																			
๓ กุ–อัพ	•			0	•	\triangle	•	\triangle	•		•			\triangle	\triangle	\triangle			•	•	\triangle			•	•			•	•				0		
๔ กุ-กุอัพ					Δ		\triangle		Δ		\triangle									\triangle				Δ	\triangle			Δ	\triangle	\triangle					
๕ อกุ-อกุ					\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle	\triangle			\triangle	\triangle	\triangle				\triangle				\triangle	\triangle			\triangle	\triangle	\triangle					
๖ อกุ-กุ						\triangle										\triangle																			
๗ อกุ-อัพ	•			•	•	\triangle	•		•		•				\triangleright	\triangle			•	•	\triangle			•	•			•	•				•		
๘ อกุ – อกุอัพ					\triangle		\triangle		\triangle		Δ									\triangle				\triangle	\triangle			Δ	Δ	Δ					
๙ อัพ - อัพ	•		*	•	•	*	•	\triangle	•	•	•	•	*	\triangle	\triangle	\triangle		*	•	•		•	\triangle	•	•		\triangle	•	•			*	•	\triangle	\triangle
๑๐ อัพ - กุ			*			*		\triangle				•	*	\triangle	Δ	\triangle		*														*			
๑๑ อัพ - อกุ			*			*		*				•	*	*	\triangleright	\leq	*	*														*			
๑๒ บุอัพ - อัพ									\triangle		\triangle																			\triangle					
๑๓ อกุอัพ – อัพ									\triangle		\triangle																			\triangle					
		สร	าคํ		๓	ഩ	(ē'	ล	9		æ			9		ถ	n	ล	ถ)	9		ก		๓		ถ	๓			(e E		

นตุถิสภาค์ / วิคตสภาค์

MAIPINAL IAI	<u>/ </u>	<u>ri</u>								
บท/วาระ	นตุถิปจุจยา	20101	สมนน	e	าุปนิสฺส	ีย	വേർ	กร	ท่ม	วิคต
UNI/ 1115	วิศตปจุจยา	ถหห่	ผพหห่	อา	อนห่	ปกตู	อาเส	สห	นา	นตุถิ
∅ 1 – 1	•	•	•	Δ	•	Δ	•	Δ		•
ด บ่-อบ่				Δ		Δ				
๓ กุ– อัพ	•		•	Δ		Δ		\triangle	•	•
๔ กุ - กุอัพ								Δ		
๕ อกุ-อก <u>ุ</u>	•	•	•	Δ	•	Δ	•	Δ		•
๖ อบุ−กุ						Δ				
ด อบ่-อุพ	•	•	•			Δ		\triangle	Δ	•
๘ อกุ๋ - อกุอัพ								Δ		
๙ อัพ - อัพ	•	•	•	Δ	•	Δ	•	Δ		•
๑๐ อัพ - กุ	•	•	•	Δ	•	Δ				•
๑๑ อัพ - อกุ	•	•		\triangle	•	Δ				
	สภาคํ	භ	ଭ		ଚ୍ଚା		ഩ	Ç	9	භ

<u>อตุถิสภาค์ / อวิคตสภาค์</u> มีบททีแสดงมิสสก (สหชาตตุถิ และวัตถุปุเรชาตตุถิ ปนกัน และ สหชาตอวิคต และวัตถุปุเรชาตอวิคต ปนกัน)

บท/วาระ	ପ	ตุถิปจฺ	จยา /	ั อวิคเ	ตปจุจะ	JT	1986	ചവ*	ขธิ'	ปติ	a198	อญ่		นิสฺสย		Q	ปนิสฺส	୍ଧ	ปุเร	ชาต	ปจุฉา	ก	ห่ห	วิปาก	ท	r		อินฺ		ภเกจเ	ขดด	สขา		วิ	ોર્પ	
□ VI/ 3 1 3 €	ส์ห	วตุถุ	อา*	ฉา	ทา	อิน*	เหตุ	ומ	สห	ขา*	64 1/1	ra e ri	สห	उल्लं	เต๋ยป,	ขา*	อนนุ	ปกตู	<u> ១៧៧</u>	ขา*	กล่หา	ส์ห	นา	1 901111	<u>รูป</u>	นาม	สห	ปุเร	รูปซึ่	P4N 11/9	หษ่ผ	essi	สห	उल्लं	วตุถา'	ฉา
0 1 − 11<	•						•	\triangle	•	\triangle	•	•				\triangle	\triangle	\triangle				•				•	•			•	•					
๒ บุ− อกุ								\triangle		\triangle						\triangle		\triangle																		
๓ กุ– อัพ	•			0			•	\triangle		\triangle	•		•			\triangle	\triangle	\triangle			0		\triangle			•				•	•		•			•
๔ กุ - กุอัพ	•								•		•		•									•				•	•									
๕ อกุ - อกุ	•						•	\triangle	•	\triangle	•	•	•			\triangle	\triangle	\triangle				•				•	•									
๖ อกุ - กุ								\triangle										Δ																		
๗ อกุ-อัพ	•			•			•	\triangle			•		•				\triangle	\triangle			0		\triangle			•				•	•		•			
๘ อกุ - อกุอัพ	•						•		•		•		•									•				•	•			•						
๙ อัพ - อัพ	•		*	•	0	9	•	*	•	\triangle	•	•	•		*	\triangle	\triangle	\triangle		*	•	•		•	0	•	•		우	•	•		•	•	*	•
๑๐ อัพ - กุ		\limits	*					*		\triangle					*	Δ	Δ	Δ		*														•	*	
๑๑ อัพ - อกุ			*					*		*					*	*	\triangle	\triangleright	\limits	*														*	*	
๑๒ บุอัพ - อัพ	•										•		•																							
๑๓ อกุอัพ - อัพ	•										•		•																							
๑๔ บุ๋อัพ - บุ๋	•												•																							
๑๕ อกุอัพ - อกุ	•							,		,			•																							
		1	สภาค์	/ 96	ກ		ଚ୍ଚ	๓	Ċ.	9	જ	๓		<u>ඉ</u>			9		6	m	๓	(ฟ	9	G	Ŋ		ଡା		ଚ୍ଚ	ଡା	ຄາ		(æ'	

🗅 ตารางแสดงอำนาจปัจจัย (จำแนกตามชาติ) ในปัจจยนิทเทส [แสดงตามหนังสือหลักสูตรอภิธรรมโชติกะวิทยาลัย]

๑.สหชาตร	ชาติ ๑๕	๒.อารัมมณ	ชาติ ๘	ຫ . €	อนันตร	ชาติ ๗	๔.วัตถุ	ปุเรชาต	าชาติ ๖	๕.ปัจฉ	มาชาตช	าฅิ ๔	ъ.	อาหาร	ชาติ ๓	හ.	รูปชีวิติ	าินทริย	เชาติ ๓		๘.ปกตูปนิสเ	สยชาติ 🖢	ฮ. นานั	ักขณิกกัม	มชาติ ๑
9	ોલ	ഩ	« ره	ક	ഖ	ಡ	6	ห. อ์ฤ ๏	l e	90	99	ூற	9 m	9¢	୭ଝି	99	୭ ୭୬	ඉශ්	9 eV		BO	ja @	මම	മ്പ	๒๔
นิท. เหตุ	อา	ิธิ	น์-สน์	ส์	อัญ	นิส	นู	วี	(P)	ปุ	ฉา	เส	กํ	ปา	หา	อิน	ณา	มัด	สัม		วิป	ถิ	น	Ø	อวิ
9	ಡ	æ	ඉශ්	ર્જ	ຄາ	99	ଭ	භ	ூற	<u></u> ໑ ຄາ	9	๓	l e	9	ම	ଡା	9	9	9		હિ	୭୩	9	9	୭୩
ම <u>මූඹ</u>	હ	a	æ	ව/ග	ව/ඟ	ව/៧	ഩ	ව	9	ક	ď	Ø.	ම ුග්	භ	ഩ	િ	99	9 m	b/๗	ව	८ १५ ५१८	ව/៧	ورور پي	ورور پي	ව/ආ
ල	æ	99	æ	હ્ય	æ	æ	ഩ	-	9	ક		િ	90		_ම ந	ક				ଚ୍ଚ	હ	હ			æ
ഩ	æ	99	æ	ව/භ	ව/ඟ	ව/៧	ഩ	æ/b	ව	િ		િ				ક					↑ ↑ ถุ ถา	ව/៧			b/๗
œ'	æ	ூரு	æ	<i>৫/</i> ১		<i>৫/</i> ১	ഩ	ව	9	ર્વ						Ъ						æ/b			<i>৫/</i> ১
æ	æ	ตาอาส	æ	હ		<i>હ</i>	-	-	9	હ						કે						<i>હ</i>			<i>હ</i>
ક	ď		æ	ව		ે	-	æ	le	4						ลา						ર્જ			ક
ଭା	હ		æ			ક	ഩ	હ	9	æ						<u></u> ૭૯						ક			ક
_લ	๓ๅ๔ๅ๖ๅ๖	,ಡ	æ			િ	ഩ	æ	9	æ												ર્જ			ક
ek'			æ			ક	ണ്ടുര്	હ	9	Je J												b			ક
90			æ			ક			9	Je J												b			ક
99		חָ−חָ	કે			ಜ ಶ್ರಡ	,		9	æ												ď			ď
் இ		ป์-อพ่	<i>৫</i> /১			↑			9	થેલ												æ			ď
9 m		อกุ-อกุ	કે							& ಶ್ರ <u>ಿ</u> ಡ												æ			ď
9¢		อบุ-อพฺ	æ							↑												æ			æ
9¢		อพฺ-อพฺ	<i>৫</i> /๖																			ď			ď
99		อพ-บุ	æ																			ď			<i>d</i>
9 m		อพฺ-อกุ	æ																			& ಶ್ರಿ ಡ			අ වාය
ඉය		เยส้	ब्री है।	,																		↑			↑ ↑ ព្

													9	สหชาตร	กำติ ๑๕ ปัจ	จัย												
	สหชา	ตชาติ	ใหญ่				ſ	สหชา	ตชาติกล	11						สท	ชาตชาติเล็ก	า = ส	.๗ [เทร์	ริก ห	า อิน ณา	มัด]	= ๓ บท ๗ วา	เระทั้งห	หมด			
		พ. ๔							ก. ๔					เท	ล. ๔)		ธิ (ส. ส	æ)	ก์ (ล.	le)	หา (ล.	a)	อิน (ล. ๖	,)	ฌา (ล.	. ഩ)	มัค (ล.	æ/)
İ	ส	นิถิ	9		อถ	j.	สมฺ		ปา		રૈયું.			เท ธิ	อิน มัค		ธิเท หา อิ	ใน มัด	กํ ห′	1	หาธิกํ	อิน	อิน เห ธิ หา ฉ	มา มัด	ณา อิน	เมัด	มัด เห ธิ อิ	น ฌา
1	๕ บท	1 % 7	กระ		๓ ฃท ๓	าวาระ	ิต ฃทิต	วาระ	๑ บท ๑	วาระ	๓ ฃท ๓ ′	วาระ		๓ ปท	๗ วาระ		๓ บท ๗	วาระ	๓ ยท ๗	วาระ	๓ ฃท ๗	วาระ	๓ บท ๗ วิ	าระ	๓ ยท ๗	วาระ	๓ นท ๗ ํ	วาระ
	(สุทธสังขยา	วาระ :	= 3:3:1-	1:1)	(1:1	:1)	(1:1:	:1)	(0:0:	:1)	(1:1:1)		(3	3:1)		(3:3:1	1)	(3:3:	1)	(3:3:	1)	(3:3:1)		(3:3:	1)	(3:3:1)
	บท/วาระ	พ.	ก.	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	๗.	ก.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.
9	กุ กุ.	æ	อญ.สมฺ.	િ	อญ.สมฺ.	િ	อญ.สมฺ.	ર્જ					હ	อญ.สมุ.	ଗ.๔	90	ଗ.ଝ	99	ଗ.๒	d d	ଗ.๔	90	ଗ.๖	ூற	ଗ	84	ଗ.ଝ	99
l e	กุ อพฺ.	æ	วิปฺ.	æ							วิปุ.	æ	હ	วิปฺ.	ଗି.໔	જ	ଗ.ଝ	90	ଗ.๒	ଣ	ส.๔	જ	ଗ.๖	99	ଗ. ଳ	હ	ଗ.ଝ	90
๓	กุ กุ.อพฺ.	ď	-	ď									હ	-	ลี.๔	હ	ล.๕	જ	ଗ.16	િ	ส.๔	ಡ	ส.๖	90	ଷ.ണ	ଭ	ଗ.ଝ	જ
હ	อกุ อกุ.	ď	อญ.ส์มุ.	ક	อญ.ส์มุ.	ල	อญ.ส์มุ.	ક					હ	อญ.ส์มุ.	เท.	ଭା	ส.๔ (เห.)	90	ଗ.๒	હ	ส.๔	90	ล.๕ (เท.)	99	ଷ.ണ	e.	ล.๔ (เห.)	90
æ	อกุ อพ.	æ	วิปฺ.	æ							วิปฺ.	æ	હ	วิปฺ.	เท.	ક	ส.๔ (เท.)	જ	ଗ.๒	ଣ	ส.๔	જ	ล.๕ (เท.)	90	ଗ. ଳ	હ	ล.๔ (เห.)	જ
િ	อกุ อกุ.อพฺ.	ď	-	ď									હ	-	เท.	હ્યું	ส.๔ (เห.)	હ	ଗ.๒	િ	ส.๔	ಡ	ล.๕ (เท.)	જ	ଗ. ଳ	ଭ	ล.๔ (เห.)	હ
ଡା	อพุ อพ.	ď	æ	હ	ก.๔	હ	ก.๓	ଡା	ก.๔	હ	กิ.๓	ଡା	હ	હ	ติ. ส.๔	@ Ja	ล.๕	ඉ හ	ଗ.๒	90	ติ. ส.๔	@ la	ติ. ส.๖	୭ଝ	ଷ.ണ	99	ติ. ส.๕	<u>ඉ</u> භ
							(-วิปฺ.)				(-สมฺ.)				ปฏิ.ส.๓ (ธิ)	99					ปฏิ.ส.๓ (ธิ)	99	ปฏิ. ล.๕ (ธิ)	<u>໑</u> ຄາ			ปฏิ.ล.๔(ธิ)	ூடி
હ	กุ.อพฺ อพ.	ď	-	હ																								
જ	อกุ.อพฺ อพ.	ď	-	ď																								
	รวมเป็น ๘ ส	์ภาคะ	(-ตนเอง)	ଡା	ส สภา	ମ _େ ଅ	๗ สภา	ଜଃ ଚ	๘ สภา	ମିଆ ଆ	๗ สภาค	г Ъ		อต ยุง	าาศะ ๑๑		๑๓ สภาค	இ இ	๑๐ สภา	NE &	๑๒ สภาค] 8 99	๑๔ สภาคะ	໑ ഩ	๑๑ สภาต	Ar 00	๑๓ สภาค	் ஒ
	——— ๒ อารัม	มณชา	าติ ๘ ปจ	เ. (ฮา.	๑ ธิ.ณ.๒	อาป.	ກ ຄືໄ.ໂຫ =	= 12:1	32)		๓ อนัน	เตร.๗	(นํ.๕ เธ	 ส์ นา)	๔ วัตเ	าปเร.เ	ง (กุ.๕ ติน.๑	ه)	๕ ปัจฉ	ി.ഹ്	๖ อาทา	າຈົ. ຄ	๗ รูปชีวิติเ	ໄ. ຄາ	ส ปก	ମି.ଡ	๙ นานัก]. _@

	ษ อารัม	มณชาติ ๘ ปจ	เ. (อา.	o f.iy.e	อาปุ.	ก มีไ.โฮ =	= 12:3	32)	๓ อนั้า	นตร.๗	(น่.๕ เส น	เ า)	๔ วัดเ	ฤปุเร.ะ	ง (ถุ.๕ ติน.๑	_o)	๕ ปัจฉา.๔	b อาหาร.๓	ด รูปชีวิติเ	ໄ. ຄາ	สปกเ	Ŋ.9	๙ นานัก	ി.ඉ
		ยา.๑		ธิ.กุ	j•je	อาปุ	. ബ	ถา.๒	น่.๕(น่ สน่	รูนต)	อาเส	วน.	กุ.๕(นิ ปุ วิเ	J ถิ อ)	ปุเรชาติ	iu.	ฉา วิป ถิ อ.	หาถิอ	รูป ถิ อ		ปกตูปนิ	สสย.	นานักขณิก	เก้มม.
	๓ ฃึง	๙ วาระ		๓ บท ๑	ง วาระ	๑ บท ๓	าวาระ	๑ บท ๓ วาระ	๓ บท ๗	วาระ	๓ ฃท ๓	วาระ	๑ ปท ๓ '	วาระ	๑ บท ๑	วาระ	๓ บท ๓ วาระ	๑ บท ๑ วาระ	๑ ยท ๑ วา	ระ	๓ บท ๙	วาระ	ด กม ด	วาระ
	(สุทธสังขย	าวาระ = 3:3:3	3)	(3:1	:3)	(0:0)	:3)	(0:0:3)	(2:2:3	3)	(1:1:	:1)	(0:0:3	3)	(0:0:1	1)	(1:1:1)	(0:0:1)	(0:0:1)		(3:3:	3)	(1:1:0))
	บท/วาระ	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท ปจ.	กรณบท ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.	กรณบท	ปจ.
9	η η.	12:00	ഩ	12:00	ຄາ				น่.๕ เส	ક	นํ.๕ เส	ક									ମୁ	9		
ම	กุ อกุ.	12:00	ഩ	12:00	ഩ																ମୁ	9		
๓	กุ อพฺ.	12:00	ഩ	12:00	ຄາ				น์.๕ นา	ક							ฉา.๔ ๔				ตู นา	ල	นา นํ.๕ ตู	භ
æ	อกุ อกุ.	12:00	ഩ	12:00	ຄາ				น่.๕ เส	ર્જ	น่.๕ เส	હ									ମ	9		
æ	อกุ กุ.	10:00	9																		ମ	9		
હ	อกุ อพฺ.	10:00	9						นํ.๕	æ							ฆา. ๔ ๔				ตู นา	ල	นา ตู	ම
ബ	อพุ อพุ.	12:32	હ	12:00	ຄາ	10:32	િ	10:32 ხ	น่.๕ เส	ર્જ	น่.๕ เส	હ	กุ.๕ ติน.	િ	กุ.๕ ติน.	ર્જ	ฆา. ๔ ๔	หาถือ ๓	รูป ถิ อ	ഩ	ମ	9		
હ	อพฺ กุ.	12:32	હ	12:00	ຄາ	10:32	වි	10:32 ఠ	นํ.๕	æ			ฤ.๕	æ							ଡ଼ି	9		
e	อพฺ อกุ.	12:32	હ	12:32	હ	12:32	હ	12:32 ಡ	ů.æ	હ			ฤ.๔	æ							ମୁ	9		
	รวมเป็น ๘ ส	ภาคะ(-ตนเอง)	ଣ୍ଡ	ส สภา	ାମ ଅ	๘ สภา	ମିଛ ବା	๔ สภาคะ ๗	๗ สภาค	ો કે	๖ สภาเ	ଜଣ ଝ	๖ สภาค	ૄ હ	๖ สภาค	ૄ ૡ	๔สภาคะ๓	๓ ส์ภาคะ ๒	๓ สภาคะ	l o	๒ สภาเ	PE 9	๗ สภาค	г _Б

น.๕ นา = ๖

	ମନ	ห่าง	ı
ů	✓	-	
ฏ	-	✓	
เา	✓	✓	

ข้อมูล อ.สุมาลัย พาณิชย์กุล ศรซัย ชยาภิวัฒน์ พิมพ์ – ๐๙ พ.ศ. ๕๖

สรุป <mark>๙ วาระ ๖ ปจ. ๗ วาระ ๑๔ ปจ. ๓ วาระ ๑๔ ปจ. ๒ วาระ ๑ ปจ. ๑ วาระ ๘ ปจ.</mark>
๔๗ ณ.๔ อา. ตู ๑.๗ ธิ.ณู.๒ นํ.๕ อญ. สมฺ วิปฺ. / อาปุ.๓ ถา.๒ / ถุ.๕ เส่.๑ ฉา.๔ นานักขณิก. ปา. หา.๓ ติน. รูป.๓